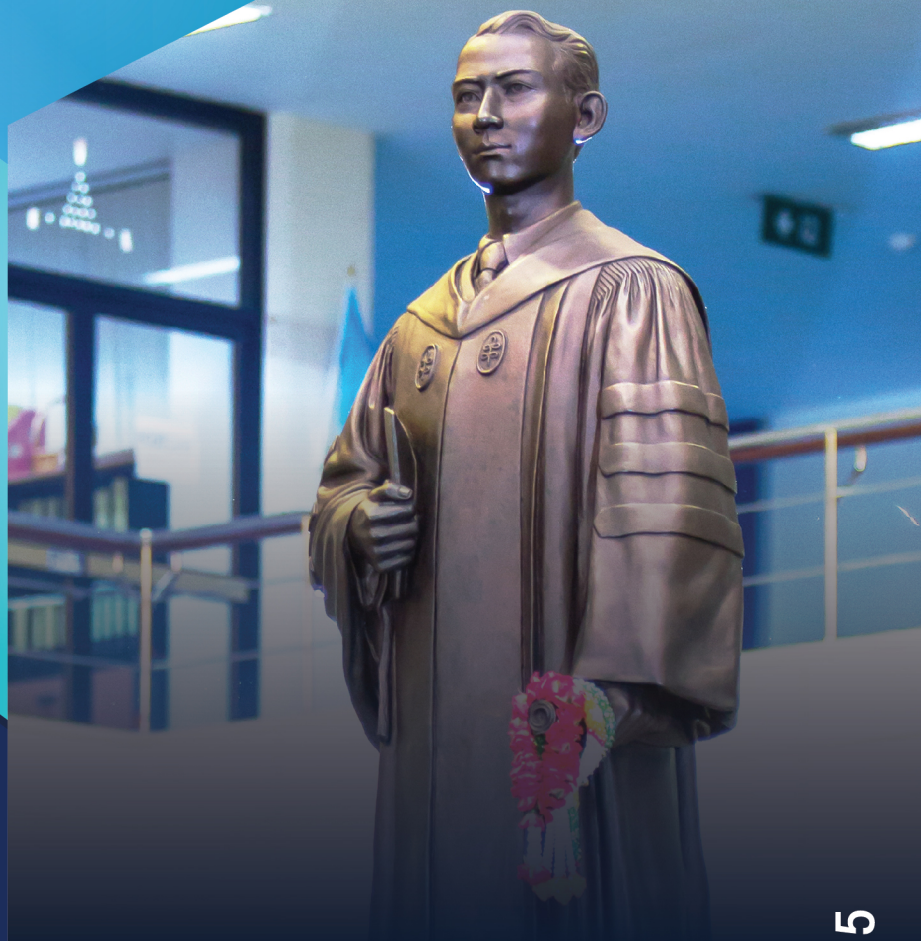

MAHIDOL R2Re-Journal

“
ปีที่ 11
ฉบับที่ 2

พฤษภาคม-สิงหาคม 2567”

<https://he01.tci-thaijo.org/index.php/mur2r>

ISSN 2392-5515

วารสาร Mahidol R2R e-Journal ฉบับนี้เป็นฉบับที่ 2 ประจำเดือนพฤษภาคม-สิงหาคม 2567 ในฉบับนี้วารสารของเราได้มีการเปลี่ยนแปลงบรรณาธิการวารสารฯ จากเดิม “ศาสตราจารย์ นพ.วชิร คชการ” เป็น “ศาสตราจารย์ นพ.วรพงษ์ มนัสเกียรติ” รักษาการแทนรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการและบริการวิชาการ และเพิ่มเติมกองบรรณาธิการจำนวน 2 ท่าน คือ 1) นางกาญจนา สุคนธมณี มหาวิทยาลัยศิลปากร และ 2) นายปลานภณ ปักกรกูรินท์ สถาบันกิตติพัฒน์บริหารศาสตร์ เพื่อให้วารสารมีกองบรรณาธิการที่มาจากหลากหลายสาขายิ่งขึ้น และยังคงนโยบายในการสนับสนุนและเผยแพร่บทความวิจัยและบทความวิชาการด้านการพัฒนางานประจำสู่งานวิจัย (Routine to Research: R2R) ที่เป็นประโยชน์ในวงวิชาชีพ ซึ่งทุกบทความได้ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Reviewer) ปรึ่เป็นบทความ เพื่อให้ได้บทความมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน ในวารสารฉบับนี้มีบทความที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ จำนวน 12 บทความ ได้แก่

1) สาขาสหวิทยาการด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ อาทิ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดแผลกดทับจากการใส่อุปกรณ์การแพทย์ในผู้ป่วยวิกฤตศัลยกรรมหัวใจและทรวงอก โรงพยาบาลรามธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล และการประเมินการใช้วงล้อรถเข็นบรรเทาปวดเพื่อลดความคลาดเคลื่อนทางยา

2) สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อาทิ การประยุกต์ใช้สื่อออนไลน์กับวารสาร Ramathibodi Medical Journal การพัฒนาระบบธุรกิจอัจฉริยะเพื่อสนับสนุนกระบวนการติดตามและประเมินผลทางการเงินของคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล และการศึกษาเปรียบเทียบวัฒนธรรมองค์กรด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศระหว่างบุคลากรในขอบเขตและบุคลากรที่อยู่นอกขอบเขตการบริหารความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ ศูนย์การแพทย์กาญจนาภิเษก คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล

3) สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ อาทิ การศึกษาความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติในเรื่องการจัดการความรู้ของบุคลากร ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นตามค่านิยมของมหาวิทยาลัยมหิดล การประยุกต์ใช้สถิตินอนพารามตริกสำหรับการวิจัย และทักษะและความพึงพอใจของบุคลากรสายสนับสนุนในการใช้ระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐแบบอิเล็กทรอนิกส์ใหม่ (New GFMS Thai) กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

กองบรรณาธิการขอเชิญชวนบุคลากรสายสนับสนุนภายในมหาวิทยาลัยมหิดล และบุคลากรภายนอกมหาวิทยาลัยมหิดล ได้แก่ บุคลากรทางการแพทย์ บุคลากรสายวิชาการในกระทรวง กรม รวมทั้งบุคลากรสายสนับสนุนในสถาบันอุดมศึกษา และนักวิชาการ เสนอบทความวิชาการและบทความวิจัย เข้ารับการตีพิมพ์เผยแพร่ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผู้อ่านและผู้สนใจทุกท่านจะได้รับประโยชน์จากผลงานวิชาการที่เผยแพร่ในวารสารฉบับนี้ ทั้งนี้ผู้สนใจสามารถศึกษารายละเอียดการส่งบทความและติดตามความเคลื่อนไหวของวารสารเพิ่มเติมได้ที่ <https://he01.tci-thaijo.org/index.php/mur2r> แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้า

ศาสตราจารย์ นายแพทย์วรพงษ์ มนัสเกียรติ
รักษาการแทนรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการและบริการวิชาการ
บรรณาธิการวารสาร Mahidol R2R e-Journal

ที่ปรึกษา

ศาสตราจารย์ นายแพทย์ปิยะมิตร ศรีธรา
รักษาการแทนอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหิดล

บรรณาธิการ

ศาสตราจารย์ นายแพทย์วรวงษ์ มณีเสถียรดี
รักษาการแทนรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการและบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยมหิดล

กองบรรณาธิการ

-
ศาสตราจารย์ ดร.สุวลักษณ์ สารุมนิสพันธุ์
 คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
-
รองศาสตราจารย์ ดร.สุรียพร พันพื้ง
 สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล
-
อาจารย์ นายแพทย์อัครินทร์ นิมนานิตย์
 คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล
 มหาวิทยาลัยมหิดล
-
ดร.ปรานี พู่เจริญ
 ที่ปรึกษา ศูนย์วิจัยธาลัสซีเมีย
 สถาบันชีววิทยาศาสตร์โมเลกุล มหาวิทยาลัยมหิดล
-
นางสาวเสาวนีย์ เนาวพานิช
 ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลศิริราช
 คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล
-
นางเอื้องพร พิทักษ์สังข์
 ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลศิริราช
 คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล
-
ศาสตราจารย์ ดร.จงดลณี เรืองอัมพร
 สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
-
ศาสตราจารย์ ดร.รัตนศิริ ทาโต
 คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
-
ดร.กนกพร แจ่มสมบุญ
 กองการพยาบาล กระทรวงสาธารณสุข
-
ดร.จงศักดิ์ พุ่มนวน
 คณะเทคโนโลยีการเกษตร
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
-
ดร.เปรมวิทย์ จริเวฟูโรจน์
 กรรมการสถาบันพัฒนาและนวัตกรรมเพื่ออุตสาหกรรม
 สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
-
ดร.ผาสุข แก้วเจริญตา
 โรงพยาบาลลิบแล กระทรวงสาธารณสุข
-
นายเสถียร คามีศักดิ์
 สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
-
นางกาญจนา สุขนรมณี
 สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศิลปากร
-
นายปภาณภณ ปังกรกูรินท์
 คณะนิเทศศาสตร์และนวัตกรรมการจัดการ
 สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

บทความวิชาการ

หน้า

- การประยุกต์ใช้สื่อออนไลน์กับวารสาร Ramathibodi Medical Journal
นวลพรรณ ชำนิ อนันตญา จจัดโรคา และ ทัศนญาภัค สระแก้ว 1-11
- การประยุกต์ใช้สภิตินอนพาราเมตริกสำหรับการวิจัย
ศักดิ์ชัย จันทะแสง 12-26

บทความวิจัย

- วิจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดแผลกดทับจากการใส่อุปกรณ์การแพทย์
ในผู้ป่วยวิกฤตศัลยกรรมหัวใจและทรวงอก โรงพยาบาลรามารับดี มหาวิทยาลัยมหิดล
หนึ่งฤทัย อ่อนศรีทอง สุนิสา ฝ่องแพ้ว และ กมลวรรณ เดื่อยง่า 27-36
- การประเมินการใช้วงล้อลดไข้บรรเทาปวดเพื่อลดความคลาดเคลื่อนทางยา
สุทามาศ ตานะเศรษฐ และ รัชนิพร เสโรสง 37-49
- คุณภาพการตรวจครีเอทีนินในห้องปฏิบัติการเคมีคลินิกไทย ปี 2564-2565
สุภาวีย์ ปียรัตนวงรสกุล นาฏลดา ภาณุรัตน์ และ ฤทัยชนก เพ็ญภู 50-62
- การพัฒนาระบบธุรกิจอัจฉริยะเพื่อสนับสนุนกระบวนการติดตามและประเมินผลทางการเงิน
ของคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามารับดี มหาวิทยาลัยมหิดล
สาลินี คงทองวัฒนา รัตนาวลี อภิบาลเกียรติ และ อัญชัชชา เสมมาใหญ่ 63-76
- การศึกษาเปรียบเทียบวัฒนธรรมองค์กรด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ ระหว่าง
บุคลากรในขอบเขตและบุคลากรที่อยู่นอกขอบเขตการบริหารความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ
ศูนย์การแพทย์กาญจนาภิเษก คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล
อนุกุล คำโมนะ และ ทศพล ปิงรณานุกิจ 77-87

บทความวิจัย

หน้า

- การศึกษาความรู้ ทักษะคิด และการปฏิบัติในเรื่องการจัดการความรู้ของบุคลากร
ในคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล 88-99
ดารานิตย์ กิ่งวัน นกัสนสร ลากณรงศ์ชัย และ กณพ คำสุข
- ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นตามคำนิยามของมหาวิทยาลัยมหิดล 100-114
เอธิกา เอกวารีสกุล และ ชานน ศรีบุรพาภิรมย์
- การศึกษาและวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตบัณฑิต คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา 115-129
สุธาสินี หินแก้ว
- การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแรกเข้าของนักศึกษาเข้าศึกษาภายใต้ระบบ TCAS 130-144
กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
กฤตยกร คู่มเคียม
- ทักษะคิดและความพึงพอใจของบุคลากรสายสนับสนุนในการใช้ระบบการบริหารการเงินการคลัง 145-158
ภาครัฐแบบอิเล็กทรอนิกส์ใหม่ (New GFMS Thai) กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
จินตนา มณีใส

ใบแทรกแก้ไขคำผิด

บทความ เรื่อง

“การพัฒนาวิธีการตรวจวิเคราะห์ยีน TPMT ด้วยเทคนิค Multiplex ARMS-PCR ของห้องปฏิบัติการสาขาโลหิตวิทยาและ
อองโคโลยี โรงพยาบาลศิริราช (Development of TPMT Gene Analysis using the Multiplex ARMS-PCR Technique
in Hematology and Oncology Laboratory, Siriraj Hospital)” ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 (มกราคม-เมษายน) 2565

หน้าที่ 18 หัวข้อจริยธรรมการวิจัย

ข้อความเดิม	ข้อความใหม่
การศึกษานี้ได้รับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จากคณะกรรมการวิจัยและจริยธรรมทางการแพทย์คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล รหัสโครงการ COA no. Si 087/2021 ลงวันที่ 8 มิถุนายน 2561และรหัสโครงการ 41/2562 ลงวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2564 ก่อนทำการเก็บข้อมูลผู้วิจัยได้ทำเอกสารชี้แจงข้อมูล (Participant Information Sheet) และหนังสือแสดงเจตนายินยอมเข้าร่วมการวิจัย (Informed Consent Form) ให้แก่ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยทุกคน	การศึกษานี้ได้รับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จากคณะกรรมการวิจัยและจริยธรรมทางการแพทย์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล รหัสโครงการ 1050/2563(IRB1)

การประยุกต์ใช้สื่อออนไลน์กับวารสาร Ramathibodi Medical Journal Application of Online Media on Ramathibodi Medical Journal

นวลพรรณ ชำนิ^{1*} อนันตญา ขจัดโรคา¹ และ กัญญาภัค สระแก้ว¹
Nuanphan Chamni^{1*}, Anantaya Kajadroka¹ and Kanyaphak Sakaew¹

บทคัดย่อ

วารสาร Ramathibodi Medical Journal (RMJ) หรือ รามาธิบตีเวชสาร จัดทำโดยคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบตี มหาวิทยาลัยมหิดล เป็นวารสารวิชาการด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ เพื่อเผยแพร่องค์ความรู้และผลงานทางวิชาการทางการแพทย์และสาขาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์ทางการแพทย์ โดยเริ่มจัดทำวารสารในรูปแบบตีพิมพ์เป็นรูปเล่มตั้งแต่ปี พ.ศ.2521 และได้มีการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง ในปี พ.ศ.2553 วารสารได้เข้าสู่ระบบฐานข้อมูลวารสารอิเล็กทรอนิกส์ของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai-Journal Citation Index Centre, TCI) จากนั้นได้พัฒนาเว็บไซต์วารสารเพื่อเผยแพร่บทความออนไลน์รวมถึงการใช้ระบบส่งบทความตั้งแต่ปี พ.ศ.2559

ต่อมาในปี พ.ศ.2560 วารสารได้เริ่มเผยแพร่เนื้อหาโดยสรุปด้วยรูปภาพนำเสนอข้อมูล (infographics) บนสื่อสังคมออนไลน์ เช่น เพจเฟซบุ๊ก (Facebook Page) และเข้าสู่ระบบฐานข้อมูลกูเกิลสกูลาร์ (Google Scholar) ซึ่งการใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ดังกล่าวนี้ช่วยเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์วารสารและเผยแพร่บทความที่ได้รับการตีพิมพ์ ส่งผลให้บทความได้รับการอ้างอิงเพิ่มขึ้น และทำให้วารสารได้รับความสนใจจากผู้นิพนธ์และผู้อ่านเพิ่มขึ้น

คำสำคัญ: รามาธิบตีเวชสาร; การพัฒนาวารสาร; สื่อออนไลน์

^{1*} งานบริการวิชาการ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบตี มหาวิทยาลัยมหิดล

^{1*} Academic Affairs, Faculty of Medicine Ramathibodi Hospital, Mahidol University

* Corresponding Author: E-mail: nuanphan.cha@mahidol.ac.th

Abstract

Ramathibodi Medical Journal (RMJ), sponsored by the Faculty of Medicine Ramathibodi Hospital, Mahidol University, is the scholarly journal in the field of health sciences research, covering clinical medicine and related topics of medical sciences. RMJ productions has been published in print format since 1978, with quality continuously being developed. Since 2010, RMJ has been indexed in the electronic journal database system of the Thai-Journal Citation Index Centre (TCI). RMJ's official website has been developed, featuring with online articles and a submission system since 2016.

In 2017, RMJ began publishing summarized contents with infographics on social media, such as Facebook Page and indexing on Google Scholar. Utilizing these online platforms help promote the journal and its published articles, increase citations, and garner more attention from authors and readers.

Keywords: Ramathibodi Medical Journal; Development of Journal; Online Media

บทนำ

วารสาร Ramathibodi Medical Journal (RMJ) หรือรามาทิ บดี เวชสาร จัดทำโดยคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล ภายใต้งานบริการวิชาการ สังกัดสำนักงานวิจัยวิชาการ และนวัตกรรม จัดเป็นวารสารวิชาการด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ (health sciences) (ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย, 2565) เพื่อเผยแพร่องค์ความรู้และผลงานทางวิชาการทางการแพทย์และวิทยาศาสตร์ทางการแพทย์ทั้งในสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ สหวิทยาการ เทคโนโลยีสาธารณสุข และสาขาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง อันจะเป็นประโยชน์ต่อบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข โดยมีกำหนดการเผยแพร่วารสารเป็นประจำทุก 3 เดือน หรือ 4 ฉบับต่อปี

วารสาร Ramathibodi Medical Journal ได้ริเริ่มการจัดทำเมื่อปี พ.ศ. 2521 ภายใต้การกำกับดูแลและบริหารจัดการของบรรณาธิการวารสารตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน (กัญญาภัค สระแก้ว และคณะ, 2562) ได้มีการจัดพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิชาการมาเป็นเวลานานกว่า 45 ปี โดยเริ่มจากการจัดทำเป็นสิ่งพิมพ์รูปเล่มวารสาร และเมื่อมีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ

เข้ามาประยุกต์ใช้เพิ่มมากขึ้น อีกทั้งในสังคมยุคปัจจุบัน การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมีบทบาทสำคัญอย่างมาก ในการเข้าถึงข้อมูลและเชื่อมโยงเครือข่ายเพื่อเผยแพร่ข้อมูลหรือเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่ผู้ใช้งาน (user) ให้ความสนใจได้โดยสะดวกและรวดเร็ว หากสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่มีอยู่ในปัจจุบันให้เกิดประโยชน์ จะช่วยสนับสนุนพัฒนากระบวนการทำงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น วารสาร Ramathibodi Medical Journal จึงได้มีการพัฒนาคุณภาพวารสารอย่างต่อเนื่องและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศกับงานวารสารนับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอ การพัฒนางานวารสาร Ramathibodi Medical Journal โดยการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการงานวารสาร การพัฒนาและปรับปรุงเว็บไซต์วารสาร การประยุกต์ใช้สื่อออนไลน์ด้วยเพจเฟซบุ๊ก (Facebook Page) และการพัฒนาวารสารด้วยกูเกิลสกูลาร์ (Google Scholar) เพื่อสร้างแรงจูงใจและนำเสนอแนวคิดการประยุกต์ใช้สื่อออนไลน์ ในการประชาสัมพันธ์เผยแพร่วารสารที่เป็นประโยชน์ให้แก่ผู้ปฏิบัติงานด้านวารสารวิชาการในประเทศไทย

การนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในวารสาร

วารสาร Ramathibodi Medical Journal มีความมุ่งมั่นในการพัฒนาคุณภาพวารสารให้ได้มาตรฐานตามหลักเกณฑ์การประเมินคุณภาพวารสารไทย จึงได้ดำเนินการเตรียมความพร้อมในการก้าวเข้าสู่ฐานข้อมูลวารสารอิเล็กทรอนิกส์ของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai-Journal Citation Index Centre, TCI) โดยในปี พ.ศ. 2553 วารสาร Ramathibodi Medical Journal ได้รวบรวมสิ่งพิมพ์รูปเล่มวารสารย้อนหลัง 3 ปี จำนวน 12 เล่ม จัดส่งไปยังศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทยเป็นครั้งแรก เพื่อนำข้อมูลวารสารเข้าสู่ฐานข้อมูลของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย และจัดทำเว็บไซต์ของวารสารภายใต้การจัดการของงานบริการวิชาการ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล โดยใช้ชื่อโดเมน (domain name) หรือชื่อเว็บไซต์ (website) คือ www.ramamedj.com ซึ่งเว็บไซต์ดังกล่าวถูกออกแบบมาเพื่อจัดทำเป็นฐานข้อมูลสำหรับสืบค้นข้อมูลบทความที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสาร ซึ่งยังไม่ได้บรรจุระบบการจัดการวารสารแบบออนไลน์ (online submission) ผู้ที่สนใจส่งบทความเพื่อตีพิมพ์ในวารสาร สามารถส่งบทความโดยนำส่งเอกสาร (hard copy) มายังสำนักงานวารสาร หรือจัดส่งไฟล์ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ (soft file) ของบทความมาด้วยอีเมล (e-mail) ของวารสาร

ต่อมาในปี พ.ศ. 2559 วารสาร Ramathibodi Medical Journal ได้เริ่มมีการนำข้อมูลวารสารเข้าสู่ฐานข้อมูลวารสารอิเล็กทรอนิกส์ในระดับชาติ (Thai Journal Online) หรือระบบ ThaiJO เป็นระบบการจัดการและตีพิมพ์วารสารวิชาการในรูปแบบวารสารออนไลน์ ผู้ใช้ระบบสามารถเข้าใช้งานได้เพียงเชื่อมต่อเครือข่ายอินเทอร์เน็ต สามารถสร้างเว็บไซต์วารสารและมีระบบการจัดการวารสารแบบออนไลน์ โดยมีขั้นตอนประกอบด้วย การส่งบทความ (submission) การประเมินบทความ (review) การตรวจพิสูจน์อักษรและจัดรูปแบบบทความ (copyediting) การจัดเตรียมต้นฉบับเพื่อการตีพิมพ์ (production) และการเผยแพร่บทความ (publication) โดยวารสาร Ramathibodi Medical Journal ได้เริ่มนำระบบดังกล่าวมาประยุกต์ใช้และจัดทำเว็บไซต์ของวารสารภายใต้การจัดการของศูนย์ดัชนี

การอ้างอิงวารสารไทย ซึ่งในขณะนั้นชื่อเว็บไซต์คือ <https://www.tci-haijo.org/index.php/ramajournal> ทั้งนี้ การใช้งานระบบการจัดการวารสารออนไลน์ช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ใช้งาน โดยผู้จัดทำวารสารสามารถสร้างเว็บไซต์วารสารที่มีรูปแบบการแสดงผลตามมาตรฐานสากล มีโปรแกรมเสริม (plugins) ช่วยสนับสนุนการทำงาน ลดการใช้กระดาษ สามารถทำงานบนเว็บไซต์ผ่านการเชื่อมต่อเครือข่ายอินเทอร์เน็ต มีระบบการจัดการวารสารแบบออนไลน์ที่ได้มาตรฐาน กระบวนการพิจารณาบทความมีความคล่องตัวมากยิ่งขึ้น สร้างความน่าเชื่อถือให้กับวารสาร และเป็นแหล่งจัดเก็บฐานข้อมูลขนาดใหญ่ของงานวารสารสำหรับผู้ที่สนใจส่งบทความเพื่อตีพิมพ์ในวารสาร ช่วยให้สามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว สามารถส่งไฟล์บทความ ส่งข้อความ หรือติดต่อสื่อสารผ่านระบบออนไลน์ ช่วยประหยัดเวลา ลดการใช้ทรัพยากรสิ้นเปลือง สามารถสืบค้น และติดตามผลการพิจารณาได้ด้วยตนเองตลอดเวลา

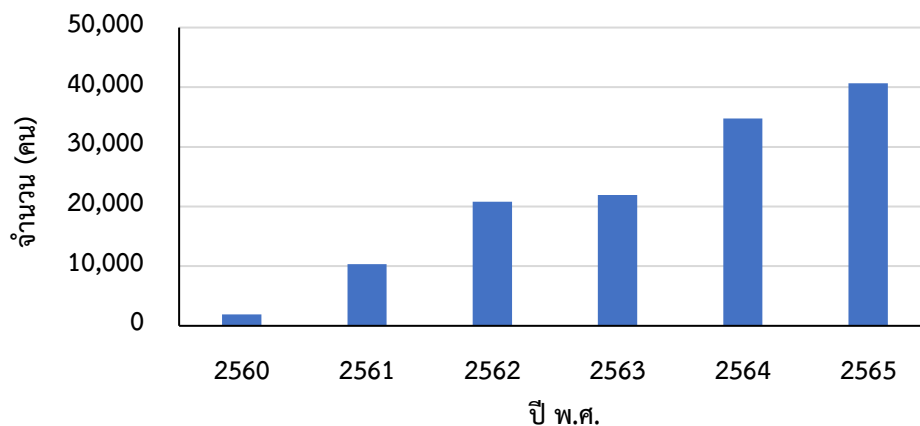
การพัฒนาและปรับปรุงเว็บไซต์วารสาร

ในปี พ.ศ. 2560 วารสาร Ramathibodi Medical Journal ได้บรรจุเจ้าหน้าที่งานวารสารเพิ่มขึ้นจำนวน 2 คน เพื่อช่วยให้การบริการและการบริหารจัดการกระบวนการจัดทำวารสารมีความคล่องตัว ปรับปรุงข้อมูลวารสารในฐานข้อมูลวารสารอิเล็กทรอนิกส์ในระดับชาติ รวมถึงการพัฒนาและปรับปรุงเว็บไซต์วารสารให้ครบถ้วนสมบูรณ์และมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น โดยสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่วารสารเข้ารับการอบรมการใช้งานระบบการจัดการวารสารไทยในระบบออนไลน์ ThaiJO จากนั้นได้เริ่มการพัฒนาและปรับปรุงเว็บไซต์วารสาร โดยบรรจุข้อมูลบทความย้อนหลังตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 การปรับแต่งเนื้อหา (content) บนเว็บไซต์ให้มีคุณภาพและมีประโยชน์เพียงพอต่อผู้ใช้งาน การจัดวางข้อมูลต่าง ๆ (layout) บนเว็บไซต์ให้เหมาะสมกับการแสดงผลบนเว็บไซต์ เพิ่มข้อมูลระบบนำทาง (navigation) ในตำแหน่งเมนูด้านบนของเว็บไซต์ เพิ่มรูปภาพประกอบหรือรูปสัญลักษณ์โดยตั้งค่าให้ปรับขนาดอัตโนมัติเหมาะสมกับหน้าจอแสดงผล (Lepage & Andrew, 2022) รูปแบบ

สีและขนาดตัวอักษรสำเร็จรูปจากตัวเลือกปรับแต่งการแสดงผล (Bootstrap theming) โดยระบบ ThaiJO ได้ถูกออกแบบมาให้มีการแสดงผลบนเว็บไซต์ที่สามารถปรับเปลี่ยนให้เข้ากับทุกขนาดหน้าจอทั้งการใช้งานบนคอมพิวเตอร์ แท็บเล็ต หรือสมาร์ตโฟน (ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย, 2560) ปัจจุบันเว็บไซต์วารสารคือ <https://he02.tci-thaijo.org/index.php/ramajournal> จากการพัฒนาปรับปรุงเว็บไซต์และการนำข้อมูลวารสารเข้าสู่ฐานข้อมูลวารสารอิเล็กทรอนิกส์

ทำให้มีผู้เข้าใช้งานเว็บไซต์วารสารเพิ่มมากขึ้นเมื่อใช้เครื่องมือตัวนับสถิติบนเว็บไซต์ เพื่อนับจำนวนผู้เข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์วารสารจากทั่วโลกพบว่าในช่วงปี พ.ศ. 2560 ถึง ปี พ.ศ. 2565 ผู้เข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์วารสารมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง (รูปภาพที่ 1) และปัจจุบันมีจำนวนผู้ใช้งานที่ลงทะเบียนเข้ามาในระบบ ThaiJO เพื่อใช้บริการเว็บไซต์วารสารจำนวนทั้งสิ้น 1,047 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2565)

รูปภาพที่ 1 แสดงจำนวนผู้เข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์วารสาร ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2560 ถึง พ.ศ. 2565

การประยุกต์ใช้สื่อออนไลน์ด้วยเพจเฟซบุ๊ก

ในปัจจุบันเครือข่ายสังคมออนไลน์ (online social network) มีบทบาทสำคัญอย่างมาก สามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือเพื่อการสื่อสาร การประชาสัมพันธ์ หรือเป็นแหล่งเก็บข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ขนาดใหญ่ (Nema, 2016) ผู้ใช้งานสามารถเข้าถึงข้อมูลที่ตนเองสนใจได้ทุกที่ทุกเวลาเพียงเชื่อมต่อเครือข่ายอินเทอร์เน็ต จากความก้าวหน้าของการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางด้านคอมพิวเตอร์ ส่งผลให้ความต้องการและพฤติกรรมผู้บริโภคข้อมูลข่าวสารของผู้ใช้งานเปลี่ยนแปลงไปและการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (online social media) มีบทบาทความสำคัญมากขึ้นเรื่อย ๆ เป็นรูปแบบการสื่อสารข้อมูลที่ใช้งาน

กันอย่างแพร่หลาย สามารถเข้าถึงผู้ใช้งานได้ทุกระดับทุกกลุ่มอายุ ซึ่งมีแนวโน้มจะกลายเป็นเครื่องมือสื่อสารหลักที่สำคัญสำหรับผู้ใช้งาน (พิชิต วิจิตรบุญยรักษ์, 2554) ในปี พ.ศ. 2560 วารสาร Ramathibodi Medical Journal ได้ปรับกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์โดยอาศัยสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพสังคมในปัจจุบันที่เป็นยุคดิจิทัล มุ่งเน้นการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่สะดวกรวดเร็ว และลดระยะเวลาในการติดต่อสื่อสาร กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ด้วยการสร้างเพจเฟซบุ๊ก เป็นเครื่องมือสื่อสารที่สามารถให้ข้อมูลข่าวสาร ประชาสัมพันธ์ สร้างภาพลักษณ์สร้างการมีส่วนร่วม และมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลภายนอกทั่วโลกได้อย่างรวดเร็ว ช่วยประหยัด

ต้นทุน และเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้เป็นจำนวนมาก ปัจจุบันเพจเฟซบุ๊กของวารสารคือ <https://www.facebook.com/RamathibodiMedJ> โดยมีบรรณาธิการวารสารเป็นผู้ควบคุม (editor) และมีเจ้าหน้าที่วารสารเป็นแอดมินเพจ (administrator page) ซึ่งทำหน้าที่ดูแล จัดทำเนื้อหา แก้ไข ควบคุม เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ซึ่งเรียกว่า “โพสต์ (post)” สร้างการมีส่วนร่วมและการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ใช้งาน เช่น การติดตาม (follow) การแสดงความคิดเห็น (comment) การกดถูกใจ (like) และการแบ่งปัน

(share) ปัจจุบันเพจเฟซบุ๊กวารสารมีจำนวนผู้ติดตาม (followers) ทั้งหมด 1,137 คน เป็นเพศชาย ร้อยละ 41.20 และเพศหญิง ร้อยละ 58.80 (ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2565) (รูปภาพที่ 2) จากข้อมูลเชิงลึกของเพจเฟซบุ๊กวารสารพบว่า ผู้ติดตามส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในประเทศไทย รองลงมาคือ สหรัฐอเมริกา และลาว ตามลำดับ โดยผู้ติดตามในประเทศไทยส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ รองลงมาคือ นนทบุรี และเชียงใหม่ ตามลำดับ

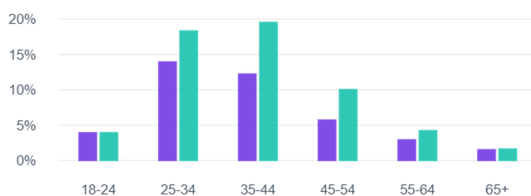
รูปภาพที่ 2 แสดงจำนวนผู้ติดตามเฟซบุ๊กวารสาร แยกตามกลุ่มอายุและเพศ และตำแหน่งที่อยู่อาศัย 5 อันดับแรก (ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2565)

Audience

1,137 Facebook followers

Age and Gender

Men 41.30%
Women 58.70%

Location

Cities Countries

Thailand	1,108
United States	8
Laos	5
Vietnam	4
Australia	2

Location

Cities Countries

Bangkok, Thailand	556
Nonthaburi, Thailand	45
Chiang Mai, Thailand	27
Khon Kaen, Thailand	22
Hat Yai, Songkhla, Thailand	21

หมายเหตุ : จากข้อมูลเชิงลึกเพจเฟซบุ๊กวารสาร Ramathibodi Medical Journal

ในระยะแรกของการสร้างเพจเฟซบุ๊กวารสารใช้การเผยแพร่เนื้อหาด้วยรูปแบบข้อความและภาพเพื่อประชาสัมพันธ์ข้อมูลและบทความที่ได้ตีพิมพ์ในวารสาร ต่อมาในปี พ.ศ. 2562 วารสารมีแนวคิดการปรับปรุงนโยบายเพื่อช่วยเพิ่ม

ประสิทธิภาพการรับรู้ข้อมูลบทความของผู้ใช้งานที่เข้าเยี่ยมชมเพจเฟซบุ๊กวารสาร จากรูปแบบเดิมคือ การจัดทำเป็นรูปภาพสรุปบทความ (infographic) ผู้ใช้งานสามารถรับรู้ข้อมูลบทความโดยการอ่านข้อมูลจากรูปภาพ ได้พัฒนา

ปรับปรุงเป็นรูปแบบใหม่คือ การจัดทำสื่อผสมรูปภาพ สรุบบทคัดย่อของบทความพร้อมเสียงบรรยาย ภาษาอังกฤษ (read-aloud infographic) เพื่อช่วยให้ ผู้ใช้งานสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ด้วยการอ่านและ การฟังเสียงบรรยาย โดยผู้ใช้งานสามารถรับรู้ข้อมูล บทความได้ด้วยการฟังเสียงบรรยายแม้ในขณะที่ ละสายตาจากอุปกรณ์นำเสนอหรือทำกิจกรรมอื่น ๆ เช่น การเดิน และการออกกำลังกาย วารสารได้เริ่ม

เผยแพร่ประชาสัมพันธ์บทความที่ได้รับการตีพิมพ์ ในรูปแบบสื่อผสมบนเพจเฟซบุ๊กวารสาร เมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม พ.ศ. 2563 เมื่อเปรียบเทียบการเข้าถึง ข้อมูล (reach) ของผู้ใช้งานต่อรูปแบบการนำเสนอ ทั้งสองรูปแบบพบว่า การนำเสนอรูปแบบสื่อผสม ได้รับความสนใจมากกว่าโดยมีผู้เข้าถึงข้อมูล จำนวน 319 คน เมื่อเปรียบเทียบกับรูปแบบเดิม (รูปภาพที่ 3)

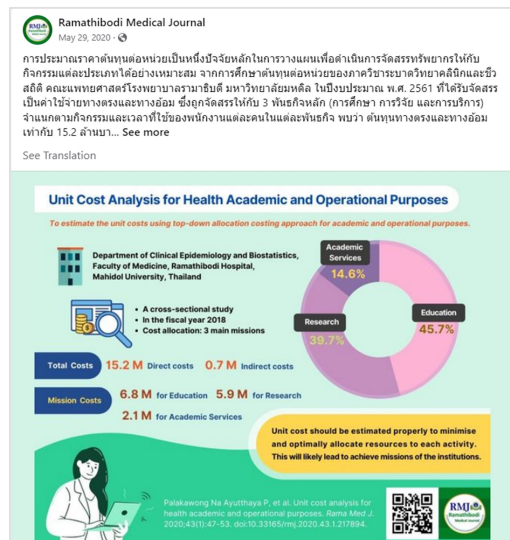
รูปภาพที่ 3 แสดงการเข้าถึงข้อมูลของผู้ใช้งาน เปรียบเทียบการนำเสนอข้อมูลบทความระหว่าง รูปแบบภาพ (ก) และ รูปแบบสื่อผสม (ข)

ก) รูปแบบภาพ (infographic)

เผยแพร่เมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม พ.ศ. 2563

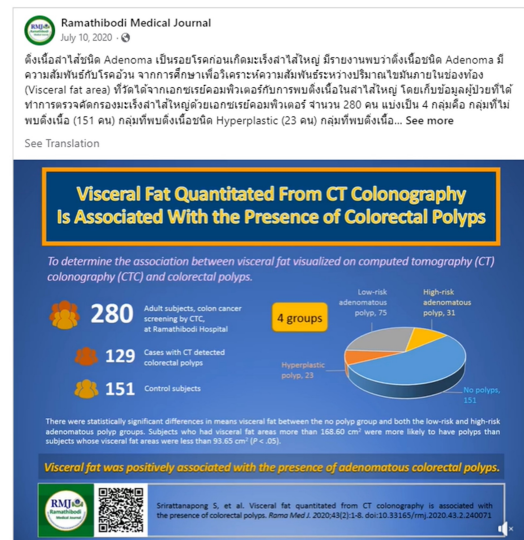
ข) รูปแบบสื่อผสม (read-aloud infographic)

เผยแพร่เมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม พ.ศ. 2563

Total Insights
See more details about your post.

Post Impressions	Post reach	Post Engagement
34	33	6

Total Insights
See more details about your post.

Post Impressions	Post reach	Post Engagement
492	319	14

หมายเหตุ : จากข้อมูลเชิงลึกเพจเฟซบุ๊กวารสาร Ramathibodi Medical Journal

การพัฒนาวารสารด้วย Google Scholar

วารสาร Ramathibodi Medical Journal เป็นวารสารระดับชาติ ตีพิมพ์บทความทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ และบทความที่ได้รับการตีพิมพ์ถูก

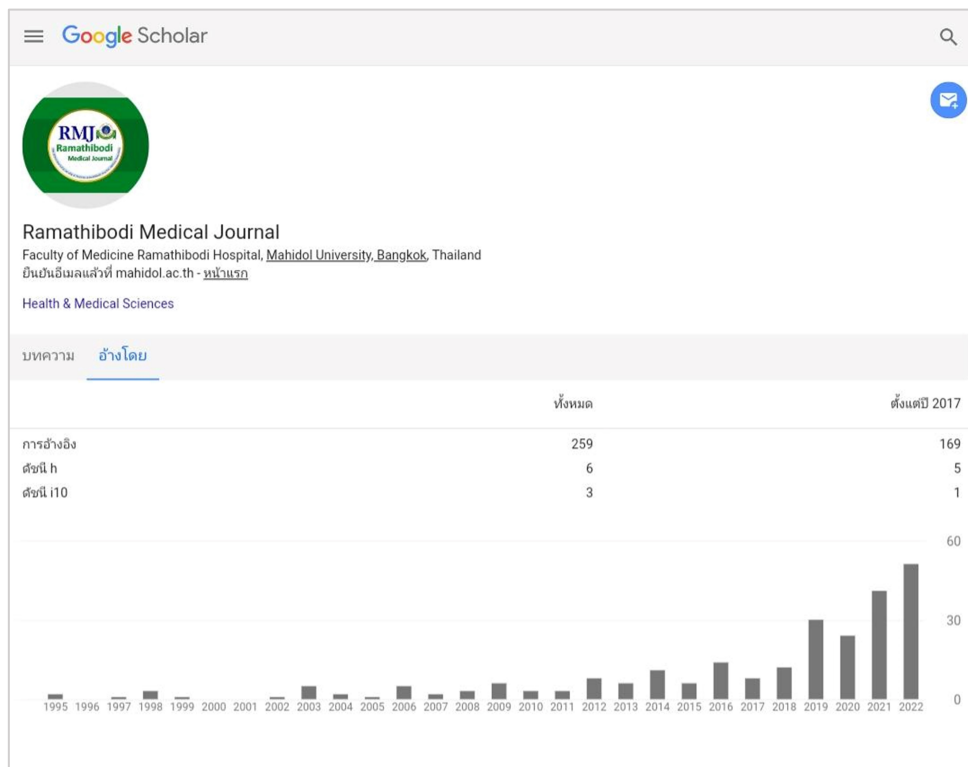
เผยแพร่อยู่ในฐานข้อมูลของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย ซึ่งได้มีการจัดทำค่าดัชนีการอ้างอิงบทความ หรือ Thai Journal Impact Factor (T-JIF)

โดยคำนวณจากการถูกอ้างอิงบทความภายในวารสารไทยที่อยู่ในฐานข้อมูลของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทยเท่านั้น (รจเรขา วิทยายุทธพิภูล, 2556) ซึ่งเป็นข้อจำกัดในการติดตามการอ้างอิงบทความทำให้วารสารมีข้อมูลติดตามการอ้างอิงบทความได้เฉพาะภายในประเทศเท่านั้น

ในปี พ.ศ. 2562 วารสาร Ramathibodi Medical Journal จึงได้นำ Google Scholar มาประยุกต์ใช้โดยมุ่งเน้นการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์วารสารและบทความที่ได้รับการตีพิมพ์ให้เป็นที่รู้จักและได้รับการอ้างอิงทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ทั้งนี้ Google Scholar เป็นแหล่งเครือข่ายข้อมูลทรัพยากรสารสนเทศ จัดเก็บและให้บริการเอกสารทางวิชาการ เช่น บทความวิจัยบทความย่อ บทความวิชาการ หนังสือ และเอกสารวิชาการ สามารถค้นหาและ

เชื่อมโยงไปยังแหล่งข้อมูลที่น่าสนใจได้นอกจากนี้ Google Scholar ยังสามารถใช้ติดตามผลการอ้างอิงบทความที่เผยแพร่บนอินเทอร์เน็ต ซึ่งสามารถเชื่อมโยงไปถึงเครือข่ายงานวิจัยระดับสากลได้อีกด้วย (กิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ, 2555) จากการประยุกต์ใช้ Google Scholar กับวารสาร Ramathibodi Medical Journal โดยสร้างโปรไฟล์ชื่อวารสารและเพิ่มข้อมูลบทความที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารแต่ละฉบับพบว่า บทความที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารมีจำนวนการอ้างอิงบทความเพิ่มสูงขึ้นทั้งจากการอ้างอิงภายในประเทศและต่างประเทศ (รูปภาพที่ 4) โดยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2560 ถึง พ.ศ. 2565 มีจำนวนการอ้างอิงทั้งหมด 169 ครั้ง แบ่งเป็นการอ้างอิงจากภายในประเทศ 71 ครั้ง และจากต่างประเทศ 98 ครั้ง (ตารางที่ 1)

รูปภาพที่ 4 แสดงจำนวนการอ้างอิงบทความของวารสาร Ramathibodi Medical Journal ใน Google Scholar

หมายเหตุ : จากข้อมูลโปรไฟล์ Google Scholar ของวารสาร Ramathibodi Medical Journal

ตารางที่ 1 จำนวนการอ้างอิงบทความของวารสาร Ramathibodi Medical Journal ใน Google Scholar ระหว่างปี พ.ศ. 2560 ถึง พ.ศ. 2565 แยกตามการอ้างอิงจากภายในประเทศและต่างประเทศ

ปี พ.ศ.	จำนวนการอ้างอิง (ครั้ง)		
	ในประเทศ	ต่างประเทศ	รวม
2565	18	40	58
2564	15	27	42
2563	10	14	24
2562	23	6	29
2561	2	8	10
2560	3	3	6
รวม	71	98	169

การใช้งาน Google Scholar สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาวารสารได้โดยไม่มีค่าใช้จ่ายเพื่อเป็นเครื่องมือติดตามผลการอ้างอิงและการใช้ประโยชน์ของบทความที่ตีพิมพ์ในวารสาร และเป็นช่องทางประชาสัมพันธ์เผยแพร่วารสารและบทความที่ได้รับการอ้างอิง รวมถึงขยายผลการสืบค้นข้อมูลและเชื่อมโยงเครือข่ายงานวิจัยทั้งในระดับชาติและในระดับสากลได้อีกด้วย

การประยุกต์แนวคิดเพื่อนำไปสู่การใช้ประโยชน์

จากการสืบค้นข้อมูลบทความวิชาการและงานวิจัยด้านการบริหารจัดการงานวารสารวิชาการในประเทศไทยยังมีจำนวนค่อนข้างน้อย โดยเฉพาะวารสารกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ อีกทั้งความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและความต้องการใช้อินเทอร์เน็ตที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง (Statista, 2023) ทำให้สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ รวมถึงวารสารวิชาการได้ปรับเปลี่ยนกลยุทธ์การผลิตจากรูปแบบสิ่งพิมพ์ไปสู่วารสารอิเล็กทรอนิกส์ และให้บริการระบบการจัดการและตีพิมพ์วารสารออนไลน์ ซึ่งผู้ใช้งานมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก (ชวชล สุปรียาพร และ ธรพรรณกุลจันทร์, 2558) เนื่องจากมีคุณลักษณะการใช้ประโยชน์ที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งานได้อย่างเหมาะสม ผู้ใช้งานได้รับความสะดวก

รวดเร็วและไม่จำกัดสิทธิการเข้าถึง (open access) (ชาติรี วงษ์แก้ว, 2561)

วารสารวิชาการในประเทศไทยมีการบริหารจัดการโดยรวมอยู่ในระดับที่ดีทั้งด้านการเปิดรับบทความ การพิจารณาบทความโดยผู้ทรงคุณวุฒิ การตรวจสอบความถูกต้อง และการจัดพิมพ์ (ณัฐกานต์ จันทาโชติ, 2566) อย่างไรก็ตาม ควรให้ความสำคัญด้านการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลบทความที่ตีพิมพ์ในวารสาร เพื่อให้งานวิจัยสู่ประชาชนเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และนำองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม (จิรัชฌา วิเชียรปัญญา และคณะ, 2563) จากรายงานผลการสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยพบว่า เฟซบุ๊ก เป็นแพลตฟอร์มเครือข่ายสื่อสังคมออนไลน์ที่คนไทยนิยมใช้ (กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม, 2565) ดังนั้น การประชาสัมพันธ์ผ่านเพจเฟซบุ๊ก จึงเป็นเครื่องมือสื่อสารสำคัญซึ่งนำไปสู่ผลสำเร็จในการปฏิบัติงานที่สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ด้านการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลบทความ ทั้งนี้ วารสาร Ramathibodi Medical Journal ได้ริเริ่มการประชาสัมพันธ์เผยแพร่บทความที่ตีพิมพ์ผ่านเพจเฟซบุ๊กของวารสารโดยนำเสนอในรูปแบบสื่อผสมสรุปบทความย่อของบทความพร้อมเสียงบรรยายภาษาอังกฤษ ซึ่งการนำเสนอใน

รูปแบบสื่อผสมได้รับผลสำเร็จมากกว่าการนำเสนอด้วยข้อความหรือรูปภาพ สามารถศึกษาเรียนรู้และแบ่งปันข้อมูล ช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้ใช้งานบนสื่อสังคมออนไลน์ (Bredbenner & Simon, 2019; Plummer, 2021) นอกจากนี้ วารสารวิชาการในประเทศไทยที่ได้รับการบรรจุในฐานข้อมูลระดับนานาชาติยังมีจำนวนค่อนข้างน้อย การประยุกต์ใช้ Google Scholar ซึ่งเป็นแหล่งเครือข่ายข้อมูลทรัพยากรสารสนเทศ สามารถใช้ติดตามผลการอ้างอิงบทความและเชื่อมโยงถึงงานวิจัยระดับสากล เมื่อเปรียบเทียบข้อมูลการอ้างอิงระหว่างฐานข้อมูล Scopus และ Google Scholar พบว่าฐานข้อมูล Google Scholar มีการเข้าถึงข้อมูลได้ครอบคลุมมากกว่าฐานข้อมูล Scopus จึงให้ผลลัพธ์การอ้างอิงที่สูงกว่า (สุพิศรา สว่างกุล และคณะ, 2563) แสดงให้เห็นว่าการประยุกต์ใช้ Google Scholar ช่วยสนับสนุนการบริหารจัดการด้านการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ข้อมูลบทความที่ตีพิมพ์ในวารสาร

ประโยชน์ของการบริหารจัดการวารสารวิชาการโดยการประยุกต์ใช้สื่อออนไลน์ มีดังนี้

1. ช่วยให้ผู้ใช้งานเข้าถึงเว็บไซต์ได้ง่าย หรือใช้อุปกรณ์สื่อสารอื่น ๆ เพียงเชื่อมต่อเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อเข้าใช้งานเว็บไซต์วารสาร
2. ช่วยให้ผู้ใช้งานได้รับความสะดวกรวดเร็วในการเข้าถึงข้อมูล เนื่องจากมีการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ
3. ช่วยให้ผู้ใช้งานสามารถสืบค้น (search) ดาวน์โหลด (download) หรือแบ่งปัน (share) บทความที่สนใจเพื่อนำไปศึกษาได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย
4. ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการรับรู้ข้อมูลบทความของผู้ใช้งานเพจเฟซบุ๊กวารสาร
5. ช่วยประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร สร้างภาพลักษณ์ สร้างการมีส่วนร่วม สร้างปฏิสัมพันธ์กับบุคคลภายนอกทั่วโลกได้อย่างรวดเร็ว และเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้เป็นจำนวนมาก

6. ช่วยลดต้นทุนการบริหารจัดการด้านการประชาสัมพันธ์ และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างสร้างสรรค์

7. ช่วยให้การบริหารจัดการงานวารสารมีความสะดวกรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

8. ช่วยเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์วารสารและการเผยแพร่บทความที่ตีพิมพ์ในวารสาร

9. ช่วยเพิ่มการอ้างอิงและเชื่อมโยงงานวิจัยทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

บทสรุป

วารสาร Ramathibodi Medical Journal เป็นวารสารระดับชาติกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มีการดำเนินงานยาวนานและมีการปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่องในด้านต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการสนับสนุนการดำเนินงานของวารสาร ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนากระบวนการให้บริการที่มีคุณภาพ การบริหารงานวารสารอย่างเป็นระบบ การใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาประยุกต์ใช้ช่วยให้การบริหารจัดการงานวารสารมีความสะดวกรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การพัฒนาเว็บไซต์วารสารและระบบส่งบทความออนไลน์ช่วยให้ผู้สนใจเข้าถึงข้อมูลได้อย่างรวดเร็วและลดการใช้ทรัพยากรสิ้นเปลือง และการนำเครือข่ายสังคมออนไลน์มาประยุกต์ใช้โดยการจัดทำเพจเฟซบุ๊กและ Google Scholar ช่วยเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์วารสาร การเผยแพร่บทความที่ได้รับตีพิมพ์ และทำให้บทความได้รับการอ้างอิงเพิ่มขึ้น ซึ่งกลยุทธ์นี้อาจนำไปปรับใช้ในการประชาสัมพันธ์เผยแพร่วารสารและบทความผ่านสื่อออนไลน์อื่น ๆ ที่ได้รับความนิยมต่อไปในอนาคต

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ แพทย์หญิง สฤกพรพรรณ วิไลลักษณ์ รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวัฒนธรรม และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นายแพทย์

ชูศักดิ์ โอภาสเจริญ บรรณาธิการวารสาร Ramathibodi Medical Journal ที่กรุณาสับสนุนการดำเนินงาน และพัฒนางานวารสาร ตลอดจนสนับสนุนการเขียน บทความนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม. (2565, 31 สิงหาคม). รายงานผลการสำรวจพฤติกรรม ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ปี 2565. สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม. <https://www.etda.or.th/getattachment/78750426-4a58-4c36-85d3-d1c11c3db1f3/IUB-65-Final.pdf.aspx>

กัญญาภัค สระแก้ว, นवलพรรณ ชำนิ, และ อนันตญา ขจัดโรคา. (2562). การพัฒนาคุณภาพวารสารรามธิบดีเวชสาร: จากอดีตสู่ปัจจุบัน. *Mahidol R2R e-Journal*, 6(1), 14-23. <http://doi.org/10.14456/jmu.2019.2>

กิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ. (2555). Google Scholar ฐานข้อมูลวิจัย เพื่อช่วยเหลือนักวิจัยมือใหม่. *รังสิตสารสนเทศ*, 18(2), 5-14.

จิรัชมา วิเชียรปัญญา, อรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง, และพร้อมภัก บึงบัว. (2563). การพัฒนาระบบการจัดการความรู้การวิจัยเพื่อการใช้ประโยชน์. *วารสารสมาคมนักวิจัย*, 25(1), 501-518.

ชวลล สุปรียาพร และ ธรพรรณ กุลจันทร์. (2558). การวิเคราะห์คุณลักษณะการใช้งานวารสารอิเล็กทรอนิกส์สำหรับ Open Journal Systems. *วารสารวิจัย สมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทยฯ*, 8(1), 101-114.

ชาติรี วงษ์แก้ว. (2561). วารสารวิชาการไทยกับการเข้าถึงแบบเสรี. *วารสารห้องสมุด*, 62(1), 68-84.

ณัฐรกันต์ จันทาโชติ. (2566). การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการและผลการดำเนินงานของวารสารวิชาการในประเทศไทย. *วารสารมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และนวัตกรรม มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์*, 2(1), 36-50.

พิชิต วิจิตรบุญรักษ์. (2554). สื่อสังคมออนไลน์: สื่แห่งอนาคต. *วารสารนักบริหาร*, 31(4), 99-103.

จุเรชา วิทยาวุฑฒิกุล. (2556, 11 เมษายน). การสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับดัชนีชี้วัดคุณภาพวารสาร. <https://stang.sc.mahidol.ac.th/pdf/research/Jmetrics.pdf>

ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย. (2560). การใช้งานระบบ Thai Journal Online 2.

_____. (2565, 7 มีนาคม). รายชื่อวารสารทั้งหมด. <https://tci-thailand.org/list%20journal.php>

สุพัตรา สว่างกุล, วรินยุพา พินิตภูวดล, และ ดารินทร์ สากิยลักษณ์. (2563). การศึกษาเปรียบเทียบค่าบรรณมิติระหว่างฐานข้อมูล Scopus และ Google Scholar ของอาจารย์ในภาควิชา จักษุวิทยา คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล. *จักษุเวชสาร*, 34(1), 30-38.

Bredbenner, K., & Simon, SM. (2019).

Video abstracts and plain language summaries are more effective than graphical abstracts and published abstracts. *PLOS ONE*, 14(11), e0224697. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0224697>

Lepage, P., & Andrew, R. (2022, September 22). *Responsive web design basics*. Web Dev. <https://web.dev/responsive-web-design-basics/>

Nema, R., & Pandey, A. (2016). A review on online social network: issues & challenges. *Social Networking*, 5, 57-61.
<http://doi.org/10.4236/sn.2016.52006>

Plummer, L. (2021, May 6). *How social media can help societies and journals extend their reach*. Elsevier Connect.
<https://www.elsevier.com/connect/how-social-media-can-help-societies-and-journals-extend-their-reach>

Ramathibodi Medical Journal. (2017, October 9). *Facebook posts*. Facebook.

<https://www.facebook.com/RamathibodiMedJ>

_____. (2019, March 29). *Google Scholar profile*. Google Scholar.
<https://scholar.google.co.th/citations?user=N7b2p9MAAAAJ&hl=th&authuser=1>

Statista Research Department. (2023, May 19). *Internet penetration rate in Thailand 2019-2028*. Statista
<https://www.statista.com/statistics/975067/internet-penetration-rate-in-thailand/>

การประยุกต์ใช้สถิตินอนพาราเมตริกสำหรับการวิจัย

Application of Nonparametric Statistics for Research

ศักดิ์ชัย จันทะแสง*

Sakchai Jantasang*

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกใช้สถิตินอนพาราเมตริกสำหรับการวิจัย สถิตินอนพาราเมตริกง่าย สะดวก และมีข้อจำกัดน้อย เป็นสถิติที่สามารถนำไปใช้ได้อย่างกว้างขวาง เพราะเป็นสถิติทดสอบที่ไม่คำนึงถึงลักษณะการแจกแจงข้อมูลของประชากรข้อมูลที่นำมาทดสอบ ไม่ต้องตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นใช้ได้กับข้อมูลทุกลักษณะการแจกแจง ขนาดตัวอย่างจะเล็กหรือใหญ่ก็ใช้ได้ มาตราวัดข้อมูลเริ่มตั้งแต่มาตราวัดนามบัญญัติขึ้นไป และมีสถิตินอนพาราเมตริกให้เลือกใช้หลายตัวเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ในปัจจุบันสามารถใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนั้นการทำวิจัยควรเลือกใช้สถิติให้เหมาะสมกับข้อมูลเพื่อให้การวิเคราะห์และแปลผลรวมทั้งงานวิจัยมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: สถิตินอนพาราเมตริก; การประยุกต์ใช้สถิตินอนพาราเมตริก; การวิจัย

Abstract

The purposes of this article were to provide knowledge and understanding about the selection of nonparametric statistics for research. Nonparametric statistics are simple, convenient and have few restrictions. It is a statistic that can be used widely; because it is a test statistic that does not take into account the enumeration characteristics of the population being tested. Basic assumption checks are not required; It is applicable to data of all distribution characteristics. The sample size can be small or large. Data measures start from nominal scale measures and above. There are several non-parametric statistics available to choose from in accordance with the objectives of the research. Presently, statistical software packages can be used to analyze data. Therefore, research conduction research should select statistics appropriate to the data in order to analyze and interpret research results, efficiency.

Keywords: Nonparametric Statistics; Application of Nonparametric Statistics; Research

สำนักงานประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

Office of Educational Quality Assurance, Rajamangala University of Technology Krungthep

*Corresponding author: e-mail: Sakchai.j@mail.rmutk.ac.th

บทนำ

การเลือกใช้เทคนิคทางสถิตินอนพาราเมตริก (Nonparametric Statistics) จะทำได้อย่างเหมาะสมก็ต่ออาศัยความรู้เกี่ยวกับจำนวนตัวแปร จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง และมาตรการของการวัด ซึ่งสถิตินอนพาราเมตริกมีวัตถุประสงค์การวิจัยคล้ายกับสถิติพาราเมตริก โดยทั่วไปจะศึกษา 1) การทดสอบสมมติฐานทางสถิติ และ 2) การประมาณค่าพารามิเตอร์ ซึ่งการทดสอบด้วยสถิตินอนพาราเมตริกเป็นระเบียบวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลแบบหนึ่ง โดยไม่คำนึงถึงว่าข้อมูลจะมีการแจกแจงแบบใด และได้มาจากการวัดระดับใดอีกด้วย เป็นจุดเด่นของสถิตินอนพาราเมตริก การคำนวณค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานตามวิธีการทดสอบด้วยสถิตินอนพาราเมตริกนี้ส่วนใหญ่เป็นการคำนวณง่าย ๆ ไม่ยุ่งยากซับซ้อนสามารถคำนวณได้อย่างรวดเร็ว ถึงจะใช้กลุ่มตัวอย่างขนาดเล็กผลการวิจัยก็ยังสามารถเชื่อถือได้ ผิดกับการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติพาราเมตริก ซึ่งหากใช้ตัวอย่างขนาดเล็กแล้วจะเกิดความผิดพลาดไม่มีความน่าเชื่อถือ แต่ก็มีสถิตินอนพาราเมตริกบางตัวมีสูตรที่คำนวณอาจมีความยุ่งยาก แต่ปัจจุบันนักวิจัยสามารถใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติไม่ว่าจะเป็นโปรแกรม SPSS หรือโปรแกรมไม่มีลิขสิทธิ์ เช่น โปรแกรม R ดังนั้นการเลือกใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูลที่เหมาะสมจึงมีความสำคัญในบทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกใช้สถิตินอนพาราเมตริก ข้อดีและข้อจำกัดอันนี้ จะทำให้สามารถตัดสินใจเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมได้อย่างถูกต้อง โดยมุ่งเน้นการนำเสนอสาระความรู้ในด้านความหมายของสถิติพาราเมตริก มาตรการของการวัด หลักการและเทคนิคการวิเคราะห์ของสถิตินอนพาราเมตริกด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป และตัวอย่างการใช้สถิตินอนพาราเมตริกในการวิจัย

การเลือกใช้สถิติสำหรับการวิจัย

สถิติที่ใช้สำหรับการวิจัย จำแนกออกเป็น

2 ประเภท คือ (ศิริชัย กาญจนวาสิ และคณะ, 2543; ชูศรีรัตน์, 2553; สุขาดา บวรกิตติวงศ์, 2561; สายชล สีนสมบูรณ์ทอง, 2563; ศักดิ์ชัย จันทะแสง, 2566; Gravetter & Forzano, 2012; Pett, 2015; Sprent & Smeeton, 2016)

1) สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) เป็นสถิติที่ใช้อธิบายคุณลักษณะของสิ่งที่ต้องการศึกษากลุ่มใดกลุ่มหนึ่งไม่สามารถอ้างอิงไปยังกลุ่มอื่น ๆ ได้ สถิติที่อยู่ในประเภทนี้ เช่น ค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พิสัย ฯลฯ

2) สถิติอ้างอิง (Inferential Statistics) เป็นสถิติที่ใช้อธิบายคุณลักษณะของสิ่งที่ต้องการศึกษากลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือหลายกลุ่มแล้วสามารถอ้างอิงไปยังกลุ่มประชากรได้ โดยกลุ่มที่นำมาศึกษาจะต้องเป็นตัวแทนที่ดีของประชากร ตัวแทนที่ดีของประชากรได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่าง และตัวแทนที่ดีของประชากรเรียกว่ากลุ่มตัวอย่าง สถิติอ้างอิงสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

2.1) สถิติพาราเมตริก (Parametric Statistics) เป็นการใช้สถิติทดสอบที่สามารถอ้างอิงไปยังกลุ่มประชากรที่เราศึกษา ด้วยข้อจำกัดทางการวิจัยในกรณีที่กลุ่มประชากรมีจำนวนมาก ดังนั้นการวิจัยจึงไม่สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มประชากรทุกคนได้ จึงต้องมีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างเพื่อเป็นตัวแทนในการวิจัย เช่นหากนักวิจัยต้องการศึกษาการเปรียบเทียบความพึงพอใจในการให้บริการสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง แต่ไม่สามารถนำข้อมูลความพึงพอใจของนักศึกษาทั้งหมดมาเปรียบเทียบได้ ก็จะต้องทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างให้มีจำนวนที่จะสามารถอ้างอิงผลการวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อเป็นตัวแทนของนักศึกษาทั้งหมดได้ แล้วใช้สถิติพาราเมตริกในการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นต้น โดยสถิติพาราเมตริกเป็นที่คุ้นเคยกันดีอยู่แล้วในการวิจัย เช่น การทดสอบ t (t-Test) การทดสอบค่า z (z-Test) การวิเคราะห์ความแปรปรวน การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม หรือการหาสหสัมพันธ์ เป็นต้น ซึ่งสถิติพาราเมตริก นั้นมีข้อตกลงเบื้องต้นดังนี้

1.1) ข้อมูลที่นำมาใช้จะต้องมีการแจกแจงเป็นโค้งปกติ
1.2) เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาจากการสุ่ม และ 1.3) ข้อมูลจะต้องอยู่ในมาตราอันดับ (Interval Scale) หรืออัตราส่วน (Ratio Scale) ซึ่งหากมีการฝ่าฝืนข้อตกลงแล้วอาจจะทำให้การวิจัยมีความคลาดเคลื่อนมาก และจะทำให้การวิจัยมีความน่าเชื่อถือน้อยลง

2.2) สถิตินอนพาราเมตริก (Nonparametric Statistics) เป็นสถิติที่นำมาใช้เมื่อข้อมูลที่ได้จากการทำการวิจัยไม่สามารถนำไปวิเคราะห์โดยสถิติพาราเมตริกได้ ทั้งนี้เพราะมีข้อตกลงในการใช้น้อยกว่า ในเรื่องของแจกแจงข้อมูลซึ่งไม่ต้องมีการแจกแจงเป็นโค้งปกติก็ได้ ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์สามารถใช้ได้ตั้งแต่มาตรานามบัญญัติ (Nominal Scale) กลุ่มตัวอย่างก็ไม่ต้องสุ่ม โดยสถิตินอนพาราเมตริกก็สามารถหาคำตอบการวิจัยได้เช่นเดียวกับสถิติพาราเมตริก ดังนั้นในการวิจัยนักวิจัยจะต้องเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมกับข้อมูลที่ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลมา

โดยปกติแล้วนักวิจัยมักนิยมใช้สถิติพาราเมตริก ทั้งนี้เพราะผลลัพธ์ที่ได้จากการใช้สถิติพาราเมตริกมีอำนาจการทดสอบ (Power of Test) สูงกว่าการใช้สถิตินอนพาราเมตริก สถิติพาราเมตริกเป็นการทดสอบที่ได้มาตรฐาน มีขั้นตอนต่าง ๆ ที่สมบูรณ์ ดังนั้นเมื่อข้อมูลมีคุณสมบัติที่สอดคล้องกับข้อตกลงเบื้องต้นสามประการในการใช้สถิติพาราเมตริกจึงไม่มีผู้ใดที่จะหันไปใช้สถิตินอนพาราเมตริกในการทดสอบสมมติฐาน

อำนาจการทดสอบ (Power of Test) ในการทดสอบสมมติฐานนั้น นักวิจัยจะมีโอกาสตัดสินใจในอยู่ 2 ลักษณะ คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก กับการยอมรับ

สมมติฐานหลัก ซึ่งการตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่ง ต่างก็ต้องเสี่ยงต่อความคลาดเคลื่อนกับสภาพความจริง ความคลาดเคลื่อนมี 2 ประเภท (รุ่งโรจน์ ศรีจันทร์แก้ว, 2547; Runyon & Haber, 1988) ดังนี้

1) ความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 (Type I error) คือ ความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากการปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ที่ถูก ความน่าจะเป็นของการเกิดความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 ให้สัญลักษณ์ α และอาจเรียกได้อีกอย่างหนึ่งว่าระดับนัยสำคัญ ซึ่งมักกำหนดไว้ล่วงหน้าก่อนทำการทดสอบสมมติฐาน

2) ความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 2 (Type II error) คือ ความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากการยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ที่ผิด ความน่าจะเป็นที่จะเกิดความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 2 ให้สัญลักษณ์ β และความน่าจะเป็นที่จะปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ผิดเท่ากับ $1 - \beta$ เรียกว่าอำนาจการทดสอบ (Power of Test)

สถิติทดสอบที่เหมาะสมสมควรมีกำลังการทดสอบเข้าใกล้ 1.00 หรือ 100%

ความสัมพันธ์ระหว่าง α กับ β ในกรณีที่กลุ่มตัวอย่างคงที่ และโอกาสที่จะเกิดความคลาดเคลื่อนทั้ง 2 ประเภทนี้มีส่วนเกี่ยวข้องกัน คือ ถ้าพยายามลดขนาดของ α ขนาดของ β จะเพิ่มขึ้น ถ้าเพิ่มขนาดของ α ขนาดของ β จะลดลง การเพิ่มขนาดของกลุ่มตัวอย่างสามารถลดโอกาสที่จะเกิดความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 และ 2 ลงได้

อย่างไรก็ตามทั้งสถิติพาราเมตริกและสถิตินอนพาราเมตริกต่างก็มีข้อดีและข้อจำกัดสามารถสรุปได้ดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบข้อดีและข้อจำกัดของสถิติพาราเมตริกและสถิตินอนพาราเมตริก

สถิติพาราเมตริก	สถิตินอนพาราเมตริก
<p>ข้อดี</p> <ol style="list-style-type: none"> สถิติพาราเมตริกมีอำนาจการทดสอบสูงกว่าสถิตินอนพาราเมตริกเมื่อใช้กับข้อมูลที่ตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นผ่านโดยข้อมูลมีการแจกแจงปกติ และข้อมูลได้มาอย่างสุ่ม สถิติพาราเมตริกใช้กับข้อมูลต่อเนื่องคือ ระดับอันตรายภาคหรืออัตราส่วน สถิติพาราเมตริกมีอำนาจการทดสอบสูงเมื่อกลุ่มตัวอย่างมีขนาดใหญ่ทำให้มีความเป็นตัวแทนของประชากรและ ความน่าเชื่อถือในการสรุปอ้างอิง สถิติพาราเมตริกใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) เป็นค่ากลางซึ่งทำให้ค่าสังเกตทุกค่ามีส่วนร่วมในการคำนวณค่ากลางของกลุ่ม 	<p>ข้อดี</p> <ol style="list-style-type: none"> สถิตินอนพาราเมตริกมีอำนาจการทดสอบสูงกว่าสถิติพาราเมตริกเมื่อใช้กับข้อมูลที่ไม่ผ่านข้อตกลงเบื้องต้น สถิตินอนพาราเมตริกไม่คำนึงถึงการแจกแจงข้อมูลของประชากร ดังนั้นเมื่อข้อมูลมีความเบ้มากจึงยังสามารถใช้ได้ สถิตินอนพาราเมตริกมีวิธีการคำนวณไม่ซับซ้อน สามารถใช้กับข้อมูลสุดโต่ง (Outlier) เนื่องจากใช้มัธยฐาน (Median) เป็นค่ากลาง ขณะที่สถิติพาราเมตริกใช้ค่าเฉลี่ยเป็นค่ากลาง สถิตินอนพาราเมตริกใช้กับข้อมูลระดับนามบัญญัติ (Nominal) ขึ้นไป สถิตินอนพาราเมตริกใช้ได้ทั้งตัวอย่างที่มีขนาดเล็กและขนาดใหญ่
<p>ข้อจำกัด</p> <ol style="list-style-type: none"> เมื่อข้อมูลไม่ผ่านข้อตกลงเบื้องต้นสถิติพาราเมตริกจะมีอำนาจการทดสอบต่ำกว่าสถิตินอนพาราเมตริก ถ้าตัวอย่างมีขนาดเล็กทำให้สถิติพาราเมตริกขาดความน่าเชื่อถือในการสรุปอ้างอิง สถิติพาราเมตริกส่วนใหญ่ใช้กับข้อมูลต่อเนื่อง 	<p>ข้อจำกัด</p> <ol style="list-style-type: none"> เมื่อข้อมูลผ่านข้อตกลงเบื้องต้น สถิตินอนพาราเมตริกจะมีอำนาจการทดสอบต่ำกว่าสถิติพาราเมตริก สถิตินอนพาราเมตริกใช้มัธยฐานเป็นค่ากลาง ทำให้ไม่ได้ใช้ค่าสังเกตทุกค่าในการคำนวณค่ากลาง

ความหมายของสถิตินอนพาราเมตริก

สถิตินอนพาราเมตริก (Nonparametric Statistics) เป็นระเบียบวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลแบบหนึ่ง โดยไม่คำนึงถึงว่าข้อมูลจะมีการแจกแจงแบบใด และได้มาจากการวัดระดับใดอีกด้วย จึงอาจเรียกชื่อการทดสอบแบบนอนพาราเมตริกอีกอย่างหนึ่งว่า การทดสอบแบบการแจกแจงอิสระ (Distribution-free Test)

สังเกตได้ว่า “มาตรของการวัด” เป็นสิ่งที่ได้กล่าวถึงในข้อตกลงเบื้องต้นของทั้งสถิติพาราเมตริก และสถิตินอนพาราเมตริก ดังนั้นจึงควรทำความเข้าใจกับ “มาตรของการวัด” ก่อนว่าคืออะไร

มาตรของการวัด หมายถึง คุณสมบัติของข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งจำแนกออกเป็น 4 มาตร ดังนี้

1) มาตรวัดแบบนามบัญญัติ (Nominal Scale) จำแนกความแตกต่างของสิ่งที่ต้องการวัดออกเป็น

กลุ่ม เช่น 1=ชาย 2=หญิง ตัวเลขไม่สามารถนำมาบวก ลบ คูณ หาร ได้

2) มาตรวัดแบบเรียงอันดับ (Ordinal Scale) ใช้สำหรับจัดอันดับที่หรือตำแหน่งของสิ่งที่ต้องการวัด เช่น ระดับการศึกษา ผลการเรียน ความเก่ง ตัวเลขอันดับที่แตกต่างกันไม่สามารถบ่งบอกถึงปริมาณความแตกต่าง ได้ เช่น ไม่สามารถบอกได้ว่าเก่งกว่ากันเท่าใด ตัวเลขสามารถนำมาบวกหรือลบกันได้

3) มาตรอาंतरภาค (Interval Scale) เป็นมาตรที่สามารถเปรียบเทียบของข้อมูลได้ โดยไม่มีศูนย์แท้ ซึ่งหมายความว่าหากข้อมูลมีค่าเป็นศูนย์ก็ไม่ได้หมายความว่าไม่มีสิ่งนั้น เช่น คะแนนสอบของนักเรียนได้ 0 คะแนน ก็ไม่ได้หมายความว่านักเรียนไม่มีความรู้ในเรื่องนั้นเลย เป็นต้น

4) มาตรอัตราส่วน (Ratio Scale) เป็นมาตรที่สามารถเปรียบเทียบปริมาณของข้อมูลได้ ซึ่งต่าง

กับมาตราอันตรภาคตรงที่ข้อมูลที่มีค่าเป็น 0 หมายความว่าไม่มีเลย เช่น ความสูงของคน น้ำหนัก อายุ เป็นต้น

สถิตินอนพาราเมตริกประกอบด้วยเทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนมากและสามารถใช้ตอบคำถามวิจัยคล้ายคลึงกับสถิติพาราเมตริก ซึ่งในบทความนี้ผู้เขียนจะแนะนำให้รู้จักกับสถิตินอนพาราเมตริกและวัตถุประสงค์ของการวิจัยของการใช้สถิตินอนพาราเมตริก

ประเภทต่าง ๆ ดังตารางที่ 2 (ศิริชัย กาญจนวาสี และคณะ, 2543; ชูศรี รัตน์ะ, 2553; สุชาติดา บวรกิตติวงศ์, 2561; สายชล สิ้นสมบุญทอง, 2563; ศักดิ์ชัย จันทะแสง, 2566; Gravetter & Forzano, 2012; Pett, 2015; Sprent & Smeeton, 2016)

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบเทคนิควิเคราะห์ของสถิติพาราเมตริกและสถิตินอนพาราเมตริก

วัตถุประสงค์ของการวิจัย	เปรียบเทียบเทคนิควิเคราะห์			
	สถิตินอนพาราเมตริก	มาตราการวัด	สถิติพาราเมตริก	มาตราการวัด
1. การทดสอบเมื่อมีตัวอย่างกลุ่มเดียว	Chi-square Test	Nominal	t-Test	Interval/Ratio
	Binomial Test	Nominal		
	Kolmogorov-Smirnov Test	Ordinal		
	Runs Test	Ordinal		
2. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างประชากร 2 กลุ่มที่ไม่เป็นอิสระ	McNemar Test	Nominal	Dependent	Interval/Ratio
	Sign rank Test	Ordinal	t-Test	
	Wilcoxon signed rank Test	Ordinal		
3. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างประชากร 2 กลุ่มที่เป็นอิสระ	Chi-square Test	Nominal	Independent	Interval/Ratio
	Fisher's exact Test	Nominal	t-Test	
	Median Test	Ordinal		
	Mann-Whitney U Test	Ordinal		
	Kolmogorov-Smirnov Z Test	Ordinal		
	Moses extreme reactions Test	Ordinal		
4. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง ประชากรมากกว่า 2 กลุ่มที่ไม่เป็นอิสระ	Cochran's Q Test	Nominal/ Ordinal	F-Test	Interval/Ratio
	Friedman Test	Ordinal		
	Kendall's W Test	Ordinal		
5. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง ประชากรมากกว่า 2 กลุ่มที่เป็นอิสระกัน	Chi-square Test	Nominal	F-Test	Interval/Ratio
	Kruskal-Wallis H Test	Ordinal		
	Median Test	Ordinal		
	Jonckheere-Terpstra Test	Ordinal		

หลักการและเทคนิคการวิเคราะห์ของสถิตินอนพาราเมตริก

การวิเคราะห์ต่าง ๆ ของสถิตินอนพาราเมตริกตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย มีดังนี้ (ศิริชัย กาญจนวาสี

และคณะ, 2543; ชูศรี รัตน์ะ, 2553; สุชาติดา บวรกิตติวงศ์, 2561; สายชล สิ้นสมบุญทอง, 2563; Gravetter & Forzano, 2012; Pett, 2015; Sprent & Smeeton, 2016)

1. การทดสอบเมื่อมีตัวอย่างกลุ่มเดียว ประกอบด้วยวิธีการวิเคราะห์ Chi-square Test, Binomial

Test, Kolmogorov-Smirnov Test, Runs Test ซึ่ง มี
รายละเอียดดังนี้

1.1) การทดสอบ Chi-square Test เมื่อ
มีกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว เป็นการทดสอบเกี่ยวกับการ
เกิดขึ้นของข้อมูลเป็นไปในสัดส่วนหรืออัตราส่วนที่
ต้องการทดสอบหรือไม่ เหมาะกับข้อมูลในมาตราวัด
Nominal หรือ Ordinal เช่น จำนวนบุคลากรที่มีวุฒิ
การศึกษาระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก
หรือบุคลากรที่กระทำผิดวินัยในระดับต่าง ๆ

1.2) การทดสอบการแจกแจงปกติด้วย
Kolmogorov-Smirnov Test เป็นการทดสอบเพื่อดูว่า
ข้อมูลมีการแจกแจงปกติหรือไม่ ตัวแปรมาตราวัด interval
ขึ้นไปในกรณีที่มีขนาดตัวอย่างน้อยกว่า 5 จะไม่สามารถ
ทดสอบด้วย Kolmogorov-Smirnov Test ได้

1.3) การทดสอบว่าเป็นตัวอย่างสุ่มมา
จากประชากรหรือไม่ด้วย Runs Test เป็นการทดสอบว่า
ตัวอย่างได้มาอย่างสุ่มหรือไม่ ใช้การนับจำนวน Runs ของ
ข้อมูล ข้อมูลที่เกิดขึ้นอย่างสุ่มจะมีจำนวน Runs ที่
เหมาะสมคือไม่มากหรือน้อยจนเกินไป

1.4) การวิเคราะห์ Binomial ใช้ทดสอบ
สัดส่วนของข้อมูลที่สนใจ (Success) ว่าเป็นไปตามสัดส่วนที่
ต้องการ ทดสอบหรือไม่ ข้อมูลจะมีเพียง 2 ค่า
(Dichotomous) เท่านั้น ค่าที่สนใจเรียกว่า Success ค่าอื่น
ๆ ที่เหลือเรียก Failure ในกรณีที่ใช้ Test Probability = 0.5
จะเป็นการทดสอบสองหาง (2-tailed Test) แต่ถ้า Test
Probability น้อยกว่าหรือมากกว่า Observed Probability
การทดสอบเป็นทางเดียว (1-tailed Test)

**2. การเปรียบเทียบความแตกต่างของ
ประชากร 2 กลุ่มที่ไม่เป็นอิสระกัน** ประกอบด้วยการ
วิเคราะห์ McNemar Test, Sign Rank Test, Wilcoxon
Signed Rank Test ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1) การทดสอบ McNemar ใช้ทดสอบ
การเปลี่ยนแปลงของสัดส่วนของตัวอย่างในแต่ละ
ช่วงเวลาหรือในช่วงเวลา ที่ต่างกันข้อมูลที่ใช้ในกรณี

ทดสอบอยู่ในมาตราวัด Nominal ซึ่งเป็นระดับต่ำสุด ทำ
ให้ไม่สามารถบอกขนาดและทิศทางของการเปลี่ยนแปลง

2.2) การทดสอบเครื่องหมาย (Sign Rank
Test) เป็นการทดสอบว่าเมื่อเวลาต่างกันคน ๆ เดิมจะมี
การเปลี่ยนแปลงของตัวแปรที่ต้องการวัดในทิศทาง
เพิ่มขึ้นหรือลดลง ถ้าทิศทางเพิ่มขึ้นให้เครื่องหมาย +
ทิศทางลดลงให้ เครื่องหมาย - ถ้าไม่มีการเปลี่ยนแปลง
กำหนดเครื่องหมาย เป็น 0 แล้วนำเฉพาะเครื่องหมาย +
และ - มาเปรียบเทียบกัน โดยถ้าเครื่องหมาย + และ - มี
จำนวนพอ ๆ กันแสดงว่า ทั้งสองกลุ่ม (+,-) มีค่ามัธยฐาน
ของแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกัน เป็นการทดสอบที่ไม่ได้
คำนึงถึงขนาดของการเปลี่ยนแปลง ใช้กับข้อมูลที่มีมาตราวัด
ระดับ Ordinal ขึ้นไป

2.3) การทดสอบ Wilcoxon Signed
Rank Test ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของประชากร 2
กลุ่มที่พึ่งพิงกัน นับเป็นวิธีที่ดีที่สุดในกลุ่มนี้เนื่องจาก
สามารถบอกได้ทั้งทิศทางและขนาดของการเปลี่ยนแปลง
หลักการ 1) หาปริมาณผลต่าง (Difference: d) ของ
คะแนนก่อนและ หลังแต่ละคู่ ซึ่งค่าผลต่างจะมี
เครื่องหมาย + หรือ - ก็ได้ 2) จัดอันดับ (Rank) ของ
ผลต่าง (d) แล้วหาค่าสัมบูรณ์ อันดับผลต่าง (|d|) โดยถ้า
ค่าสัมบูรณ์อันดับผลต่างมีค่าซ้ำในอันดับเดียวกันหลายค่า
จะนำอันดับผลต่างทั้งหมดของค่าซ้ำนั้นมาหาค่ามัธยฐาน
เพื่อนำค่ามัธยฐานไปเป็นค่าอันดับผลต่างที่มีค่าซ้ำกันนั้น
แยกอันดับผลต่างบวก (d+) และอันดับผลต่างลบ (d-)
แล้วหาผลรวมของอันดับ ผลต่างบวกกับผลรวมของอันดับ
ผลต่างลบเพื่อนำมาเปรียบเทียบกัน ถ้าค่ามัธยฐานของ
ประชากรทั้งสองกลุ่มไม่ต่างกันแล้วผลรวมของอันดับ
ผลต่างบวกจะใกล้เคียงกับผลรวมของอันดับผลต่างลบ

**3. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง
ประชากร 2 กลุ่มที่เป็นอิสระกัน** ประกอบด้วยการ
วิเคราะห์ Chi-square Test, Fisher's exact, Median
Test Test, Mann-Whitney U Test, Kolmogorov-

Smirnov Z Test, Moses Extreme Reactions Test, Wald-Wolfowitz Runs Test ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

3.1) การทดสอบ Chi-square Test ที่มีกลุ่ม ตัวอย่าง 2 กลุ่ม ใช้ทดสอบความเป็นอิสระของตัวแปร (Test of Independence) และการทดสอบความเท่ากันของสัดส่วน (Test of Homogeneity) ทั้งสองการทดสอบมีความแตกต่างโดยการทดสอบความเป็นอิสระต้องการทดสอบว่าตัวแปรหนึ่งเป็นอิสระจากอีกตัวแปรหนึ่งหรือไม่ ในขณะที่การทดสอบความเท่ากันของสัดส่วนต้องการทราบว่าสัดส่วนกลุ่มย่อยของสองตัวแปรในแต่ละกลุ่มเท่ากันหรือไม่ การวิเคราะห์ข้อมูลของการทดสอบทั้งสองจะเหมือนกัน ข้อแตกต่างคือในกรณีนี้ที่นักวิจัยต้องการทดสอบการเท่ากันของสัดส่วน ควรกำหนดขนาดตัวอย่างแต่ละกลุ่ม ที่ต้องการไว้ล่วงหน้าในปริมาณที่ใกล้เคียงกัน

3.2) การทดสอบ Fisher's exact Test ใช้กับข้อมูลประเภทความถี่ที่สามารถจัดให้อยู่ในรูปตารางการจรขนาด 2×2 เมื่อต้องการทดสอบว่าสัดส่วนหรือความน่าจะเป็นที่ประชากรสองกลุ่มจะถูกแบ่งออกเป็นสองประเภทเท่า ๆ กัน เป็นการทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระจากกัน ค่าที่ได้จากการวัดแยกขาดจากกัน

3.3) การทดสอบมัธยฐาน (Median Test) เป็นการทดสอบว่ากลุ่มตัวอย่างอิสระ 2 กลุ่มมีแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลางแตกต่างกันหรือไม่ หรือกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มมาจากประชากรที่มีค่ามัธยฐานเท่ากันหรือไม่ โดยใช้วิธีการแบ่งข้อมูลแต่ละกลุ่มออกเป็นสองกลุ่มย่อย คือกลุ่มที่อยู่เหนือมัธยฐานกับกลุ่มที่อยู่ใต้มัธยฐาน แล้วทดสอบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มนั้น สุ่มมาจากประชากรที่มีมัธยฐานเท่ากันหรือไม่

3.4) การทดสอบ Mann-Whitney U Test ใช้ ทดสอบว่าตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีค่ากลาง (Location) เท่าเทียมกันหรือไม่ ข้อมูลที่นำมาทดสอบอยู่ในมาตราวัด Ordinal ขึ้นไป หลักการโดยนำข้อมูลทั้งสองกลุ่มมารวมกัน เป็นชุดเดียวแล้วเรียงอันดับค่าต่ำสุดจนถึง

สูงสุดหาผลรวม อันดับที่ (Rank) ของแต่ละกลุ่มแล้วนำมาเปรียบเทียบกับ ถ้าค่ามัธยฐานของประชากรทั้งสองกลุ่มไม่ต่างกันแล้ว ค่ากลางของข้อมูลทั้งสองกลุ่มจะใกล้เคียงกัน Mann-Whitney U Test มีอำนาจการทดสอบสูงกว่า Median Test เนื่องจากใช้การจัดเรียงอันดับของข้อมูลทุกรายการ ในขณะที่ Median Test ลดระดับข้อมูลเป็น Dichotomous (มากกว่า มัธยฐาน, น้อยกว่า หรือเท่ากับมัธยฐาน)

3.5) การทดสอบ Kolmogorov-Smirnov z Test ในตัวอย่าง 2 กลุ่ม เป็นการทดสอบว่าตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มมีค่ากลางและมีการแจกแจงเหมือนกันหรือไม่ สถิติทดสอบคำนวณจากฟังก์ชันความถี่สัมพัทธ์สะสมของ ตัวอย่างแต่ละกลุ่มแล้วนำมาเปรียบเทียบกับ

3.6) การทดสอบ Moses Extreme Reactions Test ทดสอบว่าตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากันหรือไม่ โดยให้กลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มควบคุมอีกกลุ่มเป็นกลุ่มทดลองแล้วทดสอบค่าความแตกต่างอันดับที่ของข้อมูลโดยยึดกลุ่มควบคุมเป็นหลักวิธีการโดยนำข้อมูลทั้งสองกลุ่มมารวมกันเป็นชุดเดียวแล้วเรียงอันดับค่าต่ำสุดจนถึงสูงสุดแล้วใช้วิธีการเล็ม (Trim) ข้อมูลสุดโต่ง (Extreme Value)

3.7) การทดสอบ Wald-Wolfowitz Runs Test เป็นการทดสอบความสุมของตัวอย่างเช่นเดียวกับ Runs Test ซึ่งทดสอบกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว แต่ Wald-Wolfowitz Runs Test ใช้ทดสอบกับตัวอย่าง 2 กลุ่มโดยนำข้อมูล ทั้งสองกลุ่มมารวมกันเป็นชุดเดียวแล้วเรียงอันดับค่าต่ำสุดจนถึงสูงสุดแล้วนับจำนวน runs เช่นเดียวกับการวิเคราะห์ Runs Test ถ้ายอมรับ H_0 เช่นค่า sig. มากกว่า .05 แสดงว่า ตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ถูกสุ่มมาจากประชากรเดียวกัน

4. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างประชากรมากกว่า 2 กลุ่มที่ไม่เป็นอิสระกัน ประกอบด้วย การวิเคราะห์ Cochran's Q Test, Friedman Test, Kendall's W Test มีรายละเอียดดังนี้

4.1) การทดสอบ Cochran's Q Test เป็นส่วน ขยายของ McNemar โดยข้อมูลที่ใช้ในการทดสอบอยู่ในระดับ nominal ใช้ทดสอบความน่าจะเป็น ในการตอบสนองต่อเหตุการณ์หนึ่งจากกลุ่มตัวอย่างที่ สัมพันธ์กัน k กลุ่ม หรือคนกลุ่มเดิมในลักษณะ Matched Pair เพื่อเปรียบเทียบว่าการตอบสนองต่อเหตุการณ์ แตกต่างกันหรือไม่

4.2) การทดสอบ Friedman Test เป็น ส่วนขยายของ Wilcoxon ใช้ทดสอบกลุ่มตัวอย่าง k กลุ่ม ที่สัมพันธ์กันว่าลุ่มมาจากประชากรเดียวกันหรือไม่ หรือ ประชากรมีลักษณะเหมือนกันหรือไม่ โดยข้อมูลที่ใช้ใน การทดสอบอยู่ในมาตราวัด Ordinal ขึ้นไป

4.3) การทดสอบ Kendall's W Test การทดสอบสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องเคนดอลล์ใช้เพื่อ ทดสอบว่าจำนวนผู้ ประเมิน k คนมีความคิดเห็น สอดคล้องกันในการประเมินหรือไม่

5. การเปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่าง ประชากรมากกว่า 2 กลุ่มที่เป็นอิสระกัน ประกอบด้วยการวิเคราะห์ The χ^2 Test for k Independent samples, The Extension of the Median Test, Kruskal-Wallis H Test, Jonckheere-Terpstra Test ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

5.1) การทดสอบไคสแควร์ สำหรับ ตัวอย่าง k กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน (The χ^2 Test for k

Independent samples) การทดสอบไคสแควร์สำหรับ หลายกลุ่มที่ไม่สัมพันธ์กัน มีวิธีการคล้ายกับการทดสอบ ไคสแควร์ที่กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มไม่สัมพันธ์กัน เพียงแต่ เพิ่มจำนวนกลุ่มมากขึ้น ข้อมูลที่ได้จากการวัดเป็นข้อมูล แบบไม่ต่อเนื่อง (Discrete Categories) ซึ่งเป็นการวัดใน มาตรฐานบัญญัติหรืออันดับภาค การทดสอบไคสแควร์นี้ ต้องการทดสอบว่ามีตัวแปรสองตัวที่แต่ละตัวแบ่งออกเป็น หลายประเภทหรือหลายระดับมีความสัมพันธ์กันหรือไม่

5.2) การทดสอบมัธยฐาน (The Extension of the Median Test) การทดสอบโดยใช้มัธยฐานกรณีที่มี กลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มที่ไม่สัมพันธ์กัน มีวิธีการ คล้ายกับการทดสอบมัธยฐาน กรณีที่มีกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยการเพิ่มเป็นหลายกลุ่ม ข้อมูลที่ได้จากการวัดอยู่ใน มาตรฐานอันดับภาค การทดสอบมัธยฐานนี้ต้องการทดสอบ ว่า กลุ่มตัวอย่าง k กลุ่มนั้นมาจากประชากรเดียวกันหรือ ทดสอบว่ามาจากประชากรที่มีค่ามัธยฐานเท่ากันหรือไม่

5.3) การทดสอบ Kruskal-Wallis H Test เป็นส่วนขยายของ Mann-Whitney U Test ใช้ทดสอบ ตัวอย่าง k กลุ่มที่เป็นอิสระว่ามีลักษณะเหมือนกันหรือไม่ โดยข้อมูลที่ใช้ในการทดสอบอยู่ในมาตราวัด ordinal ขึ้นไป

5.4) การทดสอบ Jonckheere-Terpstra Test ทดสอบความแตกต่างของค่ามัธยฐานระหว่าง ตัวอย่าง k กลุ่มที่เป็นอิสระกันโดยข้อมูลมีลักษณะเรียง อันดับตามขนาดของการเปลี่ยนแปลงซึ่งมักนิยมใช้ในการ วิจัยเชิงทดลอง

ตัวอย่างคำสั่งในการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

ตารางที่ 3 ตัวอย่างคำสั่งในการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

สถิตินอนพาราเมตริก	คำสั่งในการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS
Chi-square Test	เลือก Analysis → Nonparametric Test → Legacy Dialogs → Chi-Square
Binomial Test	เลือก Analysis → Nonparametric Test → Legacy Dialogs → Binomial...
Kolmogorov-Smirnov Test	เลือก Analysis → Nonparametric Test → Legacy Dialogs → 1-Sample K-S
Runs Test	เลือก Analysis → Nonparametric Test → Legacy Dialogs → Runs...
McNemar Test	สถิติในกลุ่มนี้ใช้คำสั่งเดียวกัน (เปลี่ยนคำสั่งที่ Test Type)

สถิตินอนพาราเมตริก	คำสั่งในการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS
Sign rank Test	เลือก Analysis → Nonparametric Test → Legacy Dialogs → 2 Related Samples... → Test
Wilcoxon signed rank Test	Type → - Wilcoxon
Marginal homogeneity Test	- Sign - McNemar - Marginal homogeneity
Chi-square Test	เลือก Analysis → Descriptive Statistics → Crosstabs
Mann-Whitney U Test	สถิติในกลุ่มนี้ใช้คำสั่งเดียวกัน (เปลี่ยนคำสั่งที่ Test Type)
Kolmogorov-Smirnov Z Test	เลือก Analysis → Nonparametric Test → Legacy Dialogs → 2 Related Samples... → Test
Moses extreme reactions Test	Type → - Mann-Whitney U - Kolmogorov-Smirnov Z - Moses extreme reactions
Wald-Wolfowitz runs Test	- Wald-Wolfowitz runs
Cochran's Q Test	สถิติในกลุ่มนี้ใช้คำสั่งเดียวกัน (เปลี่ยนคำสั่งที่ Test Type)
Friedman Test	เลือก Analysis → Nonparametric Test → Legacy Dialogs → K Related Samples... Test
Kendall's W Test	Type → - Friedman - Kendall's W - Cochran's Q
Kruskal-Wallis H Test	สถิติในกลุ่มนี้ใช้คำสั่งเดียวกัน (เปลี่ยนคำสั่งที่ Test Type)
Median Test	เลือก Analysis → Nonparametric Test → Legacy Dialogs → K Independent Samples... →
Jonckheere-Terpstra Test	Test Type → - Kruskal-Wallis H - Median - Jonckheere-Terpstra

ตัวอย่างการใช้สถิตินอนพาราเมตริกในการวิจัย

ตารางที่ 4 ตัวอย่างงานวิจัยที่ใช้สถิตินอนพาราเมตริก

ชื่อนักวิจัย/ปี	ชื่อเรื่อง	สถิตินอนพาราที่ใช้
พเยาว์ พงษ์ศักดิ์ชาติ และคณะ (2565)	การพัฒนาแบบการจัดการเรียนการสอน แบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสร้างเสริมสุขภาพผู้สูงอายุของนักศึกษาพยาบาล: กรณีศึกษาฝึกปฏิบัติการดูแลผู้สูงอายุที่มีปัญหาทางสุขภาพจิตในชุมชน	Wilcoxon Signed Ranks Test
บาล ชะใบรัมย์ และอมรเทพ วันดี (2565)	การเปรียบเทียบรูปแบบการสอนของเดวีส์ และการสอนแบบปกติที่มีต่อทักษะการเคลื่อนไหวของเด็ก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาล 3 จังหวัดบุรีรัมย์	Wilcoxon Signed Ranks Test
วันดี สุขสงวน และวัฒนา ชยธวัช (2565)	การวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนนักศึกษาวชิการบัญชีเพื่อการจัดการในสถานการณ์โควิด-19	Mann-Whitney U Test
อุไรวรรณ อมรมิตร และคณะ (2565)	การศึกษาความสุขในชีวิตของผู้สูงอายุ	-Mann-Whitney U Test - kruskal-Wallis Test - Chi-Square Test

ชื่อนักวิจัย/ปี	ชื่อเรื่อง	สถิตินอนพาราที่ใช้
สุรฉัตร อนันต์ และคณะ (2565)	ผลของโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างทักษะทางสังคมของผู้ป่วยจิตเภท	-Mann-Whitney U Test - Wilcoxon Signed Ranks Test
ภรภัค วงศ์อรุณ และณฤมล พระใหญ่ (2565)	ผลของโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบผสมผสานที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของนิสิตวิชาชีพ ครุ.	-Mann-Whitney U Test - Wilcoxon Signed Ranks Test
พีสสลัถณ์ ชำรงควรรกุล (2565)	ผลของโปรแกรมฝึกอบรมการปรึกษาเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถ และ เจตคติต่อการปรึกษา	Mann-Whitney U Test - Wilcoxon Signed Ranks Test
ธีระวัฒน์ ช่างขัด และ สุมลชาติ ดวงบุบผา (2565)	การศึกษาเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายและเวลาในการจัดสอบ OSCE แบบปกติและการสอบ OSCE แบบดัดแปลงในรายวิชาปฏิบัติการพยาบาล ผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ	- Mann-Whitney U Test
กวิศรา เอี่ยมบรรณพงษ์ และคณะ (2565)	ความคิดเห็นของอาจารย์แพทย์และแพทย์ประจำบ้านที่มีต่อหุ่นจำลองฝึกทักษะการใส่หน้ากากตามทฤษฎีการแพร่กระจายนวัตกรรม	- Mann-Whitney U Test
ฮาซานะ สลิฟิน และคณะ (2564)	ประสิทธิผลของโปรแกรมการออกกำลังกายโดยใช้เท้าเขียนหนังสือกลางอากาศกับการออกกำลังกายทั่วไปในผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิดที่ 2	- Friedman test
จิตติมา วัชรเชื่อนันท์ และคณะ (2564)	ผลของการควบคุมอุณหภูมิบริเวณที่ให้ออกซาลิ พลาคินต่ออาการปวดหลอดเลือดดำในผู้ป่วยมะเร็งลำไส้ใหญ่และ ทวารหนัก	- kruskal-Wallis Test - Chi-Square Test
เพ็ญแข สุขสถิตย์ และคณะ (2564)	ผลของโปรแกรมการสร้างความรู้ทางสุขภาพต่อพฤติกรรม การล้างมือของผู้เข้าเยี่ยมในหอผู้ป่วยวิกฤต	-Chi Square Test หรือสถิติ Fisher' s Exact Tes - Wilcoxon Signed Ranks Test -Mann-Whitney U Test
เกยูร วงศ์กอม (2564)	การพัฒนาชุดส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาและ การสื่อสารเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในระยะแรกเริ่ม	-Mann-Whitney U Test - Wilcoxon Signed Ranks Test
ลัชชา ชุณหวิจิตร และณัฐณี แต่สกุล (2563)	การสำรวจสภาพปัญหาของนิสิตบัณฑิตศึกษานานาชาติ คณะเภสัชศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในช่วงปิดสถานศึกษาชั่วคราวจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่COVID-19	- Fisher's exact Test
ศรศิริ ประพุดิธรรม และคณะ (2562)	การศึกษานำร่องผลของโปรแกรมการดูแลตนเองด้วยฉีดยาสุขภาพและสมดุลงานสร้างร่างกายของสมาชิกชมรมออกกำลังกาย ตำบลหอกลองอำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก	- Wilcoxon Singed Ranks tests
Anand et al. (2021)	A cross-sectional study on COVID19 mortality among people below 30 years of age in Tamilnadu-2020	- Fischer exact test - Mann Whitney U test
Kalykbayeva et al. (2021)	Using Self-Assessment Instruction to Develop Primary School Students' Self-Esteem in Inclusive Practice in Kazakhstan	- McNemar Test
Ogegbo & Ramnarain (2022)	Teaching and learning Physics using interactive simulation: A guided inquiry practice	- Mann-Whitney U-test - Wilcoxon signed-rank test
Demir (2022)	The Impact of Gaming on Fear of Missing Out: The Case of Bahcesehir University E-Sports Team	- Kolmogorov-Smirnov Z Test

ชื่อนักวิจัย/ปี	ชื่อเรื่อง	สถิตินอนพาราที่ใช้
Renkema et al. (2022)	The effect of natural growth on chin point deviation in patients with unilateral craniofacial microsomia: A retrospective study	- Jonckheere-Terpstra Test

ข้อมูลตัวอย่างในการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นในการเลือกใช้สถิติทดสอบ
 ผู้เข้าร่วมฝึกอบรมการเลือกใช้สถิติสำหรับการวิจัย เปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการอบรม จำนวน

ผู้เข้าร่วมฝึกอบรมการเลือกใช้สถิติสำหรับการวิจัย เปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการอบรม จำนวน	คะแนนก่อนอบรม	3	4	5	6	7	8	10	14	13	12	11	1	1	12	11
คะแนนก่อนอบรม	11	9	7	7	5	10	11	8	6	5	12	14	11	8	9	
คะแนนหลังอบรม	16	16	16	18	18	18	19	19	27	27	27	29	26	26	30	
คะแนนหลังอบรม	30	30	28	27	27	30	30	28	26	26	30	30	30	26	26	

จากข้อมูลจะเห็นว่าเป็นการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของประชากร 2 กลุ่ม ที่ไม่เป็นอิสระกัน หรือทดสอบผลต่างของค่าเฉลี่ยของข้อมูลจาก 1 ประชากรแต่มีการวัดซ้ำ 2 ครั้ง ระดับการวัดอยู่ในมาตราอันดับ (คะแนน) ซึ่งจากตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่าสถิติที่สอดคล้อง อกกับข้อมูลคือ t-test dependent และ Wilcoxon signed rank test ซึ่งเป็นสถิติที่สามารถใช้ในแทนกรณีได้ในกรณีที่ข้อมูลไม่เป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นในการใช้สถิติทดสอบ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ข้อตกลงเบื้องต้น	
t-test dependent	Wilcoxon signed rank test
1. ตัวแปรตามเป็นข้อมูลเชิงปริมาณที่มีระดับการวัดอยู่ในมาตราอันดับภาค หรืออัตราส่วนและมีการแจกแจงแบบโค้งปกติ	1. ตัวแปรตามเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ ที่มีระดับการวัดอยู่ในมาตราเรียง ลำดับขึ้นไป
2. ตัวแปรอิสระ เป็นข้อมูลเชิงกลุ่มที่มีระดับการวัดอยู่ในมาตรานามบัญญัติหรือ เรียง ลำดับ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม	2. ตัวแปรอิสระเป็นข้อมูลเชิงกลุ่มที่มีระดับการวัดอยู่ในมาตรานามบัญญัติ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม

การตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นเกี่ยวกับการแจกแจงปกติ (Normality) ของข้อมูลเพื่อพิจารณาในการเลือกใช้สถิติ t-test dependent โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการวิเคราะห์ ดังนี้

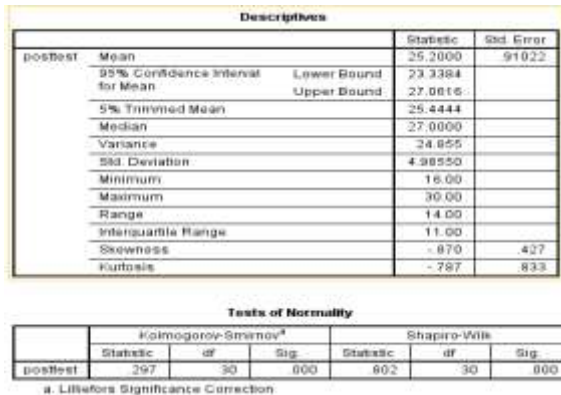
- 1) ตัวแปรตามมีการแจกแจงแบบปกติ โดยพิจารณาจาก
 - ค่าสัมบูรณ์ของ $Z_{skewness}$ และ $Z_{Kurtosis} < 1.96$
 - โดย ค่า $Z_{skewness} = \frac{Statistic}{Std.Error}$ และ $Z_{Kurtosis} = \frac{Statistic}{Std.Error}$
 - Test of Normality = Not Sig. (Sig.>.05)
- 1.1) เลือกข้อมูล test Normality ขึ้นมา จากนั้นเลือกเมนู Analyze → Descriptive statistics → Explore จะปรากฏหน้าต่าง Explore ขึ้นมา ให้เลือกตัวแปร Posttest ไปช่อง Dependent List:
- 1.2) เลือก Statistics จะปรากฏหน้าต่าง Explore: Statistics → Descriptives แล้วเลือก Confidence Interval for Mean: 95% และกด Continue
- 1.3) เลือก Plots จะปรากฏหน้าต่าง Explore: Plots → Boxplots เลือก Factor levels together → Descriptive เลือก Stem-and-leaf แล้วเลือก Normality Plots with tests แล้วกด Continue

1.4) กด OK จะได้ output ดังภาพที่ 1

2) ตัวแปรต้นและตัวแปรตามต้องสัมพันธ์กัน

2.1) เลือกข้อมูล test Normality ขึ้นมา

จากนั้นเลือกเมนู Analyze → Compare Means →

Descriptives				
posttest	Mean		25.2000	91022
	95% Confidence Interval for Mean	Lower Bound	23.3384	
		Upper Bound	27.0616	
	5% Trimmed Mean		25.4444	
	Median		27.0000	
	Variance		34.855	
	Std. Deviation		4.98550	
	Minimum		18.00	
	Maximum		30.00	
	Range		14.00	
	Interquartile Range		11.00	
	Skewness		-.870	.427
	Kurtosis		-.787	.833

Tests of Normality						
	Kolmogorov-Smirnov ^a			Shapiro-Wilk		
	Statistic	df	Sig.	Statistic	df	Sig.
posttest	.297	30	.000	.802	30	.000

a. Lilliefors Significance Correction

ภาพที่ 1 output การตรวจสอบ Normality

จากภาพที่ 1 การตรวจสอบว่าตัวแปรตามมีการแจกแจงแบบโค้งปกติ ในการพิจารณาค่า Skewness และ Kurtosis ค่าสมมุติฐานที่ควรยอมรับคือค่า Skewness และ Kurtosis ไม่ควรเกิน 1.96 หากค่า Skewness และ Kurtosis เกิน 1.96 แสดงว่าข้อมูลไม่เบ้หรือไม่โด่งจนผิดปกติ มีรายละเอียดดังนี้

1) ค่า Skewness = $.870 / .427 = 2.04 > 1.96$ ไม่สอดคล้องกับข้อตกลงเบื้องต้น

2) ค่า Kurtosis = $.707 / .833 = 0.849 < 1.96$ สอดคล้องกับข้อตกลงเบื้องต้น

3) พิจารณาค่า Kolmogorov-Smirnov และ Shapiro-Wilk ต้องไม่แตกต่างกัน (Not Sig.) ค่า Kolmogorov-Smirnov = .297 (sig.=.000) และ ค่า Shapiro-Wilk = .802 (sig.=.000) ไม่สอดคล้องกับข้อตกลงเบื้องต้น

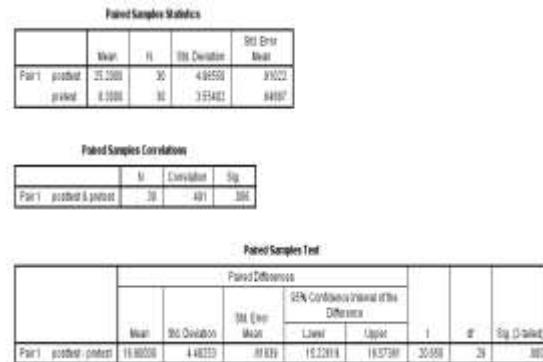
จากภาพที่ 2 การตรวจสอบว่าตัวแปรต้นและตัวแปรตามมีความสัมพันธ์กัน จากการทดสอบ Paired Samples Correlations ของตัวแปร Posttest กับ Pretest ค่า Correlation = .491 (Sig. .006) สอดคล้องกับข้อตกลงเบื้องต้น

Paired-Samples T Test จะปรากฏหน้าต่าง Paired-Samples T Test

2.2) เลือกตัวแปร ไปที่ช่อง Paired Variables:

โดยเลือกตัวแปร Posttest ไปใส่ที่ Variable1 และ Pretest ไปใส่ที่ Variable2

2.3) กด OK จะได้ output ดังภาพที่ 2

Paired Samples Statistics				
	Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	posttest	30	4.98550	.91022
	pretest	30	3.57481	.64087

Paired Samples Correlations			
	N	Correlation	Sig.
Pair 1	posttest & pretest	.491	.006

Paired Samples Test										
		Paired Difference				t	df	Sig. (2-tailed)		
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference					
Pair 1	posttest - pretest	16.8028	4.48233	.80289	15.2309	18.3750	30.000	.000		

ภาพที่ 2 output การตรวจสอบความสัมพันธ์ของตัวแปร

ดังนั้นจากการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นในการเลือกใช้สถิติทดสอบผู้วิจัยไม่สามารถที่จะใช้สถิติทดสอบ t-test dependent ซึ่งเป็นสถิติพาราเมตริก เพราะไม่สอดคล้องกับข้อตกลงเบื้องต้นคือข้อมูลไม่มีการแจกแจงแบบโค้งปกติ โดยสามารถเลือกใช้สถิตินอนพาราเมตริกที่เหมาะสมและสามารถใช้แทนกันได้ โดยไม่ฝ่าฝืนข้อตกลงเบื้องต้นในการใช้สถิติทดสอบคือ สถิติ Wilcoxon signed rank test ซึ่งข้อมูลเบื้องต้นสอดคล้องกับข้อตกลงเบื้องต้นของการทดสอบด้วยสถิติ Wilcoxon signed rank test คือตัวแปรตามเป็นข้อมูลเชิงปริมาณคะแนนในการอบรมอยู่ในมาตราอันตรภาค (สอดคล้องกับข้อตกลงเบื้องต้น) และตัวแปรอิสระเป็นข้อมูลเชิงกลุ่มอยู่ในมาตรานามบัญญัติ และแบ่งออกเป็นคะแนนก่อนการอบรมและคะแนนหลังการอบรม (สอดคล้องกับข้อตกลงเบื้องต้น)

ข้อควรระวังในการใช้สถิตินอนพาราเมตริก

1) อำนาจในการทดสอบจะลดลงมาก เมื่อมีกลุ่มตัวอย่างมากเกินไป จึงควรระวัง

2) แม้การคำนวณแบบสถิตินอนพาราเมตริกจะสะดวกและรวดเร็วก็ตาม แต่ถ้าลักษณะข้อมูลที่ได้มาเป็นแบบที่เหมาะสมกับสถิติพาราเมตริกแล้ว เมื่อปรับให้ใช้กับสถิตินอนพาราเมตริกจะทำให้ข้อมูลมีคุณภาพลดลง

บทสรุป

สถิตินอนพาราเมตริกเป็นสถิติวิเคราะห์ที่น่าสนใจนำมาใช้ในงานวิจัยเพราะสถิตินอนพาราเมตริกง่าย สะดวก และมีข้อจำกัดน้อย ไม่คำนึงลักษณะการแจกแจงข้อมูลของประชากรข้อมูลที่นำมาทดสอบ ไม่ต้องตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นใช้ได้กับข้อมูลทุกลักษณะการแจกแจง ขนาดตัวอย่างจะเล็กหรือใหญ่ก็ได้ มาตราวัดข้อมูลเริ่มตั้งแต่มาตราวัดนามบัญญัติขึ้นไป และมีสถิตินอนพาราเมตริกให้เลือกใช้หลายตัว เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย แต่ถ้าเลือกใช้ไม่เหมาะสมก็จะได้ผลไม่ดีเท่าที่ควร เช่น ถ้าหากมีข้อมูลชุดหนึ่งอยู่ในมาตราวัดอัตราภาคขึ้นไปหรือในกรณีข้อมูลมีลักษณะผ่านข้อตกลงเบื้องต้นของสถิติพาราเมตริกก็ควรพิจารณาว่าสามารถจะใช้สถิติพาราเมตริกในการทดสอบเพราะสถิติพาราเมตริกมีประสิทธิภาพสูงกว่าสถิตินอนพาราเมตริกก่อนที่จะลดระดับมาตราวัดมาเป็นนามบัญญัติหรือเรียงอันดับ แต่ถ้าข้อมูลที่ได้รับมาเป็นแค่มาตราวัดนามบัญญัติหรือแบบเรียงอันดับก็สามารถเลือกใช้วิธีการสถิตินอนพาราเมตริกได้ทันที แม้ว่าสูตรที่คำนวณอาจมีความยุ่งยาก แต่ปัจจุบันนักวิจัยสามารถใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติไม่ว่าจะเป็นโปรแกรม SPSS หรือโปรแกรมไม่มีลิขสิทธิ์ เช่น โปรแกรม R แต่อย่างไรก็ตามนักวิจัยจะต้องคำนึงถึงประสิทธิภาพของสถิติทดสอบ

เอกสารอ้างอิง

กวิศรา เอี่ยมบรรณพงษ์, อริสรา เพชรแก้ว, และ สุรียา หล้าโสภาก. (2565). ความคิดเห็นของอาจารย์แพทย์และแพทย์ประจำบ้านที่มีต่อหุ่นจำลองฝึกทักษะการใส่หน้ากากอนามัยตามทฤษฎีการแพร่กระจาย

นวัตกรรม. *วารสาร Mahidol R2R e-Journal*, 9(2), 22-31.

กัลยา วานิชปัญญา. (2540). *การวิเคราะห์สถิติ: สถิติเพื่อการตัดสินใจ*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เกตุร วังศ์ก้อม. (2021). การพัฒนาชุดส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาและ การสื่อสารเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในระยะแรกเริ่ม. *วารสารวิทยาลัยราชสุดา*, 17(2), 49-63.

ชูศรี วงศ์รัตน์. (2553). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. (พิมพ์ครั้งที่ 12). ไทเนรมิตกิจ อินเตอร์โปรเกรสชิฟ จำกัด.

ฐิติมา วัชรเชื่อนขันธ, จงจิต เสนหา, คณิงนิจ พงศ์ถาวรภมล, และ กฤติยา กอไพศาล. (2564). ผลของการควบคุมอุณหภูมิบริเวณที่ให้ยาออกซาลิฟลาตินต่ออาการปวดหลอดเลือดดำในผู้ป่วยมะเร็งลำไส้ใหญ่และ ทวารหนัก. *วารสารสภาการพยาบาล*, 36(3), 103-117.

ธีระวัฒน์ ข่างปัด และ สุมลชาติ ดวงบุบผา. (2565). การศึกษาเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายและเวลาในการจัดสอบ OSCE แบบปกติและการสอบ OSCE แบบดัดแปลงในรายวิชาปฏิบัติการพยาบาลผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ. *วารสาร Mahidol R2R e-Journal*, 9(3), 77-89.

บาล ชะไบบัรัมย์ และ อมรเทพ วันดี. (2565). การเปรียบเทียบรูปแบบการสอนของเดวีส์ และการสอนแบบปกติที่มีต่อทักษะการเคลื่อนไหวของเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาล 3 จังหวัดบุรีรัมย์. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น*, 19(1), 99-108.

พเยาว์ พงษ์ศักดิ์ชาติ, พรพรรณภา เรื่องกิจ, วราภรณ์ ภูคา, และ อัจฉริยา เจริญเกียรติ. (2565). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสร้างเสริมสุขภาพ

- ผู้สูงอายุของนักศึกษาพยาบาล: กรณีศึกษาฝึกปฏิบัติการดูแลผู้สูงอายุที่มีปัญหาทางสุขภาพจิตในชุมชน. *วารสารการพยาบาลจิตเวชและสุขภาพจิต*, 36(1), 148-170.
- พีสสลัณธ์ อารังค์วรกุล. (2565). ผลของโปรแกรมฝึกอบรมการปรึกษาเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถและเจตคติต่อการปรึกษา. *วารสารรวมคำแหง ฉบับรัฐประศาสนศาสตร์*, 5(1), 172-198.
- เพ็ญแข สุขสถิต, วัลย์ธดา ฉันทน์เรืองวนิชย์, และ อรพรรณ โตสิงห์. (2564). ผลของโปรแกรมการสร้างความรู้รอบรู้ทางสุขภาพต่อพฤติกรรมกรรมการล้างมือของผู้เข้าเยี่ยมในหอผู้ป่วยวิกฤต. *วารสารสภากาการพยาบาล*, 36(2), 32-48.
- ภรภัค วงศ์อรุณ และ นฤมล พระใหญ่. (2565). ผลของโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบผสมผสานที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของนิสิตวิชาชีพครู. *วารสารการวัดผลการศึกษา*, 38(104), 245-257.
- ยุทธ ไถยวรรณ. (2551). *วิเคราะห์ข้อมูลวิจัย 4 (STEP BY STEP SPSS 4)*. พิมพ์ดี
- รุจโรจน ศรีจันทร์แก้ว. (2547). *การศึกษาเปรียบเทียบอำนาจการทดสอบ (Power of Test) ของการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยแบบแผนการวิเคราะห์แบบกลุ่ม (RBD) กับแบบแผนการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA)*. ปริญญาโท กศ.ม. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ลักษา ชุณหวิจิตร และ ณัฐณี แต่สกุล. (2563). การสำรวจสภาพปัญหาของนิสิตบัณฑิตศึกษานานาชาติ คณะเภสัชศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในช่วงปิดสถานศึกษาชั่วคราวจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ COVID-19. *วารสาร Mahidol R2R e-Journal*, 7(1), 159-173.
- วัฒนา สุทรชัย. (2543). *เรียนสถิติด้วย SPSS ภาคสถิติไม่อิงพารามิเตอร์*. วิทยพัฒน์.
- วันฤดี สุขสนอง และ วัฒนา ชยธวัช. (2565). การวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนนักศึกษาวิชาการบัญชีเพื่อการจัดการสถานการณ์โควิด-19. *วารสารรัชตภาคย์*, 16(45), 414-427.
- ศักดิ์ชัย จันทะแสง. (2566). การเลือกใช้สถิติเพื่อการวิจัยในการทำผลงานทางวิชาการของบุคลากรสายสนับสนุน. *วารสารวิชาการ ปชมท*, 12(2), 1-10.
- ศิริชัย กาญจนวาสี, สุวิมล ติรกานันท์, และ ศิริเดช สุชีวะ. (2543). *การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS สำหรับงานวิจัย: การวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมาย*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรศิริ ประพฤติธรรม, นพวรรณ ขำโอด, สมพร บุญธนพร, ณัฐสุดา แก้วเงิน, และ สายรุ่ง ลาดเพ็ง. (2562). การศึกษานำร่องผลของโปรแกรมการดูแลตนเองด้วยมณีเวชต่อปัญหาสุขภาพและสมดุลโครงสร้างร่างกายของสมาชิกชมรมออกกำลังกาย ตำบลหอกลองอำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก. *วารสาร Mahidol R2R e-Journal*, 6(1), 59-73.
- ศิริลักษณ์ สุวรรณวงศ์. (2560). *สถิติไม่ใช้พารามิเตอร์: เอกสารคำสอนวิชา SCMA 384*. คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สุชาติ บวรกิตติวงศ์. (2561). *สถิติที่ไม่ใช้พารามิเตอร์: เอกสารคำสอนวิชา 2758603 สถิตินอนพาราเมตริกในการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สายชล สิ้นสมบุรณ์ทอง. (2552). *สถิติที่ไม่ใช้พารามิเตอร์*, บริษัทจามจุรีโปรดักส์.

- สุรฉัตร อโนทัย, พิษญาณี พูนพล, และ อังคินันท์
อินทรกำแหง. (2565). ผลของโปรแกรมการให้
คำปรึกษาแบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างทักษะ
ทางสังคมของผู้ป่วยจิตเภท. *วารสารพฤติกรรม
ศาสตร์*, 28(2), 137-154.
- อุไรวรรณ อมรมิถ, ณัฐสินี แสนสุข, และ ธนุศักดิ์ รั้งสี
พรหม. (2565). การศึกษาความสุขในชีวิตของ
ผู้สูงอายุ. *วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราช
มงคลตะวันออก*, 11(1), 116-127.
- ฮาซันนะ สลีฟีนิ, ทวีศักดิ์ วงศ์กิริติเมธาวิ, จิรวัดน์ ทิววัฒน์
ปกรณ์ สีนินาฎ สุขอุบล, และ พัฒนสิน อารีอุดม
วงศ์. (2564). ประสิทธิภาพของโปรแกรมการออก
กำลังกายโดยใช้แท็บเล็ตเขียนหนังสือกลางอากาศกับ
การออกกำลังกายทั่วไปในผู้ป่วยโรคเบาหวาน
ชนิดที่ 2. *วารสาร Mahidol R2R e-Journal*,
8(2), 76-89.
- Anand, V. V., Yogaraj, G. A., Priya, S., Raj, P. P.,
Priyadharshini, C. B., & Sridevi, P. N.
(2021). A cross-sectional study on
COVID19 mortality among people
below 30 years of age in Tamilnadu-
2020. *Clinical Epidemiology and Global
Health*, 12, 100827.
<https://doi.org/10.1016/j.cegh.2021.100827>
- Demir, A. (2022). The Impact of Gaming on Fear
of Missing Out: The Case of Bahcesehir
University E-Sports Team. *International
Education Studies*, 15(2), 130-137.
- Gravetter, F. J., & Forzano, L. B. (2012). *Research
Methods for the Behavioral Sciences* (4th
ed.). Wadsworth.
- Kalykbayeva, A., Satova, A., Autayeva, A.,
Ospanova, A., Suranchina, A., & Elmira, U.
(2021). Using Self-Assessment Instruction
to Develop Primary School Students' Self-
Esteem in Inclusive Practice in
Kazakhstan. *Cypriot Journal of
Educational Sciences*, 16(4), 1631-1642.
- Ogegbo, A. A., & Ramnarain, U. (2022). Teaching
and learning Physics using interactive
simulation: A guided inquiry
practice. *South African Journal of
Education*, 42(1), 1-9.
- Pett, M. A. (2015). *Nonparametric statistics for
health care research: Statistics for small
samples and unusual distributions*. Sage
- Renkema, R. W., van Beelen, I., Koudstaal, M. J.,
& Caron, C. J. (2022). The effect of natural
growth on chin point deviation in patients
with unilateral craniofacial microsomia: A
retrospective study. *Journal of Cranio-
Maxillofacial Surgery*, 50(8), 615-620.
- Runyon, R. P. & Haber, A. (1988). *Fundamentals
of behavioral statistics*. Reading, Addison-
Uesley.
- Sprent, P., & Smeeton, N. C. (2016). *Applied
nonparametric statistical methods*. CRC
press.

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดแผลกดทับจากการใส่อุปกรณ์การแพทย์
ในผู้ป่วยวิกฤตศัลยกรรมหัวใจและทรวงอก โรงพยาบาลรามาริบัติ มหาวิทยาลัยมหิดล
The prevalence and related factor of medical device related pressure injury
among patients in cardiovascular thoracic surgery intensive care unit

หนึ่งฤทัย อ่อนศรีทอง^{1*} สุนิสา ผ่องแผ้ว¹ และ กมลวรรณ เฉื่อยฉ่ำ¹
Nuengruethai Onsrithong^{1*}, Sunisa Phongphaeo¹ and Kamonwan Chueaicham¹

บทคัดย่อ

แผลกดทับจากการใส่อุปกรณ์การแพทย์เป็นแผลกดทับที่มีโอกาสพบได้ในหอผู้ป่วยวิกฤตซึ่งสอดคล้องกับลักษณะผู้ป่วยคือมีความจำเป็นในการจำกัดการเคลื่อนไหวและการคาสายสวนเพื่อการวินิจฉัยและเพื่อการรักษา การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอัตราการเกิดแผลกดทับจากการใส่อุปกรณ์การแพทย์ (MDRPI) และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเกิดแผลกดทับจากการใส่อุปกรณ์การแพทย์ (MDRPI) โดยการเก็บข้อมูลย้อนหลังตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2563 ถึง 30 มิถุนายน 2563 กลุ่มตัวอย่าง 96 ราย เป็นการศึกษาแบบย้อนหลังโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสถิติเชิงอนุมานโดยใช้สถิติ fisher's exact และ chi-square test อธิบายความสัมพันธ์ที่ทำให้เกิดแผลกดทับจากการใส่อุปกรณ์การแพทย์ในผู้ป่วยที่เข้ารับรักษาในหอผู้ป่วยวิกฤตศัลยกรรมหัวใจและทรวงอกโรงพยาบาลรามาริบัติ มหาวิทยาลัยมหิดล

ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่าง 96 ราย พบการเกิดแผลกดทับจากการใส่อุปกรณ์การแพทย์ (MDRPI) 8 ราย (ร้อยละ 8.30) จากการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดแผลกดทับจากการใส่อุปกรณ์การแพทย์ โดยใช้สถิติ fisher's exact test และ chi-square test หาความสัมพันธ์ของปัจจัยพบว่า ระยะเวลาที่นอนรักษาตัวในหอผู้ป่วยวิกฤต ดัชนีโรคร่วมชาร์ลสัน และระยะเวลาที่ใช้ผ้าตัดมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) กับการเกิดแผลกดทับจากการใส่อุปกรณ์การแพทย์ ($p = 0.000$), ($p = 0.019$) และ ($p = 0.006$) ตามลำดับ

ผลการวิจัยนี้จะนำไปใช้ในการวางแผนให้การพยาบาลเพื่อป้องกันการเกิดแผลกดทับจากการใส่อุปกรณ์การแพทย์ในหอผู้ป่วยวิกฤตศัลยกรรมหัวใจและทรวงอกต่อไป

คำสำคัญ: แผลกดทับจากการใส่อุปกรณ์การแพทย์; ระยะเวลาที่นอนรักษาตัวในหอผู้ป่วยวิกฤต

¹ งานการพยาบาลผู้ป่วยวิกฤต 1 ฝ่ายการพยาบาลโรงพยาบาลรามาริบัติ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาริบัติ มหาวิทยาลัยมหิดล

¹ Critical Care Nursing Section 1, Ramathibodi Nursing Services Division, Faculty of medicine, Ramathibodi Hospital, Mahidol University

* Corresponding author: e-mail: kanomapp@gmail.com

Abstract

Medical device related pressure injury (MDRPI) are likely to be a problem in the intensive care unit. It is consistent with the patients who restrict of mobility and received the medical device for treatment and diagnosis. The purpose of this research was to evaluate the rate and factors associated with the incidence of medical device pressure injury (MDRPI). The retrospectively studied among 96 subjects in cardiothoracic intensive care units (ICU-4IC) from January 1, 2020 to June 30, 2020. The study were used the descriptive statistics including percentage, mean, standard deviation and the fisher's exact statistic and chi-square test.

The results was found that the incidence of pressure injury were 8 cases (8.30%). The relationship factors were Length of stay in intensive care unit ($p=0.000$), Charlson Comorbidity Index ($p=0.019$) and the operation time ($p=0.000$) were associated with MDRPI.

The results of this research will be used for planning nursing care to prevention the pressure injury from medical devices in cardiothoracic intensive care units.

Keywords: Medical device related pressure injury; Length of ICU stay

หลักการและเหตุผล

แผลกดทับเป็นภาวะแทรกซ้อนที่พบบ่อยในผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล (อรรวรรณ บุตรทุมพันธ์ และ วาสนา พาวิน, 2563) มีสาเหตุมาจากการกดทับร่วมกับแรงเสียดสี ส่งผลให้ผิวหนังเกิดการบาดเจ็บเฉพาะของผิวหนังและเนื้อเยื่อบริเวณใต้ผิวหนัง และตามปุ่มกระดูกต่าง ๆ (ปราณี เทพไชย และคณะ, 2561) และแผลกดทับที่เกิดในโรงพยาบาลยังรวมถึงการที่ผิวหนังหรือเนื้อเยื่อใต้ผิวหนังได้รับบาดเจ็บจากการถูกกดจากอุปกรณ์เพื่อการวินิจฉัยและการรักษา (medical device related pressure injury; MDRPI)

แผลกดทับจากการใส่อุปกรณ์การแพทย์ (Medical device related pressure injury; MDRPI) มีสาเหตุจากการใส่ท่อช่วยหายใจ การใส่หน้ากากช่วยหายใจชนิดแรงดันบวก เครื่องวัดความอิ่มตัวของออกซิเจนแบบหนีบ สายให้ออกซิเจนบริเวณช่องจมูก และสายให้อาหารทางจมูก (Debra et al., 2019; Galetto et al., 2021; Shirley et al., 2014) จากการทบทวนวรรณกรรมพบการเกิด ร้อยละ 3.5-62.4 (Barbara &

Elizabeth, 2017; Black et al., 2010; Black et al., 2016; Galetto et al., 2021) พบว่าอยู่ในอัตราค่อนข้างสูงแต่จากการศึกษาพบว่าแผลกดทับลักษณะนี้ส่วนใหญ่ไม่ได้บันทึกในรายงาน (Barbara & Elizabeth, 2017) การรายงานอุบัติการณ์แผลกดทับชนิดนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแผลกดทับที่เกิดขึ้นบริเวณใบหน้าซึ่งเป็นบริเวณที่มองเห็นได้ง่ายมีผลต่อภาพลักษณ์ของผู้ป่วย (Galetto et al., 2021)

ผู้ป่วยในหอผู้ป่วยวิกฤตศัลยกรรมหัวใจและทรวงอกเป็นกลุ่มผู้ป่วยที่ถูกจำกัดการเคลื่อนไหวเพื่อติดตามประเมินการเปลี่ยนแปลงของสัญญาณชีพรวมทั้งคาสาขสว่นต่าง ๆ เพื่อการรักษา ผู้ป่วยกลุ่มนี้จึงมีโอกาสเกิดแผลกดทับลักษณะนี้ได้ง่าย ซึ่งอัตราการเกิดแผลกดทับเป็นดัชนีชี้วัดคุณภาพการพยาบาล (สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข, กองการพยาบาล, 2562) และมีผลต่อภาพลักษณ์ของผู้ป่วย ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดแผลกดทับจากการใส่อุปกรณ์การแพทย์ (MDRPI) ในกลุ่มผู้ป่วยที่ดูแล

เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการวางแผน และป้องกันการเกิดแผลกดทับลักษณะนี้ต่อไป

วัตถุประสงค์

1. ศึกษาอัตราการเกิดแผลกดทับจากการใส่อุปกรณ์การแพทย์ (MDRPI) ในผู้ป่วยหอผู้ป่วยวิกฤต ศัลยกรรมหัวใจและทรวงอก
2. ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเกิดแผลกดทับจากการใส่อุปกรณ์การแพทย์ (MDRPI) ในผู้ป่วยหอผู้ป่วยวิกฤตศัลยกรรมหัวใจและทรวงอก

วิธีการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการวิจัยจากข้อมูลย้อนหลัง (Retrospective study) ในกลุ่มผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาที่หอผู้ป่วยวิกฤตศัลยกรรมหัวใจและทรวงอก (4IC)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ศึกษาเป็นกลุ่มผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยวิกฤตศัลยกรรมหัวใจและทรวงอก (4IC) โรงพยาบาลรามารามธิบดีจำนวน 104 ราย ที่ได้เข้ารับการรักษาตั้งแต่ 1 มกราคม พ.ศ.2563 ถึง 30 มิถุนายน พ.ศ. 2563 โดยคุณสมบัติผู้ร่วมวิจัยมีเกณฑ์คัดเข้า คือ ผู้ป่วยทุกคนที่เข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยวิกฤตศัลยกรรมหัวใจและทรวงอกที่มีอายุมากกว่า 15 ปีที่เข้ารับการรักษาตั้งแต่ 1 มกราคม พ.ศ.2563 ถึง 30 มิถุนายน พ.ศ. 2563 รวมทั้งหมด 104 รายโดยผู้วิจัยได้คัดข้อมูลผู้ร่วมวิจัยที่ไม่สามารถเก็บข้อมูลเกี่ยวกับคะแนน Braden score ได้ ออก 8 ราย เหลือข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาทั้งหมด 96 ราย โดยข้อมูลได้จากแบบบันทึกข้อมูลผู้ป่วยและการติดตามข้อมูลในเวชระเบียนในระหว่างที่ผู้ป่วยเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ประกอบไปด้วยข้อมูล 2 ส่วน ดังนี้

1.แบบบันทึกการเก็บข้อมูลผู้ป่วย ได้แก่ เพศ อายุ ประวัติโรคร่วม ประวัติโรคทาง cardiovascular คะแนนบราเดน ค่าอัลบูมิน การได้รับยากระตุ้นการหดตัวของกล้ามเนื้อหลอดเลือด (vasopressor) การคาอูปรณ การแพทย์ได้แก่ สายให้อาหารทางจมูก (nasogastric tube) ใส่ ท่อช่วยหายใจ (endotracheal tube) ใส่ ออกซิเจนอัตราไหลสูง (high-flow nasal cannula; HFNC) ใส่เครื่องช่วยหายใจแรงดันสองระดับ (Bi-level PAP) ใส่สายออกซิเจน ระยะเวลาที่นอนรักษาตัวในหอผู้ป่วยวิกฤต (Length of ICU Stay) และ ระยะเวลาที่ใช้ในการผ่าตัด (Operation time)

2.แบบประเมินผู้ป่วยที่เสี่ยงต่อการเกิดแผลกดทับ (Braden Scale for Predicting Pressure Sore Risk) ที่ใช้ในโรงพยาบาลรามารามธิบดี การแปลผลข้อมูลอ้างอิงตามการศึกษาของ Matozinhos et al. (2017) และ การศึกษาของ วาสนา พาวิน และคณะ, 2563 โดยแบ่งเป็น กลุ่มไม่มีความเสี่ยง-ความเสี่ยงปานกลาง (13 - 23 คะแนน) และกลุ่มความเสี่ยงสูง-สูงมาก (6-12 คะแนน)

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

แบบประเมินความเสี่ยงในการเกิดแผลกดทับของบราเดน (Braden Scale) ผู้วิจัยใช้แบบประเมินที่ใช้ในการดูแลผู้ป่วยเพื่อประเมินความเสี่ยงในการเกิดแผลกดทับในหน่วยงานของโรงพยาบาลรามารามธิบดีซึ่งผ่านการรับรองมาตรฐานจากฝ่ายการพยาบาลจึงไม่ได้ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยได้อ้างอิงการศึกษาของ อารี บุรณกุล (2545) โดยได้ตรวจสอบความตรงเนื้อหา (content validity) ของแบบประเมินได้ค่า Kappa coefficient เท่ากับ 0.77 และ อ้างอิงการศึกษาของ อรรรณ บุตรทุมพันธ์ และ วาสนา พาวิน (2563) ในการทำวิจัยในครั้งนี้

การพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยนี้ผ่านการพิจารณาและอนุมัติจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน คณะแพทยศาสตร์

โรงพยาบาลรามารชิบตี มหาวิทยาลัยมหิดล เอกสารเลขที่ COA.MURA2020/1992 ข้อมูลทั้งหมดของผู้ป่วยจะถูกเก็บเป็นความลับ เสนอผลโดยภาพรวมไม่มีการเปิดเผยชื่อ ภูมิภาค และอาชีพของผู้ป่วย

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปSPSSversion18 (ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยมหิดล) ในการวิเคราะห์โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. การวิเคราะห์เชิงพรรณนาถึงคุณลักษณะกลุ่มประชากรโดยใช้สถิติ ร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)
2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับการเกิดแผลกดทับจากการใส่อุปกรณ์การแพทย์ในผู้ป่วยวิกฤตศัลยกรรมหัวใจและทรวงอก โดยใช้สถิติทดสอบใช้ fisher's exact test และ chi-square test และ ทำการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาข้อมูลทั้งหมด 96 ราย แบ่งได้เป็นเพศชาย 62 ราย (ร้อยละ 64.60) เพศหญิง 34 ราย (ร้อยละ 35.40) อายุเฉลี่ย 59.31 ปี (SD = 13.89) ค่าดัชนีมวลกายน้อยกว่า 18.5 จำนวน 7 ราย (ร้อยละ 7.29) อยู่ระหว่าง 18.5-22.9 กิโลกรัม/เมตร² จำนวน 35 ราย (ร้อยละ 36.46) มากกว่าเท่ากับ 23 กิโลกรัม/เมตร² จำนวน 54 ราย (ร้อยละ 56.25) พบการเกิดแผลกดทับจากการใส่อุปกรณ์การแพทย์ (MDRPI) 8 ราย (ร้อยละ 8.30) บริเวณจมูก 4 ราย (ร้อยละ 4.2) บริเวณหู 4 ราย (ร้อยละ 4.2) เป็นการบาดเจ็บใน Stage 2 คือมีการเปิดของผิวหนังเป็นรอยถลอก ผู้ป่วยมีดัชนีโรคร่วมซาร์ลสันเฉลี่ย 2.45 คะแนน (SD = 1.32) โดยคะแนนมากกว่า 2 คะแนน 55 ราย (ร้อยละ 57.30) คะแนนบราเดน เฉลี่ย 13.14 คะแนน (SD = 2.87) การมีโรคประจำตัวเบาหวาน 24 ราย (ร้อยละ 25) รับประทานกระตุ้นการหดตัวของกล้ามเนื้อหลอดเลือด (vasopressors) 72 ราย (ร้อยละ 75) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วยวิกฤตศัลยกรรมทรวงอก (n=96)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
Gender		
ชาย	62	64.60
หญิง	34	35.40
อายุ (ปี)		
>60 ปี	50	52.08
≤60 ปี	46	47.92
รับจาก		
รับย้ายจากหอผู้ป่วยใน	90	93.76
รับใหม่ ER	3	3.12
รับ Refer	3	3.12
สิทธิการรักษา		
ตนสังกัด	45	46.90
เงินสด	10	10.40
ประกันสุขภาพ	5	5.20
ประกันสังคม	36	37.50
ระยะเวลาที่นอนรักษาตัวในหอผู้ป่วยวิกฤต (วัน)		

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
>7 วัน	14	14.58
≤7 วัน	82	85.42
ค่าดัชนีมวลกาย (กิโลกรัม/เมตร^๒)		
<18.5 กิโลกรัม/เมตร ^๒	7	7.29
18.5-22.9 กิโลกรัม/เมตร ^๒	35	36.46
≥23 กิโลกรัม/เมตร ^๒	54	56.25
อัลบูมิน (กรัม/เดซิลิตร)		
≤28 กรัม/เดซิลิตร	8	8.30
>28 กรัม/เดซิลิตร	88	91.70
คะแนนบราเดน (คะแนน)		
6-12 (ความเสี่ยงต่ำ-ปานกลาง)	42	43.75
13-23 (ความเสี่ยงสูง-สูงมาก)	54	56.25
ดัชนีโรคร่วมชาร์ลสัน (คะแนน)		
>2 คะแนน	55	57.30
≤2 คะแนน	41	42.70
เบาหวาน		
ใช่	24	25.00
ไม่ใช่	72	75.00
ระยะเวลาที่ใช้ผ้าตัด (ชั่วโมง)		
>8 ชั่วโมง	2	2.08
≤8 ชั่วโมง	94	97.92
ได้รับยากระตุ้นการหดตัวของกล้ามเนื้อหลอดเลือด		
ใช่	72	75.00
ไม่ใช่	24	25.00
เกิดแผลกดทับจากการใส่อุปกรณ์การแพทย์ (MDRPI)		
ใช่	8	8.33
ไม่ใช่	88	91.7
บริเวณที่เกิดแผลกดทับจากการใส่อุปกรณ์การแพทย์ (MDRPI)		
จมูก	4	4.17
หู	4	4.17

จากการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดแผลกดทับจากการใส่อุปกรณ์การแพทย์ในผู้ป่วยวิกฤต ศัลยกรรมหัวใจและทรวงอก โดยใช้สถิติ fisher's exact test และ chi-square test ทหาความสัมพันธ์ของปัจจัยพบว่า ปัจจัยระยะเวลาที่นอนรักษาตัวในหอผู้ป่วยวิกฤต (Length of ICU Stay) นานมากกว่า 7 วัน ดัชนีโรคร่วม

ชาร์ลสันมากกว่า 2 คะแนน และ ระยะเวลาที่ใช้ผ้าตัดนานมากกว่า 8 ชั่วโมง มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) กับการเกิดแผลกดทับจากการใส่อุปกรณ์การแพทย์ ($p=0.000$), ($p=0.019$) และ ($p=0.006$) ตามลำดับ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดแผลกดทับจากการใส่อุปกรณ์การแพทย์ (MDRPI) ในผู้ป่วยวิกฤตศัลยกรรมทรวงอก (n=96)

ปัจจัย	การเกิด MDRPI		p-value
	เกิด (%)	ไม่เกิด (%)	
เพศ			
ชาย	5 (8.06)	57 (91.94)	1.00
หญิง	3 (8.82)	31 (91.18)	
อายุ (ปี)			
>60 ปี	5 (10.00)	45 (90.00)	0.717
≤60 ปี	3 (6.52)	43 (93.48)	
ระยะเวลาที่นอนรักษาตัวในหอผู้ป่วยวิกฤต (วัน)			
>7 วัน	7 (50.00)	7 (50.00)	0.000 ^a
≤7 วัน	1 (1.22)	81 (98.78)	
อัลบูมิน (กรัม/เดซิลิตร)			
≤28 กรัม/เดซิลิตร	0 (0)	8 (100)	1.000
>28 กรัม/เดซิลิตร	8 (9.09)	80 (90.91)	
คะแนนบราเดน (คะแนน)			
6-12 (ความเสี่ยงต่ำ-ปานกลาง)	4 (9.52)	38 (90.48)	0.726
13-23 (ความเสี่ยงสูง-สูงมาก)	4 (7.41)	50 (92.59)	
ดัชนีโรคร่วมชาร์ลสัน (คะแนน)			
>2 คะแนน	7 (17.07)	34 (82.93)	0.019 ^a
≤2 คะแนน	1 (1.82)	54 (98.18)	
เบาหวาน			
ใช่	4 (16.67)	20 (83.33)	0.101
ไม่ใช่	4 (5.56)	68 (94.44)	
ค่าดัชนีมวลกาย (กิโลกรัม/เมตร²)			
<18.5 กิโลกรัม/เมตร ²	0 (0)	7 (100)	0.058
18.5-22.9 กิโลกรัม/เมตร ²	6 (17.14)	29 (82.86)	
≥23 กิโลกรัม/เมตร ²	2 (3.70)	52 (96.30)	
ระยะเวลาที่ใช้ผ้าตัด (ชั่วโมง)			
>8 ชั่วโมง	2 (100)	0 (0)	0.006 ^a
≤8 ชั่วโมง	6 (6.38)	88 (93.62)	
ได้รับยากระตุ้นการหดตัวของกล้ามเนื้อหลอดเลือด			
ใช่	8 (11.11)	64 (88.89)	0.195
ไม่ใช่	0 (0)	24 (100)	

a =Fisher's exact test, b = Chi-square test

การอภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาพบอัตราการเกิดแผลกดทับจากการใส่สายสวนอุปกรณ์การแพทย์ (MDRPI) ในผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยวิกฤตศัลยกรรมหัวใจและทรวงอก 8 คน (ร้อยละ 8.30) โดยต่ำกว่าที่พบในประเทศไทยจากการศึกษาของพัชรินทร์ คำนวล และคณะ (2561) พบร้อยละ 35.4 โดยอาจเกิดจากไม่ได้บันทึกในรายงาน มีการศึกษาพบว่าแผลกดทับลักษณะนี้ส่วนใหญ่ไม่ได้บันทึกในรายงาน (Barbara & Elizabeth, 2017) ส่วนการศึกษาในต่างประเทศพบการเกิดร้อยละ 3.50-62.40 (Barbara & Elizabeth, 2017; Black et al., 2010; Black et al., 2016; Galetto et al., 2021) และโดยจากการศึกษาที่ผ่านมาพบว่า การเกิด MDRPI แตกต่างกันไปตามแหล่งศึกษา และลักษณะของการศึกษา เช่น การศึกษาของ Susan et al. (2018) ในสหรัฐอเมริกาและแคนาดาในกลุ่มผู้ป่วยที่ต้องการดูแลระยะเฉียบพลัน ระยะยาว ระยะทำการฟื้นฟู ในโรงพยาบาลระยะเฉียบพลันและในบ้านพักคนชรา พบการเกิด MDRPI ร้อยละ 0.60 การศึกษาของ Galetto et al. (2021) พบร้อยละ 62.40 การศึกษาของ Coyer et al. (2014) ในหอผู้ป่วยวิกฤตพบร้อยละ 3.10 และ Schallom et al. (2015) ศึกษาการเกิดแผลกดทับเกิดในกลุ่มผู้ป่วยใส่หน้ากากเครื่องช่วยหายใจชนิด noninvasive ventilation แบบครอบจมูกและปาก พบการเกิด MDRPI ร้อยละ 20 ในขณะที่กลุ่มใส่หน้ากากแบบเต็มหน้าพบเพียงร้อยละ 2 (Galetto et al., 2021; Schallom et al., 2015; Susan et al., 2018) และในด้านปัจจัยมีความสัมพันธ์กับการเกิด MDRPI พบว่า ปัจจัยด้านระยะเวลาที่นอนรักษาตัวในหอผู้ป่วยวิกฤต (Length of ICU Stay) ดัชนีโรคร่วมชาร์ลสัน และระยะเวลาที่ใช้ผ้าตัด มีความสัมพันธ์กับการเกิดแผลกดทับจากการใส่อุปกรณ์การแพทย์ ($p=0.000$), ($p=0.019$) และ ($p=0.006$) ตามลำดับ ส่วนปัจจัยอื่นได้แก่ เพศ อายุ ค่าอัลบูมิน คะแนนบราเดน ค่าดัชนีมวลกาย โรคประจำตัวเบาหวาน การได้รับยากระตุ้นการหดตัวของกล้ามเนื้อหลอดเลือด (vasopressors) ไม่พบความสัมพันธ์กับแผลกดทับจากการใส่อุปกรณ์การแพทย์

($p>0.05$) และในการศึกษานี้ก็พบการเกิดแผลกดทับตามตัวแปรดังนี้

1. ปัจจัยระยะเวลาที่นอนรักษาตัวในหอผู้ป่วยวิกฤต พบความสัมพันธ์กับการเกิดแผลกดทับจากการใส่สายสวนอุปกรณ์การแพทย์สอดคล้องกับการศึกษาของ Vetrano et al. (2014) พบว่ากลุ่มที่ระยะเวลาสั้นในหอผู้ป่วยนานมีผลกับการรักษาและการได้รับยาที่เพิ่มขึ้นและสอดคล้องกับระยะเวลาที่นอนรักษาตัวในหอผู้ป่วยวิกฤตที่เพิ่มขึ้น และสอดคล้องกับการศึกษาของ Galetto et al. (2021) โดยแนะนำหากจำเป็นต้องใช้การแพทย์เพื่อเป็นการป้องกันการเกิด MDRPI แนะนำให้ตรวจสอบการกดทับของอุปกรณ์ โดยการประเมินผิวหนังด้านล่างและบริเวณรอบอุปกรณ์การแพทย์ที่ใช้เพื่อประเมินการบาดเจ็บที่แรงดันที่อย่างน้อยวันละสองครั้ง แนะนำปรับเปลี่ยนตำแหน่งใช้อุปกรณ์และ/หรือถอดออกอุปกรณ์ออกโดยเร็วที่สุด

2. ดัชนีโรคร่วมชาร์ลสัน พบความสัมพันธ์กับการเกิดแผลกดทับจากการใส่สายสวนอุปกรณ์การแพทย์ สอดคล้องกับการศึกษาของ Zhang et al. (2016) พบว่ากลุ่มที่นอนในหอผู้ป่วยนานมีผลกับการได้รับยาที่เพิ่มขึ้นและสอดคล้องกับระยะเวลาที่นอนรักษาตัวในหอผู้ป่วยวิกฤตที่เพิ่มขึ้น โดยผู้ป่วยที่มีโรคร่วมมักจะพบความเสื่อมของร่างกายและภาวะทุพโภชนาการ ความสามารถในการบริโภคลดลง การมีโรคร่วมหลายอย่างจึงส่งผลกระทบต่อระบบต่าง ๆ ของร่างกาย รวมทั้งผิวหนัง และเพิ่มความชุกของการเกิดแผลกดทับ

3. ระยะเวลาที่ใช้ผ้าตัด การศึกษานี้ศึกษาในกลุ่มพบความสัมพันธ์กับการเกิดแผลกดทับจากการใส่สายสวนอุปกรณ์การแพทย์ สอดคล้องกับการศึกษาของขวัญจิตร ปุ่นโพธิ์ และ จินพิชญ์ชา มะมม (2555) อธิบายว่าการถูกจำกัดการเคลื่อนไหว เช่น การทำให้ร่างกายอยู่กับที่ หรืออยู่ในท่าเดิมตลอดเวลา ทำให้ร่างกายบางส่วนอาจถูกกดเลือดไปเลี้ยงในบริเวณที่ถูกกดไม่เพียงพอทำให้เกิดแผลกดทับได้ สอดคล้องกับการศึกษาของ Nonnemacher et al. (2009) พบว่าผู้ป่วยที่มีข้อจำกัดในการเคลื่อนไหวมี

โอกาสเกิดแผลกดทับเพิ่มขึ้น 4.42 เท่าของผู้ที่ไม่มีการจำกัดการเคลื่อนไหว

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

นำผลการวิจัยที่ได้มาใช้ในการวางแผนป้องกันการเกิดแผลกดทับจากการใส่อุปกรณ์การแพทย์ในหอผู้ป่วย โดยการประเมินความเสี่ยงในผู้ป่วยแต่ละราย ในปัจจุบันที่ศึกษาได้เพิ่มเติมได้แก่ปัจจัยเกี่ยวกับวันนอนเฉลี่ยในโรงพยาบาล โรคร่วม และระยะเวลาในการผ่าตัด ในงานวิจัยนี้ ผู้ป่วยทั้งหมดที่พบแผลกดทับจากการใส่อุปกรณ์การแพทย์มีระยะเวลาอนรรักษาในหอผู้ป่วยมากกว่า 5 วัน ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าผู้ป่วยกลุ่มนี้มีภาวะวิกฤตมีความรุนแรงของความเจ็บป่วยจำเป็นต้องใช้เวลาในการรักษายาวนานกว่าผู้ป่วยที่ไม่เกิดแผลกดทับจากอุปกรณ์ทางการแพทย์ ซึ่งการศึกษาต่อไปควรเพิ่มทำการศึกษเกี่ยวกับความรุนแรงของอาการผู้ป่วยโดยใช้แบบประเมินอื่นมาใช้ร่วมด้วย เช่น APACHE score การป้องกันการเกิดแผลกดทับจากการใส่อุปกรณ์การแพทย์ จำเป็นต้องวางแผนป้องกันเพื่อลดการเกิดแผลกดทับและเพิ่มคุณภาพการให้การพยาบาล

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบคุณบุคลากรพยาบาล และ หัวหน้าหอผู้ป่วยวิกฤตศัลยกรรมหัวใจและทรวงอก (4IC) ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลรามาธิบดี ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการนำข้อมูลมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ และขอขอบคุณ ดร. วาสนา พาวิน ฝ่ายการพยาบาลโรงพยาบาลรามาธิบดี จักรีนฤพนธ์ คณະแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดลที่ให้คำปรึกษาในงานวิจัยฉบับนี้จนเสร็จสมบูรณ์

เอกสารอ้างอิง

กองการพยาบาล สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข. (2563, 1 ตุลาคม). *ตัวชี้วัดคุณภาพการพยาบาล พ.ศ. 2562*. กองการพยาบาล. http://www.nursing.go.th/?page_id=2489

ขวัญจิตร บุนโพธิ์ และ จิณพิชญ์ชา มะมม. (2555). *การศึกษาผลของกระบวนการดูแลแผลในการส่งเสริมการหายของแผลการลดความเสี่ยงในการเกิดแผลใหม่และความพึงพอใจของผู้ป่วยและญาติผู้ป่วยที่มีแผลกดทับ* [เอกสารไม่ได้ตีพิมพ์]. โครงการวิจัยเพื่อพัฒนา งานของโรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ.

ประภาพร ดองโพธิ์. (2562). ประสิทธิภาพของการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับป้องกันการเกิดแผลกดทับ. *ธรรมศาสตร์เวชสาร*, 19(2), 315-323.

ปราณี เทพไชย, ขนิษฐา นาคะ, และ รัตใจ เวชประสิทธิ์. (2561). การปฏิบัติตามหลักฐานเชิงประจักษ์ในการป้องกันการเกิดแผลกดทับของพยาบาลห้องผ่าตัด. *วารสารพยาบาลสงขลานครินทร์*, 38(3), 38-51.

พัชรินทร์ คำนวล, นิภาภรณ์ เชื้อยูนาน, และ ศิริพร เดชอุปการะกุล. (2561). ผลของแนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับป้องกันการเกิดแผลกดทับในผู้ป่วยกลุ่มเสี่ยง โรงพยาบาลพะเยา. *วารสารหัวหินสุขใจไกลกังวล*, 3(2), 89-101.

วาสนา พาวิน, พรทิพย์ อยู่ญาติมาก, และ รักษ์ศา แพรภทรประสิทธิ์. (2563). ภาวะโภชนาการและความสัมพันธ์กับการเกิดแผลกดทับใหม่ในผู้ป่วยที่รับย้ายจากหอผู้ป่วยในเข้ารับรักษาต่อในหอผู้ป่วยวิกฤต. *วารสารพยาบาลศาสตร์และสุขภาพ*, 43(3), 161-171.

อรรรณ บุตระทุมพันธ์ และ วาสนา พาวิน. (2563). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดแผลกดทับในผู้ป่วยวิกฤตหัวใจ ณ โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง : การศึกษาย้อนหลังแบบจับคู่. *วารสาร Mahidol R2R e-Journal*, 7(1), 140-148.

อารี บุรณกุล. (2545). *ปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดแผลกดทับในผู้ป่วยโรคทางระบบประสาทที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล* [วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล].

- Barbara, A. D., & Elizabeth, A. A. (2017). Pressure injuries caused by medical devices and other objects: A clinical update. *American Journal of nursing, 117*(12), 36-45.
- Black, J., Cuddigan, J., Walko, M., Didier, L., Lander, M., & Kelpel, M. (2010). Medical device related pressure ulcers in hospitalized patients. *International Wound Journal, 7*(5), 358-365.
- Black, J. M., & Kalowes, P. (2016). Medical device- related pressure ulcers. *Chronic wound care management and research, 3*, 91-99.
- Coyer, F.M., Stotts, N.A., & Blackman, V.R. (2014). A prospective window into medical device related pressure ulcers in intensive care. *International Wound Journal, 11*(6), 656-664.
- Debra, J., Ahmed, M. S., Ria, B., & Joanne, B. (2019). Medical device related pressure ulcers: A systematic review and meta-analysis. *International Journal of Nursing Studies, 92*, 109-120.
- Galetto, S. G. S., Nascimento, E. R. P., Hermida, P. M. V., Busanello, J., Malfussi, L. B. H., & Lazzari, D. D. (2021). Medical device-related pressure injuries in critical patients: prevalence and associated factors. *Revista Da Escola De Enfermagem Journal of school of nursing university of Sao Paulo, 55:e20200397*, 1-9.
- Matozinhos, F.P., Melendez GV, Tiensoli, S.D., Moreira, A.D., & Gomes, F.S.L. (2017). Factors associated with the incidence of pressure ulcer during hospital stay. *Revista Da Escola De Enfermagem Journal of school of nursing university of Sao Paulo, 51:e03223*, 1-7.
- <http://dx.doi.org/10.1590/S1980-220X2016015803223>
- Nonnemacher, M., Stausberg, J., Bartoszek, G., Lottko, B., Neuhaeuser, M., & Maier, I. (2009). Predicting pressure ulcer risk: a multifactorial approach to assess risk factors in a large university hospital population. *Journal of Clinical Nursing, 18* (1), 99-107.
- Schallom, M., Cracchiolo, L., Falker, A., Foster, J., Hager, J., Morehouse, T., Watts P, Weems L., & Kollef, M. (2015). Pressure Ulcer Incidence in Patients Wearing Nasal-Oral Versus Full-Face Noninvasive Ventilation Masks. *American Journal of critical care, 24*(4), 358-359.
- Shirley, A., Beth, A. S., & Louis, F. (2014). Reducing nasal pressure ulcers with an alternative taping device. *Medsurg nursing, 23*(2), 96-100.
- Susan, A. K., Catherine, V., Elizabeth, A. A, & Charlie, A. L. (2018). Prevalence and analysis of medical device-related pressure injuries: results from the international pressure ulcers prevalence survey. *Advances in skin & wound care, 31*(6), 276-285.
- Vetrano, D. L., Landi, F., Buysler, S. L., Carfi, A., Zuccala, G., Petrovic, M., Volpato, S., Cherubini, A., & Corsonello, A. (2014). Predictors of length of hospital stay among older adults admitted to acute care wards: a multi-centre observational

study. *European Journal Internal
Medicine*, 25(1), 56–62.

Zhang, Z., Yang, H. & Luo, M. (2021). Association
between Charlson comorbidity index
and community- acquired pressure
injury in older acute inpatients in a
Chinese tertiary hospital. *Clinical
Interventions in Aging*, 16, 1987–1995.

การประเมินการใช้วงล้อลดใช้บรรเทาปวดเพื่อลดความคลาดเคลื่อนทางยา

Evaluation of using Pain and Fever Killer Wheels to reduce medication errors

สุทมาศ ตานะเศรษฐ^{1*} และ รัชณีพร เสธโสง¹

Suthamat Tanaset^{1*} and Ratchaneeporn Sethaisong¹

บทคัดย่อ

ความคลาดเคลื่อนทางยาเป็นตัวชี้วัดในการประเมินด้านการจัดการบริการระบบยา เพื่อความปลอดภัยสูงสุดของผู้ป่วย ข้อมูลความคลาดเคลื่อนทางยาสามารถสะท้อนถึงความเชื่อมโยงในการทำงานของทีมสหสาขาวิชาชีพในโรงพยาบาลได้ การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อสร้างเครื่องมือลดความคลาดเคลื่อนทางยา 2) เพื่อประเมินผลการลดความคลาดเคลื่อนทางยาในการสั่งจ่ายยาลดใช้บรรเทาปวดพาราเซตามอลจากการใช้เครื่องมือวงล้อลดใช้บรรเทาปวด 3) เพื่อประเมินผลการลดระยะเวลาการคำนวณการสั่งจ่ายยาลดใช้บรรเทาปวดพาราเซตามอลจากการใช้เครื่องมือวงล้อลดใช้บรรเทาปวด และ 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการใช้เครื่องมือวงล้อลดใช้บรรเทาปวด การดำเนินงานแบ่งเป็น 3 ระยะ คือ 1) การสร้าง พัฒนาเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญ 2) การทดลองใช้เครื่องมือและ 3) การสรุปผลการดำเนินงาน ทำการศึกษาตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2563 ถึง 28 กุมภาพันธ์ 2564 เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจากใบสั่งยาจำนวน 222 ใบ ของผู้มารับบริการฉีดวัคซีนพื้นฐานที่ได้รับยาน้ำลดใช้บรรเทาปวดพาราเซตามอล และเจ้าหน้าที่ให้บริการ จำนวน 5 คน ในคลินิกเด็กดีของศูนย์อนามัยที่ 6 ชลบุรี วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการแจกแจงความถี่หาจำนวนและร้อยละ

ผลการศึกษาพบว่า 1) ได้เครื่องมือวงล้อลดใช้บรรเทาปวดที่พัฒนามาจากวงล้อเสริมธาตุเหล็กเฟอร์โรคิด 2) การใช้เครื่องมือวงล้อลดใช้บรรเทาปวดลดความคลาดเคลื่อนทางยาลดลง จากร้อยละ 34.54 เหลือเพียงร้อยละ 1.78 3) การใช้เครื่องมือวงล้อลดใช้บรรเทาปวดลดระยะเวลาในการคำนวณการจ่ายยาต่อเด็ก 1 รายลดลง จาก 7.24 วินาที เหลือเพียง 3.13 วินาที และ 4) เจ้าหน้าที่ที่มีความพึงพอใจต่อการใช้เครื่องมือในระดับมากที่สุดถึงร้อยละ 80

คำสำคัญ: ความคลาดเคลื่อนทางยา; เครื่องมือวงล้อลดใช้บรรเทาปวด; การคำนวณการจ่ายยาน้ำลดใช้บรรเทาปวด-พาราเซตามอล

¹ ศูนย์อนามัยที่ 6 ชลบุรี กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข

¹ Regional Health Promotion Center 6th Chonburi, Department of Health, Ministry of Public Health.

* Corresponding Author: e-mail: suthamat.t@anamai.mail.go.th

Abstract

A medication error (ME) is an indicator of the medication management system to ensure maximum patient safety. The medication error could be reflected the collaboration of multidisciplinary team in the hospital. The purposes of this study were: 1) to create a tool reducing medication error 2) to evaluate the prescription error of antipyretic drug, namely, paracetamol, from the “Pain and Fever Killer Wheel” 3) to evaluate the reduction of medication calculating time from the use of “Pain and Fever Killer Wheel” and 4) to evaluate the tool’s satisfaction from the service received. The methods are divided into three phases: 1) creating, developing and quality testing by experts 2) trial the tool and 3) summarizing the outcomes. The study was performed between 1 June 2020 to 28 February 2021. The group of sample was selected from 222 prescriptions of children who were vaccinated and 5 service staffs at the Well Child Clinic (WCC) of the Health Promotion Hospital of Health Promotion Center 6th. The data were analyzed using frequency distribution such as proportion and percentage.

The results showed that: 1) the “Pain and Fever Killer Wheel” tool was developed from the Iron Supplement Wheel 2) the “Pain and Fever Killer Wheel” can be reduced medication error from 34.54% to 1.78%, 3) the “Pain and Fever Killer Wheel” can be reduced the average of the medication calculating time from 7.24 to 3.13 seconds per case and 4) a score of 80% represents a high level of satisfaction.

Keywords: Medication error (ME); Pain and Fever Killer Wheel; Medication calculating time

หลักการและเหตุผล

ความคลาดเคลื่อนทางยา (Medication error: ME) หมายถึง เหตุการณ์ใด ๆ ที่ควรป้องกันได้ซึ่งอาจเป็นสาเหตุหรือนำไปสู่การใช้ยาที่ไม่เหมาะสมหรือเป็นอันตรายต่อผู้ป่วย ขณะที่ยาอยู่ในความควบคุมของบุคลากรวิชาชีพด้านสุขภาพ, ผู้ป่วย หรือ ผู้บริโภคร เหตุการณ์เหล่านั้นอาจเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติทางวิชาชีพ, ผลิตภัณฑ์สุขภาพ, วิธีการปฏิบัติและระบบ ครอบคลุมการสั่งจ่าย การสื่อสารคำสั่ง การจัดทำฉลาก/การบรรจุและการตั้งชื่อผลิตภัณฑ์ การปรุง/การเตรียมยา การจ่ายยา การกระจายยา การให้ยา การให้ความรู้ การติดตาม และการใช้ยา (จันทร์จารึก รัตนเดชสกุล และ ภาสกร รัตนเดชสกุล, 2560; มังกร ประพันธ์วัฒน์, 2550; National Coordinating Council for Medication Error Report and Prevention [NCC MERP], 2020.)

ความคลาดเคลื่อนทางยา เป็นตัวชี้วัดที่สำคัญในการประเมินด้านการจัดการบริการของระบบยาเพื่อความปลอดภัยสูงสุดของผู้ป่วย ข้อมูลความคลาดเคลื่อนทางยาสามารถสะท้อนถึงความเชื่อมโยงของการทำงานเป็นทีมสหสาขาวิชาชีพในโรงพยาบาลและบทบาทการนำของทีมนระดับองค์กรหรือระดับหน่วยงานที่ชัดเจน ปัจจุบันพบว่าทีมที่เกี่ยวข้องในระบบยามีการเรียนรู้วิธีการเก็บข้อมูลความคลาดเคลื่อนทางยาเพื่อนำข้อมูลมาปรับในระบบการดำเนินงานของตนเองที่แตกต่างกันเพื่อให้เกิดผลการปฏิบัติงานที่ดียิ่งขึ้นสอดคล้องกับบริบทของโรงพยาบาลเอง (จันทร์จารึก รัตนเดชสกุล และ ภาสกร รัตนเดชสกุล, 2560)

การดำเนินงานเรื่องความคลาดเคลื่อนทางยาพบว่ามีองค์กรภายนอกที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในการผลักดันเพื่อให้เกิดการนำตัวชี้วัดในเรื่องความ

คลาดเคลื่อนทางยาไปปฏิบัติในโรงพยาบาล เช่น สถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล สมาคมเภสัชกรรมโรงพยาบาลและศูนย์สารสนเทศและวิจัยระบบยา (ศสวย.) ที่มีแผนในการสนับสนุนและจัดการข้อมูลตัวชี้วัดนี้อย่างต่อเนื่อง (ณัฐ อนันต์โชติ และคณะ, 2550) เป้าหมายของการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวชี้วัดความคลาดเคลื่อนทางยา คือ การนำเสนอข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อโรงพยาบาล ไม่เพียงแต่เกี่ยวกับข้อผิดพลาดเท่านั้นแต่ยังเกี่ยวกับวิธีการที่จะใช้ในการลดอุบัติการณ์ข้อผิดพลาดด้านยาที่ระบบงานไม่ใช่ผู้ปฏิบัติงานของแต่ละบุคคล มุ่งหวังส่งเสริมให้เกิดการใช้ประโยชน์ในการสร้างระบบป้องกันให้ผู้ช่วยเกิดความปลอดภัยจากการใช้ยามากขึ้น (จันทร์จารึก รัตนเดชสกุล และ ภาสกร รัตนเดชสกุล, 2560)

ตามที่กระทรวงสาธารณสุขได้กำหนดให้เด็กไทยทุกคนได้รับบริการฉีดวัคซีนพื้นฐานเพื่อสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคแก่เด็กโดยเน้นวัคซีนป้องกันโรคที่เป็นปัญหาสำคัญ ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขได้จัดให้สถานบริการสาธารณสุขของรัฐเป็นหน่วยบริการหลัก เพื่อดำเนินการให้บริการฉีดวัคซีนพื้นฐานตามกำหนดให้เด็กทุกคนในประเทศ โดยโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ศูนย์อนามัย 6 ได้ปฏิบัติตามนโยบายการให้บริการฉีดวัคซีนพื้นฐานในเด็กที่คลินิกเด็กอย่างต่อเนื่อง ซึ่งการฉีดวัคซีนเป็นการกระตุ้นให้ร่างกายสร้างภูมิคุ้มกันของตัวเองด้วยเชื้อโรคที่อ่อนแรง หรือบางส่วนของเชื้อโรคที่มีฤทธิ์กระตุ้นการสร้างภูมิคุ้มกันได้ เมื่อร่างกายได้รับวัคซีนแล้วอาจเกิดอาการข้างเคียงได้ เช่น อาการตุ่มหนอง อาการปวด บวม แดง ร้อน บริเวณที่ฉีด อาการมีไข้ ไอ มีน้ำมูก มีผื่น ซึ่งอาการปวดและมีไข้สามารถบรรเทาได้ด้วยยาพาราเซตามอล

จากการเก็บข้อมูลใบสั่งยาของผู้มารับบริการที่ได้รับยาน้ำลดไข้บรรเทาปวดพาราเซตามอล ในคลินิกเด็กดี โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ศูนย์อนามัยที่ 6 ชลบุรี ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2563 – 30 กันยายน 2563 พบรายงานความคลาดเคลื่อนทางยาจากการสั่งใช้ยาน้ำลดไข้บรรเทาปวดพาราเซตามอลถึงร้อยละ 34.54

ซึ่งเมื่อเกิดเหตุการณ์ความคลาดเคลื่อนจากการสั่งใช้ยาจะนำไปสู่การรักษาที่ไม่ได้ประสิทธิภาพหรืออาจทำให้เกิดอันตรายต่อผู้มารับบริการได้ นอกจากนี้การตรวจพบความคลาดเคลื่อนทางยาจะทำให้ใบสั่งยาเข้าสู่กระบวนการทบทวนคำสั่งการใช้ยาให้ถูกต้องก่อนมีการจ่ายยาให้กับผู้รับบริการ ซึ่งส่งผลให้ระยะเวลาการทำงานและระยะเวลารอคอยของผู้รับบริการที่นานขึ้น ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องแก้ไขและป้องกันปัญหาความคลาดเคลื่อนทางยาที่เกิดขึ้นเพื่อประโยชน์สูงสุดคือผู้รับบริการ

งานเภสัชกรรม ศูนย์อนามัยที่ 6 ชลบุรี ได้เห็นความสำคัญในการสนับสนุนข้อมูลเกี่ยวกับยาน้ำลดไข้บรรเทาปวดพาราเซตามอล เพื่อแก้ไขและป้องกันปัญหาความคลาดเคลื่อนทางยาที่เกิดขึ้นกับผู้มารับบริการและเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการรักษาและการให้บริการในคลินิกเด็กดี จึงได้คิดค้นและพัฒนาเครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทาปวด เพื่อลดปัญหาความคลาดเคลื่อนทางยาที่เกิดจากการสั่งใช้ยาน้ำลดไข้บรรเทาปวดพาราเซตามอลในคลินิกเด็กดี โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ศูนย์อนามัยที่ 6 ชลบุรี

นิยามศัพท์เฉพาะ

พาราเซตามอล เป็นชื่อยาสามัญ ที่มีข้อบ่งใช้คือ ลดไข้ บรรเทาปวด (ศูนย์พิษวิทยารามาธิบดี, 2557; WebMD LLC, 2020.)

วงล้อลดไข้บรรเทาปวด หมายถึง เครื่องมือที่ใช้ในการคำนวณการสั่งจ่ายปริมาณยาน้ำลดไข้บรรเทาปวดพาราเซตามอลให้ถูกต้องเหมาะสมกับน้ำหนักเด็กผู้มารับบริการ

กรอบแนวคิด

การลดความคลาดเคลื่อนทางยา เป็นการเพิ่มความปลอดภัยของผู้ป่วย และการลดระยะเวลาในการทำงาน ทำให้ผู้ให้และผู้รับบริการมีความพึงพอใจและเกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้รับบริการ ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดของการใช้วงล้อมาพัฒนาเป็นเครื่องมือ “วงล้อลดไข้บรรเทาปวด”

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

- 1) เพื่อสร้างเครื่องมือลดความคลาดเคลื่อนทางยา
- 2) เพื่อประเมินผลการลดความคลาดเคลื่อนทางยาในการสั่งจ่ายยาลดไข้บรรเทาปวดพาราเซตามอลจากการใช้เครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทาปวด
- 3) เพื่อประเมินผลการลดระยะเวลาการคำนวณการสั่งจ่ายยาลดไข้บรรเทาปวดพาราเซตามอลจากการใช้เครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทาปวด
- 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการใช้เครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทาปวดในการสั่งจ่ายยาน้ำลดไข้บรรเทาปวดพาราเซตามอล

วิธีการศึกษา

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi – Experimental Research) แบบไปข้างหน้า มีการดำเนินงานแบ่งเป็น 3 ระยะ คือ 1) การสร้าง พัฒนา เครื่องมือ และตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญ 2) การทดลองใช้เครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทาปวด และ 3) การสรุปผลการดำเนินงาน ทำการศึกษาโดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจาก ใบสั่งยา จำนวน 222 ใบ ของผู้มารับบริการฉีดวัคซีนพื้นฐานในคลินิกเด็กดีของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ศูนย์อนามัยที่ 6 ชลบุรี ที่มารับบริการตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2563 ถึง 28 กุมภาพันธ์ 2564 โดยนำเครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทาปวดที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาทดลองใช้โดยเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ เพื่อทำการคำนวณปริมาณการจ่ายยาน้ำลดไข้บรรเทาปวดพาราเซตามอล ซึ่งข้อมูลปริมาณของยาแต่ละความแรงจะสัมพันธ์กับน้ำหนักของผู้มารับบริการ ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลความคลาดเคลื่อนทางยา ข้อมูลระยะเวลาการคำนวณการสั่งจ่ายยาน้ำลดไข้บรรเทาปวดพาราเซตามอล ทั้งก่อนและหลังการใช้เครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทาปวด ทำการประเมินความพึงพอใจต่อการใช้เครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทาปวดของ

เจ้าหน้าที่ที่ให้บริการในคลินิกเด็กดี ศูนย์อนามัยที่ 6 ชลบุรี และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการแจกแจงความถี่หาจำนวนและร้อยละ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ
 - 1.1) ใบสั่งยาจากคลินิกเด็กดีของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ศูนย์อนามัยที่ 6 ชลบุรี
 - 1.2) เจ้าหน้าที่ที่ให้บริการในคลินิกเด็กดีของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ศูนย์อนามัยที่ 6 ชลบุรี
2. กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ
 - 2.1) ใบสั่งยาจากคลินิกเด็กดีของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ศูนย์อนามัยที่ 6 ชลบุรี จำนวน 222 ใบ โดยมีเกณฑ์คัดเลือก คือ เป็นใบสั่งยาของผู้มารับบริการฉีดวัคซีนพื้นฐานที่มีการสั่งจ่ายยาน้ำลดไข้บรรเทาปวดพาราเซตามอล
 - 2.2) เจ้าหน้าที่ที่ทดลองใช้เครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทาปวด ในคลินิกเด็กดีของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ศูนย์อนามัยที่ 6 ชลบุรี จำนวน 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
 - 1.1) แบบรายงานความคลาดเคลื่อนทางยา (Medication error) ของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ศูนย์อนามัยที่ 6 ชลบุรี ที่ผ่านการตรวจสอบเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ
 - 1.2) แบบประเมินความพึงพอใจของเจ้าหน้าที่ในคลินิกเด็กดี โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ศูนย์อนามัยที่ 6 ชลบุรี ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ วงล้อลดไข้บรรเทาปวด

วิธีการดำเนินงาน แบ่งเป็น 3 ระยะ ดังนี้

- ระยะที่ 1 การสร้าง พัฒนาเครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทาปวดและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญ

ระยะที่ 2 การทดลองใช้เครื่องมือวงล้อลดไข้
บรรเทาปวด

ระยะที่ 3 การสรุปผลการดำเนินงาน

ระยะที่ 1 การสร้าง พัฒนาเครื่องมือวงล้อลด
ไข้บรรเทาปวดและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดย
ผู้เชี่ยวชาญ ทำการศึกษาข้อมูล สร้างเครื่องมือวงล้อลดไข้
บรรเทาปวด และตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดย
ผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

1.1) สืบค้นข้อมูลยาฟ้าทะมาโมล ดังนี้

ข้อบ่งใช้ : ลดไข้ บรรเทาปวด (ศูนย์
พิษวิทยารามาธิบดี, 2557; WebMD LLC, 2020.)

ขนาดความแรงยาที่ใช้ในโรงพยาบาล:
แบบหยด มีตัวยา 100 มิลลิกรัม/มิลลิลิตร, แบบยา
น้ำเชื่อมมีตัวยา 120 มิลลิกรัม/ช้อนชา, แบบยาน้ำเชื่อม
ยาน้ำแขวนตะกอน มีตัวยา 250 มิลลิกรัม/ช้อนชา

ขนาดยาในเด็ก: รับประทาน 10 – 15
มิลลิกรัม/กิโลกรัม ทุก 4-6 ชั่วโมง หรือเมื่อมีอาการ
และไม่ควรรับประทานยาติดต่อกันเกิน 5 วัน โดยขนาดยา
สูงสุดต่อวันสำหรับเด็กอายุต่ำกว่า 12 ปี คือ ไม่ควรเกิน
15 มิลลิกรัม/กิโลกรัม/ครั้ง หรือ 75 มิลลิกรัม/กิโลกรัม/วัน
(5 ครั้ง/วัน) (ศูนย์พิษวิทยารามาธิบดี, 2557; WebMD
LLC, 2020.)

**1.2) สืบค้นข้อมูลน้ำหนักตัวของเด็กไทยใน
แต่ละช่วงอายุ ข้อมูลน้ำหนักตัวของเด็กที่มารับ
บริการฉีดวัคซีนพื้นฐานในคลินิกเด็กดีของ
โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ศูนย์อนามัยที่ 6 ชลบุรี
และหาความสัมพันธ์ของปริมาณยาในแต่ละความแรงให้
เหมาะสมกับน้ำหนักตัว**

**1.3) ประดิษฐ์เครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทา
ปวด**

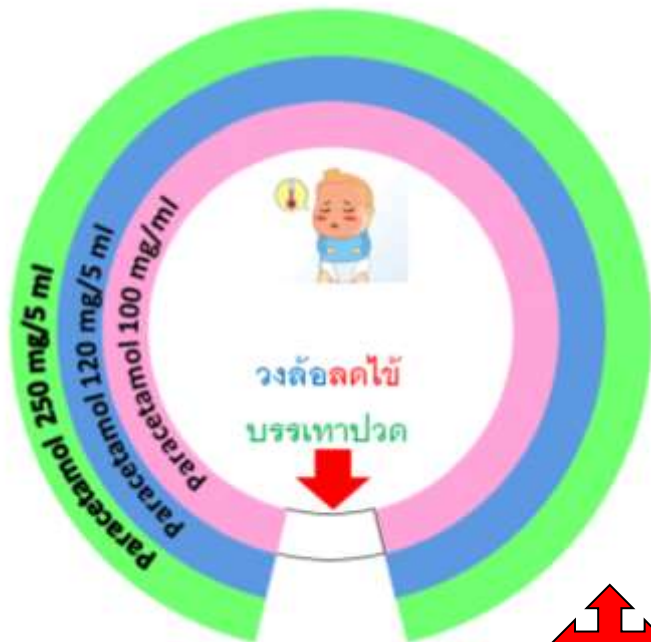
1) เตรียมวัสดุอุปกรณ์ ได้แก่ กระดาษ
การ์ดแข็งสีขาว ขนาด A4 สติกเกอร์ใส และ ตาไก่
ทองเหลือง 2) ออกแบบเครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทา
ปวดทั้งหมด 3 ส่วน ดังรายละเอียดแสดงในรูปที่ 1
ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 (ด้านหน้า) ตัววงล้อ
สำหรับหมุน

ส่วนที่ 2 (ชั้นกลาง) เนื้อหาข้อมูล
ประกอบด้วยน้ำหนักของเด็กที่มาใช้บริการฉีดวัคซีน และ
ปริมาณยาน้ำฟ้าทะมาโมลที่ได้รับในแต่ละความความ
เข้มข้นของยา

ส่วนที่ 3 (ด้านหลัง) ข้อมูลยาน้ำ
ฟ้าทะมาโมล ประกอบด้วย ชื่อยาสามัญ ข้อบ่งใช้
ขนาดยาแนะนำวิธีการรับประทานยา

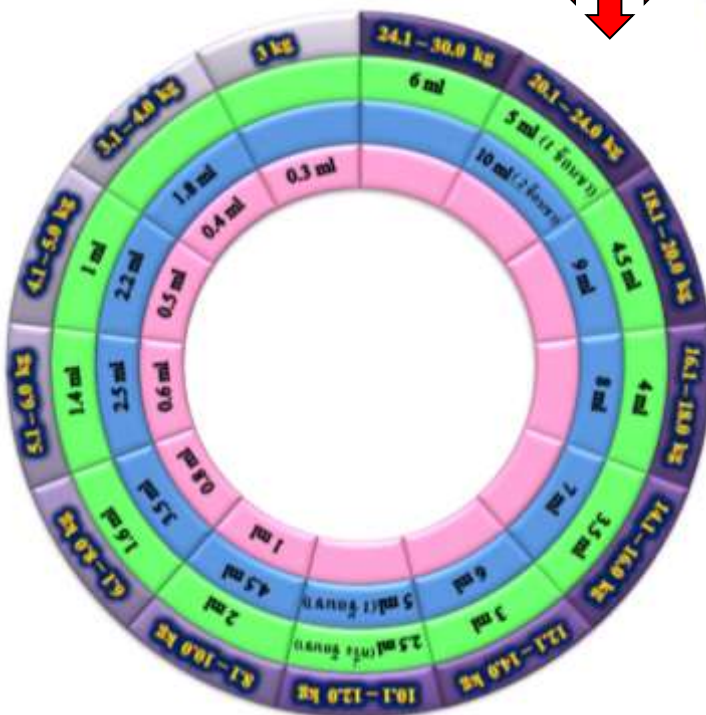
ส่วนที่ 1 ด้านหน้า

ส่วนที่ 3 ด้านหลัง

ส่วนที่ 2 ชั้นกลาง

รูปที่ 1 รายละเอียดส่วนประกอบเครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทาปวด

1.4) ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญ

นำเครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทาปวดที่ได้เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบโดยพิจารณาถึง 1) ความถูกต้องของข้อมูลยาน้ำลดไข้บรรเทาปวดพาราเซตามอล 2) ความถูกต้องของน้ำหนักตัวเด็กกับปริมาณการจ่ายยาน้ำพาราเซตามอล โดยทำการหาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของเครื่องมือ (Index of Item – Objective Congruence : IOC) ดังรายนามต่อไปนี้

- 1) นางสาวพลอย กองกุด นายแพทย์ชำนาญการ ศูนย์อนามัยที่ 6 ชลบุรี
- 2) นางสาวบุษยา ผือโย เกษัชกรชำนาญการ ศูนย์อนามัยที่ 6 ชลบุรี
- 3) นางสาวนุชจรินทร์ พูลสวัสดิ์ พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ ศูนย์อนามัยที่ 6 ชลบุรี

ระยะที่ 2 การทดลองใช้เครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทาปวด

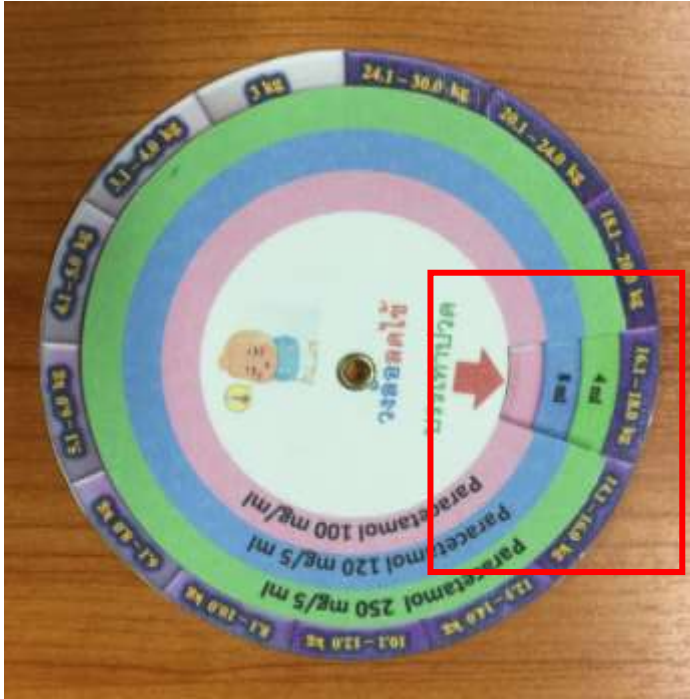
ทำการทดลองใช้เครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทาปวด เพื่อส่งจ่ายยาน้ำลดไข้บรรเทาปวดพารา-

เซตามอล โดยเจ้าหน้าที่จำนวน 5 คน ในคลินิกเด็กดี ศูนย์อนามัยที่ 6 ชลบุรี และทำการเก็บข้อมูลความคลาดเคลื่อนทางยา ข้อมูลระยะเวลาการคำนวณการส่งจ่ายยาน้ำลดไข้บรรเทาปวดพาราเซตามอล และประเมินผลความพึงพอใจต่อการใช้เครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทาปวด โดยมีวิธีการใช้เครื่องมือ รายละเอียดแสดงในรูปที่ 2 ดังต่อไปนี้

วิธีการใช้เครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทาปวด

หมุนวงล้อส่วนที่ 1 (ด้านหน้าสีขาว) โดยให้เครื่องหมายลูกศรสีแดงชี้ตามน้ำหนักตัวของเด็กที่มาใช้บริการฉีดวัคซีน ซึ่งวงล้อจะแสดงข้อมูลปริมาณยาน้ำพาราเซตามอลที่เด็กจะได้รับต่อน้ำหนักตัวที่ถูกต้องเหมาะสม โดยสามารถเลือกส่งจ่ายพาราเซตามอลตามความแรงของยา ดังนี้

- ยาน้ำพาราเซตามอล ขนาดความแรง 100 มิลลิกรัม/มิลลิลิตร
- ยาน้ำพาราเซตามอล ขนาดความแรง 120 มิลลิกรัม/5 มิลลิลิตร
- ยาน้ำพาราเซตามอล ขนาดความแรง 250 มิลลิกรัม/5 มิลลิลิตร

อธิบาย :

- สีม่วง: น้ำหนักตัวของเด็กที่มาใช้บริการ
- สีเขียว: ปริมาณยาน้ำพาราเซตามอลที่ได้รับในความแรง 250 mg/5 ml
- สีฟ้า : ปริมาณยาน้ำพาราเซตามอลที่ได้รับในความแรง 120 mg/5 ml
- สีชมพู : ปริมาณยาน้ำพาราเซตามอลที่ได้รับในความแรง 100 mg/ml

ตัวอย่าง เด็กน้ำหนักอยู่ในช่วง 16.1-18.0 กิโลกรัม สามารถเลือกสั่งจ่ายยาน้ำพาราเซตามอล ที่ความแรงใดความแรงหนึ่ง ได้ดังนี้

- จะได้รับปริมาณยาน้ำพาราเซตามอลที่ความแรง 120 mg/5 ml ปริมาณเท่ากับ 8 ml
- จะได้รับปริมาณยาน้ำพาราเซตามอลที่ความแรง 250 mg/5 ml ปริมาณเท่ากับ 4 ml

**โดยรับประทานทุก 4-6 ชั่วโมง เมื่อมีอาการปวดหรือมีไข้และไม่ควรรับประทานยาติดต่อกันเกิน 5 วัน

รูปที่ 2 วิธีการใช้เครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทาปวด

ระยะที่ 3 การสรุปผลการดำเนินงาน

ทำการสรุปข้อมูลผลรายงานความคลาดเคลื่อนทางยา ผลระยะเวลาคำนวณการสั่งจ่ายยาน้ำลดไข้บรรเทาปวดพาราเซตามอล และผลความพึงพอใจต่อการใช้เครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทาปวดในการสั่งจ่ายยาน้ำลดไข้บรรเทาปวดพาราเซตามอลของเจ้าหน้าที่ในคลินิกเด็กดี ศูนย์อนามัยที่ 6 ชลบุรี ต่อการใช้เครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทาปวด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลความคลาดเคลื่อนทางยาจากใบสั่งยาของผู้มารับบริการฉีดวัคซีนพื้นฐาน ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2563 ถึง 28 กุมภาพันธ์ 2564 โดยใช้แบบเก็บรวบรวมข้อมูลรายงานความคลาดเคลื่อนทางยาของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพศูนย์อนามัยที่ 6 ชลบุรี โดยเภสัชกร พร้อมทั้งสำรวจความพึงพอใจของเจ้าหน้าที่ในคลินิกเด็กดี ศูนย์อนามัยที่ 6 ชลบุรี ต่อการใช้เครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทาปวด ในคลินิกเด็กดี ศูนย์อนามัยที่ 6 ชลบุรี

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทาปวด ใช้การตรวจสอบเชิงเนื้อหา (Content Analysis)
2. ข้อมูลความคลาดเคลื่อนทางยา ระยะเวลาการคำนวณการจ่ายยาน้ำลดไข้บรรเทาปวดพาราเซตามอล และความพึงพอใจของเจ้าหน้าที่ที่ต่อการใช้เครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทาปวด ใช้การแจกแจงความถี่หาจำนวนและร้อยละ

ผลการศึกษา

ตารางที่ 1 ค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของเครื่องมือ (IOC) ที่มีต่อเครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทาปวด

หัวข้อ	ระดับความคิดเห็น			ค่า IOC
	สอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่สอดคล้อง (-1)	
1) ความถูกต้องของข้อบ่งชี้	+1, +1, +1			+1
2) ความถูกต้องของขนาดยาที่แนะนำ	+1, +1, +1			+1
3) ความถูกต้องของปริมาณการจ่ายยาน้ำพาราเซตามอลในเด็กแต่ละช่วงน้ำหนัก				
- ความแรงยา 100 mg/ml	+1, +1, +1			+1
- ความแรงยา 120 mg/ml	+1, +1, +1			+1
- ความแรงยา 250 mg/ml	+1, +1, +1			+1
4) ความถูกต้องของวิธีรับประทานยา	+1, +1, +1			+1

2. การทดสอบประสิทธิภาพของเครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทาปวด ในการลดความคลาดเคลื่อนทางยาในคลินิกเด็กดี โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ศูนย์อนามัยที่ 6 ชลบุรี

การทดสอบประสิทธิภาพของเครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทาปวด ในการลดความคลาดเคลื่อนทางยาในคลินิกเด็กดี โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ศูนย์อนามัยที่ 6 ชลบุรี โดยทำการเก็บข้อมูลรายงานความ

1. การสร้างเครื่องมือลดความคลาดเคลื่อนทางยา

ผลการศึกษาพบว่า ได้เครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทาปวดที่พัฒนามาจากวงล้อเสริมธาตุเหล็กเฟอร์ไรด์คิด โดยผลการหาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของเครื่องมือ (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อเครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทาปวด พบว่า เนื้อหาของเครื่องมือที่ได้เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ได้แก่ ความถูกต้องของข้อมูลยาน้ำลดไข้บรรเทาปวดพาราเซตามอล และความถูกต้องของน้ำหนักตัวเด็กกับปริมาณการจ่ายยาน้ำพาราเซตามอล มีค่า IOC เท่ากับ 1 ซึ่งแสดงถึงความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของเครื่องมือ ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 1

คลาดเคลื่อนทางยาก่อนและหลังการใช้เครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทาปวด ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2563 ถึง 28 กุมภาพันธ์ 2564 พบรายงานความคลาดเคลื่อนทางยาเท่ากับ 34.54 % และ 1.78 % ตามลำดับ โดยหลังการใช้เครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทาปวด สามารถลดความคลาดเคลื่อนทางยาได้ถึง 94.85 % ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ความคลาดเคลื่อนทางยาที่พบในคลินิกเด็กดี โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ศูนย์อนามัยที่ 6 ชลบุรี ก่อนและหลังการใช้เครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทาปวด

Medication error: ME	จำนวน ME ที่พบ (ราย) (N=222)	
	ก่อนใช้เครื่องมือ N= 110 (%)	หลังใช้เครื่องมือ N= 112 (%)
1. ขนาดยาน้ำพาราเซตามอลต่ำไป	21 (19.09%)	1 (0.89%)
2. ขนาดยาน้ำพาราเซตามอลสูงไป	17 (15.45%)	1 (0.89%)
รวม	38 (34.54%)	2 (1.78%)

3. การทดสอบประสิทธิภาพเครื่องมือในการลดระยะเวลาการคำนวณการจ่ายยาน้ำลดไข้บรรเทาปวดพาราเซตามอล ของเจ้าหน้าที่ในคลินิกเด็กดี โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ศูนย์อนามัยที่ 6 ชลบุรี

การทดสอบประสิทธิภาพเครื่องมือในการลดระยะเวลาการคำนวณการจ่ายยาน้ำลดไข้บรรเทาปวดพาราเซตามอล ของเจ้าหน้าที่ จำนวน 5 คน ในคลินิกเด็กดี โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ศูนย์อนามัยที่ 6 ชลบุรี โดยทำการเปรียบเทียบเวลาก่อนและหลังการใช้เครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทาปวด พบว่า เวลาเฉลี่ยก่อนและหลังการใช้เครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทาปวดในเด็ก 1 ราย เท่ากับ 7.24 วินาที และ 3.13 วินาที ตามลำดับ โดยหลังการใช้เครื่องมือสามารถลดระยะเวลาในการคำนวณการจ่ายยาน้ำลดไข้บรรเทาปวดพาราเซตามอลในเด็กที่มารับบริการ ของเจ้าหน้าที่ในคลินิกเด็กดี โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ศูนย์อนามัยที่ 6 ชลบุรี ได้ถึง 56.77 %

4. การประเมินความพึงพอใจของเจ้าหน้าที่ต่อการใช้เครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทาปวดในคลินิกเด็กดี โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ศูนย์อนามัยที่ 6 ชลบุรี

การประเมินความพึงพอใจต่อการใช้เครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทาปวดในเด็กที่มารับบริการ ของเจ้าหน้าที่ในคลินิกเด็กดี โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ศูนย์อนามัยที่ 6 ชลบุรี จำนวน 5 คน พบว่า มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด จำนวน 4 คน และระดับมาก จำนวน 1 คน

การอภิปรายผลการวิจัย

การสร้าง พัฒนาและทดลองใช้เครื่องมือ “วงล้อลดไข้บรรเทาปวด” ในคลินิกเด็กดี โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ศูนย์อนามัยที่ 6 ชลบุรี สามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การศึกษาได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และ 2 ที่ว่า “เพื่อสร้างเครื่องมือลดความคลาดเคลื่อนทางยา และเพื่อประเมินผลการลดความคลาดเคลื่อนทางยาในการสั่งจ่ายยาลดไข้บรรเทาปวดพาราเซตามอลจากการใช้เครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทาปวด” จากการทดลองใช้เครื่องมือ “วงล้อลดไข้บรรเทาปวด” ในคลินิกเด็กดี โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ศูนย์อนามัยที่ 6 ชลบุรี พบว่า ก่อนและหลังการใช้เครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทาปวด พบรายงานความคลาดเคลื่อนทางยาเท่ากับ 34.54 % และ 1.78 % ตามลำดับ โดยความคลาดเคลื่อนทางยาที่พบก่อนการใช้เครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทาปวดสูงถึง 34.54% มีสาเหตุมาจากเจ้าหน้าที่ทำการคำนวณขนาดยาผิด ซึ่งหลังการใช้เครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทาปวด สามารถลดความคลาดเคลื่อนทางยาได้ถึง 94.85 % โดยเครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทาปวดที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญตรวจช่วยให้เกิดความถูกต้องในการสั่งจ่ายยาน้ำพาราเซตามอลที่เหมาะสมกับน้ำหนักตัวเด็กที่มารับบริการ ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และจากการค้นหาสาเหตุของความคลาดเคลื่อนทางยาที่ยังพบ 1.78 % หลังการใช้เครื่องมือ นั้นสาเหตุเกิดจากกระบวนการป้อนข้อมูลการสั่งจ่ายผ่านระบบคอมพิวเตอร์ที่ผิดพลาดไม่ตรงกันกับที่สั่งจ่ายมาในบัตรบันทึกการตรวจ(OPD Card) ซึ่ง

เป็นข้อมูลคำสั่งการสั่งใช้ยาที่ถูกต้อง จึงทำให้ใบสั่งยาที่ตรวจพบนั้นเกิดความคลาดเคลื่อนทางยาขึ้น กล่าวคือ ผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ที่ว่า “เพื่อประเมินผลการลดระยะเวลาการคำนวณการสั่งจ่ายยาลดไข้บรรเทาปวดพาราเซตามอล จากการใช้เครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทาปวด” จากการศึกษาโดยทดลองใช้เครื่องมือ “วงล้อลดไข้บรรเทาปวด” ในคลินิกเด็กดี โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ศูนย์อนามัยที่ 6 ชลบุรี พบว่า ก่อนและหลังการใช้เครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทาปวด พบว่า เวลาเฉลี่ยก่อนและหลังการใช้เครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทาปวดในเด็ก 1 ราย เท่ากับ 7.24 วินาที และ 3.13 วินาที ตามลำดับ โดยหลังการใช้เครื่องมือสามารถลดระยะเวลาในการคำนวณการจ่ายยาน้ำลดไข้บรรเทาปวดพาราเซตามอลในเด็กที่มารับบริการของเจ้าหน้าที่ในคลินิกเด็กดี โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ศูนย์อนามัยที่ 6 ชลบุรี ได้ถึง 56.77 % กล่าวคือผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 4 ที่ว่า “เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการใช้เครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทาปวด ในการสั่งจ่ายยาน้ำลดไข้บรรเทาปวดพาราเซตามอล” จากการศึกษาโดยทดลองใช้เครื่องมือ “วงล้อลดไข้บรรเทาปวด” ในคลินิกเด็กดี โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ศูนย์อนามัยที่ 6 ชลบุรี พบว่าผลการประเมินความพึงพอใจในการใช้เครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทาปวดในเด็กที่มารับบริการของเจ้าหน้าที่ในคลินิกเด็กดี โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ศูนย์อนามัยที่ 6 ชลบุรี จำนวน 5 คน พบว่าเจ้าหน้าที่ที่มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด จำนวน 4 คน และระดับมาก จำนวน 1 คน กล่าวคือผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ นุชจรินทร์ จิตตาดู และ ฉัตรสุดา จิตตาดู (2561) ที่ศึกษาพบว่า การสร้างและนันทนาการ “วงล้อยามหาสนุก” ใช้ในหอผู้ป่วยหนักโรงพยาบาลจอมทอง สามารถลดความคลาดเคลื่อนในการบริหารยาได้ นอกจากนี้สำนักข่าว Hfocus เจาะลึกระบบสุขภาพ (2559) ได้รายงานว่า กลุ่มงานเภสัชกรรม รพ.สมเด็จพระยุพราชสว่าง

แดนดิน จ.สกลนคร ได้คิดค้นประดิษฐ์ “เครื่องมือช่วยคำนวณขนาดยาในเด็ก (Kids Can)” ที่ใช้ในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) สามารถลดความคลาดเคลื่อนจากการสั่งใช้ยาและ ลดระยะเวลาในการสั่งใช้ยาได้ อีกทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุทมาศ ตานะเศรษฐ และ ศรีขมา กาญจนสิงห์ (2564) ที่ได้สร้างและนำเครื่องมือ “วงล้อเสริมธาตุเหล็ก FERROKID®” ใช้ในคลินิกเด็กดี โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ศูนย์อนามัยที่ 6 ชลบุรี ซึ่ง ผู้ปฏิบัติงานเป็นพยาบาลวิชาชีพ ผลการศึกษาพบว่า การใช้เครื่องมือสามารถลดการเกิดความคลาดเคลื่อนจากการสั่งใช้ยาลดระยะเวลาในการสั่งใช้ยาและบุคลากรในคลินิกเด็กดี ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการใช้เครื่องมืออยู่ในระดับมากที่สุดถึงร้อยละ 80

ปัญหาและอุปสรรคจากการศึกษาที่พบคือ ต้องใช้เวลาในการพัฒนาเครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทาหลายครั้งเพื่อให้ได้เครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทาที่มีความถูกต้องและเที่ยงตรง โดยผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปใช้ในคลินิกเด็กดี โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ศูนย์อนามัยที่ 6 ชลบุรี

การสรุปผลการวิจัย

การสร้างเครื่องมือลดความคลาดเคลื่อนทางยา “วงล้อลดไข้บรรเทาปวด” ใช้การตรวจสอบข้อมูลเชิงเนื้อหา ซึ่งผลการหาความสอดคล้องระหว่างข้อความคำถามกับวัตถุประสงค์ของเครื่องมือ (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อเครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทาปวดพบว่า เนื้อหาของเครื่องมือที่ได้เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ได้แก่ ความถูกต้องของข้อมูลยาน้ำลดไข้บรรเทาปวดพาราเซตามอล และความถูกต้องของน้ำหนักตัวเด็กกับปริมาณการจ่ายยาน้ำพาราเซตามอล มีค่า IOC เท่ากับ 1 ซึ่งแสดงถึงความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของเครื่องมือ

การทดสอบประสิทธิภาพของเครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทาปวด ในการลดความคลาดเคลื่อนทางยาในคลินิกเด็กดี โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ศูนย์อนามัย

ที่ 6 ชลบุรี ก่อนและหลังใช้เครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทาปวด พบรายงานความคลาดเคลื่อนทางยาเท่ากับ 34.54 % และ 1.78 % ตามลำดับ โดยหลังการใช้เครื่องมือ พบว่า สามารถลดความคลาดเคลื่อนทางยาได้ถึง 94.85 %

การทดสอบประสิทธิภาพเครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทาปวดในการลดระยะเวลาการคำนวณการจ่ายยาน้ำลดไข้บรรเทาปวดพาราเซตามอลของเจ้าหน้าที่ในคลินิกเด็กดี โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ศูนย์อนามัยที่ 6 ชลบุรี พบว่า เวลาเฉลี่ยก่อนและหลังการใช้เครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทาปวด ในเด็ก 1 ราย เท่ากับ 7.24 วินาที และ 3.13 วินาที ตามลำดับ โดยหลังการใช้เครื่องมือสามารถลดระยะเวลาในการคำนวณการจ่ายยาน้ำลดไข้บรรเทาปวดพาราเซตามอล ในเด็กที่มาใช้บริการ ของเจ้าหน้าที่ในคลินิกเด็กดี โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ศูนย์อนามัยที่ 6 ชลบุรี ได้ถึง 56.77 %

การประเมินความพึงพอใจต่อการใช้เครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทาปวด ของเจ้าหน้าที่ในคลินิกเด็กดี โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ศูนย์อนามัยที่ 6 ชลบุรี จำนวน 5 คน พบว่า มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด จำนวน 4 คน และระดับมาก จำนวน 1 คน

ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

เจ้าหน้าที่สาธารณสุขและพยาบาล หรือผู้รับผิดชอบงาน สามารถนำเครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทาปวดไปใช้ในการคำนวณขนาดยา ในเด็กที่มาใช้บริการในคลินิกเด็กดี โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพระดับตำบล ในพื้นที่อื่น ๆ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีบุคลากรทางการแพทย์และเภสัชกร ไม่เพียงพอในการควบคุมการส่งจ่ายยา ตลอดจนทำให้ผู้รับบริการได้รับขนาดยาที่ถูกต้องเหมาะสมกับน้ำหนักตัว

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติ

การคำนวณการจ่ายยาน้ำลดไข้บรรเทาปวด หากพบว่าเด็กที่มาใช้บริการมีค่าดัชนีมวลกายเกิน

มาตรฐาน จะต้องใช้ค่าน้ำหนักตัวที่ไม่รวมไขมัน (lean body weight: LBW) มาคำนวณการส่งจ่ายยาน้ำลดไข้บรรเทาปวดพาราเซตามอล ทั้งนี้เพื่อให้ได้ปริมาณยาที่ถูกต้องเหมาะสมกับผู้มารับบริการ

2. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

การนำเครื่องมือไปใช้ในเขตสุขภาพหรือสถานบริการที่มีการส่งจ่ายยาน้ำลดไข้บรรเทาปวดในกลุ่มเด็กปฐมวัยที่มีความจำเป็นต้องได้รับการรักษาด้วยยาน้ำพาราเซตามอล เพื่อให้ผู้รับบริการได้รับยาที่ถูกต้องเหมาะสม

3. ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัย

การพัฒนาเครื่องมือ “วงล้อลดไข้บรรเทาปวด” ในรูปแบบออนไลน์ และการนำแนวคิดการสร้างเครื่องมือ “วงล้อลดไข้บรรเทาปวด” ไปประยุกต์ใช้ในพื้นที่ภาคีเครือข่าย โดยการแนะนำ อธิบายหลักการและวิธีการใช้ให้เจ้าหน้าที่สาธารณสุขและพยาบาล หรือผู้รับผิดชอบงานได้เข้าใจและสามารถสร้างเครื่องมือวงล้อลดไข้บรรเทาปวดเพื่อใช้ในการคำนวณปริมาณการส่งจ่ายยาน้ำลดไข้บรรเทาปวด ในเด็กที่มาใช้บริการในคลินิกเด็กดี โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพระดับตำบล ในพื้นที่อื่น ๆ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีบุคลากรทางการแพทย์และเภสัชกร ไม่เพียงพอในการควบคุมการส่งจ่ายยา และทำให้ผู้รับบริการได้รับยาที่ถูกต้องเหมาะสมกับช่วงอายุ

กิตติกรรมประกาศ

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ “วงล้อลดไข้บรรเทาปวด” ครั้งนี้ สำเร็จลงด้วยดี ขอขอบพระคุณ นายแพทย์พนิต โล่เสถียรกิจ ผู้อำนวยการศูนย์อนามัยที่ 6 ชลบุรี แพทย์หญิงสุณีย์ เชื้อสุวรรณชัย หัวหน้ากลุ่มโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ คุณวรรณภาพร งามศิริ หัวหน้าฝ่ายการพยาบาล ดร.เพ็ญศรี กองสัมฤทธิ์ นักวิชาการสาธารณสุขเชี่ยวชาญ ที่ปรึกษาในการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ “วงล้อลดไข้บรรเทาปวด” ที่ได้ให้ข้อคิดเห็น ตลอดจนคำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง และขอขอบคุณแพทย์หญิงพลอย กองกุด นายแพทย์

ชำนาญการ เกษัชกรหญิงบุษยา ผือโย เกษัชกรชำนาญการ
คุณนุชจรินทร์ พูลสวัสดิ์ พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือและอำนวยความสะดวก
สะดวกต่าง ๆ ในการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ “วงล้อ
ลดไข้บรรเทาปวด” ครั้งนี้ สูดท้ายขอขอบคุณเจ้าหน้าที่
งานเภสัชกรรม เจ้าหน้าที่งานคลินิกแม่และเด็ก
ตลอดจนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่มีส่วนช่วยในการดำเนินงาน
สำเร็จลุล่วงด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

จันทร์จารึก รัตนะเดชสกุล และ ภาสกร รัตนะเดชสกุล.

(2560, 4 กรกฎาคม). *ความคลาดเคลื่อนทางยา (Medication error) กับการใช้ประโยชน์ในระบบจัดการด้านยา*. ศูนย์การศึกษาต่อเนื่องทางเภสัชศาสตร์ สภาเภสัชกรรม.

<https://ccpe.pharmacycouncil.org/showfile.php?file=303%3B>

นุชจรินทร์ จิตตาดู และ ฉัตรสุดา จิตตาดู. (2561, 1

มิถุนายน). *นวัตกรรม วงล้อยามหาสนุก*.

โรงพยาบาลจอมทอง อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่.

<http://chomthonghospital.go.th/cth2015/wp-content/uploads/2018/06/2560-นวัตกรรมเรื่องวงล้อยามหาสนุก-ICU.pdf>

กูรี อนันต์โชติ, จิราภรณ์ อุษณกรกุล, เสาวคนธ์ รัตนวิจิตราศิลป์, อินทิรา กาญจนพิบูลย์, ทวีพงษ์ อารีโยโสภณ, สุธีรา เตชคุณวุฒิ, และ ชมภูณัฐคนธาวารี. (2550, 1 พฤศจิกายน). *การทดลองใช้และประเมินผลตัวชี้วัดสำหรับงานเภสัชกรรมในโรงพยาบาล*. คลังข้อมูลและความรู้ระบบสุขภาพ สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.).

<http://kb.hsri.or.th/dspace/handle/11228/643?locale-attribute=th>

มังกร ประพันธ์วิวัฒน์. (2550). *นิยามและการจัดการ*

เหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ด้านยาเชิงบูรณาการ

(Terminology and Comprehensive Adverse Drug Event Management).

คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.

<http://hospital.moph.go.th/bankhai/ADE.pdf>

ศูนย์พิษวิทยารามาธิบดี. (2557, 26 มิถุนายน). *การใช้และปัญหาจากยาใกล้ตัว: ทำความรู้จักยาพาราเซตามอล (paracetamol)*. คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล.

https://www.rama.mahidol.ac.th/poisoncenter/th/knowledge_general_population/paracetamol

สำนักข่าว Hfocus เจาะลึกระบบสุขภาพ. (2559, 25

พฤษภาคม). *รพ.ยุพราชสว่างแดนดิน ประดิษฐ์ “เครื่องช่วยคำนวณขนาดยาในเด็ก” ลดผิดพลาดสั่งจ่ายยา*.

<https://www.hfocus.org/content/2016/05/12218>

สุทามาศ ตานะเศรษฐ และ ศรัชฌา กาญจนสิงห์.

(2564). *ผลการใช้วงล้อเสริมธาตุเหล็ก FERROKID® เพื่อลดความคลาดเคลื่อนทางยา (Results of using iron supplement wheels: FERROKID® to reduce medication error)*. *วารสารสาธารณสุขมูลฐานภาคกลาง*, 35(2), 31-42.

National Coordinating Council for Medication Error Report and Prevention (NCC MERP). (2020, 1 January). *About Medication Errors*. NCC MERP. <https://www.nccmerp.org/about-medication-errors>

WebMD LLC. (2020, 1 April). *Acetaminophan*. Medscape prescription drug monographs.

<https://reference.medscape.com/drug/tylenol-acetaminophen-343346>

คุณภาพการตรวจครีเอทีนินในห้องปฏิบัติการเคมีคลินิกไทย ปี 2564-2565

The quality of creatinine measurement in Thai clinical chemistry laboratories, 2021-2022.

สุภาวีย์ ปิยรัตน์วรสกุล^{1*} นาถลดา ภาณรัตน์¹ และ ฤทัยชนก เพ็ญภู¹

Supawan Piyaratanavarasakul^{1*}, Nadlada Phanurat¹ and Ruethaichanok Phenpoo¹

บทคัดย่อ

โรคไตเรื้อรังเป็นปัญหาสาธารณสุขระดับชาติ คนไทยเพียงร้อยละ 1.9 ที่ทราบว่าตนเองเป็นโรคไต การตรวจค้นหาผู้ป่วยและดูแลรักษาผู้ป่วยโรคไตเรื้อรังแต่เริ่มแรก จะช่วยป้องกันหรือชะลอไม่ให้เกิดโรคไตวายระยะสุดท้ายและลดอัตราการเจ็บป่วยหรือเสียชีวิตก่อนวัยอันควรได้ ในการประเมินสภาพการทำงานของไต นิยมใช้การประมาณอัตราการกรองของไต โดยนำค่าครีเอทีนินในน้ำเหลืองและค่าตัวแปรต่าง ๆ ไปคำนวณด้วยสูตร ซึ่งผลการตรวจครีเอทีนินที่ถูกต้อง จะช่วยให้การวินิจฉัยโรคมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การศึกษานี้เป็นการนำข้อมูลจากผลการรายงานการประเมินคุณภาพการตรวจวิเคราะห์ครีเอทีนินของห้องปฏิบัติการเคมีคลินิก ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ.2564-2565 และนำเสนอระดับคุณภาพการตรวจวิเคราะห์ ด้วยคะแนน z-score เพื่อบ่งชี้ระดับคุณภาพและความสามารถในการตรวจครีเอทีนินของห้องปฏิบัติการในประเทศไทย

ผลการศึกษา จากข้อมูลการประเมินคุณภาพการตรวจวิเคราะห์ของห้องปฏิบัติการโดยองค์กรภายนอกหรือการทดสอบความชำนาญ ปีงบประมาณ พ.ศ.2564 จำนวน 772 ห้องปฏิบัติการ และปีงบประมาณ พ.ศ.2565 จำนวน 797 ห้องปฏิบัติการ การศึกษาระดับคุณภาพการตรวจวิเคราะห์ครีเอทีนินด้วยกลวิธีเปรียบเทียบผลการตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการทั้งภาครัฐและเอกชนทั่วประเทศไทย พบว่าห้องปฏิบัติการที่มีความสามารถตรวจวิเคราะห์ครีเอทีนินถูกต้อง (Accuracy) ด้วยคะแนน Between-laboratories z-score น้อยกว่า 3 ในวัตถุประสงค์ที่สารครีเอทีนินความเข้มข้นปกติผ่านเกณฑ์ร้อยละ 96.89 และสารครีเอทีนินความเข้มข้นสูงกว่าปกติผ่านเกณฑ์ร้อยละ 93.48 สำหรับความเที่ยงในการวิเคราะห์ (Precision) ชี้บ่งด้วย Within-laboratories z-score น้อยกว่า 3 ห้องปฏิบัติการวิเคราะห์วัตถุประสงค์ที่สารครีเอทีนินความเข้มข้นปกติผ่านเกณฑ์ร้อยละ 90.28 และสารครีเอทีนินความเข้มข้นสูงกว่าปกติผ่านเกณฑ์ร้อยละ 92.97

ในภาพรวมห้องปฏิบัติการมากกว่าร้อยละ 90 ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณภาพการตรวจวิเคราะห์ แต่ห้องปฏิบัติการร้อยละ 3.11 ถึง ร้อยละ 6.52 ที่ผลการตรวจวิเคราะห์ครีเอทีนินไม่ผ่านเกณฑ์ในประเด็นความถูกต้องของผลการวิเคราะห์และห้องปฏิบัติการร้อยละ 7.03 ถึง ร้อยละ 9.72 ที่ผลการตรวจวิเคราะห์ครีเอทีนินไม่ผ่านเกณฑ์ในประเด็นความเที่ยงของผลการวิเคราะห์ โดยวิธีวิเคราะห์ด้วยหลักการ Jaffe reaction มีจำนวนห้องปฏิบัติการไม่ผ่านเกณฑ์สูงกว่าหลักการอื่นอย่างมีนัยสำคัญ ($P < 0.05$) ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องสร้างระบบการควบคุมภายในที่ดีและส่งเสริมการพัฒนาระบบคุณภาพอย่างเร่งด่วน เพื่อให้ระบบการประกันคุณภาพทางห้องปฏิบัติการมีประสิทธิภาพ อันจะเป็นประโยชน์สูงสุดต่อผู้ใช้บริการอย่างแท้จริง

คำสำคัญ : อัตราการกรองของไต; ครีเอทีนิน; การประเมินคุณภาพการตรวจวิเคราะห์ของห้องปฏิบัติการโดยองค์กรภายนอก; การทดสอบความชำนาญ; การเปรียบเทียบผลการตรวจวิเคราะห์ระหว่างห้องปฏิบัติการ

^{1*} กองทดสอบความชำนาญ กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข

^{1*} Division of Proficiency Testing, Department of Medical Sciences, Ministry of Public Health.

* Corresponding author: supawan2510@gmail.com

Abstract

Chronic kidney disease is a public health problem at the national level. Only 1.9% of Thai people know that they have kidney disease. Therefore, the detection and treatment of chronic kidney disease at an early stage could prevent or delay the occurrence of late-stage renal disease. Furthermore, it could reduce the rate of illness or premature death. Estimated glomerular filtration rate is the most useful indicator of kidney function and kidney disease progression using serum creatinine and individual features calculated in the formulas. The accuracy of creatinine test results will lead to the more effective diagnosis. This study was based on data from the results of the quality assessment reports for creatinine analysis of clinical chemistry laboratories during the fiscal year 2021-2022 and the level of quality of the analysis was presented with a z-score to indicate the level of quality and competency of creatinine testing from participant laboratories in Thailand.

The study results were obtained from External Quality Assessment or Proficiency testing program, fiscal year 2021, 772 laboratories, and fiscal year 2022, 797 laboratories. A study of the quality level of creatinine analysis using an interlaboratory comparison of analytical results of laboratories in both public and private sectors throughout Thailand. It was found that 96.89 percent of total laboratories were capable to analyze creatinine accurately (Accuracy) with a score of “Between laboratories z-score” less than 3 in the test subjects with a normal concentration, and 93.48 percent from total laboratories passed the same criteria by analyzing the sample with a higher concentration of creatinine than normal concentration. For analytical precision (Precision) indicated by within laboratories z-score less than 3, the number of laboratories analyzing the proficiency test item for creatinine at normal concentrations passed the criteria of 90.28 percent, and creatinine concentration higher than normal passed the criteria of 92.97 percent. Although, more than 90 percent of laboratories passed the quality assessment criteria for analytical testing. However, 3.11 to 6.52 percent of laboratories did not meet the criteria for the creatinine assay on the accuracy of the analysis results. Whilst laboratories 7.03 to 9.72 percent that the results of the creatinine analysis did not pass the criteria on the precision of the analysis results. The number of laboratories failing the criteria was significantly higher with testing based on Jaffe reaction than the other method ($P < 0.05$).

Therefore, it is necessary to establish a good internal control system and promote the development of quality systems urgently. This will lead to an effective quality assurance system for the laboratory which will truly be of the utmost benefit to service users.

Keywords: Estimated GFR; Creatinine; External Quality Assessment; Proficiency testing; Interlaboratory comparison.

บทนำ

โรคไตเรื้อรัง (Chronic Kidney Disease, CKD) เป็นปัญหาสาธารณสุขระดับโลก โดยเฉพาะประเทศไทย ซึ่งมีประชากรเพียงร้อยละ 1.9 เท่านั้น ที่ทราบว่าตนเองเป็นโรคไต (ประเสริฐ ธนกิจจารุ, 2558) ดังนั้นการตรวจค้นหาผู้ป่วยและดูแลรักษาผู้ป่วยโรคไต ตั้งแต่เริ่มแรกจะช่วยป้องกันภาวะไตวาย หรือชะลอไม่ให้เกิดโรคไตวายระยะสุดท้าย (End Stage Renal Disease, ESRD) และสามารถลดอัตราการเจ็บป่วย หรือการเสียชีวิตก่อนวัยอันควร ในการพิจารณาผู้ป่วยโรคไตเรื้อรัง เดิมใช้ค่าอัตราการกรอง (Glomerular Filtration Rate; GFR) แสดงภาพรวมการทำงานของไต แต่การตรวจยุ่งยาก ต้องเก็บปัสสาวะ 24 ชั่วโมง และคำนวณ creatinine clearance หรือส่งตรวจทาง radio-isotope ในปัจจุบันแพทย์นิยมใช้การประมาณอัตราการกรอง (estimated GFR) ซึ่งเป็นวิธีที่ง่ายและสะดวก โดยการนำค่า serum creatinine และค่าตัวแปรต่าง ๆ เช่น เพศ อายุ ไปคำนวณด้วยสูตรต่าง ๆ เช่น CKD-EPI (Levey et al., 2009) หรือ Schwartz-Equation (Schwartz et al., 1976) ดังนั้นการตรวจวิเคราะห์ครีเอทีนินที่ถูกต้อง จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้การคำนวณอัตราการกรองของไตถูกต้องใกล้เคียงความจริง อันจะนำไปสู่การวินิจฉัยโรคที่มีประสิทธิภาพได้

รายงานนี้เป็นการศึกษาข้อมูลย้อนหลังจากผลการประเมินคุณภาพการตรวจวิเคราะห์ครีเอทีนินในวัสดุทดสอบน้ำเหลืองแห้ง ด้วยกลวิธีเปรียบเทียบการตรวจวิเคราะห์ระหว่างห้องปฏิบัติการกับค่าเป้าหมาย คือ ค่ากลางของข้อมูล โดยทำการศึกษาข้อมูลระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ.2564-2565 มีห้องปฏิบัติการที่เข้าร่วมโครงการจำนวน 772 แห่ง และ 797 แห่งตามลำดับ ดำเนินการประเมินคุณภาพการตรวจวิเคราะห์ในประเด็นความถูกต้อง (Accuracy) ด้วยค่า Between-laboratories z-score ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบผลของห้องปฏิบัติการแต่ละแห่งกับห้องปฏิบัติการอื่น ๆ โดยใช้ค่ามัธยฐานเป็นค่ากำหนด

ในการเปรียบเทียบผล รวมทั้งประเมินคุณภาพการตรวจวิเคราะห์ในประเด็นความเที่ยง (Precision) ด้วยค่า Within-laboratories z-score ของห้องปฏิบัติการแต่ละแห่งในการวิเคราะห์วัสดุทดสอบ Lot number เดียวกันแต่ติดฉลากด้วยรหัสต่างกัน ตามแนวทางการทดสอบความชำนาญโดยการเปรียบเทียบผลระหว่างห้องปฏิบัติการ Guide to Proficiency Testing Australia : 2019 (Proficiency Testing Australia [PTA], 2019) การออกแบบวิธีการดำเนินงานและประเมินผลสอดคล้องตามมาตรฐานสากล ISO/IEC 17043:2010 (International Organization for Standardization [ISO], 2010) และ ISO 13528:2015 (International Organization for Standardization [ISO], 2015) รวมทั้งนำเสนอประสิทธิภาพของวิธีวิเคราะห์ที่ห้องปฏิบัติการใช้ในงานประจำวัน สะท้อนสภาพการปฏิบัติงานและความน่าเชื่อถือของห้องปฏิบัติการ สำหรับนำไปประกอบการพิจารณาว่านโยบายพัฒนาระบบคุณภาพเพื่อการส่งเสริมระบบประกันคุณภาพให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชากรชาวไทยต่อไปได้

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอระดับคุณภาพการตรวจวิเคราะห์ครีเอทีนินของห้องปฏิบัติการเคมีคลินิกในประเทศไทย ในประเด็นความถูกต้องของการตรวจวิเคราะห์ในการเปรียบเทียบกับห้องปฏิบัติการอื่น พร้อมทั้งแสดงความเที่ยงในการวิเคราะห์วัสดุทดสอบ Lot number และประสิทธิภาพของวิธีวิเคราะห์ที่ห้องปฏิบัติการเลือกใช้ เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาระบบคุณภาพการตรวจวิเคราะห์ครีเอทีนินของห้องปฏิบัติการในประเทศไทย

วิธีการศึกษา

1.ห้องปฏิบัติการสมาชิก

ห้องปฏิบัติการสมาชิกที่เข้าร่วมโครงการเป็นห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ในประเทศไทยทั้งภาครัฐ

และเอกซัน ที่ตรวจวิเคราะห์ครีเอทีนินโดยไม่จำกัดวิธีวิเคราะห์ แต่ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขการรายงานผลการวิเคราะห์วัตถุทดสอบครบทั้ง 2 ตัวอย่าง และรายงานผลกลับภายในระยะเวลาที่กำหนด

2. วัตถุทดสอบ

วัตถุทดสอบเป็นน้ำเหลืองแห้งที่จัดเตรียมจากเลือดมนุษย์ โดยการเติมสารมาตรฐานหรือวัสดุอ้างอิงรับรอง (Certified reference material for creatinine) ลงในน้ำเหลืองและผ่านกระบวนการทำแห้งแบบแช่เยือกแข็ง (freeze dehydration หรือ lyophilization) จะได้สารเป็นผงขาวขุ่นเมื่อละลายด้วยน้ำกลั่นตามปริมาณที่ระบุ จะมีคุณสมบัติใกล้เคียงกับน้ำเหลืองของมนุษย์ วัตถุทดสอบที่ใช้เป็นผลิตภัณฑ์จากต่างประเทศ ซึ่งผลิตจากหน่วยงานที่ได้รับการรับรองระบบการจัดการด้านคุณภาพสำหรับอุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์ตามมาตรฐานสากล ISO 13485 (International Organization for Standardization [ISO], 2016)

3. การทดสอบความเป็นเนื้อเดียวกัน (Homogeneity test)

ก่อนการจัดส่งวัตถุทดสอบให้สมาชิก ดำเนินการสุ่มวัตถุทดสอบแต่ละ Lot number จำนวน 10 ขวด ด้วยวิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple random sampling) เพื่อส่งไปตรวจวิเคราะห์สารครีเอทีนิน โดยแต่ละขวดตรวจวิเคราะห์ซ้ำ 2 ครั้ง ในห้องปฏิบัติการที่ผ่านการรับรองความสามารถตามมาตรฐานสากล ISO 15189:2012 ผลการวิเคราะห์นำมาทดสอบความแตกต่างของการวิเคราะห์ซ้ำโดยใช้ Cochran's test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ข้อมูลการวิเคราะห์ที่ไม่มี ความต่างของการวิเคราะห์ซ้ำ นำมาคำนวณส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างวัตถุทดสอบ (Estimate of between-sample standard deviation; Ss) เปรียบเทียบกับส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินผลการทดสอบความชำนาญ (Standard deviation for proficiency assessment; σ_{pt}) ซึ่งใช้ค่า Acceptable performance for Proficiency

testing (Clinical Laboratory Improvement Amendments of 1988 [CLIA], 2019) กำหนด Target value $\pm 10\%$ เป็นค่าในการเปรียบเทียบผลการทดสอบความเป็นเนื้อเดียวกันและความคงทนของวัตถุทดสอบในครั้งนี้อย่างไรก็ตามเกณฑ์การทดสอบความเป็นเนื้อเดียวกันตาม ISO 13528:2015 (International Organization for Standardization [ISO], 2015)

$$Ss \leq 0.3\sigma_{pt}$$

เมื่อ Ss = Estimate of between-sample standard deviation

σ_{pt} = Standard deviation for proficiency assessment

4. การจัดส่งวัตถุทดสอบและข้อกำหนดในการเตรียมวัตถุทดสอบก่อนการตรวจวิเคราะห์

วัตถุทดสอบจำนวน 2 ขวด ดำเนินการห่อหุ้มด้วยวัสดุกันกระแทกบรรจุในกล่องกระดาษ ห่อซ้ำด้วยวัสดุกันกระแทกชั้นที่ 2 ก่อนใส่ลงในซองพลาสติกใสที่มีป้ายสัญลักษณ์ด้านความปลอดภัย จัดใส่ในซองจดหมายพร้อมหนังสือแจ้งรหัสสมาชิก คำแนะนำในการดำเนินการ และแบบฟอร์มการรายงานผล จัดส่งให้สมาชิกทางไปรษณีย์ด่วนพิเศษ ระยะเวลาดำเนินการ 2 ปี รวมทั้งหมด 4 ขวด วัตถุทดสอบที่จัดส่งในแต่ละรอบมีความเข้มข้นของสารเหมือนกัน (Lot number เดียวกัน) แต่ระบุรหัสต่างกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อชี้แจงความถูกต้องและความเที่ยงในการวิเคราะห์สารครีเอทีนินก่อนการวิเคราะห์ ห้องปฏิบัติการสมาชิกจะต้องละลายวัตถุทดสอบที่อยู่ในรูปผงน้ำเหลืองแห้ง โดยใช้ปิเปตต์แบบปริมาตร (volumetric pipette) ที่ผ่านการสอบเทียบมาตรฐาน แล้วเติมน้ำกลั่นปริมาตร 5 มิลลิลิตร ลงในขวด ตั้งไว้ที่อุณหภูมิห้อง 60 นาที และเขย่าวัตถุทดสอบเบา ๆ จนกระทั่งสารละลายหมดก่อนทำการวิเคราะห์ด้วยวิธีวิเคราะห์ที่ใช้ในงานประจำวัน กำหนดให้สมาชิกรายงานผลการวิเคราะห์กลับภายใน 3 สัปดาห์

5. การทดสอบความคงทนของวัตถุทดสอบ (Stability test)

ดำเนินการสุ่มวัตถุทดสอบแต่ละ Lot number จำนวน 5 ชุด ด้วยวิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple random sampling) ส่งวัตถุทดสอบให้ห้องปฏิบัติการสมาชิกในพื้นที่ห่างไกล ทางภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก จำนวน 5 แห่ง ด้วยประโยชน์ด้านพิเศษ เช่นเดียวกับการจัดส่งวัตถุทดสอบให้สมาชิกตรวจวิเคราะห์ โดยประสานงานให้สมาชิกส่งวัตถุทดสอบชุดที่จะทดสอบความคงทนกลับคืนทันทีที่ได้รับวัตถุทดสอบ เมื่อผู้ดำเนินแผนได้รับวัตถุทดสอบกลับ จะนำไปเก็บในตู้เย็นที่ควบคุมอุณหภูมิ 2-8 องศาเซลเซียส จนครบกำหนดการรับรายงานผลการตรวจวิเคราะห์จากสมาชิก จึงส่งวัตถุทดสอบไปตรวจวิเคราะห์สารเคมีที่นิน โดยวัตถุทดสอบแต่ละชุดจะทำการตรวจวิเคราะห์ซ้ำ 2 ครั้ง จากห้องปฏิบัติการที่ผ่านการรับรองความสามารถตามมาตรฐานสากล ISO 15189:2012 (International Organization for Standardization [ISO], 2012) ซึ่งเป็นห้องปฏิบัติการเดียวกันที่ตรวจวิเคราะห์ความเป็นเนื้อเดียวกัน เมื่อได้ผลการวิเคราะห์จึงนำมาทดสอบความคงทนของสาร ใช้สถิติทดสอบตาม ISO 13528:2015 (International Organization for Standardization [ISO], 2015) โดยกำหนดผ่านเกณฑ์การทดสอบความคงทนของสารดังนี้

$$|\bar{x} - \bar{y}| \leq 0.3 \sigma_{pt}$$

เมื่อ $|\bar{x} - \bar{y}|$ = ผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความ เป็นเนื้อเดียวกันและความคงทนของสาร

\bar{x} = ค่าเฉลี่ยจากการทดสอบความเป็น

เนื้อเดียวกันของสาร

\bar{y} = ค่าเฉลี่ยจากการทดสอบความคงทน

ของสาร

σ_{pt} = Standard deviation for proficiency assessment

6. การคำนวณค่าทางสถิติและการประเมินผล

6.1 การคำนวณค่าทางสถิติ ดำเนินการวิเคราะห์ ข้อมูลผลการวิเคราะห์ของห้องปฏิบัติการที่รายงานผล กลับภายในระยะเวลาที่กำหนด ระยะเวลา 2 ปี การ ประเมินผลโดยการเปรียบเทียบผลระหว่าง ห้องปฏิบัติการใช้แนวทางตามหลักเกณฑ์ ISO 13528:2015 (International Organization for Standardization [ISO], 2015) และ Guide to Proficiency Testing Australia : 2019 (Proficiency Testing Australia [PTA], 2019) ดังนี้

- ค่ากำหนด (Assigned value) ใช้ค่ามัธยฐาน (Median) ซึ่งเป็นค่ากึ่งกลางข้อมูลจึงไม่มี ผลกระทบจากการแจกแจงข้อมูลแบบเบ้ กรณีมีค่าสูงหรือต่ำที่เป็นค่าสุดต่างที่กระจาย ออกจากกลุ่มข้อมูล
- ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Normalize IQR) คำนวณจากข้อมูลช่วง Interquartile Range (IQR) ซึ่งเป็นผลต่างของควอไทล์ที่ 3 กับควอไทล์ที่ 1 เป็นข้อมูลกลุ่มใหญ่ที่มี ปริมาณความถี่รอบค่ากลาง จะไม่มี ผลกระทบจากค่าต่างสุด และใช้ค่า IQR คูณ ด้วย 0.7413 เพื่อให้มีค่าเท่ากับ ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการกระจายแบบปกติ
- ค่าความไม่แน่นอนของค่ากำหนด (Uncertainty of assigned value) คำนวณ ด้วยสูตรค่าตาม ISO 13528:2015 ดังนี้

Uncertainty of assigned value =

$$1.25 \times \text{Normalized IOR}$$

$$\sqrt{p}$$

เมื่อ p = จำนวนข้อมูลผลการวิเคราะห์ของ ห้องปฏิบัติการสมาชิก

6.2 การประเมินผล ดำเนินการเปรียบเทียบผล ระหว่างห้องปฏิบัติการ เพื่อแสดงความสามารถของ

ห้องปฏิบัติการในการวิเคราะห์ครีเอทีนิน ในประเด็น

ถูกต้องและความเที่ยงของการวิเคราะห์ดังนี้

6.2.1 การประเมินความถูกต้องของการวิเคราะห์

(Accuracy; Between-laboratories z-score)

โดยการหาผลรวมของผลการวิเคราะห์

วัตถุทดสอบ 1 และ วัตถุทดสอบ 2 ก่อนคำนวณ

ด้วยสูตร Between-laboratories z-score

$$= \frac{S - \text{Median}(S)}{\text{Normalized IQR}(S)}$$

เมื่อ Standardised sum (S)

$$= \frac{(\text{Result 1} + \text{Result 2})}{\sqrt{2}}$$

6.2.2 การประเมินความเที่ยงของการวิเคราะห์

(Precision; Within-laboratories z-score)

โดยการหาผลต่างของผลการวิเคราะห์

วัตถุทดสอบ 1 และ วัตถุทดสอบ 2 ก่อนคำนวณ

ด้วยสูตร Within-laboratories z-score

$$= \frac{D - \text{Median}(D)}{\text{Normalized IQR}(D)}$$

เมื่อ Standardised difference (D)

กรณี median(result1) > median(result2)

$$D = \frac{(\text{Result1} - \text{Result2})}{\sqrt{2}}$$

กรณี median(result1) < median(result2)

$$D = \frac{(\text{Result2} - \text{Result1})}{\sqrt{2}}$$

6.2.3 การเปรียบเทียบผลระหว่างห้องปฏิบัติการ

และแสดงระดับคุณภาพการตรวจวิเคราะห์ด้วย

เกณฑ์การประเมินผล ดังนี้

$$\begin{aligned} |z| \leq 2 & \text{ ผลเป็นที่น่าพอใจ} \\ 2 < |z| < 3 & \text{ ผลเป็นที่น่าสงสัยเผื่อระวัง} \\ |z| \geq 3 & \text{ ผลไม่เป็นที่น่าพอใจ} \\ & \text{(ไม่ผ่านเกณฑ์การยอมรับ)} \end{aligned}$$

ผลการวิจัย

1) การศึกษาระดับคุณภาพการตรวจวิเคราะห์ครีเอทีนิน ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ.2564-2565 ได้จัดส่งวัตถุทดสอบรอบละ 2 ชุด เพื่อประเมินความถูกต้องและความเที่ยงในการตรวจวิเคราะห์ครีเอทีนิน โดยปีงบประมาณ พ.ศ.2564 จัดส่งวัตถุทดสอบรอบที่ 1 ให้ 866 ห้องปฏิบัติการ และได้รับรายงานผลการตรวจวิเคราะห์ 772 ห้องปฏิบัติการ คิดเป็นร้อยละ 89.15 สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ.2565 ได้จัดส่งวัตถุทดสอบรอบที่ 2 ให้ 906 ห้องปฏิบัติการ และได้รับรายงานผลการตรวจวิเคราะห์ 797 ห้องปฏิบัติการ คิดเป็นร้อยละ 87.97 ซึ่งทั้ง 2 รอบการจัดส่งมีห้องปฏิบัติการร้อยละ 10.85 และ 12.03 ไม่ส่งรายงานผลการวิเคราะห์ หรือรายงานผลการวิเคราะห์ 1 วัตถุทดสอบไม่ตรงตามเงื่อนไขที่กำหนดทำให้ไม่สามารถนำข้อมูลมาใช้ในการคำนวณได้ หรือรายงานผลที่ส่งกลับล่าช้ากว่ากำหนดจะไม่ใช้เป็นข้อมูลสำหรับการศึกษาในครั้งนี้

2) การหาค่ากำหนดสำหรับเปรียบเทียบผลระหว่างห้องปฏิบัติการและค่าความไม่แน่นอนของค่ากำหนด ในรอบที่ 1 ปีงบประมาณ พ.ศ.2564 และรอบที่ 2 ปีงบประมาณ พ.ศ.2565 ของการประเมินคุณภาพการตรวจวิเคราะห์ครีเอทีนิน ได้ค่ากำหนด (X_{pt}) เท่ากับ 1.40 และ 4.47 mg/dl ตามลำดับ ค่าความไม่แน่นอนของค่ากำหนดเท่ากับ 0.003 และ 0.009 ตามลำดับ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่แสดงการกระจายของข้อมูล (Normalized IQR) รอบที่ 1 วัตถุทดสอบระดับสารครีเอทีนินปกติ รหัส N1= 0.06 และ N2 = 0.07 รอบที่ 2 วัตถุทดสอบระดับสารครีเอทีนินสูงผิดปกติ รหัส A1 = 0.21 และ A2 = 0.20 ดังแสดงในตารางที่ 1

3) การทดสอบคุณภาพและคุณสมบัติของวัตถุทดสอบ พบว่าวัตถุทดสอบทั้ง 2 Lot number มีความเป็นเนื้อเดียวกันตามเกณฑ์ที่กำหนด $S_s < 0.3\sigma_{pt}$ และผลการทดสอบความคงทนของสารในการขนส่งวัตถุทดสอบด้วยไปรษณีย์ด่วนพิเศษ พบว่าวัตถุทดสอบ

มีความคงทนตามเกณฑ์ที่กำหนด $|\bar{x} - \bar{y}| < 0.3\sigma_{pt}$

รายละเอียดแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเป้าหมาย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและผลการทดสอบความเป็นเนื้อเดียวกันและความคงตัวของสาร

รหัสวัตถุ ทดสอบ	ค่า เป้าหมาย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าความ ไม่แน่นอน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน CLIA :2019		ความเป็นเนื้อ เดียวกัน $S_s \leq 0.3$		ความคงทนของสาร $ \bar{x} - \bar{y} \leq 0.3 \sigma_{pt}$	
	(X_{pt})	Norm IQR	$U_{x_{pt}}$	(σ_{pt})	$0.3 \sigma_{pt}$	S_s	สรุป	$ \bar{x} - \bar{y} $	สรุป
N1	1.40	0.06	0.003	0.14	0.04	0.01	ผ่าน	0.02	ผ่าน
N2	1.40	0.07	0.003	0.14	0.04	0.01	ผ่าน	0.02	ผ่าน
A1	4.47	0.21	0.009	0.45	0.13	0.01	ผ่าน	0.03	ผ่าน
A2	4.47	0.20	0.009	0.03	0.13	0.01	ผ่าน	0.03	ผ่าน

วัตถุทดสอบรหัส N1 และ N2 เป็นวัตถุทดสอบ Lot number เดียวกัน ที่สารครีเอทีนความเข้มข้นปกติ

วัตถุทดสอบรหัส A1 และ A2 เป็นวัตถุทดสอบ Lot number เดียวกัน ที่สารครีเอทีนความเข้มข้นสูงกว่าปกติ

4) ผลการประเมินคุณภาพการตรวจวิเคราะห์ วัตถุทดสอบที่มีสารครีเอทีนความเข้มข้นปกติ รหัส วัตถุทดสอบ N1 และ N2 พบว่าจำนวนห้องปฏิบัติการ ตรวจวิเคราะห์สารครีเอทีนถูกต้อง ค่า Between-laboratories z-score ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 96.89 (748/772 แห่ง) โดยมีผลการประเมินคุณภาพการ ตรวจวิเคราะห์ที่อยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจร้อยละ 91.84 (709/772 แห่ง) น่าสงสัยเผื่อระวังร้อยละ 5.05 (39/772 แห่ง) และผลการประเมินอยู่ในเกณฑ์ไม่เป็นที่ น่าพอใจร้อยละ 3.11 (24/772 แห่ง) สำหรับความ เทียบในการวิเคราะห์วัตถุทดสอบที่มีสารครีเอทีน ความเข้มข้นปกติ มีค่า Within-laboratories z-score ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 90.28 (697/772 แห่ง) โดยมี ผลการประเมินอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจร้อยละ 84.59 (653/772 แห่ง) น่าสงสัยเผื่อระวังร้อยละ 5.70 (44/772 แห่ง) และผลการประเมินอยู่ในเกณฑ์ไม่เป็นที่ น่าพอใจร้อยละ 9.72 (75/772 แห่ง) ดังแสดงในรูปที่ 1-2

5) ผลการประเมินคุณภาพการตรวจวิเคราะห์ วัตถุทดสอบที่มีสารครีเอทีนความเข้มข้นสูงกว่าปกติ รหัส วัตถุทดสอบ A1 และ A2 พบว่าจำนวน ห้องปฏิบัติการตรวจวิเคราะห์สารครีเอทีนถูกต้อง ค่า Between-laboratories z-score ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 93.48 (745/797 แห่ง) โดยมีผลการประเมินคุณภาพ

การตรวจวิเคราะห์อยู่ในเกณฑ์เป็นที่น่าพอใจร้อยละ 86.70 (691/797 แห่ง) น่าสงสัยเผื่อระวังร้อยละ 6.78 (54/797 แห่ง) และผลการประเมินคุณภาพการตรวจ วิเคราะห์ที่อยู่ในเกณฑ์ไม่เป็นที่น่าพอใจร้อยละ 6.52 (52/797 แห่ง) สำหรับความเที่ยงในการวิเคราะห์สาร ครีเอทีน ความเข้มข้นสูงกว่าปกติ มีค่า Within-laboratories z-score ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 92.97 (741/797 แห่ง) โดยมีผลการประเมินคุณภาพการ ตรวจวิเคราะห์ที่อยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจร้อยละ 88.08 (702/797 แห่ง) น่าสงสัยเผื่อระวังร้อยละ 4.89 (39/797 แห่ง) และผลการประเมินคุณภาพการตรวจ วิเคราะห์ที่อยู่ในเกณฑ์ไม่เป็นที่น่าพอใจร้อยละ 7.03 (56/797 แห่ง) ดังแสดงในรูปภาพที่ 3-4

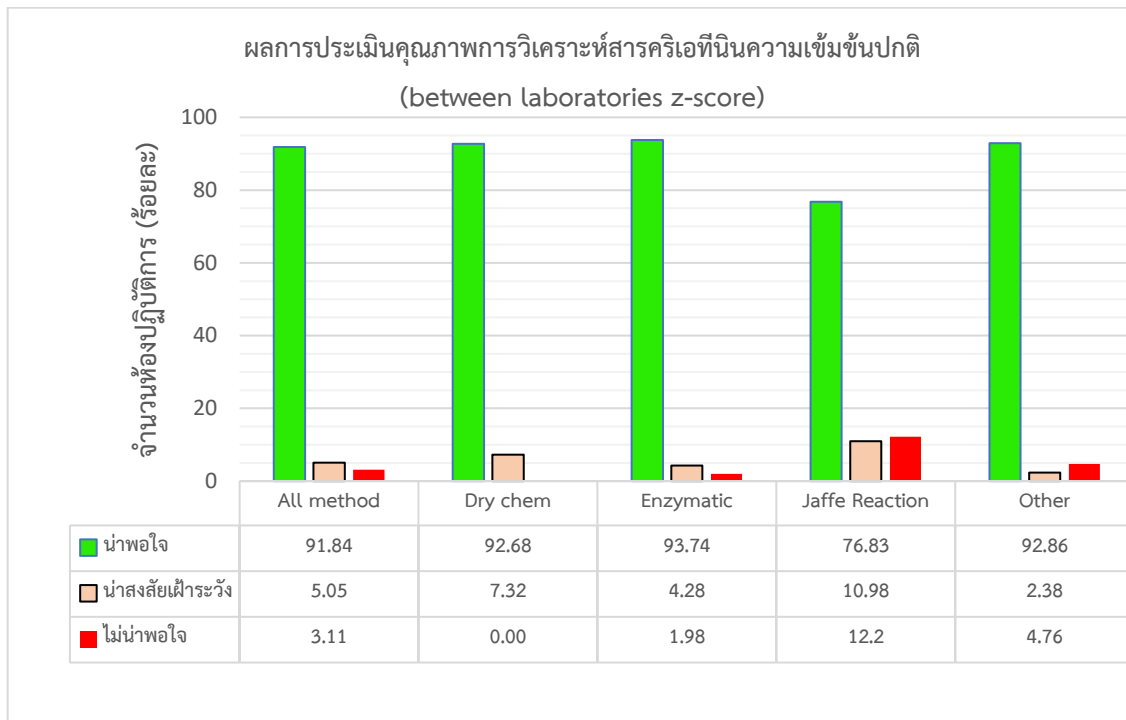
6) ผลการตรวจวิเคราะห์สารครีเอทีนด้วย วิธีวิเคราะห์ที่แตกต่างกันในแต่ละห้องปฏิบัติการ พบว่า วัตถุทดสอบที่มีสารครีเอทีนความเข้มข้นปกติ ผลการ ประเมินคุณภาพการตรวจวิเคราะห์ของห้องปฏิบัติการ ที่ใช้วิธีวิเคราะห์ Enzymatic โดยทำการเปรียบเทียบ ผลการตรวจวิเคราะห์กับห้องปฏิบัติการอื่น ๆ Between-laboratories z-score ผ่านเกณฑ์ การ ประเมินระดับเป็นที่น่าพอใจร้อยละ 93.74 (569/607 แห่ง) ส่วนการเปรียบเทียบผลความต่างของ ห้องปฏิบัติการนั้น ๆ ในการวิเคราะห์วัตถุทดสอบ Lot

number เดียวกัน Within-laboratories z-score ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับเป็นที่น่าพอใจร้อยละ 87.31 (530/607 แห่ง) สำหรับวัตถุทดสอบที่มีสารครีเอทีนีน ความเข้มข้นสูงกว่าปกติ จำนวนห้องปฏิบัติการผ่านเกณฑ์การประเมินคุณภาพการตรวจวิเคราะห์ Between-laboratories z-score ระดับเป็นที่น่าพอใจ ร้อยละ 89.24 (531/595) ใกล้เคียงกับจำนวนห้องปฏิบัติการผ่านเกณฑ์การประเมินคุณภาพการตรวจวิเคราะห์ Within-laboratories z-score ระดับเป็นที่น่าพอใจร้อยละ 89.08 (530/595 แห่ง)

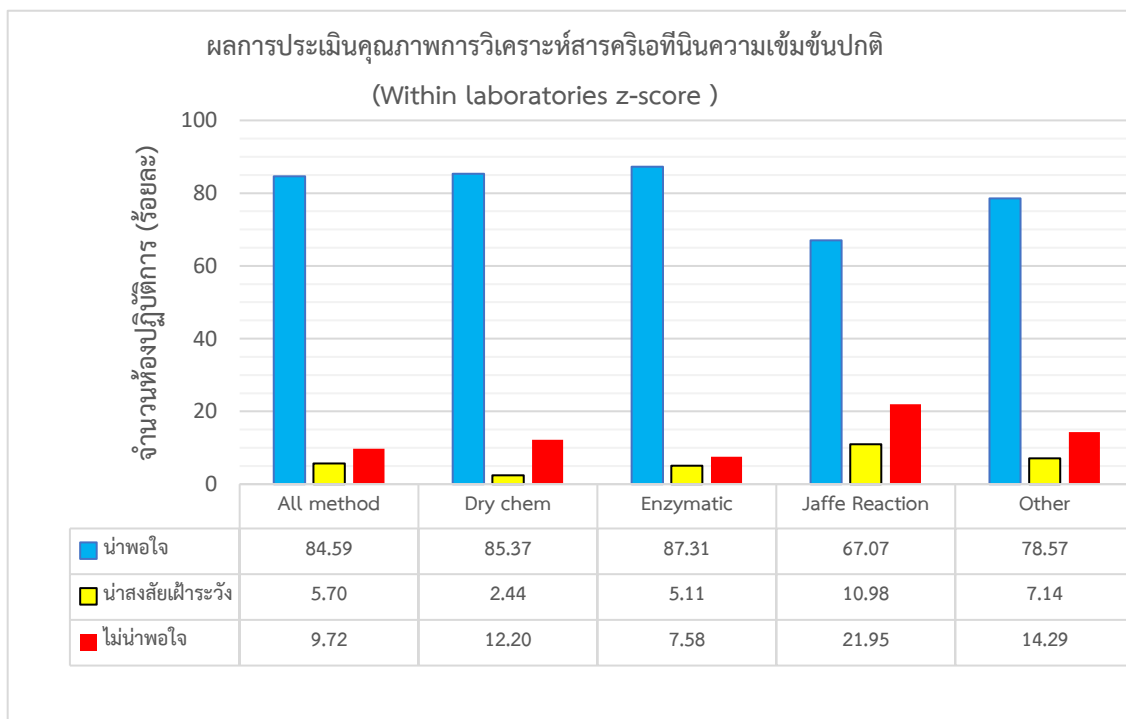
ผลการประเมินคุณภาพการตรวจวิเคราะห์ของห้องปฏิบัติการที่ใช้วิธีวิเคราะห์ Jaffe Reaction วัตถุทดสอบที่มีสารครีเอทีนีนความเข้มข้นปกติ จำนวนร้อยละห้องปฏิบัติการที่ผลการประเมินคุณภาพ Between-laboratories z-score ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับเป็นที่น่าพอใจร้อยละ 76.83 (63/82 แห่ง) ส่วน Within-laboratories z-score ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับเป็นที่น่าพอใจร้อยละ 67.07 (55/82 แห่ง) สำหรับวัตถุทดสอบที่มีสารครีเอทีนีนความเข้มข้นสูงกว่าปกติ จำนวนร้อยละห้องปฏิบัติการผ่านเกณฑ์

การประเมินคุณภาพการตรวจวิเคราะห์ Between-laboratories z-score ระดับเป็นที่น่าพอใจร้อยละ 72.17 (83/115) และ Within-laboratories z-score ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับเป็นที่น่าพอใจร้อยละ 83.48 (96/115 แห่ง)

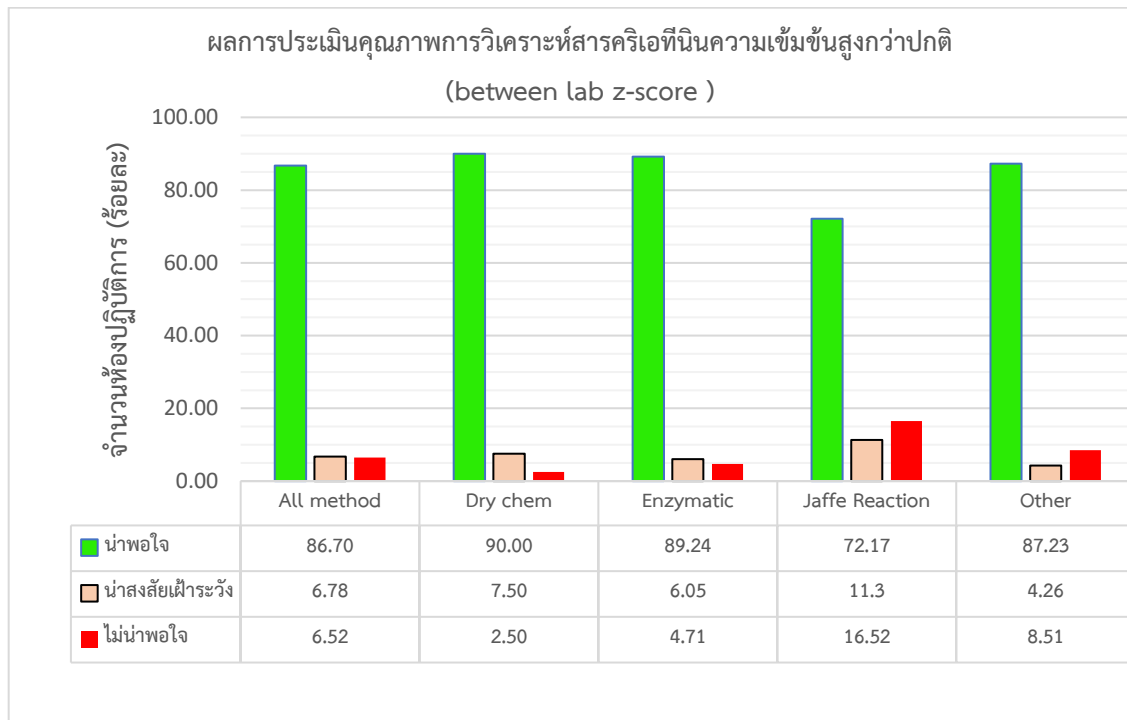
ผลการประเมินคุณภาพการตรวจวิเคราะห์ห้องปฏิบัติการที่ใช้วิธีวิเคราะห์ด้วยเครื่อง Dry chemistry วัตถุทดสอบที่มีสารครีเอทีนีนความเข้มข้นปกติ จำนวนร้อยละห้องปฏิบัติการที่ผลการประเมินคุณภาพ Between-laboratories z-score ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับเป็นที่น่าพอใจร้อยละ 92.68 (38/41 แห่ง) ส่วน Within-laboratories z-score ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับเป็นที่น่าพอใจร้อยละ 85.37 (35/41 แห่ง) สำหรับวัตถุทดสอบที่มีสารครีเอทีนีนความเข้มข้นสูงกว่าปกติ จำนวนร้อยละห้องปฏิบัติการผ่านเกณฑ์ระดับเป็นที่น่าพอใจร้อยละ 90.00 (36/40 แห่ง) ทั้งการประเมินคุณภาพการตรวจวิเคราะห์ Between-laboratories z-score และ Within-laboratories z-score ดังแสดงในรูปที่ 1-4

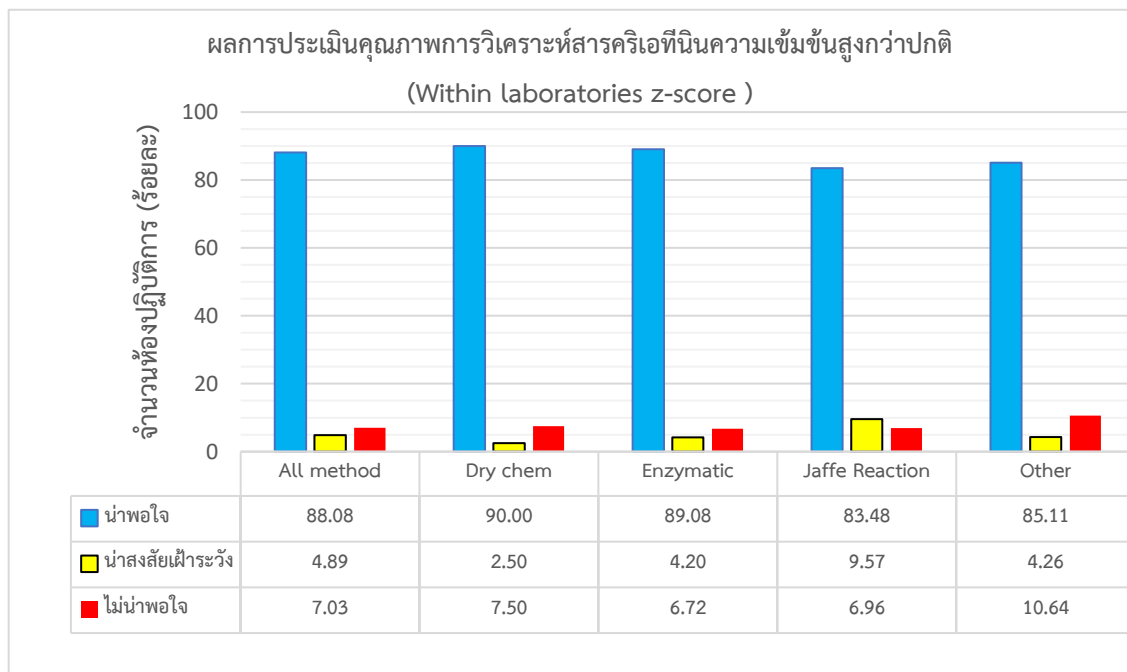
รูปที่ 1 ระดับคุณภาพห้องปฏิบัติการในการตรวจวิเคราะห์หัตถุทดสอบที่มีสารครีเอทีนีนความเข้มข้นปกติ
(between laboratories z-score; Creatinine Normal concentration)

รูปที่ 2 ระดับคุณภาพห้องปฏิบัติการในการตรวจวิเคราะห์หัตถุทดสอบที่มีสารครีเอทีนีนความเข้มข้นปกติ
(within laboratories z-score; Creatinine Normal concentration)

รูปที่ 3 ระดับคุณภาพห้องปฏิบัติการในการตรวจวิเคราะห์หัตถุทดสอบที่มีสารครีเอทีนความเข้มข้นสูงกว่าปกติ
(Between laboratories z-score; Creatinine high concentration)

รูปที่ 4 ระดับคุณภาพห้องปฏิบัติการในการตรวจวิเคราะห์หัตถุทดสอบที่มีสารครีเอทีนความเข้มข้นสูงกว่าปกติ
(Within laboratories z-score; Creatinine high concentration)

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่าห้องปฏิบัติการตรวจวิเคราะห์สารครีเอทีนีนความเข้มข้นปกติ ในภาพรวมทุกวิธีวิเคราะห์มีความถูกต้องโดยพิจารณาจาก Between-laboratories z-score เป็นที่น่าพอใจ ($|z| \leq 2$) ร้อยละ 91.84 (709/772 แห่ง) ในขณะที่การวิเคราะห์สารครีเอทีนีนความเข้มข้นสูงกว่าปกติ มีความถูกต้องร้อยละ 86.70 (691/797 แห่ง) จะเห็นได้ว่าห้องปฏิบัติการมีความสามารถในการตรวจวิเคราะห์หรือความชำนาญในการวิเคราะห์สารที่ความเข้มข้นระดับปกติซึ่งพบได้บ่อยในงานวิเคราะห์ประจำวัน แต่กรณีการวิเคราะห์สารครีเอทีนีนความเข้มข้นสูงในคนไข้หรือผู้รับบริการที่มีภาวะโรคไต เจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการจะต้องมีความระมัดระวังในการพิจารณารายงานผลการวิเคราะห์ โดยคำนึงถึงความถูกต้องของผลการวิเคราะห์อาจลดลง เนื่องจากขีดความสามารถของปฏิกิริยาในการทดสอบ (Linearity) ของวิธีวิเคราะห์ที่ใช้ เมื่อพิจารณาผลการประเมินคุณภาพการตรวจวิเคราะห์ของห้องปฏิบัติการตามวิธีวิเคราะห์ที่แตกต่างกัน พบว่าจำนวนห้องปฏิบัติการที่ใช้วิธีวิเคราะห์ด้วยหลักการ Jaffe reaction ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณภาพประเด็นความถูกต้องในการวิเคราะห์สารครีเอทีนีน ความเข้มข้นปกติและความเข้มข้นสูงกว่าปกติ ที่ระดับความพึงพอใจร้อยละ 76.83 (63/82 แห่ง) และ 72.17 (83/115 แห่ง) ตามลำดับ ในขณะที่ห้องปฏิบัติการที่ใช้วิธีวิเคราะห์ด้วย Enzymatic ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณภาพประเด็นความถูกต้องในการวิเคราะห์สารครีเอทีนีนความเข้มข้นปกติและความเข้มข้นสูงกว่าปกติที่ระดับความพึงพอใจร้อยละ 93.74 (569/607 แห่ง) และ 89.24 (531/595 แห่ง) ตามลำดับ เช่นเดียวกับห้องปฏิบัติการที่ใช้วิธีวิเคราะห์ Dry chemistry ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณภาพประเด็นความถูกต้องในการวิเคราะห์สารครีเอทีนีนความเข้มข้นปกติ และความเข้มข้นสูงกว่าปกติ ผลเป็นที่น่าพอใจร้อยละ 92.68 (38/41 แห่ง) และ 90.00 (36/40 แห่ง) ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าวิธี

วิเคราะห์ด้วยหลักการ Jaffe reaction มีจำนวนห้องปฏิบัติการไม่ผ่านเกณฑ์สูงกว่าหลักการอื่นอย่างมีนัยสำคัญ ($P < 0.05$)

เมื่อพิจารณาการเปรียบเทียบผลความต่างของผลการวิเคราะห์ห้องปฏิบัติการนั้น ๆ ในการวิเคราะห์วัตถุทดสอบ Lot number เดียวกัน Within-laboratories z-score จำนวนห้องปฏิบัติการที่ใช้วิธีวิเคราะห์ด้วยหลักการ Jaffe reaction ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณภาพประเด็นความเที่ยงในการวิเคราะห์สารครีเอทีนีนความเข้มข้นปกติและความเข้มข้นสูงกว่าปกติ ผลเป็นที่น่าพอใจร้อยละ 67.07 (55/82 แห่ง) และ 83.48 (96/115 แห่ง) ตามลำดับ แสดงว่าวิธีวิเคราะห์ด้วยหลักการ Jaffe reaction จะมีความเที่ยงหรือความแม่นยำในการวิเคราะห์สารที่ความเข้มข้นสูงกว่าปกติ มากกว่าการวิเคราะห์สารที่ความเข้มข้นปกติ น่าจะเป็นผลการรบกวนปฏิกิริยาจากสารอื่น ๆ อาทิ เช่น ฮีโมโกลบิน ไชมัน ยา สารเคมีบางชนิดในวัตถุทดสอบหรือตัวอย่างจากผู้ป่วย (Nigam & Chandra, 2017) ซึ่งมีผลกระทบเห็นได้ชัดเจนในการวิเคราะห์สารที่ความเข้มข้นปกติ แต่การรบกวนจะแสดงผลกระทบน้อยลงในการวิเคราะห์สารความเข้มข้นสูง ในขณะที่ห้องปฏิบัติการที่ใช้วิธีวิเคราะห์ Enzymatic จำนวนร้อยละห้องปฏิบัติการผ่านเกณฑ์การประเมินคุณภาพประเด็นความเที่ยงหรือความแม่นยำในการวิเคราะห์สารครีเอทีนีนความเข้มข้นปกติและความเข้มข้นสูงกว่าปกติแตกต่างกันเพียงร้อยละ 1.77 และวิธีวิเคราะห์ด้วยเครื่องวิเคราะห์ Dry chemistry ห้องปฏิบัติการผ่านเกณฑ์การประเมินคุณภาพประเด็นความเที่ยงหรือความแม่นยำในการวิเคราะห์สารครีเอทีนีนความเข้มข้นปกติและความเข้มข้นสูงกว่าปกติแตกต่างกันร้อยละ 4.63

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าห้องปฏิบัติการขนาดเล็กที่ใช้วิธีวิเคราะห์ด้วยหลักการ Jaffe reaction จะได้รับผลการประเมินคุณภาพการตรวจวิเคราะห์ผ่านเกณฑ์เป็นที่น่าพอใจน้อยกว่าวิธีอื่น ๆ มีความสอดคล้องกับผลการประเมินคุณภาพการตรวจวิเคราะห์ห้องปฏิบัติการเคมีคลินิกไทยโดยองค์กร

ภายนอกในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ.2563-2564 ที่โรงพยาบาลชุมชนขนาดเล็กจะมีคะแนนดัชนีความแปรปรวนเฉลี่ยที่ชี้บ่งระดับคุณภาพผ่านเกณฑ์อยู่ในระดับดีและพอใช้ต่ำกว่ากลุ่มห้องปฏิบัติการอื่น ๆ (สุภาวีย์ ปียรตันนรสกุล, 2564) แต่อย่างไรก็ตามปีงบประมาณพ.ศ. 2564 มีห้องปฏิบัติการใช้วิธีวิเคราะห์ด้วยหลักการ Jaffe reaction ร้อยละ 10.62 (82/772 แห่ง) และในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 ใช้วิธีวิเคราะห์ด้วยหลักการ Jaffe reaction เพิ่มมากขึ้นเป็นร้อยละ 14.43 (115/797 แห่ง) น่าจะเป็นเพราะในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 มีสมาชิกจากห้องปฏิบัติการขนาดเล็กสมัครเข้าร่วมโครงการเพิ่มขึ้น ซึ่งห้องปฏิบัติการขนาดเล็กจะนิยมใช้วิธีวิเคราะห์ด้วยหลักการ Jaffe reaction ด้วยราคาน้ำยาในการตรวจวิเคราะห์ด้วยหลักการ Jaffe reaction ถูกกว่าการตรวจวิเคราะห์ด้วยวิธีอื่น ๆ และขนาดบรรจุปริมาณน้ำยาเหมาะสมสำหรับการใช้งานตรวจวิเคราะห์ที่มีปริมาณงานจำนวนน้อย น้ำยาสามารถใช้ได้หมดก่อนที่น้ำยาจะหมดอายุการใช้งานเป็นการประหยัดต้นทุนในการดำเนินงาน อย่างไรก็ตาม แม้ว่าวิธีวิเคราะห์ด้วยหลักการ Jaffe reaction จะไม่สามารถใช้สูตรการคำนวณประมาณอัตราการกรอง (estimated GFR) ได้ แต่ด้วยต้นทุนน้ำยาที่ไม่สูงมาก วิธีวิเคราะห์นี้จึงน่าจะเหมาะกับการใช้ในการตรวจสุขภาพประจำปีสำหรับบุคลากรเป็นหมู่คณะได้

ดังนั้นในเชิงนโยบายของประเทศ ควรมีการสนับสนุนงบประมาณ หรือนำนโยบายการร่วมกันซื้อน้ำยาปริมาณมากเพื่อให้สามารถต่อรองราคาน้ำยาวิเคราะห์กับบริษัทผู้แทนจำหน่ายน้ำยาได้ รวมทั้งการสนับสนุนความรู้วิชาการหรือข้อมูลทางวิชาการให้ห้องปฏิบัติการสามารถเลือกวิธีวิเคราะห์ที่เหมาะสมกับการใช้งาน สร้างระบบการควบคุมภายในที่ดีและส่งเสริมการพัฒนาระบบคุณภาพอย่างเร่งด่วน เพื่อให้ระบบการประกันคุณภาพทางห้องปฏิบัติการมีประสิทธิภาพ อันจะเป็นประโยชน์สูงสุดต่อผู้ใช้บริการ

สรุปผลการวิจัยและประโยชน์จากการวิจัย

การประเมินคุณภาพการตรวจวิเคราะห์หรือการเปรียบเทียบผลระหว่างห้องปฏิบัติการเป็นกลไกสำคัญในการชี้ประเด็นข้อบกพร่องและสะท้อนสภาพการปฏิบัติงานของห้องปฏิบัติการ ซึ่งจะส่งผลไปสู่การรักษาและดูแลสุขภาพของประชาชน โดยเฉพาะการตรวจวิเคราะห์สารเคมีที่ถูกต้องและมีความเที่ยงจะช่วยให้แพทย์สามารถตรวจค้นหาผู้ป่วยและดูแลรักษาผู้ป่วยโรคไตตั้งแต่เริ่มแรก ป้องกันภาวะไตวายหรือชะลอไม่ให้เกิดโรคไตวายระยะสุดท้าย และลดอัตราการเจ็บป่วยหรือการเสียชีวิตก่อนวัยอันควรได้ การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้จัดส่งวัสดุทดสอบเพื่อประเมินความถูกต้องและความเที่ยงในการตรวจวิเคราะห์ที่มีความสำคัญในการบ่งชี้ความสามารถในการดำเนินการตรวจวิเคราะห์ของบุคลากร และความเที่ยงในการวิเคราะห์ของเครื่องมือตรวจวิเคราะห์ รวมทั้งสะท้อนสภาพห้องปฏิบัติการในการวิเคราะห์สารได้อย่างแท้จริง ซึ่งจะเป็นกลไกสำคัญในการสนับสนุนระบบคุณภาพห้องปฏิบัติการให้มีการควบคุมคุณภาพอย่างต่อเนื่องสามารถพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ควรทำการศึกษาเพิ่มเติมโดยเก็บข้อมูลการวิจัยแบบต่อเนื่องเป็นระยะกลาง 5 ปี และระยะยาว 10-15 ปีต่อไปในกลุ่มห้องปฏิบัติการเดิมเพื่อดูแนวโน้มระดับคุณภาพการตรวจวิเคราะห์ รวมทั้งควรเก็บการเปลี่ยนเครื่องมือหรือวิธีวิเคราะห์ของกลุ่มห้องปฏิบัติการนำมาวิเคราะห์ ควรต้องมีการติดต่อบริษัทผู้แทนจำหน่ายน้ำยาที่ห้องปฏิบัติการเพื่อให้ทราบปัญหาที่แท้จริงในการปฏิบัติงาน

การศึกษาครั้งนี้ ใช้ค่ากำหนดเป็นค่าพ้องกลุ่มจากวิธีวิเคราะห์ที่จัดเป็น field method ที่ใช้ในห้องปฏิบัติการทั่วไปในการเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ระหว่างห้องปฏิบัติการ ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลการตรวจวิเคราะห์โดยใช้ค่ากำหนดจากวิธีขึ้นสูงทางมาตร

วิทยา (higher order method) เช่น Isotope Dilution Mass Spectrophotometry ต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบคุณ ผู้อำนวยการกองทดสอบ ความชำนาญ ผู้เชี่ยวชาญ ที่ให้คำแนะนำปรึกษา โครงการ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องทุกท่านที่ให้ โอกาสในการดำเนินงานและสนับสนุนการดำเนินงาน เป็นอย่างดียิ่ง

เอกสารอ้างอิง

ประเสริฐ ธนกิจจารุ. (2558). สถานการณ์ปัจจุบันของ โรคไตเรื้อรังในประเทศไทย. *วารสารกรมการ แพทย์*, 40(5), 5-17.

สุภาวัลย์ ปิยรัตน์วรสกุล. (2564). การประเมิน คุณภาพการตรวจวิเคราะห์ห้องปฏิบัติการ เคมีคลินิกไทยโดยองค์กร ภายนอกในช่วงปี 2563-2564. *วารสาร Mahidol R2r e- Journal*, 8(3), 140-148.

Clinical Laboratory Improvement Amendments of 1988 (CLIA) Proficiency Testing Regulations Related to Analytes and Acceptable Performance. (2019). *Federal Register*. 84(23), 1536-1567.

Proficiency Testing Australia. (2019, January 1). Guide to proficiency Testing Australia. <https://www.pta.asn.au/documents/Guide-to-Proficiency-Testing-Australia.pdf>

International Organization for Standardization. (2010). ISO/IEC 17043:2010 (E). Conformity assessment - General requirements for proficiency testing. (1st ed.) ISO copyright office.

_____. (2012). ISO 15189. Medical laboratories - Requirements for quality and competence. (3rd ed.) ISO copyright office.

_____. (2015). ISO 13528. Statistical methods for use in proficiency testing by inter-laboratory comparisons. (2nd ed.) ISO copyright office.

_____. (2016). ISO 13485. Medical devices - Quality management systems requirements for regulatory purposes. (3rd ed.) ISO copyright office.

Levey, AS., & Stevens, LA. (2009). A new Equation to estimate glomerular filtration rate. *Annual of Internal Medicine*, 150(9), 604-612.

Nigam, PK., & Chandra, A. (2017). Positive and negative false estimates of serum creatinine. *Interventional Cardiology*, 9(4), 164-165.

Schwartz, GJ., & Haycock, GB. (1976). A simple estimate of glomerular filtration rate in children derived from body length and plasma creatinine. *Pediatrics*, 58(2), 259-263.

การพัฒนาระบบธุรกิจอัจฉริยะเพื่อสนับสนุนกระบวนการติดตามและประเมินผลทางการเงินของคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล

Development of business intelligence system to support the monitoring and financial assessment of Faculty of Medicine Ramathibodi Hospital, Mahidol University

สารินี คงทองวัฒนา^{1*} รัตนาวัลย์ อภิบาลเกียรติ¹ และ อัญชิษฐา เสมอใหญ่¹

Sarinee Kongtongvattana^{1*} Rattanawalee Apibalkiat¹ and Anchisatha Semayai¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำข้อมูลด้านการเงินและบัญชีมาสร้างรายงานในระบบธุรกิจอัจฉริยะเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการวิเคราะห์และการวางแผนการบริหารงานด้านการเงิน และเพื่อให้ทราบความคิดเห็นของกลุ่มผู้ใช้ข้อมูลสำหรับการติดตามและประเมินผลทางการเงินต่อรายงานดังกล่าว วิธีการวิจัยได้มีการศึกษาการจัดทำรายงานในปัจจุบัน วิเคราะห์ช่องว่างระหว่างรายงานตามความต้องการของผู้ใช้ข้อมูลร่วมกับรายงานตามหลักการวิเคราะห์งบการเงิน เปรียบเทียบกับรายงานที่มีอยู่ในปัจจุบัน จากนั้นจึงออกแบบระบบ ทดสอบระบบ และประเมินความคิดเห็นของผู้ใช้ข้อมูลต่อรายงานที่ได้สร้างขึ้น โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามจาก “คณะกรรมการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านการคลัง” จำนวน 14 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่าต้องมีการพัฒนารายงานในระบบธุรกิจอัจฉริยะเพิ่มเติมจากเดิมอีก 11 รายงาน ผลการประเมินความคิดเห็นคณะกรรมการฯ มีความเห็นในระดับ “เห็นด้วยมาก” ว่ารายงานที่ได้พัฒนาขึ้นมีขั้นตอนการเข้าใช้งานง่าย รวดเร็ว รูปแบบรายงานมีข้อมูลสำคัญครบถ้วน สวยงาม ถูกต้องตามหลักการวิเคราะห์งบการเงิน สามารถนำมาใช้ในการวางแผนการบริหารงาน กำหนดค่าเป้าหมายทั้งในภาพรวมและระดับพันธกิจได้ อีกทั้งยังใช้ในการติดตามผลการดำเนินงานให้เป็นไปตามค่าเป้าหมาย และนำไปใช้ในการวางแผนแนวทางปรับปรุงผลการดำเนินงานได้

คำสำคัญ : ระบบธุรกิจอัจฉริยะ; รายงานทางการเงิน; การติดตามและประเมินผลทางการเงิน

¹ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล

¹ Faculty of Medicine Ramathibodi Hospital, Mahidol University

* Corresponding Author: sarinee.kon@mahidol.ac.th

Abstract

This research aims to use financial and accounting data to generate reports in business intelligence system to enhance the efficiency of financial analysis and planning and to know the opinions of the data users for financial monitoring and assessment of such reports. As for the research methods, there have been studied in the preparation of current reports to analyze the gap between the report based on the needs of the data users and the report according to the principle of financial statement analysis compared with currently available reports. Then the system was designed and tested and assess the user's feedback on the reports that have been generated. The data were collected from "the Fiscal Performance Monitoring and Assessment Committee" in the number of 14 persons. Data were analyzed by using mean and standard deviation.

The findings showed that more reports in the smart business system need to be developed for 11 Reports. The result of the committee's assessment of the opinions was "very agreeable" that the report developed had an easy and fast process to use. The report format contained important information that was complete, beautiful, and accurate according to the principles of financial statement analysis. It could be used in planning of work management and could set goals at both the overall and mission levels. It could also be used to monitor the performance to meet the target values and could be used to lay out ways to improve the performance of the work operation.

Keywords: Business Intelligence; Financial Statement; Monitoring and Financial Assessment

หลักการและเหตุผล

การบริหารงานในองค์กรไม่ว่าจะเป็นการบริหารในองค์กรขนาดเล็ก หรือขนาดใหญ่ รวมทั้งรูปแบบองค์กรจะเป็นไปในลักษณะใดก็ตาม สิ่งที่มีความสำคัญที่สุดเพื่อให้องค์กรเติบโตและเกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนคือการปรับปรุงงานอย่างต่อเนื่อง การบริหารงานด้านการเงินก็เช่นเดียวกัน ผู้บริหารงานด้านการเงินจึงต้องมีหน้าที่หลักในการบริหารเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มขององค์กร อันหมายถึงการบริหารเพื่อให้เกิดผลกำไรในเชิงธุรกิจ แม้กระทั่งองค์กรภาครัฐ หรือองค์กรที่ไม่ได้มุ่งแสวงหากำไร ผลการดำเนินงานก็ควรจะมีรายได้มากกว่าหรือเพียงพอกับรายจ่าย เพื่อให้มีทรัพยากรที่เพียงพอต่อการขยายกิจการหรือขยายการดำเนินงานขององค์กรให้เกิดความเจริญ และเติบโตขึ้นในอนาคต (ชาญณรงค์ ชัยพัฒน์, 2556)

คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล มีสถานะเป็นหน่วยงานของรัฐในสังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม โดยเป็นหน่วยงานที่มีภารกิจหลักในด้านการผลิตบุคลากรทางการแพทย์สาขาต่าง ๆ พยาบาลและบุคลากรอื่นทางการแพทย์ นอกจากนี้ยังมีภารกิจด้านการวิจัย การให้บริการสังคมด้านการสร้างเสริมสุขภาพ และการให้บริการรักษาพยาบาล โดยฝ่ายการคลัง เป็นหน่วยงานหนึ่งภายใต้สังกัดสำนักงานคณบดี ที่มีหน้าที่สนับสนุนงานด้านการเงิน แก่คณะฯ มีบทบาทหน้าที่ในการบริหารจัดการด้านการบริหารงบประมาณ การเงิน และการบัญชี ให้เป็นไปตามข้อบังคับ ประกาศ และระเบียบที่เกี่ยวข้องทางด้านการเงินการคลัง โดยในแต่ละปีคณะฯ จะมีเงินหมุนเวียนในระบบการรับ จ่ายเงินผ่านการรับเงินรายได้ประเภทต่าง ๆ และได้รับการ

จัดสรรงบประมาณรายจ่ายทั้งจากเงินงบประมาณแผ่นดินและเงินรายได้ของคณะฯ เป็นจำนวนมาก เพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนภารกิจต่าง ๆ ของคณะฯ ให้ดำเนินไปสู่เป้าหมาย

สำหรับพื้นฐานการบริหารการคลังที่มีประสิทธิภาพและสร้างประสิทธิผลต่องานทางด้านการศึกษา หน่วยงานภาครัฐจะต้องกำหนดประเด็นสำคัญในการบริหารให้แยกออกเป็นขอบข่ายที่สำคัญ 4 ขอบข่าย ได้แก่

1. การจัดการและการคัดเลือกผู้นำ (Organizational Alignment and Leadership) เพื่อเป็นผู้กำหนดทิศทางด้านการคลังในทุกภาคส่วน

2. การจัดการนโยบายและการวางแผน (Policies and Processes) จะต้องใช้หลักการเชิงกลยุทธ์เข้ามาเป็นพื้นฐานในการขับเคลื่อน มีการประเมินผลกระทบภายในองค์กรในการจัดสรรงบประมาณ และต้องมีการประเมินผลกระทบภายนอกควบคู่ด้วยเช่นกัน เพื่อการจัดการที่มีประสิทธิภาพด้านการคลัง

3. การจัดการส่วนบุคคล (Personal Management) การสะสมทุนมนุษย์ การสร้างวัฒนธรรมในองค์กรให้มีแต่ความซื่อสัตย์ และมีกระบวนการกำกับดูแลที่มีประสิทธิภาพในการควบคุมอย่างชัดเจน

4. ข้อมูลข่าวสาร (Information) การใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาจัดการข้อมูล มีการติดตามผลการวางแผนข้อมูลทางการเงิน และระบบนั้นจะต้องให้เข้าถึงความเข้าใจในระดับผู้บริหาร มีระบบป้องกัน และการจัดการให้ข้อมูลเป็นความลับ (กฤษณ์ รักชาติเจริญ, 2557)

ผู้บริหารของฝ่ายการคลัง มีความตระหนักในภารกิจที่สำคัญคือการสร้างความมั่นคงทางการเงินแก่คณะฯ และพยายามหาเครื่องมือสำหรับการติดตามผลการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพและเชื่อถือได้ ในอดีตการนำเสนอข้อมูลทางการเงินเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจของผู้บริหารเป็นการนำเสนอโดยใช้เครื่องมือ Microsoft Office โดยข้อมูลที่จะนำมาแสดงในรายงานนั้น ได้มาจากหลากหลายแหล่งข้อมูล เช่น Fox Pro, Oracle, SAP, MS SQL, Excel และ Text เป็นต้น ผลกระทบที่เกิดขึ้นอาจทำให้การนำเสนอข้อมูลเกิดความคลาดเคลื่อน

ผลลัพธ์ที่ได้ไม่ตรงกันเนื่องจากการปรับปรุงข้อมูลภายนอกและไม่มีกรนำข้อมูลเข้าระบบเก็บไว้รวมทั้งการจัดเก็บข้อมูลหลายแหล่งทำให้ยากแก่การสืบค้นเพื่อหาแหล่งต้นทาง หากไม่ได้ทำการบันทึกถึงที่มาของแหล่งข้อมูล และสูตรการคำนวณต่าง ๆ ไว้

ผู้บริหารของฝ่ายการคลังได้สังเกตเห็นปัญหาที่เกิดขึ้นจึงมีแนวคิดในการพัฒนาระบบคลังข้อมูล และนำระบบธุรกิจอัจฉริยะ มาช่วยในการติดตามผลการดำเนินงานด้านการเงินโดยระบบธุรกิจอัจฉริยะเป็นระบบที่ช่วยในการบริหารจัดการ ทำให้ผู้ใช้งานสามารถเห็นภาพข้อมูลที่เข้าใจง่าย ทั้งนี้ในปัจจุบันฝ่ายการคลังได้นำระบบธุรกิจอัจฉริยะมาใช้เพื่อติดตามผลการดำเนินงานด้านการเงินเป็นบางส่วน โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ การติดตามตัวชี้วัดเพื่อวัดประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของระบบต่าง ๆ และการติดตามอัตราส่วนทางการเงิน ซึ่งเป็นการติดตามผลการดำเนินงานด้านการเงินในภาพรวมของคณะฯ

อัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratio) เป็นเครื่องมือวิเคราะห์งบการเงินวิธีหนึ่งเพื่อช่วยในการประเมินฐานะทางการเงิน ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และความสามารถในการทำกำไร ช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินเห็นถึงจุดแข็งจุดอ่อน และความเสี่ยงทางการเงินของบริษัท นอกจากนี้อัตราส่วนทางการเงินยังสามารถอธิบายถึงฐานะความมั่นคงทางการเงิน ผลการดำเนินงานของกิจการ โดยการนำตัวเลขจากงบการเงินที่เกี่ยวข้องกันมาหาอัตราส่วนต่าง ๆ เพื่อง่ายต่อการวิเคราะห์และสามารถเลือกใช้อัตราส่วนได้ตามวัตถุประสงค์และการใช้ประโยชน์ของผู้วิเคราะห์เพื่อช่วยให้เข้าใจสุขภาพทางการเงินและผลการดำเนินงานของกิจการได้ดียิ่งขึ้น (ศรัณญา สิงห์วราษ, 2562)

ทั้งนี้เมื่อได้พบทวนรายงานการติดตามผลการดำเนินงานด้านการเงิน ที่ฝ่ายการคลังทำการติดตามบนระบบธุรกิจอัจฉริยะในปัจจุบัน พบว่ายังไม่ครอบคลุมตัวชี้วัดทางการเงินที่สำคัญอย่างครบถ้วน ผู้วิจัยจึงเห็นควรที่จะต้องทำการพัฒนาระบบธุรกิจอัจฉริยะเพื่อช่วยในการจัดทำรายงานการติดตามผลการดำเนินงานด้านการเงินให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และสามารถนำข้อมูล

ที่ได้จากการวิเคราะห์ไปใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจเชิงการบริหาร ซึ่งจะส่งผลต่อความมั่นคงทางการเงินของคณะฯ ต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อนำข้อมูลด้านการเงินและบัญชีของคณะฯ มาสร้างรายงานในระบบธุรกิจอัจฉริยะเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการวิเคราะห์และการวางแผนการบริหารงานด้านการเงิน

2. เพื่อให้ทราบความคิดเห็นของกลุ่มผู้ใช้ข้อมูลสำหรับการติดตามและประเมินผลทางการเงินต่อรายงานในระบบธุรกิจอัจฉริยะที่ได้สร้างขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย สังคม-จิตวิทยา (Psycho – social sciences)

2. กลุ่มตัวอย่าง ผู้บริหารซึ่งดำรงตำแหน่ง “คณะกรรมการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านการคลัง (Finance War Room)” จำนวน 14 ท่าน โดยเป็นผู้ได้รับแต่งตั้งจากคณบดี คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล

3. วิธีการวิจัย ศึกษาวิธีการทำงานในปัจจุบันและวิเคราะห์ช่องว่าง โดยทำการศึกษาวិธีการติดตามและประเมินผลทางการเงินในปัจจุบัน เพื่อให้ทราบถึงวิธีการทำงาน และปัญหาจากการทำงาน จากนั้นจึงทำการศึกษานแนวคิดและทฤษฎีการวิเคราะห์ทางการเงิน ทำการวิเคราะห์ช่องว่าง ระหว่างเครื่องมือวิเคราะห์ทางการเงินประเภทต่าง ๆ กับ วิธีการติดตามและประเมินผลทางการเงินในปัจจุบันว่าจะต้องมีการพัฒนารายงานใดขึ้นมาใหม่ให้ครอบคลุมตัวชี้วัดทางการเงินที่สำคัญ และให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ออกแบบระบบ โดยใช้ IBM® Cognos® Data Manager 10.2.1 และ Microsoft Power BI ทำการพิจารณาแหล่งข้อมูลที่ใช้ งานออกแบบการจัดเก็บข้อมูลที่เหมาะสม พัฒนาโมเดล โดยการสกัด (Extract) ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่น่าสนใจ แปลงข้อมูล (Transforms) และจัดเก็บ (Load) ข้อมูลใน

คลังข้อมูลด้วยเครื่องมือ IBM® Cognos® Data Manager 10.2.1 ทำการสร้างรายงาน โดยนำข้อมูลที่พัฒนาเป็นโมเดลแล้วมานำเสนอในรูปแบบของรายงานด้วย Microsoft Power BI ทดสอบระบบทำการทดสอบระบบโดย Key User ระบบธุรกิจอัจฉริยะด้านการเงินและบัญชี จำนวน 7 คน เพื่อประเมินว่าระบบสามารถให้ผลอย่างถูกต้อง ประเมินความคิดเห็นของผู้ใช้งาน และสรุปผลการวิจัย

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ได้สร้างขึ้นมาจากการศึกษา แนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งมีคำถามปลายปิดจำนวน 21 ข้อ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าใช้งานในระบบและรูปแบบของรายงาน ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำรายงานไปใช้ประโยชน์ในเชิงการบริหาร โดยมีการกำหนดคะแนนระดับความคิดเห็นไว้ 5 ระดับ ได้แก่ ระดับที่ 5 เห็นด้วยมากที่สุด ระดับที่ 4 เห็นด้วยมาก ระดับที่ 3 เห็นด้วยปานกลาง ระดับที่ 2 เห็นด้วยน้อย และ ระดับที่ 1 เห็นด้วยน้อยที่สุด

5. การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

หาความตรง (Validity) ของแบบสอบถามโดยผู้เชี่ยวชาญด้านการเงินและระบบธุรกิจอัจฉริยะจำนวน 3 ท่าน การหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำไปสอบถามกับ นักวิชาการเงินและบัญชี จำนวน 30 ชุดเพื่อวิเคราะห์หาค่าความน่าเชื่อถือโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปมีค่าเท่ากับ 0.97 แสดงว่าแบบสอบถามนี้มีความน่าเชื่อถือ สามารถนำไปใช้ได้

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาวิธีการดำเนินงานในปัจจุบันและการวิเคราะห์ช่องว่าง (Gap Analysis)

การวิเคราะห์งบการเงินจะต้องมีงบการเงินอย่างน้อย 2 ปีขึ้นไป เพื่อที่จะได้เปรียบเทียบและดูแนวโน้มการเปลี่ยนแปลง โดยขั้นตอนในการวิเคราะห์งบการเงิน ประกอบด้วย การจัดวางข้อมูลงบการเงินของปีต่าง ๆ ให้อยู่ในรูปแบบเดียวกันเพื่อให้ง่ายต่อการวิเคราะห์และเปรียบเทียบ จากนั้นจึงเลือกเครื่องมือที่จะใช้ในการวิเคราะห์ ซึ่งได้แก่ การย่อส่วนตามแนวดิ่ง (Common – size Analysis) การวิเคราะห์แนวโน้ม (Trend Analysis) การวิเคราะห์งบแสดงการเคลื่อนไหวของเงินทุน (Fund Flow Analysis) และการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน (Ratio Analysis) เมื่อได้ผลการวิเคราะห์จากการใช้เครื่องมือต่าง ๆ แล้วจึงทำการอ่านและแปลความ จากนั้นจึงเป็นการจัดทำรายงานและการใช้ประโยชน์ สำหรับรายละเอียดของเครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ในแต่ละประเภท มีดังนี้

- การย่อส่วนตามแนวดิ่ง (Common – size Analysis) จะเป็นการแปลงค่าตัวเลขของรายการต่าง ๆ ในให้อยู่ในรูปแบบเปอร์เซ็นต์ของรายการสำคัญในงบการเงิน เพื่อเปรียบเทียบโครงสร้างทางการเงินในงบดุลหรือโครงสร้างการทำกำไรในงบกำไรขาดทุนว่ามีการเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่

- การวิเคราะห์แนวโน้ม (Trend Analysis) เป็นการวิเคราะห์ตามแนวนอนโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เห็นการอัตราการเพิ่มหรือการลดของรายการที่สนใจ วิธีการคำนวณอาจดูการเปลี่ยนแปลงเทียบกับปีต่อปี หรือใช้ปีหนึ่งเป็นปีฐาน แล้วดูว่าในปีอื่น ๆ เปลี่ยนแปลงอย่างไรเมื่อเทียบกับปีฐาน

- การวิเคราะห์งบแสดงการเคลื่อนไหวของเงินทุน (Fund Flow Analysis) เป็นเทคนิคการวิเคราะห์โดยใช้งบแสดงการเคลื่อนไหวของเงินทุนโดยเป็นการดูว่าในปีหนึ่ง ๆ กิจการจัดหาเงินทุนมาจากที่ใดและใช้ไป

ในที่ใดบ้าง Fund Flow Analysis มีชื่อเรียกหลายอย่าง เช่น งบแสดงแหล่งที่มาและใช้ไปของเงินทุนหรืองบกระแสเงินสด ซึ่งในปัจจุบันส่วนใหญ่จะเรียกว่างบกระแสเงินสด (Statement of Cash Flow)

- การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน (Ratio Analysis) แบ่งออกได้เป็น ประเภท ได้แก่

อัตราส่วนที่วัดสภาพคล่อง (Liquidity) หรือความสามารถในการชำระหนี้ระยะสั้น (Short – Term solvency) ประกอบด้วย Current Ratio, Quick Ratio, จำนวนวันหมุนเวียนของลูกหนี้ และ จำนวนวันหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ

อัตราส่วนวัดประสิทธิภาพการบริหารสินทรัพย์ (Asset Management Efficiency) ประกอบด้วย Fixed Asset Turnover และ Total Asset Turnover

อัตราวัดภาระหนี้สิน (Leverage) และความสามารถในการชำระค่าใช้จ่ายทางการเงิน (Coverage) ประกอบด้วย Debt Ratio, Debt to Equity Ratio และ Times Interest Earned

อัตราวัดความสามารถในการทำกำไร (Profitability) ประกอบด้วย Gross Profit Margin Operation, Profit Margin, Net Profit Margin และ Return on Assets (ROA) (กฤษฎา เสกตระกูล, 2556)

การบันทึกบัญชีและจัดทำงบการเงินของคณะฯ ในปัจจุบันดำเนินการในระบบวางแผนทรัพยากรขององค์กร (Enterprise Resource Planning หรือ ERP) โปรแกรม SAP S/4HANA เมื่อสิ้นงวดบัญชีโปรแกรมจะประมวลผลเพื่อจัดทำงบการเงิน จากนั้นเจ้าหน้าที่บัญชีจะนำข้อมูลจากงบการเงิน มาทำการวิเคราะห์โดยใช้เครื่องมือวิเคราะห์งบการเงินในรูปแบบต่าง ๆ โดยเมื่อเปรียบเทียบกับหลักการวิเคราะห์งบการเงินพบผลการศึกษาดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการศึกษาวិธีการใช้เครื่องมือวิเคราะห์งบการเงินของคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์งบการเงิน		มี/ไม่มี รายงาน	วิธีการทำงานใน ปัจจุบัน	
การย่อส่วนตามแนวดิ่ง (Common - Size Analysis)		ไม่มี	-	
การวิเคราะห์แนวโน้ม (Trend Analysis)		ไม่มี	-	
การวิเคราะห์งบแสดงการเคลื่อนไหวของเงินทุน (Fund Flow Analysis)		มี	รายงานออกจากระบบ ERP	
การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน (Ratio Analysis)	อัตราส่วนที่วัดสภาพคล่อง (Liquidity)	อัตราส่วนทุนหมุนเวียน (Current Ratio)	มี	จัดทำใน Ms Excel และมีรายงานใน BI
		อัตราส่วนทุนหมุนเวียน (Quick Ratio)	มี	จัดทำใน Ms Excel และมีรายงานใน BI
		อัตราส่วนเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด (Cash Ratio)	มี	จัดทำใน Ms Excel
		ระยะเวลาเฉลี่ยในการเรียกเก็บหนี้ (Average Collection Period)	มี	จัดทำใน Ms Excel
		ระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครองวัสดุคงคลัง (ยา เวชภัณฑ์ วัสดุวิทยาศาสตร์)	มี	จัดทำใน Ms Excel
	อัตราวัดภาระหนี้สิน (Leverage) และความสามารถในการชำระค่าใช้จ่ายทางการเงิน (Coverage)	อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม (Debt to total Asset Ratio)	มี	จัดทำใน Ms Excel
		อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อทุนรวม (Debt to Equity Ratio)	มี	จัดทำใน Ms Excel
	อัตราส่วนวัดประสิทธิภาพการบริหารสินทรัพย์ (Asset Management Efficiency)	อัตราส่วนรายได้ต่อสินทรัพย์ถาวร (Fixed Asset Turnover)	ไม่มี	-
		อัตราส่วนรายได้ต่อสินทรัพย์รวม (Total Asset Turnover)	ไม่มี	-
	อัตราวัดความสามารถในการทำกำไร (Profitability)	อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on Equity)	มี	จัดทำใน Ms Excel
		อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (Return on Assets)	มี	จัดทำใน Ms Excel และมีรายงานใน BI
		อัตราส่วนกำไรก่อนหักดอกเบี้ยจ่ายภาษี ค่าเสื่อมราคาและค่าใช้จ่ายตัดจ่าย (EBITDA Margin)	มี	จัดทำใน Ms Excel และมีรายงานใน BI
		อัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงานต่อรายได้ (Operating Margin)	มี	จัดทำใน Ms Excel และมีรายงานใน BI

เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์งบการเงิน		มี/ไม่มี รายงาน	วิธีการทำงานใน ปัจจุบัน
	อัตราผลตอบแทนจากเงินทุนของ คณะฯ (Return on Capital Employed)	มี	จัดทำใน Ms Excel

สรุปผลการวิเคราะห์ช่องว่าง (Gap Analysis) การวิเคราะห์ช่องว่างเริ่มจากการรวบรวมรายงานที่ คณะกรรมการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน ด้านการคลัง (Finance War Room) มีความต้องการใช้ ร่วมกับรายงานที่ควรมีสำหรับการวิเคราะห์งบการเงิน จากทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง (ตามตารางที่ 1 ช่องเครื่องมือที่ใช้ ในการวิเคราะห์งบการเงิน) จากนั้นจึงพิจารณาว่า ปัจจุบันมีรายงานเหล่านั้นอยู่หรือไม่ และรายงานที่มีอยู่ นั้นได้ถูกจัดทำขึ้นจากโปรแกรมใด ทั้งนี้เมื่อได้ทำการ วิเคราะห์แล้วพบว่า รายงานที่ยังไม่มีในปัจจุบันได้แก่ การย่อส่วนตามแนวดิ่ง (Common - Size Analysis) การวิเคราะห์แนวโน้ม (Trend Analysis) อัตราส่วน รายได้ต่อสินทรัพย์ถาวร (Fixed Asset Turnover) และ อัตราส่วนรายได้ต่อสินทรัพย์รวม (Total Asset Turnover)

รายงานที่มีอยู่ในปัจจุบันและได้มีการจัดทำใน ระบบธุรกิจอัจฉริยะแล้ว ได้แก่ อัตราส่วนหมุนเวียน (Current Ratio) อัตราส่วนหมุนเวียนเร็ว (Quick Ratio) อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (Return on Assets) อัตราส่วนกำไรก่อนหักดอกเบี้ยจ่าย ภาษี ค่าเสื่อมราคาและค่าใช้จ่ายตัดจ่าย (EBITDA Margin) และ อัตราส่วนกำไรจากการดำเนินงานต่อรายได้ (Operating Margin)

รายงานที่มีอยู่แต่จัดทำใน Ms Excel ได้แก่ อัตราส่วนเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด (Cash Ratio) ระยะเวลาเฉลี่ยในการเรียกเก็บหนี้ (Average Collection Period) ระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครอง วัสดุคงคลัง (ยา เวชภัณฑ์ วัสดุวิทยาศาสตร์) อัตราส่วน หนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม (Debt to total Asset Ratio) อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อทุนรวม (Debt to

Equity Ratio) อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของทุน (Return on Equity) และอัตราผลตอบแทนจากเงินทุน ของคณะฯ (Return on Capital Employed)

2. ผลการออกแบบระบบ

จากข้อมูลผลการวิเคราะห์ช่องว่าง พบว่า รายงานที่ควรสร้างขึ้นจากระบบธุรกิจอัจฉริยะ คือกลุ่ม รายงานที่ไม่มีการจัดทำและกลุ่มที่มีการจัดทำใน Ms Excel ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 11 รายงาน โดยจะแบ่งการ สร้างออกเป็น 2 ระยะ พิจารณาจากความจำเป็นของ การใช้รายงานประกอบกับจำนวนชั่วโมงการทำงาน (Man Hour) ในระยะที่ 1 จะทำการสร้างจำนวน 7 รายงานได้แก่ การย่อส่วนตามแนวดิ่ง (Common - Size Analysis) การวิเคราะห์แนวโน้ม (Trend Analysis) อัตราส่วนเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด (Cash Ratio) อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม (Debt to total Asset Ratio) อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อทุนรวม (Debt to Equity Ratio) อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของ ทุน (Return on Equity) และอัตราผลตอบแทนจาก เงินทุนของคณะฯ (Return on Capital Employed) และระยะที่ 2 จะทำการสร้างจำนวน 4 รายงาน ได้แก่ ระยะเวลาเฉลี่ยในการเรียกเก็บหนี้ (Average Collection Period) ระยะเวลาเฉลี่ยในการถือครอง วัสดุคงคลัง (ยา เวชภัณฑ์ วัสดุวิทยาศาสตร์) อัตราส่วน รายได้ต่อสินทรัพย์ถาวร (Fixed Asset Turnover) และ อัตราส่วนรายได้ต่อสินทรัพย์รวม (Total Asset Turnover) โดยรายงานที่ทำการสร้างเสร็จสิ้นแล้วใน ระยะที่ 1 มีรูปแบบของรายงานเป็นไปตามรูปที่ 1-7

- รายงานการย่อยส่วนตามแนวดิ่ง (Common – size Analysis) เป็นการวิเคราะห์สัดส่วนของสินทรัพย์ หนี้สิน และทุน โดยใช้ตัวข้อมูลจากงบดุล รวมถึง

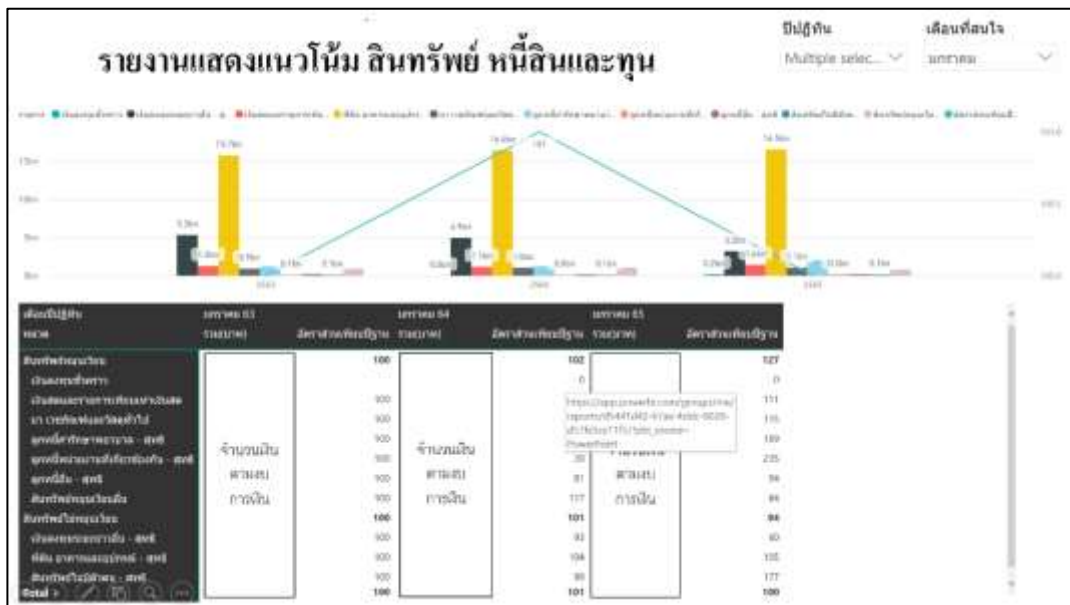
วิเคราะห์สัดส่วนรายได้ ค่าใช้จ่ายโดยใช้ข้อมูลจากงบกำไรขาดทุนเพื่อให้ทราบถึงปริมาณของข้อมูลประเภทต่าง ๆ เมื่อเทียบกับข้อมูลรวม

รูปที่ 1 รายงานการย่อยส่วนตามแนวดิ่ง (Common – size Analysis)

- รายงานการวิเคราะห์แนวโน้ม (Trend Analysis) เป็นการวิเคราะห์ตามแนวนอนโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทำให้เห็นการอัตราการเพิ่มหรือการลด

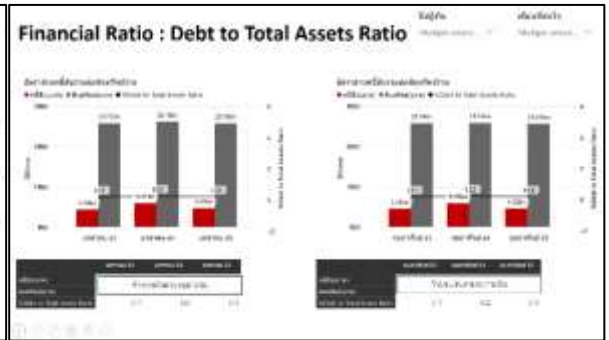
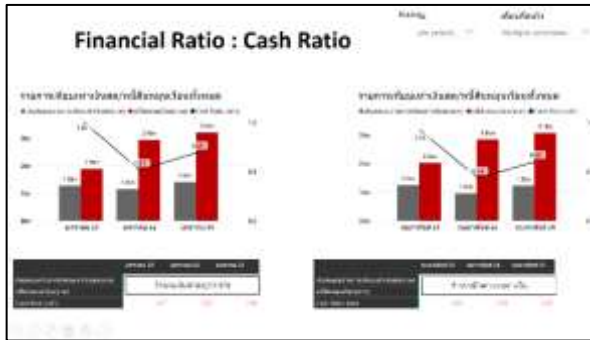
ของรายการที่เราสนใจ วิธีการคำนวณเราอาจดูการเปลี่ยนแปลงเทียบกับปีต่อปีหรือใช้ปีหนึ่งเป็นปีฐาน แล้วดูว่าในปีอื่น ๆ เปลี่ยนแปลงอย่างไรเมื่อเทียบกับปีฐาน

รูปที่ 2 รายงานการวิเคราะห์แนวโน้ม (Trend Analysis)

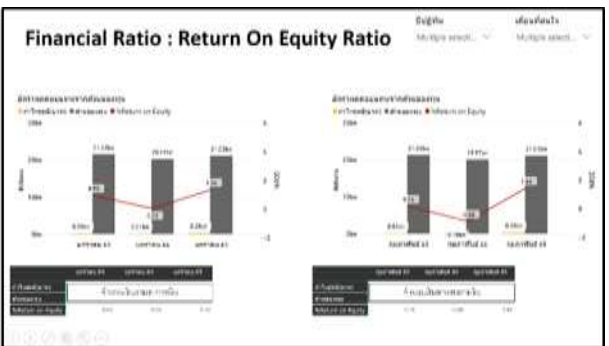
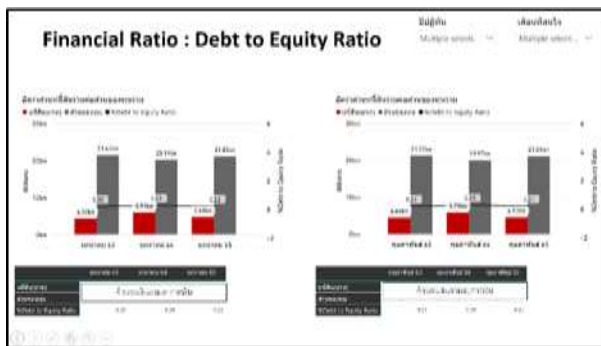
- การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน (Ratio Analysis) ได้แก่ อัตราส่วนเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด (Cash Ratio) อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม (Debt to total Asset Ratio) อัตราส่วนหนี้สิน

รวมต่อทุนรวม (Debt to Equity Ratio) อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on Equity) อัตราผลตอบแทนจากเงินทุนของคณะฯ (Return on Capital Employed)

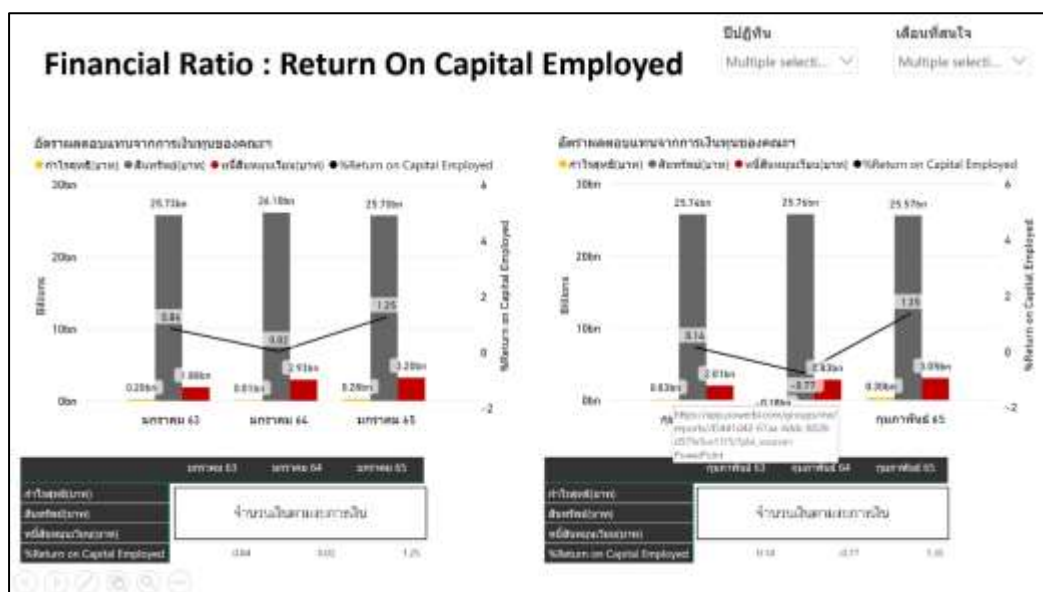
รูปที่ 3 รายงานอัตราส่วนเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด

รูปที่ 4 รายงานอัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์

รูปที่ 5 รายงานอัตราส่วนหนี้สินรวมต่อทุนรวม

รูปที่ 6 รายงานอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น

รูปที่ 7 อัตราผลตอบแทนจากเงินลงทุนของคณะฯ (Return on Capital Employed)

3. การประเมินความคิดเห็นต่อรายงานที่สร้างขึ้นจากระบบธุรกิจอัจฉริยะ

ตารางที่ 2 ตารางแสดงผลการประเมินความคิดเห็นของคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านการคลังต่อรายงานที่สร้างขึ้นจากระบบธุรกิจอัจฉริยะ

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D	การแปลผล
ตอนที่ 1 ความคิดเห็นต่อรายงานที่พัฒนาขึ้นจากระบบธุรกิจอัจฉริยะ			
1.1 การใช้งานระบบ			
1.1.1 ขั้นตอนการใช้งานไม่ซับซ้อน	4.07	0.51	เห็นด้วยมาก
1.1.2 เมนูที่ปรากฏในระบบมีความชัดเจนเข้าใจได้ง่าย	3.86	0.69	เห็นด้วยมาก
1.1.3 การเข้าถึงข้อมูลผ่านระบบมีความรวดเร็ว	4.29	0.51	เห็นด้วยมากที่สุด
1.1.4 การใช้งานระบบในภาพรวมง่ายต่อการใช้งาน	4.14	0.52	เห็นด้วยมาก
1.2 รูปแบบรายงาน			
1.2.1 รายงานแสดงข้อมูลที่สำคัญอย่างครบถ้วน	3.93	0.44	เห็นด้วยมาก
1.2.2 รายงานมีรูปแบบที่เข้าใจได้ง่าย	3.79	0.64	เห็นด้วยมาก
1.2.3 รายงานมีรูปแบบที่เหมาะสม สวยงาม	3.79	0.64	เห็นด้วยมาก
1.2.4 รายงานแสดงข้อมูลที่ถูกต้องตามหลักวิชาการด้านการวิเคราะห์งบการเงิน	3.93	0.44	เห็นด้วยมาก
ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อการนำรายงานที่พัฒนาขึ้นจากระบบธุรกิจอัจฉริยะมาใช้ประโยชน์ในการบริหารงานด้านการเงิน			
2.1 ด้านการวางแผน			
2.1.1 รายงานมีข้อมูลเพียงพอต่อการนำมาวางแผนการบริหารงานด้านการเงิน	3.86	0.55	เห็นด้วยมาก
2.1.2 รายงานสามารถนำมาใช้ในการพิจารณากำหนดค่าเป้าหมายทางการเงินในภาพรวมได้	4.00	0.63	เห็นด้วยมาก
2.1.3 รายงานสามารถนำมาใช้ในการพิจารณากำหนดค่าเป้าหมายทางการเงินในระดับพันธกิจได้	3.79	0.64	เห็นด้วยมาก
2.2 ด้านการติดตามผล			
2.2.1 รายงานมีข้อมูลเพียงพอต่อการติดตามผลการดำเนินงานด้านการเงิน	3.86	0.55	เห็นด้วยมาก
2.2.2 รายงานมีการกำหนดกรอบระยะเวลาที่เหมาะสมต่อการนำมาติดตามผลการดำเนินงานด้านการเงิน	3.79	0.76	เห็นด้วยมาก
2.2.3 รายงานสามารถนำมาใช้ในการติดตามผลการดำเนินงานด้านการเงินตามค่าเป้าหมายทางการเงินในภาพรวมได้	4.00	0.48	เห็นด้วยมาก
2.3 ด้านการประเมินผล			
2.3.1 รายงานมีข้อมูลเพียงพอต่อการประเมินผลการดำเนินงานด้านการเงิน	3.79	0.28	เห็นด้วยมาก
2.3.2 รายงานมีความเหมาะสมต่อการประเมินผลการดำเนินงานด้านการเงิน	3.86	0.55	เห็นด้วยมาก

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D	การแปลผล
2.3.3 รายงานแสดงผลได้อย่างถูกต้องสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนปรับปรุงผลการดำเนินงานได้	3.93	0.60	เห็นด้วยมาก
2.4 ด้านอื่น ๆ			
2.4.1 รายงานที่ได้พัฒนาขึ้นจากระบบธุรกิจอัจฉริยะมีความสำคัญต่อการนำไปปรับปรุงผลการดำเนินงานด้านการเงินของคณะฯ	4.29	0.51	เห็นด้วยมากที่สุด
2.4.2 รายงานที่ได้พัฒนาขึ้นจากระบบธุรกิจอัจฉริยะการก่อให้เกิดความคุ้มค่าในเชิงการบริหาร	4.14	0.66	เห็นด้วยมาก
2.4.3 การพัฒนารายงานต้องเริ่มจากการมีฐานข้อมูลที่ถูกต้อง	4.57	0.28	เห็นด้วยมากที่สุด
2.4.4 การพัฒนารายงานควรให้ผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder) ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างรายได้และควบคุมค่าใช้จ่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาด้วย	4.36	0.48	เห็นด้วยมากที่สุด

ที่มา : ข้อมูลจากการสำรวจความคิดเห็นของคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านการคลัง

ผลการประเมินความคิดเห็นของคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านการคลัง (Finance War Room) จำนวน 14 ท่าน แบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นต่อรายงานที่ได้สร้างขึ้นจากระบบธุรกิจอัจฉริยะ ข้อ 1.1 การเข้าใช้งานในระบบ ผู้ประเมินมีระดับความคิดเห็น “เห็นด้วยมากที่สุด” ในประเด็นการเข้าถึงข้อมูลผ่านระบบมีความรวดเร็ว ระดับความคิดเห็น “เห็นด้วยมาก” ในประเด็นขั้นตอนการเข้าใช้งานไม่ซับซ้อน เมนูที่ปรากฏในระบบมีความชัดเจนเข้าใจได้ง่าย และการใช้งานระบบในภาพรวมง่ายต่อการใช้งาน **ข้อ 1.2 รูปแบบรายงาน** ผู้ประเมินมีระดับความคิดเห็น “เห็นด้วยมาก” ในทุกประเด็น ได้แก่ รายงานแสดงข้อมูลที่สำคัญอย่างครบถ้วน รายงานมีรูปแบบที่เข้าใจได้ง่าย รายงานมีรูปแบบที่เหมาะสม สวยงาม และรายงานแสดงข้อมูลที่ถูกต้องตามหลักวิชาการด้านการวิเคราะห์งบการเงิน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อการนำรายงานที่พัฒนาขึ้นจากระบบธุรกิจอัจฉริยะมาใช้ประโยชน์ในการบริหารงานด้านการเงิน ข้อ 2.1 ด้านการวางแผน ผู้ประเมินมีระดับความคิดเห็น “เห็นด้วยมาก” ในทุกประเด็น ได้แก่ รายงานมีข้อมูลเพียงพอต่อการนำมาวางแผนการบริหารงานด้านการเงิน รายงานสามารถ

นำมาใช้ในการพิจารณากำหนดค่าเป้าหมายทางการเงินในภาพรวมได้ และรายงานสามารถนำมาใช้ในการพิจารณากำหนดค่าเป้าหมายทางการเงินในระดับพันธกิจได้ **ข้อ 2.2 ด้านการติดตามผล** ผู้ประเมินมีระดับความคิดเห็น “เห็นด้วยมาก” ในทุกประเด็น ได้แก่ รายงานมีข้อมูลเพียงพอต่อการติดตามผลการดำเนินงานด้านการเงิน รายงานมีการกำหนดรอบระยะเวลาที่เหมาะสมต่อการนำมาติดตามผลการดำเนินงานด้านการเงิน และรายงานสามารถนำมาใช้ในการติดตามผลการดำเนินงานด้านการเงินตามค่าเป้าหมายทางการเงินในภาพรวมได้ **ข้อ 2.3 ด้านการประเมินผล** ผู้ประเมินมีระดับความคิดเห็น “เห็นด้วยมาก” ในทุกประเด็น ได้แก่ รายงานมีข้อมูลเพียงพอต่อการประเมินผลการดำเนินงานด้านการเงิน รายงานมีความเหมาะสมต่อการประเมินผลการดำเนินงานด้านการเงิน รายงานแสดงผลได้อย่างถูกต้องสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนปรับปรุงผลการดำเนินงานได้ **ข้อ 2.4 ด้านอื่น ๆ** ผู้ประเมินมีระดับความคิดเห็น “เห็นด้วยมากที่สุด” ในทุกประเด็น ได้แก่ รายงานที่ได้พัฒนาขึ้นจากระบบธุรกิจอัจฉริยะมีความสำคัญต่อการนำไปปรับปรุงผลการดำเนินงานด้านการเงินของคณะฯ รายงานที่ได้พัฒนาขึ้นจากระบบธุรกิจอัจฉริยะการก่อให้เกิดความคุ้มค่าในเชิงการบริหาร การพัฒนารายงานต้องเริ่มจาก

การมีฐานข้อมูลที่ถูกต้อง และการพัฒนารายงานควรให้ ผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder) ที่เกี่ยวข้องกับการสร้าง รายได้และควบคุมค่าใช้จ่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการ พัฒนาด้วย

การอภิปรายผล

งานวิจัยเรื่องการพัฒนากระบวนการธุรกิจอัจฉริยะ เพื่อสนับสนุนกระบวนการติดตามและประเมินผล ทางการเงินของคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ ได้แก่ เพื่อนำข้อมูลด้านการเงินและบัญชีของคณะฯ มาสร้าง รายงานในระบบธุรกิจอัจฉริยะในการเพิ่มประสิทธิภาพ การวิเคราะห์และการวางแผนการบริหารงานด้าน การเงิน และเพื่อทราบความคิดเห็นของกลุ่มผู้ใช้ข้อมูล สำหรับการติดตามและประเมินผลทางการเงินต่อ รายงานในระบบธุรกิจอัจฉริยะที่ได้สร้างขึ้น

จากวัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อนำข้อมูลด้าน การเงินและบัญชีของคณะฯ มาสร้างรายงานในระบบ ธุรกิจอัจฉริยะเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการวิเคราะห์และ การวางแผนการบริหารงานด้านการเงิน พบว่าจากการ รวบรวมรายงานที่คณะกรรมการติดตามและประเมินผล การดำเนินงานด้านการคลัง (Finance War Room) มีความต้องการใช้ ร่วมกับรายงานที่ควรมีสำหรับการ วิเคราะห์งบการเงินจากทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ควรมีการ จัดทำรายงานจำนวนทั้งสิ้น 17 รายงาน ในปัจจุบัน คณะฯ มีการจัดทำรายงานเพื่อการติดตามและ ประเมินผลทางการเงิน จำนวน 13 รายงาน โดยมีการ จัดทำในระบบ ERP จำนวน 1 รายงาน จัดทำใน Ms Excel จำนวน 7 รายงาน และ จัดทำในระบบธุรกิจ อัจฉริยะ จำนวน 5 รายงาน ดังนั้นจึงได้ทำการพัฒนา รายงานจากระบบธุรกิจอัจฉริยะเพิ่มขึ้นอีก 11 รายงาน โดยแบ่งการพัฒนาออกเป็น 2 ระยะ ในระยะที่ 1 ได้ทำ การพัฒนา 7 รายงาน ได้แก่ การย่อส่วนตามแนวตั้ง (Common - Size Analysis) การวิเคราะห์แนวโน้ม (Trend Analysis) อัตราส่วนเงินสดและรายการ เทียบเท่าเงินสด (Cash Ratio) อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อ

สินทรัพย์รวม (Debt to total Asset Ratio) อัตราส่วน หนี้สินรวมต่อทุนรวม (Debt to Equity Ratio) อัตรา ผลตอบแทนต่อส่วนของทุน (Return on Equity) และ อัตราผลตอบแทนจากเงินทุนของคณะฯ (Return on Capital Employed) และระยะที่ 2 จะทำการพัฒนา จำนวน 4 รายงาน ได้แก่ ระยะเวลาเฉลี่ยในการเรียกเก็บ หนี้ (Average Collection Period) ระยะเวลาเฉลี่ยใน การถือครองวัสดุคงคลัง (ยา เวชภัณฑ์ วัสดุวิทยาศาสตร์) อัตราส่วนรายได้ต่อสินทรัพย์ถาวร (Fixed Asset Turnover) และ อัตราส่วนรายได้ต่อสินทรัพย์รวม (Total Asset Turnover)

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อให้ทราบความคิดเห็น ของกลุ่มผู้ใช้ข้อมูลสำหรับการติดตามและประเมินผล ทางการเงินต่อรายงานในระบบธุรกิจอัจฉริยะ จากผล การประเมินความคิดเห็นของคณะกรรมการติดตามและ ประเมินผลการดำเนินงานด้านการคลัง (Finance War Room) จำนวน 14 ท่าน ในด้านการเข้าใช้งานระบบ และรูปแบบรายงาน คณะกรรมการฯ มีความเห็นว่าการ เข้าใช้งานในระบบเพื่อดูรายงานมีขั้นตอนและเมนูการ เข้าใช้งานง่ายและไม่ซับซ้อน ด้านรูปแบบรายงาน มี ความเห็นว่ารายงานได้แสดงข้อมูลที่ สำคัญอย่าง ครบถ้วน เข้าใจได้ง่าย สวยงามและมีข้อมูลที่ถูกต้องตาม หลักวิชาการด้านการวิเคราะห์งบการเงิน สำหรับความ คิดเห็นของคณะกรรมการฯ ต่อการนำรายงานที่ พัฒนาขึ้นจากระบบธุรกิจอัจฉริยะมาใช้ประโยชน์ในการ บริหารงานด้านการเงิน โดยคณะกรรมการฯ เห็นว่า ใน ด้านการวางแผน รายงานมีข้อมูลเพียงพอต่อการนำมา วางแผนการบริหารงานด้านการเงิน รวมถึงสามารถ นำมากำหนดค่าเป้าหมายทางการเงินทั้งในระดับพันธกิจ และระดับคณะฯ ได้ ด้านการติดตามผล เห็นว่า รายงาน มีข้อมูลเพียงพอ และมีความเหมาะสมต่อการนำมา ติดตามผลการดำเนินงานด้านการเงินตามค่าเป้าหมาย ทางการเงินในภาพรวมได้ ด้านการประเมินผล เห็นว่า รายงานแสดงผลได้อย่างถูกต้องมีข้อมูลเพียงพอ และ เหมาะสมต่อการประเมินผลการดำเนินงานด้านการเงิน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปกาดา โพธิ์คำอภิชัย และ มณเฑียร รัตนศิริวงศ์วุฒิ (2557) ที่พบว่าการสร้าง

รายงาน ระบบนี้ ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ผู้บริหาร นำมาสนับสนุนการ ตัดสินใจในการวางแผนการผลิตและการวางกลยุทธ์ของธุรกิจ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ คณะกรรมการฯ ยังมีความเห็นว่า รายงานที่ได้พัฒนาขึ้นจากระบบธุรกิจอัจฉริยะมีความสำคัญต่อการนำไปปรับปรุงผลการดำเนินงาน ก่อให้เกิดความคุ้มค่าในเชิงการบริหาร โดยการพัฒนารายงานต้องเริ่มจากฐานข้อมูลที่ถูกต้องและควรให้ผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องต่อการสร้างรายได้และควบคุมค่าใช้จ่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กรวิภา ไชยวงศ์ และคณะ (2557) ที่พบว่าคณะกรรมการกลุ่ม ออมทรัพย์เพื่อการผลิตมีความตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ข้อมูลทางการเงินมาช่วยในการวางแผนดำเนินงานของกลุ่ม อีกทั้งยังนำมาใช้ประกอบการวางแผนและตัดสินใจอย่างสม่ำเสมอเพื่อพัฒนาเสถียรภาพทางการเงินของกลุ่มให้เกิดความมั่นคงในระยะยาว

ข้อเสนอแนะ

1. การดำเนินงานด้านการเงินในโรงพยาบาล นอกจากจะพิจารณาผลการดำเนินงานในมิติของอัตราส่วนทางการเงินแล้ว ควรจะต้องมีการพิจารณาในมิติอื่น ๆ ร่วมด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับรายได้หลักของคณะฯ อันได้แก่ รายได้จากการรักษาพยาบาล ดังนั้นจึงควรที่จะนำระบบธุรกิจอัจฉริยะ มาใช้ในการสร้างรายงานเพื่อติดตามผลการดำเนินงานในเรื่องดังกล่าว เช่น อัตราการได้รับชดเชย (Reimburse) จากกองทุนต่าง ๆ ต่อการรักษาพยาบาลผู้ป่วย 1 ราย หรือ ต้นทุนการรักษาพยาบาลต่อการรักษาพยาบาลผู้ป่วย 1 ราย เป็นต้น เพื่อให้การบริหารงานในระดับพันธกิจเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ในการพัฒนารายงานจากระบบธุรกิจอัจฉริยะ นอกจากจะนำมาใช้ในการติดตามผลการดำเนินงานที่เป็นผลจาก “อดีต” ควรจะมีการนำไปพัฒนารายงานที่สามารถพยากรณ์ถึง “อนาคต” ด้วย เพื่อช่วยให้การวางแผนการบริหารงาน หรือการวางกลยุทธ์

เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น รายงานการจัดทำประมาณการกระแสเงินสด รายงานการประมาณการผลการดำเนินงานด้านการเงิน เป็นต้น และควรให้หน่วยงานสนับสนุนเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณผู้บริหารและบุคลากรของฝ่ายการคลัง คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล ที่ให้ความร่วมมือและเสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถามการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี และขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้กรุณาพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ตลอดจนผู้ที่เป็นกำลังใจให้การจัดทำผลงานฉบับนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

- กรวิภา ไชยวงศ์, อังคณา หันตา, และ ดารารัตน์ วิชาวัง. (2557). การใช้โปรแกรม “ระบบเผื่อระวังและเตือนภัยทางการเงิน” สำหรับกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตเขตอำเภอพาน. *วารสารศรีปทุมปริทัศน์ ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 14(1), 7-17.
- กฤษณ์ รักชาติเจริญ. (2557). การบริหารการคลังภายใต้แนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่. *วารสารนักบริหาร*, 34(1), 3-10.
- กฤษฎา เสกตระกูล. (2556). *การวิเคราะห์งบการเงิน*. ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุนตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- ชาญณรงค์ ชัยพัฒน์. (2556). ภาพลวงตาทางการเงิน กรณีศึกษาฐานะการเงินของสหกรณ์การเกษตรจังหวัดปทุมธานี. *วารสารศรีปทุมปริทัศน์ ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 13(1), 101-111.
- ปภาดา โพธิ์คำอภิชัย และ มณฑิยา รัตนศิริวงศ์วุฒิ. (2557). *การพัฒนาธุรกิจอัจฉริยะเพื่อการวางแผนผลิตในองค์กร*. รายงานสืบเนื่อง

การประชุมวิชาการระดับชาติด้านคอมพิวเตอร์
และเทคโนโลยีสารสนเทศ ครั้งที่ 10 ประจำปี
2557, วันที่ 8-9 พฤษภาคม 2557 ณ อังสนา
ลาภานา จ.ภูเก็ต, 982-987
ศรัณญา สิงห์วะราช. (2562). อิทธิพลของอัตราส่วน
ทางการเงินด้านประสิทธิภาพการดำเนินงานที่

ส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไรของ
บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่ง
ประเทศไทยกลุ่ม SET 100. [วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาการบัญชี.
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์].

การศึกษาเปรียบเทียบวัฒนธรรมองค์กรด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ ระหว่าง
บุคลากรในขอบเขตและบุคลากรที่อยู่นอกขอบเขตการบริหารความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ
ศูนย์การแพทย์กาญจนาภิเษก คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล

A Comparison Study of Organizational Information Security Culture between Personnel
within and outside the Scope of Information Security Management System,
Golden Jubilee Medical Center, Faculty of Medicine Siriraj Hospital

อนุกุล คำโมนะ^{1*} และ ทศพล ปิงธนานุกิจ²

Anukool Khammona^{1*} and Tossapon Puengtananukij²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาการรับรู้วัฒนธรรมองค์กรด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศของบุคลากรศูนย์การแพทย์กาญจนาภิเษก 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบวัฒนธรรมองค์กรด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และตามหน่วยงานที่อยู่ในขอบเขตและที่อยู่นอกขอบเขต การบริหารความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ ศูนย์การแพทย์กาญจนาภิเษก กลุ่มตัวอย่างเป็นบุคลากรที่ทำงานในศูนย์การแพทย์กาญจนาภิเษก คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล จำนวน 308 คน ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ และจัดกลุ่มบุคลากรโดยใช้เกณฑ์กลุ่มบุคลากรหน่วยงานในขอบเขตและบุคลากรที่อยู่นอกขอบเขตการบริหารความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์เปรียบเทียบโดยใช้โปรแกรม spss

ผลการวิจัยพบว่าภาพรวมบุคลากรศูนย์การแพทย์กาญจนาภิเษกมีวัฒนธรรมองค์กรด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศอยู่ในระดับที่ผ่านเกณฑ์ ทั้งนี้เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างบุคลากรในขอบเขตและบุคลากรที่อยู่นอกขอบเขตการบริหารความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

คำสำคัญ วัฒนธรรมองค์กร; ความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ

¹ กลุ่มงานพัฒนาคุณภาพ ศูนย์การแพทย์กาญจนาภิเษก คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล

² งานเวชสารสนเทศ ศูนย์การแพทย์กาญจนาภิเษก คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล

¹ Quality Improvement Division, Golden Jubilee Medical Center, Faculty of Medicine Siriraj Hospital

² Information Technology Division, Golden Jubilee Medical Center, Faculty of Medicine Siriraj Hospital

* Corresponding author: e-mail: anukool.kh@gmail.com

Abstract

The objectives of this research were: 1) to study the information security culture of Golden Jubilee Medical Center, 2) to examine the information security culture as it relates to personal factors and departments within and outside the scope of the information security management system at Golden Jubilee Medical Center. The sample was randomly selected using stratified random sampling, and it was grouped by departments within and outside the scope of the information security management system. The study instrument used was a questionnaire. Data were collected and analyzed using percentages, means, standard deviations, and statistical tests performed using SPSS.

The results showed that the personnel of Golden Jubilee Medical Center have an information security culture that meets the criteria. However, when comparing personnel within the scope of the information security management system with those outside the scope, the statistics showed no significant difference ($p > .05$)

Keywords: Organizational culture; Information Security

บทนำ

ข้อมูลเป็นหนึ่งในทรัพย์สินที่มีค่าที่สุดในองค์กร ความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ คือ การปกป้องข้อมูลที่มี

ความสำคัญ เพื่อการรักษาความลับ (confidentiality), ความถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์ (integrity), และความพร้อมใช้ของข้อมูล (availability), (AlHogail & Mirza, 2014) ตามรูปที่ 1

รูปที่ 1 สามเหลี่ยมความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ

กลยุทธ์ ข้อควรระวัง และมาตรการรับมือหลายอย่างได้รับการพัฒนา ผักปน และเรียนรู้ ตลอดช่วงครึ่งศตวรรษที่ผ่านมา ทั้งทางด้านเทคนิคในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยที่มักจะเน้นที่ความปลอดภัยของระบบคอมพิวเตอร์ และการมีส่วนร่วมของฝ่ายบริหาร เช่น การกำกับดูแลและสนับสนุนกิจกรรมการรักษาความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ ตลอดจนการใช้มาตรฐานการตรวจสอบการปฏิบัติตามข้อกำหนด การขอรับการรับรอง และการวัดผล นอกจากนี้ยังมีความพยายามในการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์เพื่อปกป้องและรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูล อย่างไรก็ตามปัจจุบันจุดสนใจอยู่ที่การพัฒนาวัฒนธรรมการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูล (Ngo, et al. 2005) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ และลดอุบัติการณ์ด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศที่มีสาเหตุจากบุคคล

สมมติฐานที่หลากหลายได้ถูกนำเสนอขึ้นมาเพื่ออธิบายเกี่ยวกับวัฒนธรรมการรักษาความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ ทั้งความรู้ ความเชื่อ การรับรู้ ทัศนคติ ระเบียบแบบแผน และค่านิยมของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลต่างถูกเรียกโดยรวมว่า "วัฒนธรรมองค์กรด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ"

วัฒนธรรมองค์กรด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ (Information Security Culture: ISC) เป็นวัฒนธรรมย่อยภายในองค์กรที่สนับสนุนการดำเนินงานเกี่ยวกับข้อมูลภายในองค์กรให้เกิดความมั่นคงปลอดภัย การรักษาความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศเป็นส่วนสำคัญในการทำงานของบุคลากรทุกคนอย่างแยกไม่ออก (Schlienger & Teufel, 2003). องค์กรต้องมั่นใจว่าวัฒนธรรมของตนเอื้ออำนวยต่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศเพื่อที่จะดำเนินการรักษาความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศอย่างเหมาะสม วัฒนธรรมการรักษาความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศที่ดีจะส่งเสริมให้พนักงาน

ปฏิบัติงานในลักษณะที่ปลอดภัยยิ่งขึ้น โดยลดจำนวนอุบัติการณ์ด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศลง (Da Veiga & Martins, 2015)

ศูนย์การแพทย์กาญจนาภิเษกได้นำระบบบริหารความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศตามมาตรฐาน ISO/IEC27001 มาใช้ตั้งแต่ปี 2555 โดยเริ่มจาก 3 หน่วยงาน ได้แก่ งานเวชสารสนเทศ งานเวชระเบียน และศูนย์เทคนิคการแพทย์และรังสีเทคนิคนานาชาติ ต่อมา มีการขยายขอบเขตการดำเนินการให้ครอบคลุมงานทรัพยากรบุคคล งานการคลัง งานเภสัชกรรม งานพัฒนาคุณภาพ ศูนย์ตรวจสอบสุขภาพ งานวิศวกรรมบริการ และงานอาคารสถานที่และยานพาหนะ รวมเป็น 10 หน่วยงาน ในปี 2563 เมื่อศูนย์การแพทย์กาญจนาภิเษกอยู่ภายใต้นโยบายความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาลตามโครงสร้างใหม่ จำเป็นต้องดำเนินการมาตรฐานนี้กับทุกหน่วยงาน จึงเป็นที่น่าศึกษาว่าวัฒนธรรมความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศของบุคลากรในหน่วยงานภายในขอบเขตกับนอกขอบเขต จะมีความแตกต่างกันอย่างไร โดยทั้งบุคลากรภายในและภายนอกขอบเขตจะได้รับการอบรมเพื่อสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศเหมือนกัน แต่บุคลากรภายในขอบเขตจะได้รับการอบรมเกี่ยวกับมาตรการควบคุมด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ ตลอดจนนโยบาย ระเบียบปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้หน่วยงานภายในขอบเขตจะถูกตรวจสอบโดยผู้ตรวจสอบภายใน และผู้ตรวจสอบภายนอกอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อให้มั่นใจว่าหน่วยงานดังกล่าวมีการดำเนินการสอดคล้องกับข้อกำหนดของมาตรฐาน เป้าหมายของการศึกษานี้คือการการศึกษาวรรณธรรมองค์กรด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ เปรียบเทียบระหว่างบุคลากรในขอบเขตและบุคลากรที่อยู่นอกขอบเขต การบริหารความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ ศูนย์การแพทย์กาญจนาภิเษก คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล เพื่อพัฒนา

แนวทางส่งเสริมวัฒนธรรมด้านความมั่นคงปลอดภัย
สารสนเทศ ศูนย์การแพทย์กาญจนาภิเษก ต่อไป

มาตรฐาน ISO/IEC 27001 ระบบบริหารความ มั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ

ISO/IEC 27001 เป็นมาตรฐานสากล ด้านการ
บริหารความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ ขององค์กร
ระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน (International
Organization for Standardization - ISO) ประกาศใช้
อย่างเป็นทางการครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ.2005 ปัจจุบันเป็น
ฉบับที่ 3 ปี ค.ศ.2022 มีข้อกำหนดเพื่อให้องค์กรนำไป
ประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการความมั่นคงปลอดภัย
สารสนเทศ ข้อกำหนดในมาตรฐานระบบบริหารความ
มั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ ISO27001:2022 มีทั้งหมด 10 ข้อ
แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ 1. บทนำ (Clause 1-3) และ 2.
ข้อกำหนด (Clause 4-10) นอกจากนี้ในมาตรฐาน
ISO/IEC27001:2022 ยังมีการกำหนดมาตรการควบคุมไว้ใน
Annex A ของมาตรฐาน จำนวนทั้งสิ้น 4 หมวด 93 ข้อ
เพื่อให้องค์กรเลือกนำไปใช้ในการควบคุมความเสี่ยงที่
เกี่ยวข้อง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Objective)

1. เพื่อศึกษาการรับรู้วัฒนธรรมองค์กรด้านความ
มั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ ของบุคลากรศูนย์การแพทย์
กาญจนาภิเษก
2. เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบวัฒนธรรมองค์กร
ด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศจำแนกตามปัจจัย
ส่วนบุคคล และบุคลากรตามหน่วยงานที่อยู่ในขอบเขต
และบุคลากรที่อยู่นอกขอบเขต การบริหารความมั่นคง
ปลอดภัยสารสนเทศ ศูนย์การแพทย์กาญจนาภิเษก

วิธีการศึกษา

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาวิจัยนี้เป็นการศึกษากับบุคลากร
ศูนย์การแพทย์กาญจนาภิเษก คณะแพทยศาสตร์ศิริราช-
พยาบาล ที่ปฏิบัติงานเต็มเวลาเกิน 6 เดือน จำนวน
บุคลากรทั้งหมด 935 คน นำมาคำนวณกลุ่มตัวอย่างที่
ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ค่าความผิดพลาดร้อยละ 5
และค่า drop out 10% โดยวิเคราะห์ตามกลุ่มเป้าหมาย
ที่ต้องการศึกษาโดยใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน่ ผลการ
คำนวณจำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่าง แบ่งตาม
กลุ่มเป้าหมาย ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการคำนวณจำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่าง แบ่งตามกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มบุคลากร	จำนวนบุคลากร	Calculate +10% drop out
บุคลากรในขอบเขตการบริหารความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ	133	110
บุคลากรนอกขอบเขตการบริหารความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ	758	284
รวม	935	394

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล
โดยมีขั้นตอนในการสร้าง และตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้

1.1. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
เพื่อวิเคราะห์วัฒนธรรมองค์กรด้านความมั่นคงปลอดภัย
สารสนเทศ ตามโครงสร้างของ ISCA dimensions (Da

Veiga & Martins, 2015) โดยปรับปรุงจาก Information
Security Culture Assessment (ISCA) questionnaire
instrument ซึ่งเป็นแบบประเมินวัฒนธรรมองค์กรด้าน
ความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศของ Professor Adéle
Da Veiga ที่ได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายในการ
ประเมินวัฒนธรรมองค์กรด้านความมั่นคงปลอดภัย
สารสนเทศ เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทขององค์กร โดย

ผู้วิจัยได้ติดต่อเพื่อขออนุญาตใช้แบบสอบถามดังกล่าวกับผู้จัดทำและได้รับอนุญาตให้ใช้แบบสอบถามดังกล่าวแล้วในการแปลแบบสอบถามใช้หลักการ Forward and back translation โดยผู้แปลจำนวน 2 คน มีคุณสมบัติคือ (1) เป็นผู้ที่มีความรู้ทั้งสองภาษา (ภาษาอังกฤษและภาษาไทย) ในระดับดี และมีคะแนนภาษาอังกฤษเทียบเคียงมาตรฐานสากล (CEFR) ระดับสูง C1 ขึ้นไป และ (2) ไม่เคยเห็นต้นฉบับแบบสอบถามมาก่อน

1.2. ตรวจสอบเครื่องมือ ด้วยการส่งแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมของตรวจสอบให้แบบสอบถามมีความถูกต้องเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของข้อคำถามแต่ละข้อตามวัตถุประสงค์งานวิจัย โดยผู้เชี่ยวชาญด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ/ความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์, ด้านการประเมินวัฒนธรรมองค์กร, ด้านการพัฒนาคุณภาพ/บริหารจัดการความเสี่ยง และด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ที่มีประสบการณ์ในการทำงานในด้านดังกล่าวทั้งในระดับองค์กรหรือในระดับประเทศ หรือมีผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในด้านนั้น ๆ จำนวนผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน จากนั้นนำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ค่า IOC (Index of item objective congruence) โดยใช้ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ในส่วนข้อคำถามที่ได้ค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 พิจารณาแก้ไขหรือตัดทิ้ง

1.3. ตรวจสอบความเชื่อมั่น (reliability) ของเครื่องมือในการเก็บข้อมูล โดยนำแบบสอบถามที่ผ่านความเห็นชอบของผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้กับเจ้าหน้าที่ในโรงพยาบาลที่มีคุณสมบัติคล้ายกัน และไม่ใช้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์ ด้วยการสุ่มอย่างง่ายจำนวน 30 คน และนำคำตอบที่ได้มาหาความเชื่อมั่น (reliability) ด้วยวิธีการของครอนบาค ได้ค่าเท่ากับ 0.98 โดยค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่อยู่ในเกณฑ์ยอมรับได้คือ 0.70 ขึ้นไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยนี้ใช้การเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม โดยเก็บข้อมูลด้วยตนเอง กลุ่มอาสาสมัคร/ผู้เข้าร่วมวิจัยสามารถร่วมตอบแบบสอบถามด้วยความสมัครใจและไม่มี การบังคับ การเก็บข้อมูลจะเริ่มหลังจากได้รับการรับรอง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป คำถามตรวจสอบรายการ (Check list) วัฒนธรรมองค์กรด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์เปรียบเทียบวัฒนธรรมองค์กรด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ โดยใช้สถิติ T-Test สำหรับเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระซึ่งจำแนกเป็น 2 กลุ่ม และการทดสอบความแปรปรวนทางเดียวใช้ One-Way ANOVA หรือ F-Test สำหรับตัวแปรที่แบ่งกลุ่มมากกว่า 2 กลุ่ม ในกลุ่มกรณีข้อมูลมีการแจกแจงปกติ กรณีข้อมูลมีการแจกแจงไม่ปกติ ใช้สถิติทดสอบเลือกใช้สถิติทดสอบตามจำนวนกลุ่มเปรียบเทียบ ได้แก่ การทดสอบเปรียบเทียบ 2 กลุ่ม ใช้สถิติ Mann-Whitney U test หรือ มากกว่า 2 กลุ่มใช้สถิติ Kruskal-Wallis one-way ANOVA ในการทดสอบการแปลผลความหมายของค่าเฉลี่ยระดับวัฒนธรรมองค์กรด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ คะแนนระหว่าง 1.00 – 2.99 หมายถึง ไม่ผ่าน/ควรปรับปรุงเร่งด่วน คะแนน 3.00 – 3.99 หมายถึง ไม่ผ่าน/ควรปรับปรุง คะแนน 4.00 – 5.00 หมายถึง ผ่าน

5. จริยธรรมการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ผ่านการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล รหัสโครงการ 245/2565 (IRB3) COA NO. SI 302/2022

ผลการศึกษา

จากการส่งแบบสอบถามไปยังแต่ละหน่วยงาน ได้รับกลับคืนจำนวน 312 ฉบับ พบว่าไม่เข้าเกณฑ์ 4 ฉบับ แบ่งเป็นบุคลากรของหน่วยงานในขอบเขตการบริหารความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ 90 ฉบับ และเป็นหน่วยงานที่ไม่อยู่ในขอบเขตการบริหารความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ 218 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 81.81 และ 77.11 ของจำนวนแบบสอบถามที่ส่งออกไปในแต่ละ

กลุ่มตามลำดับ ซึ่งเป็นอัตราการตอบกลับที่ยอมรับได้ ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 308 เป็นบุคลากรในหน่วยงานในขอบเขตการบริหารความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ 90 คน (ร้อยละ 29.22) และเป็นหน่วยงานที่ไม่อยู่ในขอบเขตการบริหารความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ 218 คน (ร้อยละ 70.78) ข้อมูลอื่น ๆ แสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัย	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
- ชาย	63	20.39
- หญิง	241	77.99
- ไม่ระบุ	5	1.62
ช่วงอายุ		
- 20 - 30 ปี	87	28.16
- 31 - 40 ปี	127	41.10
- 41 - 50 ปี	79	25.57
- 51 - 60 ปี	16	5.18
การศึกษา		
- ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	8	2.59
- มัธยมศึกษา หรืออนุปริญญา	81	26.21
- ปริญญาตรี	189	61.17
- การศึกษาหลังปริญญาตรี	31	10.03
ตำแหน่ง		
- ระดับปฏิบัติการ	294	95.15
- หัวหน้าหน่วย/หัวหน้างาน	12	3.88
- ผู้บริหาร	3	0.97
ระยะเวลาในการทำงานในศูนย์		
การแพทย์	38	12.30
- มากกว่า 6 เดือน - 1 ปี	92	29.77
- 1 - 5 ปี	179	57.93
- มากกว่า 5 ปี		

จากการศึกษาวัฒนธรรมองค์กรด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ ของบุคลากรศูนย์การแพทย์กาญจนาภิเษก ทั้งหมด 8 ด้าน พบว่าในภาพรวมบุคลากรมีวัฒนธรรมองค์กรด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศในระดับที่ผ่านเกณฑ์ ($\bar{x} = 4.03$, $SD = 0.62$) โดยพบว่าด้าน ความรู้ และการรับรู้ข้อมูลพื้นฐาน (Background questions) ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความรู้ และการรับรู้ข้อมูลพื้นฐานด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{x} = 4.21$, $SD = 0.13$) รองลงมาเป็นด้านการจัดการทรัพย์สินสารสนเทศ (Information asset management) ซึ่งมีวัตถุประสงค์ เพื่อประเมินการรับรู้ของบุคลากรในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของ

ทรัพย์สินสารสนเทศ มีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 4.06$, $SD = 0.60$ รองลงมาเป็นด้านนโยบาย และระเบียบปฏิบัติ (Information security policies), ด้านการนำองค์กร (Information security leadership), ด้านการจัดการผู้ใช้งาน (User management), ด้านความเชื่อมั่นต่อระบบบริหารความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ และการรักษาความเป็นส่วนตัว (Trust and privacy protection), ด้านการบริหารการเปลี่ยนแปลง (Change management) และด้านการจัดการความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ (Information security program) ตามลำดับรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการศึกษาวัฒนธรรมองค์กรด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ ศูนย์การแพทย์กาญจนาภิเษก

ISCA dimensions	วัตถุประสงค์	\bar{x}	SD	ความหมาย
1. ความรู้ และการรับรู้ข้อมูลพื้นฐาน (Background questions)	เพื่อประเมินความรู้ และการรับรู้ข้อมูลพื้นฐานด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ	4.21	0.13	ผ่าน
2. นโยบาย และระเบียบปฏิบัติ (Information security policies)	เพื่อประเมินการรับรู้ และความเข้าใจของบุคลากรเกี่ยวกับนโยบายความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ ตลอดจนความสำเร็จในการสื่อสารนโยบาย	4.02	0.64	ผ่าน
3. การนำองค์กร (Information security leadership)	เพื่อประเมินการรับรู้ของบุคลากรต่อการธรรมาภิบาลข้อมูล, การติดตาม ตลอดจนการให้ความสำคัญด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศของผู้บริหาร	4.00	0.57	ผ่าน
4. การจัดการทรัพย์สินสารสนเทศ (Information asset management)	เพื่อประเมินการรับรู้ของบุคลากรในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของทรัพย์สินสารสนเทศ	4.06	0.60	ผ่าน
5. การจัดการความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ (Information security program)	เพื่อประเมินการรับรู้ประสิทธิภาพการดำเนินการด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ	3.98	0.60	ไม่ผ่าน
6. การบริหารการเปลี่ยนแปลง (Change management)	เพื่อประเมินทัศนคติของบุคลากรในการดำเนินการเพื่อให้เกิดความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ	3.99	0.67	ไม่ผ่าน
7. ความเชื่อมั่นต่อระบบบริหารความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ และการรักษาความเป็นส่วนตัว (Trust and privacy protection)	เพื่อประเมินการรับรู้ และความเชื่อมั่นของบุคลากรต่อระบบบริหารความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ และการรักษาความเป็นส่วนตัวของข้อมูล	3.99	0.63	ไม่ผ่าน
8. การจัดการผู้ใช้งาน (User management)	เพื่อประเมินความตระหนักรู้ การบริหารจัดการ user และอื่น ๆ	4.00	0.59	ผ่าน
ภาพรวม (Overall)	ภาพรวม	4.03	0.62	ผ่าน

จากผลการศึกษาพบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ 3 ด้านที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน โดยได้กำหนดเกณฑ์การผ่านการประเมินไว้ที่ระดับคะแนน 4.00 ขึ้นไป ได้แก่ 1) ด้านความเชื่อมั่นต่อระบบบริหารความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ และการรักษาความเป็นส่วนตัว (Trust and privacy protection) ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินการรับรู้ และความเชื่อมั่นของบุคลากรต่อระบบบริหารความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ และการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 3.99$, $SD = 0.63$ 2) ด้านการบริหารการเปลี่ยนแปลง (Change management) ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินทัศนคติของบุคลากรในการดำเนินการเพื่อให้เกิดความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ มีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 3.99$, $SD = 0.67$ และ 3) ด้านการจัดการความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ (Information security program) ซึ่งมี

วัตถุประสงค์เพื่อประเมินการรับรู้ ประสิทธิภาพการดำเนินการด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ มีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 3.98$, $SD = 0.60$

จากการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบวัฒนธรรมองค์กรด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ ระหว่างบุคลากรในขอบเขตและบุคลากรที่อยู่นอกขอบเขตการบริหารความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ ศูนย์การแพทย์กาญจนาภิเษก คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล พบว่าค่าเฉลี่ยระดับวัฒนธรรมองค์กรของบุคลากรในหน่วยงานที่อยู่ในขอบเขตการบริหารความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ มีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 4.11$, $SD = 0.55$ ส่วนบุคลากรในหน่วยงานที่ไม่อยู่ในขอบเขตการบริหารความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ มีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 3.98$, $SD = 0.56$ รายละเอียดดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4. แสดงผลการประเมินวัฒนธรรมองค์กรด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มบุคลากรในขอบเขตและบุคลากรที่อยู่นอกขอบเขต การบริหารความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ

ISCA dimensions		หน่วยงาน				p-value
		ในขอบเขต (n = 90)		นอกขอบเขต (n = 218)		
		\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	
1.	ความรู้ และการรับรู้ข้อมูลพื้นฐาน	4.30	0.10	4.13	0.14	0.194
2.	นโยบาย และระเบียบปฏิบัติ	4.18	0.61	3.98	0.66	0.443
3.	การนำองค์กร	4.00	0.62	3.96	0.58	0.142
4.	การจัดการทรัพยากรสารสนเทศ	4.13	0.61	4.03	0.61	0.303
5.	การจัดการความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ	4.06	0.57	3.95	0.62	0.478
6.	การบริหารการเปลี่ยนแปลง	4.09	0.66	3.95	0.68	0.473
7.	ความเชื่อมั่นต่อระบบบริหารความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ และการรักษาความเป็นส่วนตัว	4.09	0.65	3.94	0.64	0.324
8.	การจัดการผู้ใช้งาน	4.10	0.59	3.96	0.60	0.393
	ภาพรวม	4.11	0.55	3.98	0.56	0.344

จากตารางที่ 4 เมื่อเปรียบเทียบผล โดยใช้สถิติเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มบุคลากรในขอบเขตและบุคลากรที่อยู่นอกขอบเขต การบริหารความมั่นคงปลอดภัย

สารสนเทศ ศูนย์การแพทย์กาญจนาภิเษก พบว่าทั้งภาพรวมและผลในแต่ละด้านไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > .05$)

อภิปรายและสรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลวัฒนธรรมองค์กรด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศของบุคลากรศูนย์การแพทย์กาญจนาภิเษก โดยแบ่งออกเป็น 8 ด้านได้แก่ 1) ด้านความรู้ และการรับรู้ข้อมูลพื้นฐาน (Background questions) 2) ด้านการรับรู้ และความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ (Information security policies) 3) ด้านการนำองค์กรของผู้บริหารระดับสูง (Information security leadership) 4) ด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของทรัพย์สินสารสนเทศ (Information asset management) 5) ด้านการจัดการความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ (Information security program) 6) ด้านการบริหารการเปลี่ยนแปลง (Change management) 7) ด้านการรับรู้ และความเชื่อมั่นต่อระบบบริหารความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ และการรักษาความเป็นส่วนตัว (Trust and privacy protection) และ 8) ด้านการจัดการผู้ใช้งาน (User management)

จากผลการศึกษาพบว่าในภาพรวมบุคลากรศูนย์การแพทย์กาญจนาภิเษกมีวัฒนธรรมองค์กรด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศอยู่ในระดับที่ผ่านเกณฑ์ ทั้งนี้เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างบุคลากรในขอบเขตและบุคลากรที่อยู่นอกขอบเขตการบริหารความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ อย่างไรก็ตามเมื่อใช้เกณฑ์ระดับคะแนนเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ที่ 4.00 พบว่าบุคลากรที่อยู่ในขอบเขตการบริหารความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศมีระดับคะแนนเฉลี่ยที่ผ่านเกณฑ์ในทุกด้านของการประเมิน ในขณะที่บุคลากรที่ไม่อยู่ในขอบเขตฯ มีระดับคะแนนเฉลี่ยที่ผ่านเกณฑ์เพียง 2 ด้าน คือ ด้านความรู้ และการรับรู้ข้อมูลพื้นฐาน และด้านการจัดการทรัพย์สินสารสนเทศ

เมื่อจำแนกผลการประเมินวัฒนธรรมองค์กรด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศตามเพศ อายุ ตำแหน่ง และระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในศูนย์การแพทย์ฯ ทั้งภาพรวมและผลในแต่ละด้านไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > .05$) อย่างไรก็ตามพบว่า

เมื่อจำแนกผลตามระดับการศึกษาพบว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่ามีระดับวัฒนธรรมองค์กรด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศในภาพรวมไม่แตกต่างจากกลุ่มอื่น ($p > .05$) แต่ด้าน Background questions ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความรู้ และการรับรู้ข้อมูลพื้นฐานด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศแตกต่างกับกลุ่มอื่นอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .05$) โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 2.59$, $SD = 0.28$ โดยเมื่อพิจารณาจากตำแหน่งงาน และหน่วยงานที่สังกัดพบว่า เป็นตำแหน่งงานที่ไม่เกี่ยวข้องกับระบบคอมพิวเตอร์หรือข้อมูล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลวัฒนธรรมองค์กรในแต่ละด้าน สอดคล้องกับการศึกษาของ เมธาพร ธรรมสิริ และ ศิริภัสสรค์ วงศ์ทองดี (2565) พบว่าเพศ อายุ และประสบการณ์ในการทำงานของบุคลากรที่แตกต่างกัน มีความตระหนักรู้ด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ที่ไม่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามพบว่าระดับการศึกษา และประสบการณ์เกี่ยวกับความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศมีผลต่อความตระหนักรู้ดังกล่าว และสอดคล้องกับการศึกษาของ อภิญญา รัตนตราณรงค์ (2561) ซึ่งพบว่าการรับรู้ภัยคุกคาม ความเชื่อในความสามารถของตนเอง การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ทศนคติที่มีต่อการปฏิบัติตามนโยบาย การรับรู้ถึงความรับผิดชอบ และการตระหนักถึงความสำคัญของการรักษาความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ ส่งผลต่อความตั้งใจ และพฤติกรรมในการปฏิบัติตามนโยบาย และระเบียบปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ การศึกษาของ Bulgurcu et al. (2010) และ Shropshire et al. (2015) พบว่าการที่พนักงานรับรู้และตระหนักถึงความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นกับสารสนเทศขององค์กรส่งผลต่อความตั้งใจที่จะปฏิบัติตามนโยบาย ดังนั้นหากองค์กรต้องการให้พนักงานปฏิบัติตามนโยบาย และระเบียบปฏิบัติที่เกี่ยวข้ององค์กรต้องส่งเสริมให้บุคลากรมีการรับรู้ถึงภัยคุกคาม การรับรู้ถึงหน้าที่ความรับผิดชอบ และตระหนักถึงความสำคัญ เพื่อกระตุ้นและเป็นแรงจูงใจให้กับพนักงานในองค์กร ซึ่ง

สอดคล้องกับการศึกษาของ Ifinedo (2012) และ Vance et al. (2015)

ทั้งนี้จากผลการศึกษาถึงแม่ศูนย์การแพทย์ฯ จะมีภาพรวมระดับคะแนนเฉลี่ยของวัฒนธรรมองค์กรด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศที่ผ่านเกณฑ์ แต่เมื่อพิจารณาแต่ละด้านของการประเมินพบว่ามีความไม่ผ่านเกณฑ์ถึง 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความเชื่อมั่นต่อระบบบริหารความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ และการรักษาความเป็นส่วนตัว 2) ด้านการบริหารการเปลี่ยนแปลงและ 3) ด้านการจัดการความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ ดังนั้นองค์กรจึงควรพัฒนา และส่งเสริมให้เกิดการรับรู้ และสร้างความตระหนักรู้ด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

ศูนย์การแพทย์กาญจนาภิเษก ได้นำระบบบริหารความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศตามมาตรฐาน ISO/IEC27001 มาใช้ เพื่อการรักษาความลับ (confidentiality), ความถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์ (integrity), และความพร้อมใช้ของข้อมูล (availability), ทั้งนี้โดยส่วนใหญ่จะเน้นที่กระบวนการทางเทคนิค โดยใช้เครื่องมือทางคอมพิวเตอร์ และระบบเน็ตเวิร์ค อย่างไรก็ตามการจัดการเชิงพฤติกรรมของพนักงาน/เจ้าหน้าที่ ที่มีปฏิสัมพันธ์โดยตรงกับข้อมูลมักไม่ถูกกล่าวถึง และเป็นความท้าทายในเชิงการบริหารจัดการ การศึกษาวัฒนธรรมองค์กรด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศจะเป็นจุดเริ่มต้นที่ช่วยให้ทราบถึงจุดพัฒนา เพื่อส่งเสริมให้บุคลากรมีความรู้ เกิดการรับรู้ และสร้างความตระหนักรู้ด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ แล้วประเมินความเปลี่ยนแปลงของระดับคะแนนวัฒนธรรมองค์กรด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศอีกครั้งเพื่อเปรียบเทียบ

เอกสารอ้างอิง

เมธาวรรณ ธรรมสิริ และ ศิริภัสสรค์ วงศ์ทองดี. (2565).

ความตระหนักรู้ด้านภัยคุกคามไซเบอร์ของ

บุคลากรในบริษัทเอกชนแห่งหนึ่งในเขตกรุงเทพมหานคร. *วารสารวิชาการไทยและการจัดการ*. 3(2), 1-17

อภิญา รัตนตรานุกษ์. (2561). ปัจจัยที่ส่งเสริมให้พนักงานในองค์กรแสดงออกถึงพฤติกรรมในการปฏิบัติตามนโยบายการรักษาความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ. *วารสารระบบสารสนเทศด้านธุรกิจ (JISB)*. 4(3), 40-65.

AlHogail, A. & Mirza, A. (2014, October 1). Information security culture: A definition and a literature review. *2014 World Congress on Computer Applications and Information Systems (WCCAIS)*, pp. 1-7. DOI: 10.1109/WCCAIS.2014.6916579.

Bulgurcu, B., Cavusoglu, H., & Benbasat, I. (2010). Information Security Policy Compliance: An empirical study of rationality-based beliefs and information security awareness. *MIS Quarterly*, 34(3), 523-548.

Da Veiga, A., & Martins, N. (2015). Information security culture and information protection culture: A validated assessment instrument. *Computer Law & Security Review*, 31(2), 243-256. doi: 10.1016/j.clsr.2015.01.005

Ifinedo, P. (2012). Understanding Information Systems Security Policy Compliance: An Integration of the Theory of Planned Behavior and the Protection Motivation Theory. *Computers & Security*, 31, 83-95. <https://doi.org/10.1016/j.cose.2011.10.007>

Ngo, L., Zhou, W., & Warren, M. (2005). Understanding transition towards information security culture change. *In Proceedings of 3rd Australian Information*

Security Management Conference, pp.
67-73.

<https://ro.ecu.edu.au/ecuworks/7317/>

Sas, M., Hardyns, W., van Nunen, K., Reniers, G.,
& Ponnet, K. (2020). Measuring the
security culture in organizations: a
systematic overview of existing tools.
Security Journal, 34(2), 340-357.
<https://doi.org/10.1057/s41284-020-00228-4>

Schlienger, T. & Teufel, S., (2003, September 1-5).
Analyzing information security culture:
increased trust by an appropriate
information security culture, *14th
International Workshop on Database
and Expert Systems Applications, 2003.
Proceedings*, pp. 405-409.
DOI: 10.1109/DEXA.2003.1232055

Shropshire, J., Warkentin, M., & Sharma, S.
(2015). Personality, attitudes, and
intentions: Predicting initial adoption of
information security behavior. *Computer
and Security*, 49, 177-191.

Vance, A., Lowry, P. B., & Eggett, D. (2015). A
new approach to the problem of access
policy violations: Increasing perceptions
of accountability through the user
interface, *MIS Quarterly*, 39(2), 345-366

การศึกษาความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติในเรื่องการจัดการความรู้ของบุคลากร ในคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

A Study of Knowledge, Attitude and Practice of Knowledge management (KM) among personnel in Faculty of Nursing, Mahidol University

ดารานิตย์ กิ่งวัน^{1*} นภัสสร ลาภณรงค์ชัย¹ และ กณพ คำสุข¹

Daranit Kingwan, Napassorn Lapnarongchai and Kanop Kumsuk

บทคัดย่อ

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงความสัมพันธ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติและ
ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติในเรื่องการจัดการความรู้ของบุคลากรในคณะพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหิดล กลุ่มตัวอย่างเป็นบุคลากรสายวิชาการ และสายสนับสนุนที่ปฏิบัติงานอยู่ในคณะพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 90 คน โดยตอบแบบสอบถามเรื่องความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติในเรื่องการจัดการความรู้
ของบุคลากร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ
ความสัมพันธ์โดยใช้สถิติ Pearson correlation

ผลการวิจัยพบว่า ความรู้ของบุคลากรในเรื่องการจัดการความรู้มีคะแนนเฉลี่ย 0.87 (S.D. .146) ทักษะในเรื่อง
การจัดการความรู้อยู่ในระดับดี มีคะแนนเฉลี่ย 4.27 (S.D. .574) การปฏิบัติในการจัดการความรู้ของบุคลากรอยู่ในระดับ
ดี มีคะแนนเฉลี่ย 4.14 (S.D. .531) ส่วนความสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติในเรื่องการจัดการความรู้
พบว่า ความรู้ไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะในการจัดการความรู้ และทักษะไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติในเรื่องการ
จัดการความรู้ของบุคลากรในคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ผลการศึกษานี้สนับสนุนให้หน่วยงานมี
แลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และกำหนดเป็นนโยบายสำหรับหน่วยงาน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้เรื่องการจัดการความรู้
อย่างทั่วถึงทั้งองค์กร

คำสำคัญ : ความรู้; ทักษะ; การปฏิบัติ; การจัดการความรู้

¹ งานพัฒนาคุณภาพและบริหารความเสี่ยง คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

¹ Division of Quality Development and Risk Management, Faculty of Nursing, Mahidol University

* Corresponding Author: e-mail: daranit.kin@mahidol.edu

Abstract

This study is a relational research with the objectives of studying knowledge, attitudes and practices including the relationship of knowledge, attitudes and practices on Knowledge Management of Personnel in the Faculty of Nursing, Mahidol University The sample size was academic and the support staff in the Faculty of Nursing, Mahidol University with 90 sample by answering the questionnaire on knowledge, attitudes and practices in personnel knowledge management. The statistical analysis methods were frequency, percentage, mean, standard deviation, and correlation test pearson correlation

The results showed that the average score of personnel's knowledge management was 0.87 (S.D.146). The attitude of knowledge management was at a good level with an average score 4.27 (S.D. 574). The implementation of personnel's knowledge management practice was a good level with average score 4.14 (S.D. 531). For the relationship of knowledge, attitude and practice on knowledge management, the result showed that knowledge had no relation with knowledge management practice of personnel in the Faculty of Nursing, Mahidol University. This study encourages the organization should exchange knowledge continuously and set up as the policy in order to create the learning of knowledge management throughout the organization.

Keywords: Knowledge; Attitudes; Practices; Knowledge management

หลักการและเหตุผล

การจัดการความรู้ (Knowledge management) หมายถึง การรวบรวมองค์ความรู้จากชีวิตประจำวัน ประสบการณ์ที่ผ่านมา หรืออาจมาจากการพูดคุย เรื่องราวต่าง ๆ ที่ได้พบเจอ รวมถึงวงสนทนา การพูดคุย ระหว่างกลุ่มคน (อรุวรรณ อุทัยมณีรัตน์, 2551) ซึ่งถือ ว่าเป็นความรู้ที่มีอยู่กระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคล หรือ เอกสาร มาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในองค์กร สามารถเข้าถึงความรู้ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดการ พัฒนาต่อเนื่องตลอดเวลา ซึ่งความรู้ที่มีในปัจจุบัน สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ 1. ความรู้ที่ฝังอยู่ใน คน (Tacit Knowledge) เป็นความรู้ที่ได้จาก ประสบการณ์ในการปฏิบัติของแต่ละบุคคล เป็นความรู้ ต้องอาศัยการถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูดหรือลายลักษณ์อักษรเพื่อให้คนอื่นรับรู้ 2. ความรู้ที่ชัดเจน

(Explicit Knowledge) เป็นความรู้ได้รับการรวบรวม ถ่ายทอดมาแล้ว ด้วยวิธีต่าง ๆ เช่น การบันทึกเป็นลาย ลักษณ์อักษร ทฤษฎี คู่มือ ซึ่งความรู้ที่ฝังอยู่ในตัวคน สามารถเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา การจัดการความรู้จึงจัดว่า เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการนำความรู้ที่มีอยู่ในตัวคนมา รวบรวมจัดเก็บเพื่อใช้ในการสร้างความสำเร็จของ องค์กร โดยนำความรู้ที่มีอยู่มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายใน องค์กร ซึ่งจะทำให้เกิดการเรียนรู้และช่วยให้เกิดการ พัฒนางานได้อย่างสร้างสรรค์ได้ตลอดเวลา (ชมพู เนินหาด และคณะ, 2561) ดังนั้น จึงจำเป็นต้องอาศัยบุคลากร ภายในองค์กรเป็นผู้เริ่มดำเนินกระบวนการจัดการ ความรู้ ซึ่งจะนำความรู้ที่ได้มาสู่ความสำเร็จในการ พัฒนาคุณภาพงาน (ศิริพร เลิศวัฒนวิลาศ, 2557) รวมถึงคณะฯ มีหน้าที่ส่งเสริมพัฒนาความรู้ และสามารถนำความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน รวมถึงต้องส่งเสริมและพัฒนาความรู้ ความสามารถ

สร้างวิสัยทัศน์ และปรับเปลี่ยนทัศนคติของบุคลากรในคณะฯ ให้เป็นบุคลากรที่มีประสิทธิภาพและมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว และเหมาะสมกับสถานการณ์ (สำนักงาน ก.พ.ร. และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ, 2548) ซึ่งในปัจจุบันการเกิดองค์กรแห่งการเรียนรู้จะนำไปสู่การพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืน

องค์กรที่จะพัฒนาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ได้นั้น องค์กรต้องมีวิธีการที่จะทำให้บุคลากรภายในองค์กรมีความสนใจที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองตลอดเวลา ซึ่งไม่ใช่การบังคับให้ทำตามคำสั่ง แต่เป็นการนำความรู้ทั้งที่ปรากฏแจ้งและความรู้ที่มีอยู่ในตัวคนมาพัฒนาหาแนวทาง เพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ที่จะนำไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ แนวคิดทฤษฎีการจัดการความรู้ของ ปีเตอร์ เอ็ม เซงเก้ (Senge, 1990) กล่าวว่า การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ต้องอาศัยหลักวินัย 5 ประการ (The fifty discipline) คือ การมุ่งสู่ความเป็นเลิศ (Personal Mastery) รูปแบบวิธีการคิด (mental models) คิดอย่างเป็นระบบ (systems thinking) การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน (shared vision) และการเรียนรู้เป็นทีม (team learning) (อภิชาติธาณีรัตน์, 2554) โดยการจัดการความรู้ทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กร เพื่อนำองค์กรไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ ไม่ว่าจะเป็นการฝึกอบรม การส่งเสริมการเรียนรู้ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การแบ่งปันความรู้ เป็นต้น ซึ่งการทราบว่าบุคลากรในหน่วยงานมีความรู้ ความเข้าใจ ทัศนคติและการปฏิบัติในเรื่องการจัดการความรู้ จะเป็นแนวทางการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพงานด้านการจัดการความรู้ และสร้างให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการความรู้ของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (อิทธิกร ตานะโก, 2558) ได้แก่ 1) ความรู้ความเข้าใจแนวคิด 2) การสนับสนุนของผู้บริหาร 3) วัฒนธรรมองค์กร 4) ความก้าวหน้าเทคโนโลยีสารสนเทศ 5) การติดตามและ

การประเมินผล และจากการศึกษาของ (รัชดาพร พุดคำ, 2557) พบว่า ทัศนคติด้านความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของการจัดการความรู้ ได้แก่ 1) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ 2) ด้านการกระบวนการจัดการความรู้ 3) ด้านบุคลากรและด้านแนวโน้มของการเกิดพฤติกรรม ได้แก่ การปฏิบัติงานตามขั้นตอน และ/หรือกระบวนการทำงานตามที่กำหนดซึ่งจะพบว่า ปัจจัยที่สำคัญ คือ การมีความรู้ความเข้าใจ ทัศนคติที่ดี และการปฏิบัติเรื่องการจัดการความรู้ที่เหมาะสม

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ดำเนินการเรื่องจัดการความรู้ครอบคลุมทุกพันธกิจ ตั้งแต่ปี 2550 โดยที่ผ่านคณะฯ มีการวางแผนการจัดการเรียนรู้ โดยร่วมกับคณะกรรมการฯ ทุกภาควิชา และทุกหน่วยงาน ดำเนินงานตาม KM Map ของคณะฯ ดังนี้ 1) ค้นหาความรู้ใหม่และองค์ความรู้ที่มีอยู่ 2) สร้างและแสวงหาความรู้ที่เหมาะสมกับองค์กรจากแหล่งต่าง ๆ และถอดบทเรียนองค์ความรู้ที่มีอยู่ 3) ปรับปรุงให้เป็นภาษาที่เข้าใจง่าย 4) จัดเก็บ เข้าถึงความรู้ใน Website KM แบ่งปัน/ถ่ายทอดแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 5) สนับสนุนให้บุคลากร ลูกค้า ผู้ส่งมอบ พันธมิตรนำไปใช้ประโยชน์ เกิดผลลัพธ์ที่ดี ซึ่งมีรูปแบบกิจกรรมหลากหลาย เช่น จัดอบรมให้ความรู้ เรียนรู้จากความสำเร็จของบุคลากรในคณะฯ เวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เผยแพร่ และมีการจัดเก็บองค์ความรู้ในเว็บไซต์ KM ผลที่ได้จากการจัดการความรู้ที่ผ่านมา พบว่า บุคลากรบางส่วนยังขาดการให้ความร่วมมือในการจัดการความรู้ ซึ่งอาจเกิดจากความไม่เข้าใจ หรือทัศนคติต่อการเรียนรู้ รวมถึงการปฏิบัติที่ดี ซึ่งการที่จะพัฒนาให้คณะฯ เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ อย่างแท้จริง ต้องอาศัยความรู้ ความเข้าใจ ทัศนคติ และการปฏิบัติที่ดีของบุคลากร ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาระดับของความรู้ ทัศนคติและการปฏิบัติในการจัดการความรู้ของบุคลากรในคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบที่เหมาะสมในการจัดการความรู้ระดับสถาบัน และนำไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลต่อไป

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติ ในเรื่อง การจัดการความรู้ ของบุคลากร ในคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติ ในเรื่อง การจัดการความรู้ ของบุคลากร ในคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

วิธีการศึกษา

การวิจัยนี้เป็นวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยการสำรวจความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติ ในการจัดการความรู้ ของบุคลากร ในคณะพยาบาลศาสตร์ และ การหาความสัมพันธ์ ทั้งนี้ การวิจัยนี้ได้รับการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล เลขที่หนังสือรับรอง IRB COA No. IRB-NS2021/611.2603 รหัสโครงการ IRB-NS2021/06.0120 ลงวันที่ 26 มีนาคม 2564

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ที่คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล อย่างน้อย 1 ปี ซึ่งมีจำนวน 201 คน จากประชากรสามารถนำมาคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตร ทาโร ยามาเน่ (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2549) ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นบุคลากรสายวิชาการจำนวน 76 คน บุคลากรสายสนับสนุนจำนวน 84 คน รวมจำนวน 160 คน และส่งแบบสอบถามให้บุคลากรในระหว่างเดือน กรกฎาคม-ตุลาคม 2564 ซึ่งผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามเชิญชวนให้บุคลากรทุกหน่วยงานตอบแบบสอบถามผ่านทางไลน์กลุ่มของแต่ละหน่วยงาน โดยมีผู้ตอบสอบถามกลับมาจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 56.25

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามออนไลน์ในรูปแบบของ google form จำนวน 4 ชุด ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลเรื่อง เพศ อายุ ตำแหน่งงานปัจจุบัน ประสบการณ์ทำงานในคณะพยาบาลศาสตร์ ประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมจัดการความรู้ จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความรู้ของบุคลากร เกี่ยวกับการจัดการความรู้ ผู้วิจัยดัดแปลงจากแบบสอบถามของงานวิจัยเรื่อง การจัดการความรู้เพื่อเพิ่มมูลค่าของตนเอง โดยมีแบบสอบถามความรู้ ทักษะ และ การพฤติกรรมการจัดการความรู้ของสมาชิก KM club ของอมรศรี ยอดคำ (2549) จำนวน 15 ข้อ ลักษณะคำตอบใช่และไม่ใช่ ตอบใช่ได้คะแนน 1 คะแนน ตอบไม่ใช่ได้ 0 คะแนน

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการจัดการความรู้ ผู้วิจัยดัดแปลงจากแบบสอบถามความรู้ ทักษะ และ พฤติกรรมการจัดการความรู้ของสมาชิก KM club ของอมรศรี ยอดคำ (2549) จำนวน 10 ข้อ โดยแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจะใช้คำถามแบบมาตรวัดแบบ Likert Scale ซึ่งแบ่งมาตรวัดออกเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยไม่ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยมากที่สุด มีคะแนนเต็ม 50 คะแนน

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามการปฏิบัติในการจัดการความรู้ ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ร่วมกับการดัดแปลงแบบสอบถามจากงานวิจัยเรื่องกลยุทธ์และความสำเร็จในการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาองค์กร: กรณีศึกษาโรงพยาบาลบ้านตาก จังหวัดตาก ของไกรวุฒิ ใจคำปัน (2549) ครอบคลุมเนื้อหาเรื่อง Personal Mastery จำนวน 4 ข้อ Mental Model จำนวน 5 ข้อ Shared Vision จำนวน 4 ข้อ Team Learning จำนวน 4 ข้อ System Thinking จำนวน 4 ข้อ รวมข้อคำถามจำนวน 20 ข้อ โดยแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจะใช้

คำถามแบบมาตรวัดแบบ Likert Scale ในการประเมินลักษณะของบุคลากรตามแนวคิด The Fifth Discipline ซึ่งจะแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ เป็นจริงมากที่สุด เป็นจริงมาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่/ไม่เป็นเช่นนั้น มีคะแนนเต็ม 100 คะแนน

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นอาจารย์ของคณะพยาบาลศาสตร์ จำนวน 2 ท่าน และบุคลากรของมหาวิทยาลัยที่มีความชำนาญในการจัดการความรู้ จำนวน 1 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) จากนั้นนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อิอัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่น ดังนี้ 1) แบบสอบถามความรู้ของบุคลากรเกี่ยวกับการจัดการความรู้ ค่าความเชื่อมั่น 0.842 2) แบบสอบถามทัศนคติต่อการจัดการความรู้ ค่าความเชื่อมั่น 0.829 3) แบบสอบถามพฤติกรรมของบุคลากรต่อการจัดการความรู้ ค่าความเชื่อมั่น 0.934

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ภายหลังได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการจริยธรรมในคน คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล และได้รับอนุมัติจากคณบดี ผู้วิจัยประชาสัมพันธ์เชิญชวนบุคลากรที่สนใจตอบแบบสอบถามในไลน์กลุ่มของคณะพยาบาลศาสตร์ทั้ง 3 กลุ่ม โดยจัดทำแบนเนอร์ประชาสัมพันธ์ ที่มี link และ QR code ของแบบสอบถาม และส่งในไลน์กลุ่มทุกวันศุกร์สัปดาห์ละ 1 ครั้ง โดยบุคลากรที่สนใจเมื่อเข้าสู่หน้าออนไลน์ของ Google form จะพบข้อความชี้แจงรายละเอียดของโครงการวิจัย วัตถุประสงค์ ประโยชน์ของโครงการวิจัย ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ความเสี่ยง มาตรการรักษาความลับ ผ่านหน้าเอกสารออนไลน์คือ เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย โดยเอกสารดังกล่าวจะไม่มีช่องให้ลงนามหรือระบุชื่อใด ๆ ทั้งสิ้น และมีปุ่ม “ยินดีเข้า

ร่วมการวิจัย” สามารถเข้ากรอกข้อมูลในแบบสอบถามรูปแบบ google form

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลส่วนบุคคล คะแนนความรู้ ทัศนคติและการปฏิบัติในการจัดการความรู้ของบุคลากร

2. ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ทัศนคติ กับการปฏิบัติ ในเรื่องการจัดการความรู้ของบุคลากรในคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล โดยใช้สถิติ Pearson correlation

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 90 คน เป็นเพศหญิงจำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 87.8 และเพศชายจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 12.2 จำแนกตามอายุของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า ช่วงอายุที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุด ช่วงอายุ 36-45 ปี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 38.9 รองมา ช่วงอายุมากกว่า 45 ปีขึ้นไป จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 35.6 เมื่อจำแนกตามตำแหน่งงานปัจจุบันพบว่า เป็นบุคลากรสายสนับสนุน จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 61.1 และบุคลากรสายวิชาการ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 38.9 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่า มีประสบการณ์การทำงาน 1-10 ปี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 41.1 รองมา ประสบการณ์การทำงานช่วง 10-20 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 31.1 เมื่อจำแนกตามประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมจัดการความรู้ภายในคณะฯ ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่า 5 ต่อปี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 33 และไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมฯ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5.6 จำแนกตามประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมจัดการความรู้ภายนอกคณะฯ พบว่า มีความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม 1-2 ครั้งต่อปี จำนวน

44 คน คิดเป็นร้อยละ 48.9 และไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม
จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 25.6 รายละเอียดตาม
ตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของบุคลากรในคณะพยาบาลศาสตร์

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (N = 90)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	11	12.2
หญิง	79	87.8
อายุ		
21-35 ปี	23	25.5
35-45 ปี	35	38.9
มากกว่า 45 ปีขึ้นไป	32	35.6
ตำแหน่งงานปัจจุบัน		
บุคลากรสายวิชาการ	35	38.9
บุคลากรสายสนับสนุน	55	61.1
ประสบการณ์การทำงาน		
1-10 ปี	37	41.1
10-20 ปี	28	31.1
มากกว่า 20 ปีขึ้นไป	25	27.8
ประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมจัดการความรู้ภายในคณะฯ		
ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม	5	5.6
1-2 ครั้งต่อปี	27	30
3-4 ครั้งต่อปี	25	27.8
มากกว่า 5 ครั้งต่อปี	33	36.6
ประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมจัดการความรู้ภายนอกคณะฯ		
ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม	23	25.6
1-2 ครั้งต่อปี	44	48.9
3-4 ครั้งต่อปี	15	16.7
มากกว่า 5 ครั้งต่อปี	8	8.8

ความรู้ของบุคลากรเกี่ยวกับการจัดการ
ความรู้ของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
พบว่า มีคะแนนรวมเฉลี่ย 86.96 โดยมีคะแนนอยู่
ระหว่าง 68.88-97.77 คะแนน เมื่อพิจารณารายชื่อ
พบว่า ข้อที่สอบถามเกี่ยวกับการที่กลุ่มคนรวมตัวกัน
เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันด้วยความสมัครใจ
เรียกว่า ชุมชนเชิงปฏิบัติหรือชุมชนแห่งการเรียนรู้
(Community of Practice) บุคลากรตอบถูกมากที่สุด
ร้อยละ 88 รองลงมาคือ การเข้าถึงความรู้ (Knowledge

Access) เป็นการทำให้คนที่ต้องการใช้ความรู้ได้รับ
ความรู้ที่ต้องการได้ง่ายและสะดวก ตอบถูกร้อยละ 87
ส่วนข้อที่ตอบถูกน้อยที่สุดคือ ความรู้ที่มีอยู่ในโลกนี้
เป็นความรู้ที่อยู่ในตัวคนมากที่สุด บุคลากรตอบถูก
ร้อยละ 62 และการมอบหมายให้ใครทำงานใดงานหนึ่ง
ไม่จำเป็นต้องเป็นผู้มีความรู้เรื่องนั้นๆ เพราะทุกอย่าง
เรียนรู้ได้ บุคลากรตอบถูกร้อยละ 66 ตามรายละเอียด
ตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนบุคลากรที่ตอบเรื่องความรู้ของบุคลากรเกี่ยวกับการจัดการความรู้ถูกต้อง (N=90)

ความรู้ของบุคลากรเกี่ยวกับการจัดการความรู้	ร้อยละ
1. การจัดการความรู้ คือ การนำความรู้ที่มีอยู่ทั่วไปมาจัดการอย่างเป็นระบบเพื่อการใช้งานที่ง่ายและสะดวก	92.22
2. ความรู้ที่มีอยู่ในโลกนี้ มีอยู่ 2 อย่างคือ ความรู้ที่เห็นชัดแจ้ง (Explicit Knowledge) และความรู้ที่อยู่ในตัวคน (Tacit Knowledge)	87.77
3. ความรู้ที่มีอยู่ในโลกนี้ เป็นความรู้ที่อยู่ในตัวคนมากที่สุด	68.88
4. ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่นำมาถ่ายทอดให้คนอื่น เรียกได้ว่าเป็นความรู้ที่อยู่ในตัวคน (Tacit Knowledge)	90
5. ความรู้ทั้งหมดสามารถเรียนรู้ได้จากหนังสือ และตำราวิชาการเท่านั้น	94.44
6. การมอบหมายให้ใครทำงานใดงานหนึ่ง ไม่จำเป็นต้องเป็นผู้มีความรู้เรื่องนั้นๆ เพราะทุกอย่างเรียนรู้ได้	73.33
7. การดำเนินการจัดการความรู้ ไม่จำเป็นต้องกำหนดความต้องการว่าทำไปเพื่ออะไรหรือจะทำอะไร	82.22
8. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ทำให้ผู้อื่นแย่งผลงานไปได้	95.55
9. การเริ่มต้นของการจัดการความรู้ คือการจัดการการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมของตนเอง	84.44
10. สิ่งสำคัญที่สุดที่จะเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ คือการสนับสนุนอย่างจริงจังจากผู้บริหาร	81.11
11. การที่กลุ่มคนรวมตัวกันเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันด้วยความสมัครใจ เรียกว่า ชุมชนเชิงปฏิบัติหรือชุมชนแห่งการเรียนรู้ (Community of Practice)	97.77
12. การจัดการความรู้ เพื่อให้คนที่ต้องการใช้ความรู้ได้รับความรู้ในเวลาที่ต้องการ	76.66
13. การสร้างและแสวงหาความรู้ (Knowledge Creation and Acquisition) เป็นการกำหนดโครงสร้างความรู้ แบ่งชนิดประเภท เพื่อให้สืบค้น เรียกคืน และใช้งานได้ง่าย	93.33
14. การเข้าถึงความรู้ (Knowledge Access) เป็นการทำให้คนที่ต้องการใช้ความรู้ได้รับความรู้ที่ต้องการได้ง่ายและสะดวก	96.66
15. การประมวลและกลั่นกรองความรู้ (Knowledge Codification and Refinement) เป็นการปรับปรุงรูปแบบเอกสารให้เป็นมาตรฐาน ใช้ภาษาเดียวกันและมีเนื้อหาให้ครบถ้วนสมบูรณ์	90
คะแนนสูงสุด - ต่ำสุด เฉลี่ย (97.77-68.88)	86.96

ทัศนคติของบุคลากรต่อการจัดการความรู้ของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มีคะแนนเฉลี่ย 4.27 (S.D.=.574) อยู่ระดับดี โดยทัศนคติที่ดีของบุคลากร 2 ลำดับแรก คือ การที่คนในหน่วยงานมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และพูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ จะทำให้องค์กรเติบโตด้านความรู้ได้ มีคะแนนเฉลี่ย 4.60 (S.D.=.667) รองลงมาคือการถ่ายทอดความรู้

ความสามารถที่ท่านมีอยู่ให้แก่บุคคลอื่นเป็นเรื่องที่เป็นประโยชน์ มากกว่าการถูกเอาเปรียบ มีคะแนนเฉลี่ย 4.51 (S.D.=.753) และข้อที่ได้ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ท่านเห็นว่าการรับฟังความรู้ต่าง ๆ จากบุคคลอื่นนั้น ต้องนำมาคิดทบทวนไตร่ตรองก่อนที่จะเชื่อ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 (S.D.= .854) รายละเอียดตามตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ทัศนคติ ของบุคลากรเกี่ยวกับการจัดการความรู้

ทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการความรู้ (n=90)	X	S.D	การแปลผล
1. ท่านเห็นว่า การถ่ายทอดความรู้ความสามารถที่ท่านมีอยู่ให้แก่บุคคลอื่นเป็นเรื่องที่เป็นประโยชน์ มากกว่าการถูกเอาเปรียบ	4.51	.753	มาก
2. ท่านเห็นว่า การที่คนในหน่วยงานมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และพูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้กัน จะทำให้องค์กรเติบโตด้านความรู้ได้	4.60	.667	มาก

ทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการความรู้ (n=90)	X	S.D	การ แปลผล
3. ท่านเห็นว่า การเรียนรู้ของคนในองค์กรจำเป็นต้องอาศัยการสนับสนุนทั้งโอกาสและงบประมาณจากผู้บริหารหรือจากหน่วยงาน	4.32	.819	มาก
4. การที่มีการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ท่านเป็นสิ่งที่ช่วยให้ตัวท่านเกิดการเรียนรู้และปรับปรุงตนเอง	4.07	.884	มาก
5. หากมีคนมาให้คำแนะนำดีชมททานในเรื่องต่าง ๆ นับว่าเป็นเรื่องที่ดี	4.11	.756	มาก
6. ท่านเห็นว่า หากจะช่วยให้องค์กรเจริญเติบโต ควรมีการรับฟังข้อเสนอแนะและความคิดเห็นจากผู้อื่น	4.50	.691	มาก
7. ท่านเห็นว่า หากมีผู้ให้ข้อเสนอแนะหรือแสดงความคิดเห็น ควรรับฟังอย่างตั้งใจ และรับไว้พิจารณา	4.42	.670	มาก
8. หากมีใครมองเห็นความสามารถของท่าน ท่านจะรู้สึกยินดีและให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่	4.10	.835	มาก
9. ท่านเห็นว่า การรับฟังความรู้ต่าง ๆ จากบุคคลอื่นนั้น ต้องนำมาคิดทบทวนไตร่ตรองก่อนที่จะเชื่อ	3.89	.854	ปานกลาง
10. ท่านรูว่าความรู้ในเรื่องต่าง ๆ ที่ท่านต้องการ สามารถหาได้จากแหล่งต่าง ๆ	4.21	.800	มาก
รวม	4.27	.574	มาก

พฤติกรรมของบุคลากรต่อการจัดการความรู้ของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่ามีคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติเท่ากับ 4.14 (S.D=.53) อยู่ในระดับดี โดยข้อที่มีการปฏิบัติสูงสุดอยู่ในหมวดของการคิดอย่างเป็นระบบซึ่งคะแนนจะพัฒนาได้ถ้าหากบุคลากรทุกคนตระหนักในหน้าที่ของตน คะแนนเฉลี่ย 4.69 (S.D=.593) รองลงมา ในการคิดอย่างเป็นระบบเรื่อง การแก้ไขปัญหาของหน่วยงานต้องใช้ความร่วมมือ

กันระหว่างบุคลากรทุกคนในหน่วยงาน และในบางครั้งก็ต้องขอความร่วมมือจากหน่วยงานอื่นด้วย 4.31 (S.D=.759) และข้อที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุดในเรื่องการทำงานให้บรรลุวิสัยทัศน์ของคณะฯ คือ บุคลากรส่วนใหญ่ของคณะฯ มีความสามัคคีกันและช่วยเหลือกันอยู่เสมอ มีคะแนนเฉลี่ย 3.86 (S.D=.758) รายละเอียดตามตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการวิจัยจากข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรม ของบุคลากรต่อการจัดการความรู้ (N=90)

การปฏิบัติของบุคลากรเกี่ยวกับการจัดการความรู้	ค่าเฉลี่ย	S.D	แปลผล
ข้อที่ 1-4 Personal Mastery			
1. กระตือรือร้นที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่/ความรู้ใหม่ๆ อยู่เสมอ	4.08	.753	ดีมาก
2. พัฒนาวิธีการทำงาน/ยกระดับความสามารถในการทำงานของตนเองด้วยตนเองได้	3.99	.800	ดี
3. ชอบที่จะแสวงหาความรู้ที่เกี่ยวกับหน้าที่การงาน	4.06	.755	ดีมาก
4. มุ่งมั่น ตั้งใจที่จะปฏิบัติตามหน้าที่ของท่านให้ดีที่สุดอยู่เสมอ	4.54	.656	ดีมาก
ข้อที่ 5-9 Mental Model			
5. มีเหตุผลรองรับสำหรับการตัดสินใจ	4.37	.678	ดีมาก
6. ไม่กลัวต่อปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน	4.19	.717	ดีมาก
7. พิจารณาทบทวนให้ดี ก่อนการตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวกับการทำงานของตนเอง	4.50	.640	ดีมาก
8. คิดหาวิธีการ หรือสร้างสรรค์วิธีการทำงานของท่านได้อย่างอิสระ	3.89	.841	ดีมาก
9. ยอมรับได้ว่า หน่วยงานของท่านจะต้องมีปัญหาและอุปสรรคในการทำงานอยู่เสมอ	4.16	.718	ดีมาก
ข้อที่ 10-13 Shared Vision			
10. มีความสามัคคีกันและช่วยเหลือกันอยู่เสมอ	3.86	.758	ดี
11. ผู้บริหารของคณะฯ มีการชี้แจงวิสัยทัศน์ของคณะฯ ให้ทราบและปฏิบัติ	3.96	.898	ดี
12. ผลการปฏิบัติงานตามหน้าที่ เป็นส่วนหนึ่งที่จะผลักดันให้คณะฯ มีคุณภาพที่ดีขึ้นได้	4	.861	ดีมาก
13. ตั้งใจทำงานและชักชวนให้เพื่อนร่วมงานปฏิบัติหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุดอยู่เสมอ	4.26	.628	ดีมาก

ความรู้ 3. การจัดการความรู้ที่ทำให้เป็นระบบ 4. การ
กลั่นกรองและการประมวลความรู้ 5. การเข้าถึงข้อมูล
ความรู้ 6. การแบ่งปันความรู้และการแลกเปลี่ยน
ความรู้ 7. การเรียนรู้ซึ่งเป็นผลมาจากการที่ธนาคาร
ออมสินมีความสนใจและเฝ้าหาความรู้สิ่งใหม่อยู่เสมอ มี
การเรียนรู้ร่วมกันมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการ
ทำงานซึ่งกันและกัน และมีการส่งเสริมให้พนักงาน
จัดการความรู้อย่างเป็นระบบ เช่น มีการจัดทำคู่มือการ
ปฏิบัติงาน เป็นต้น

ทัศนคติของบุคลากรต่อการจัดการความรู้
ของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ผล
การศึกษาพบว่า มีคะแนนเฉลี่ย 4.27 (S.D=.574) อยู่
ระดับดี อาจเนื่องจาก คณะกรรมการพัฒนาองค์กรแห่ง
การเรียนรู้และการจัดการความรู้ และงานพัฒนา
คุณภาพและบริหารความเสี่ยง สร้างบรรยากาศของการ
จัดการความรู้ เช่น มีคลินิก KM มีการสัญจรพบ
หน่วยงานเพื่อให้ทุกหน่วยงานมีการจัดการความรู้เป็น
ประจำทุกปีต่อเนื่อง และสนับสนุนให้ส่งผลงานที่ได้จาก
การจัดการความรู้เข้าร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของ
มหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานภายนอก ส่งผลให้มีผลงาน
ที่ได้รับรางวัลคุณภาพแสดงถึงการจัดการความรู้
อย่างเป็นระบบ โดยเมื่อพิจารณารายชื่อพบว่า ทัศนคติที่ดี
ของบุคลากร 2 ลำดับแรก คือ การที่คนในหน่วยงานมี
การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และพูดคุยแลกเปลี่ยน
ความรู้กัน จะทำให้องค์กรเติบโตด้านความรู้ได้ มี
คะแนนเฉลี่ย 4.60 (S.D=.667) และการถ่ายทอดความรู้
ความสามารถที่ท่านมีอยู่ให้แก่บุคคลอื่นเป็นเรื่องที่เป็น
ประโยชน์ มากกว่าการถูกเอาเปรียบ มีคะแนนเฉลี่ย
4.51 (S.D=.753) ผลการศึกษาสอดคล้องกับการศึกษา
ของเอกลักษณ์ อัดตะนัง และศรีสมรึก อินทุจันทร์ยง
(2561) เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจใช้ระบบจัดการ
ความรู้ในองค์กร พบว่า เจตคติต่อพฤติกรรมกรรมการแบ่งปัน
ความรู้ส่งผลให้บุคลากรมีความตั้งใจในการใช้ระบบ
จัดการความรู้ในองค์กร การที่องค์กรแบ่งปันความรู้
สามารถทำได้หลายรูปแบบขึ้นอยู่กับความต้องการของ

บุคลากรที่จะเลือกใช้ เช่น ระบบพี่เลี้ยง เป็นต้น ซึ่งอาจ
ทำให้บุคลากรมีทัศนคติในการจัดการความรู้เพิ่มขึ้น

ส่วนการปฏิบัติของบุคลากรต่อการจัดการ
ความรู้ ของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
พบว่ามีความเหมาะสมเฉลี่ยการปฏิบัติเท่ากับ 4.14 (S.D=.53)
อยู่ในระดับดี โดยข้อที่มีการปฏิบัติสูงสุดอยู่ในหมวดของ
การคิดอย่างเป็นระบบ การตระหนักในหน้าที่ของตนใน
การพัฒนาคณะร่วมกัน คะแนนเฉลี่ย 4.69 (S.D=.593)
และข้อที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุดในเรื่อง การมีความ
สามัคคีกันและช่วยเหลือกันอยู่เสมอ และการยินดีที่จะมี
การแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกันอยู่เสมอ มีคะแนนเฉลี่ย
3.86 อาจเนื่องจากการสำรวจทำในช่วงสถานการณ์โควิด
ทำให้บุคลากรทำงานที่บ้านเป็นส่วนใหญ่ จึงมีโอกาส
แลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างหน่วยงานได้น้อยกว่าปกติ
นอกจากนี้ลักษณะการทำงานของบุคลากรสายสนับสนุน
เป็นการทำงานตามความเชี่ยวชาญเฉพาะ การส่งเสริม
ให้เกิดการทำงานเป็นข้ามฝ่าย (cross functional) อาจ
ทำให้บุคคลมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างหน่วยงาน
เพิ่มขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของ ชลทิศ ดาราวงษ์
และคณะ (2557) พบว่าการสื่อสารข้ามฝ่ายแบบสอง
ทางมีอิทธิพลเชิงบวกกับความสำเร็จใหม่ของผลิตภัณฑ์
ใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการศึกษาความสัมพันธ์พบว่า ความรู้
ทัศนคติไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติในเรื่องการ
จัดการความรู้ของบุคลากรในคณะพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหิดล ที่ระดับนัยสำคัญ ($P > 0.05$) อาจ
เนื่องจากการจัดการความรู้เป็นนโยบายของคณะ
พยาบาลศาสตร์ บรรจุอยู่ในแผนยุทธศาสตร์ที่ 4 ของ
กลยุทธ์พัฒนาระบบ และกลไกการแลกเปลี่ยนเรียนรู้
ให้เกิดขึ้นในทุกพันธกิจ (ฉบับปี 2564 - 2567) จึงทำให้
บุคลากรต้องปฏิบัติตามเพื่อให้บรรลุตัวชี้วัด และมี
กรรมการจัดการความรู้สนับสนุนเพื่อให้การจัดการ
ความรู้เกิดขึ้นในคณะพยาบาลศาสตร์ ซึ่งอาจจะไม่
สัมพันธ์กับความรู้และทัศนคติของบุคลากร

การสรุปผลการวิจัยและประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

ผลของการวิจัยสรุปได้ว่าบุคลากรมีความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติในเรื่องการจัดการความรู้ในระดับดี ความรู้ ทักษะในการจัดการความรู้ และการปฏิบัติในการจัดการความรู้ของบุคลากรในคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลไม่มีความสัมพันธ์กัน ผลการศึกษาครั้งนี้สนับสนุนให้หน่วยงานมี แลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และกำหนดเป็น นโยบายสำหรับหน่วยงาน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้เรื่อง การจัดการความรู้อย่างทั่วถึงทั้งองค์กร

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. พัฒนาโปรแกรมการปฏิบัติในการจัดการความรู้ ของบุคลากรสำหรับคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล เพื่อให้เกิดองค์ความรู้ที่เหมาะสมของสถาบัน
2. พัฒนางานวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อให้ทราบ ประเด็นของการศึกษาความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติ ในการจัดการความรู้ในเชิงลึก เพื่อเป็นประโยชน์ในการวางแผนกิจกรรม/ โครงการเพื่อสอดคล้องกับปัญหาที่พบต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณที่ปรึกษาในการพัฒนางานวิจัย ผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินคุณภาพของเครื่องมือ และ ขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามการศึกษาความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติในเรื่องการจัดการความรู้ของ บุคลากร ในคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ที่กรุณาเสียสละเวลาตอบแบบสอบถามและให้ข้อมูลซึ่งเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการวิจัย

เอกสารอ้างอิง

ไกรวุฒิ ใจคำปัน. (2549). *กลยุทธ์และความสำเร็จในการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาองค์กร*:

กรณีศึกษาโรงพยาบาลบ้านตาก จังหวัดตาก.

[วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตร-

มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่].

ชมพู เนินหาด, สุชาติดา นิ่มวัฒนากุล และ ปาลีธัญญ์

ฐาสีรสวัสดิ์ (2561). การจัดการความรู้เพื่อ

พัฒนาคน พัฒนางานอย่างสร้างสรรค์:

กรณีศึกษาบุคลากรสายสนับสนุนวิทยาลัย

พยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี. *วารสาร*

วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี,

29(2), 217-230

ชลทิศ ดาราวงษ์, อนุรักษ์ เรืองรอบ และ อภิชัย อภิรัตน์-

พิมพ์ชัย (2557). การสื่อสารข้ามฝ่ายและ

ผลลัพธ์ของการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ CROSS-

FUNCTIONAL COMMUNICATION AND

NEW PRODUCT DEVELOPMENT

OUTCOMES. *วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี,*

11(2), 1-8.

ธานีรินทร์ ศิลป์จารุ. (2549). *การวิจัยและวิเคราะห์*

ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. (พิมพ์ครั้งที่ 5).

กรุงเทพฯ : วี.อินเตอร์ พรีนธ์.

นภาพร จินดาลัทธ และ ผุสดี พลสารมย์. (2559). *การ*

จัดการความรู้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน

ของพนักงานในหน่วยงานธนาคารออมสิน.

บัณฑิตวิทยาลัย กลุ่มวิชาการจัดการ คณะ

บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.

รัชดาพร พุ่มคำ. (2557). *ทัศนคติของพนักงานธนาคาร*

เพื่อคนไทย สำนักงานใหญ่ต่อการเข้าร่วม

โครงการการจัดการความรู้. [วิทยานิพนธ์

ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต,

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่].

ศิริพร เลิศวัฒนวิลาศ. (2557). *ความคิดเห็นของ*

บุคลากรต่อกระบวนการจัดการความรู้ของ

ศูนย์ศรีพัฒน์ คณะแพทยศาสตร์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. [วิทยานิพนธ์ปริญญา

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่].

- สำนักงาน ก.พ.ร. และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ.
(2548, 1 ธันวาคม). *คู่มือการจัดการความรู้:
จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ*.
https://www.afaps.ac.th/kmcorner/km58/km_web/KMplanmanual.pdf
- อรรพรรณ อุทัยมณีรัตน์. (2551). *การจัดการความรู้เพื่อพัฒนาการปฏิบัติงานด้านกิจการนักศึกษา*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธนบุรี-เชียงใหม่].
- อมรศรี ยอดคำ. (2549, กรกฎาคม). *แบบสอบถามเรื่อง “การจัดการความรู้เพื่อเพิ่มมูลค่าของตนเอง” โดยกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ ปีงบประมาณ 2549*.
http://203.157.7.7/KM/doc/Tool1_49.pdf
- อภิชา ธาณรัตน์. (2554). *รูปแบบการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏในกรุงเทพมหานคร*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาตรีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต].
- อิทธิกร ตานะโก. (2558). *การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการความรู้ในสถาบันอุดมศึกษากรณีศึกษา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. [วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์].
- เอกลักษณ์ อัดตะนัง และ ศรีสมรค์ อินทุจันทร์ยง. (2561) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจใช้ระบบจัดการความรู้ในองค์กร. *วารสารระบบสารสนเทศด้านธุรกิจ (JOSB)*, 4(4), 30-45
- Peter M. Senge. (2006). *The Fifth Discipline: The Art and Practice of the Learning Organization*. (second edition). Doubleday.

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นตามคำนิยามของมหาวิทยาลัยมหิดล

Factors Affecting Flexible Education Management According to the Definition of Mahidol University

เอธิกา เอกวารีสกุล^{1*} และ ชานน ศรีบูรพาภิรมย์¹
Atika Akwareesakul^{1*} and Chanon Sriburapapirom¹

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้ เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่อง “การพัฒนาการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นตามนิยามของมหาวิทยาลัยมหิดล สำหรับหลักสูตรระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล” มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจปัญหาและอุปสรรคในการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นตามคำนิยามของมหาวิทยาลัยมหิดล โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ซึ่งพัฒนาจากคำนิยามการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นของมหาวิทยาลัยมหิดล และใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นสำหรับหลักสูตรที่มีการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นตามคำนิยามของมหาวิทยาลัยมหิดล ประกอบด้วย 1) ค่าธรรมเนียมการศึกษา 2) การเทียบรายวิชาและการโอนย้ายหน่วยกิต 3) การลงทะเบียนเรียน 4) การรับนักศึกษา 5) การปฏิบัติตามขั้นตอนตามข้อบังคับ/ประกาศที่เกี่ยวข้อง 6) แผนการศึกษาและระยะเวลาการศึกษา 7) ปัจจัยอื่น ๆ และปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นสำหรับหลักสูตรที่ไม่ได้มีการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นตามคำนิยามของมหาวิทยาลัยมหิดล ประกอบด้วย 1) การปฏิบัติตามขั้นตอนตามข้อบังคับ/ประกาศที่เกี่ยวข้อง 2) รูปแบบและการจัดการเรียนการสอน 3) ความพร้อมของหลักสูตร/ส่วนงาน 4) การเทียบรายวิชาและการโอนย้ายหน่วยกิต 5) การลงทะเบียนเรียน 6) การรับนักศึกษา 7) การสำเร็จการศึกษาและการให้ปริญญา 8) ข้อกำหนดของหน่วยงานที่ให้การรับรอง/ควบคุมคุณภาพหลักสูตร 9) แผนการศึกษาและระยะเวลาการศึกษา 10) การตัดสินใจผลการศึกษา 11) ผู้เรียน และ 12) ปัจจัยอื่น ๆ

คำสำคัญ : การจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่น

^{1*} กองบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล

^{1*} Academic Affairs Division, Mahidol University

* Corresponding author: e-mail: atika.akw@mahidol.ac.th

Abstract

This research article, as part of the research “Development of Flexible Education Management according to Mahidol University's Definition for Bachelor's Degree Programs Mahidol University,” aims to explore problems and obstacles in flexible education management according to the definition of Mahidol University. The research tool was a questionnaire developed from Mahidol University's definition of flexible educational management. Descriptive statistics and content analysis were used to analyze the data.

The results showed that factors affecting flexible education for programs with flexible education consisted of 1) tuition fees 2) course and credit transfer 3) registration 4) admission 5) compliance with relevant regulations/announcements 6) study plan and study period and 7) other factors and factors affecting flexible education for programs that are not organized flexible consisted of 1) compliance with relevant regulations/announcements 2) teaching method and management 3) curriculum availability 4) course and credit transfer 5) registration 6) admission 7) graduation and degree granting 8) requirements for accreditation/program quality control 9) study plan and study period 10) measurement and evaluation 11) learners and 12) other factors.

Keywords: Flexible Education

หลักการและเหตุผล

ตามที่มหาวิทยาลัยมหิดลได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อม รวมทั้งการพัฒนาของเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในหลายมิติ โดยเฉพาะด้านการศึกษาที่ต้องมีการพัฒนาระบบการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เอื้อต่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย มีความร่วมมือกันระหว่างสถาบันการศึกษา ภาคธุรกิจ และภาคอุตสาหกรรมในการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรที่ตอบสนองทักษะที่จำเป็นในด้านต่าง ๆ รวมทั้งความต้องการของตลาดแรงงาน อีกทั้งมหาวิทยาลัยมหิดลเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะตาม Global Citizen โดยมีการกำหนดยุทธศาสตร์ที่ 2 Innovative Education and Authentic Learning ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้จาก

ประสบการณ์ของตนได้ โดยมีหลักสูตรที่มีความหลากหลาย (มหาวิทยาลัยมหิดล, กองแผนงาน, 2564)

จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้น มหาวิทยาลัยมหิดล จึงมีนโยบายในการพัฒนาหลักสูตรให้มีความยืดหยุ่น (Flexible Program) มากยิ่งขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถบริหารจัดการระยะเวลา ช่วงเวลา สถานที่ เรียน และออกแบบแผนการเรียนของตนเองได้ โดยเป็นการบูรณาการในแต่ละกลุ่มสาขาวิชา เพื่อรองรับรูปแบบการเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย และเปิดโอกาสให้มหาวิทยาลัยได้ขยายการจัดการศึกษาให้เข้าถึงกลุ่มผู้เรียนมากขึ้น มีระบบและรูปแบบการศึกษาที่สามารถเชื่อมต่อจากการศึกษาขั้นพื้นฐานและอุดมศึกษา เมื่อสำเร็จการศึกษาจากสถาบันแล้วมีโอกาสที่จะกลับเข้ามาเรียนรู้ เพื่อเป็นการ Re-skill และ Up-Skill ได้อย่างต่อเนื่อง

ดังนั้น ในปี พ.ศ.2563 มหาวิทยาลัยมหิดลจึงได้มีการจัดทำข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นและระบบคลังหน่วยกิต พ.ศ.

2563 (มหาวิทยาลัยมหิดล, 2563) ขึ้น ซึ่งเป็นการเริ่มต้นผลักดันให้ข้อบังคับ/ประกาศของมหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้สามารถจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นได้สอดคล้องกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีความหลากหลายและความต้องการของผู้เรียนที่เพิ่มมากขึ้น ต่อมาในปี พ.ศ.2564 ได้มีการจัดทำประกาศมหาวิทยาลัยมหิดล เรื่อง แนวปฏิบัติการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นและระบบคลังหน่วยกิต ระดับต่ำกว่าปริญญาตรีและปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. 2564 (มหาวิทยาลัยมหิดล, 2564) ซึ่งมีการกำหนดนิยามและรูปแบบการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นตามค่านิยามและบริบทของมหาวิทยาลัยมหิดล โดยแบ่งออกเป็น 5 รูปแบบ ดังนี้

1) หลักสูตรที่จัดแผนการศึกษาให้มีวิชาเลือกเพิ่มเติมในหมวดวิชาเฉพาะ ซึ่งให้ผู้เรียนสามารถเลือกตามความต้องการ (Multidisciplinary Program) มีลักษณะเป็นหลักสูตรที่มีเนื้อหาและเวลาในการเรียนรู้เพื่อสนองความต้องการในการเรียนรู้ของผู้เรียน มีโครงสร้างหลักสูตรที่มีความยืดหยุ่น กำหนดวิชาเฉพาะ ซึ่งเป็นวิชาบังคับ วิชาแกน วิชาเฉพาะด้าน วิชาพื้นฐาน วิชาชีพ และวิชาชีพ เท่าที่จำเป็นเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะสำคัญเพียงพอสำหรับเป็นพื้นฐานของสาขาวิชา โดยมีจำนวนหน่วยกิตให้เลือกในหมวดวิชาเฉพาะอย่างน้อยร้อยละ 20 ของหน่วยกิตในหมวดวิชาเฉพาะตามโครงสร้างหลักสูตร

2) หลักสูตรที่มีวิชาให้ผู้เรียนเลือกเวลาและสถานที่ ตามความต้องการ (Flexible Time and Place) โดยใช้เทคโนโลยีการศึกษาเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ มีรายวิชาที่อยู่ในระบบการจัดการเรียนรู้ (Learning Management System: LMS) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสาน (Blended Learning) หรือห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) ซึ่งต้องมีการจัดการเรียนรู้ผ่านช่องทางออนไลน์โดยใช้ e-Learning ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนหน่วยกิตในหมวดวิชาเฉพาะของหลักสูตร และรายวิชาที่นำมาคำนวณหน่วยกิต จะต้องใช้เวลาในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ผ่านช่องทางออนไลน์ใน

การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของเวลาในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในรายวิชา

3) หลักสูตรที่จัดระบบการจัดการเรียนการสอนทางไกล (Distance Learning) มีลักษณะเป็นหลักสูตรที่ผู้สอนและผู้เรียนไม่ต้องพบกันในห้องเรียน มีการวางแผน เตรียมการ ถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ การบริการ และการประเมินผล ผ่านชุดการสอนทางไกล ในรูปสื่อประสมที่ประกอบด้วยสื่อหลักและสื่อเสริมที่มีสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อแพรภาพและเสียง หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์เป็นแกนกลาง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง มีระบบการประเมินที่มีคุณภาพและเชื่อถือได้ และเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะได้ประกาศนียบัตรหรือปริญญาบัตรที่มีศักดิ์และสิทธิ์เช่นเดียวกับประกาศนียบัตรหรือปริญญาบัตรจากหลักสูตรในระบบชั้นเรียน

4) หลักสูตรปริญญาร่วม (Joint Degree) หรือหลักสูตรสองปริญญา (Double Degree) มีลักษณะเป็นหลักสูตรที่มีการจัดทำข้อตกลงความร่วมมือระหว่างส่วนงานภายในมหาวิทยาลัย หรือระหว่างสถาบันการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีแผนการศึกษาหรือช่องทางการศึกษา (Study Plan หรือ Study Track) ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้ตามที่ต้องการ มีจำนวนหน่วยกิตที่ต้องศึกษาในแต่ละแผนการศึกษาอย่างชัดเจน โดยสอดคล้องกับเงื่อนไขคุณสมบัติที่ส่วนงานหรือมหาวิทยาลัยมหิดล รวมทั้งมหาวิทยาลัยคู่ความร่วมมือผ่านการทำบันทึกข้อตกลง (MOU)

5) หลักสูตรที่มีรายวิชา/บทเรียน ซึ่งเปิดให้บุคคลภายนอกลงทะเบียนเรียนและสามารถสะสมผลการเรียนรู้ในระบบคลังหน่วยกิต (Micro-Credential) มีลักษณะหลักสูตรหรือรายวิชาที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่ไม่ใช่ นักศึกษาในระบบของหลักสูตร สามารถเลือกเรียนเนื้อหาวิชาและเวลาในการเรียนจากรายวิชาในระบบคลังหน่วยกิต และสะสมผลการเรียนรู้ในระบบคลังหน่วยกิต สามารถนำผลการเรียนมาใช้ในการเทียบโอนขอรับปริญญาได้เมื่อศึกษาครบตามหลักเกณฑ์และ

หน่วยกิตที่หลักสูตรกำหนด และสามารถใช้อย่างไรก็ตาม สหประชากรมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์บุรีรัมย์ เพื่อเทียบโอนรายวิชาในหลักสูตร

ต่อมาในปี พ.ศ. 2565 ได้มีการจัดทำประกาศ มหาวิทยาลัยมหิดล เรื่อง แนวปฏิบัติการจัดการศึกษา แบบยืดหยุ่นและระบบคลังหน่วยกิต ระดับต่ำกว่าปริญญาตรีและปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. 2565 (2565) โดยเป็นการปรับปรุงแนวปฏิบัติและ ขั้นตอนในการจัดทำหลักสูตรยืดหยุ่นให้มีความชัดเจน และสอดคล้องกับการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยมหิดล มากขึ้น

ตลอดระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยมหิดลมี นโยบายเรื่องการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นนั้น หลาย ส่วนงานภายในมหาวิทยาลัยมหิดลได้ดำเนินการ การปรับปรุงหลักสูตรและรูปแบบการจัดการศึกษาของ หลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับคำนิยามของ มหาวิทยาลัยมหิดล โดยปัจจุบันมีหลักสูตรที่ดำเนินการ จัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นตามคำนิยามของ มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 36 หลักสูตร จาก 9 ส่วนงาน คิดเป็นร้อยละ 39.56 ของจำนวนหลักสูตรทั้งหมด ระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยมหิดล (ข้อมูล ณ วันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2565) จากที่กล่าวมาข้างต้นจะ เห็นว่ามหาวิทยาลัยมหิดลให้ความสำคัญกับการ จัดการศึกษาแบบยืดหยุ่น เพื่อมุ่งให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับ ผู้เรียน อย่างไรก็ตาม มหาวิทยาลัยมหิดลยังให้ ความสำคัญกับบริบทในการจัดการศึกษาของแต่ละ หลักสูตร รวมถึงต้องการสนับสนุนให้หลักสูตรของ มหาวิทยาลัยสามารถดำเนินการจัดการศึกษาแบบ ยืดหยุ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทความวิจัยนี้ เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัย เรื่อง “การพัฒนาการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นตาม นิยามของมหาวิทยาลัยมหิดล สำหรับหลักสูตรระดับ ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล” โดยคณะผู้วิจัย ต้องการศึกษาลงลึกโอกาสในการพัฒนาการจัดการศึกษา แบบยืดหยุ่น ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการ พัฒนาการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหิดล โดย สามารถนำข้อมูลไปช่วยในการกำหนดทิศทางและ

นโยบายการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่น และยังทำให้ ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคของการจัดการเรียน การสอนในด้านต่าง ๆ รวมทั้งสามารถนำข้อมูลไปปรับปรุง ให้ตรงตามความต้องการของผู้เรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

เพื่อสำรวจปัญหาและอุปสรรคในการ จัด การศึกษาแบบยืดหยุ่นตามคำนิยามของมหาวิทยาลัยมหิดล

วิธีการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ อาจารย์ ผู้รับผิดชอบหลักสูตรระดับปริญญาตรี ที่ทำหน้าที่เป็น ประธานหลักสูตรหรืออาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวนอย่างน้อยหลักสูตรละ 1 คน จาก 91 หลักสูตร 23 ส่วนงาน ที่จัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นและไม่ได้ จัด การศึกษาแบบยืดหยุ่น (ข้อมูล ณ วันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2565) ดังนี้

ส่วนงานและหลักสูตรที่มีการจัดการศึกษา แบบยืดหยุ่น จำนวน 36 หลักสูตร ได้แก่ วิทยาลัย นานาชาติ (17 หลักสูตร) คณะแพทยศาสตร์ศิริราช- พยาบาล (4 หลักสูตร) คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาล รามาธิบดี (2 หลักสูตร) คณะวิศวกรรมศาสตร์ (2 หลักสูตร) คณะเทคนิคการแพทย์ (1 หลักสูตร) คณะวิทยาศาสตร์ (6 หลักสูตร) คณะศิลปศาสตร์ (1 หลักสูตร) วิทยาเขต กาญจนบุรี มหาวิทยาลัยมหิดล (1 หลักสูตร) และ วิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา (2 หลักสูตร)

ส่วนงานและหลักสูตรที่ไม่ได้มีการ จัด การศึกษาแบบยืดหยุ่น จำนวน 55 หลักสูตร ได้แก่ คณะกายภาพบำบัด (2 หลักสูตร) คณะทันต- แพทยศาสตร์ (2 หลักสูตร) คณะเทคนิคการแพทย์ (1 หลักสูตร) คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (2 หลักสูตร) คณะพยาบาลศาสตร์ (1 หลักสูตร) คณะ แพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี (2 หลักสูตร) คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล (2 หลักสูตร) คณะ

เภสัชศาสตร์ (2 หลักสูตร) คณะวิทยาศาสตร์ (6 หลักสูตร) คณะวิศวกรรมศาสตร์ (8 หลักสูตร) คณะศิลปศาสตร์ (2 หลักสูตร) คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ (1 หลักสูตร) คณะสัตวแพทยศาสตร์ (1 หลักสูตร) คณะสาธารณสุขศาสตร์ (2 หลักสูตร) คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ (2 หลักสูตร) โครงการจัดตั้ง-วิทยาเขตนครสวรรค์ มหาวิทยาลัยมหิดล (3 หลักสูตร) โครงการจัดตั้งวิทยาเขตอำนาจเจริญ มหาวิทยาลัยมหิดล (4 หลักสูตร) วิทยาเขตกาญจนบุรี มหาวิทยาลัยมหิดล (6 หลักสูตร) วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ (1 หลักสูตร) วิทยาลัยนานาชาติ (1 หลักสูตร) วิทยาลัยราชสุดา (2 หลักสูตร) และวิทยาลัยศาสนศึกษา (1 หลักสูตร)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม โดยคณะผู้วิจัยได้พัฒนาชุดแบบสอบถาม จากคำนิยามของการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่น จากประกาศมหาวิทยาลัยมหิดล เรื่อง แนวปฏิบัติการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นและระบบคลังหน่วยกิตระดับต่ำกว่าปริญญาตรีและปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. 2565 และระบบ ecosystem ที่ใช้สนับสนุนการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นของมหาวิทยาลัยมหิดล โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็นทั้งหมด 2 ชุดสำหรับหลักสูตรที่มีการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นและหลักสูตรที่ไม่ได้มีการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่น ที่มีการใช้คำถามปลายปิด (Close Ended Question) เป็นคำถามนำ เพื่อเป็นการกำหนดขอบเขตของงานวิจัย และมีการใช้การถามคำถามปลายเปิด (Open Ended Question) เพื่อให้ได้ข้อมูลและรายละเอียดเพิ่มเติมและเป็นการตรวจสอบคำตอบอีกครั้งจากคำถามนำ และมีการถามคำถามที่แตกต่างกันระหว่างหลักสูตรทั้ง 2 กลุ่ม ซึ่งแบบสอบถามทั้ง 2 ชุดประกอบด้วยคำถาม 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วยชื่อ ส่วนงานและหลักสูตร

ส่วนที่ 2 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่น

สำหรับ หลักสูตรที่มีการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่น ประกอบด้วยคำถามปลายปิด ซึ่งเป็นคำถามนำเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่น และเป็นการถามเกี่ยวกับการดำเนินการตามข้อบังคับ/ประกาศของมหาวิทยาลัย โดยใช้หัวข้อต่าง ๆ ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดลว่าด้วยการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นและระบบคลังหน่วยกิต พ.ศ.2563 และประกาศมหาวิทยาลัยมหิดลเรื่อง แนวปฏิบัติการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นและระบบคลังหน่วยกิตระดับต่ำกว่าปริญญาตรีและปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. 2565 เป็นตัวเลือกของคำตอบ และมีการกำหนดตัวเลือกอื่น ๆ ให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถระบุเพิ่มเติมได้ ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามสามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 ตัวเลือก จากนั้นเป็นคำถามสำหรับตรวจสอบคำตอบของข้อคำถามก่อนหน้า กล่าวคือ มีการถามเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการด้านต่าง ๆ ของหลักสูตร พร้อมทั้งมีข้อคำถามปลายเปิดสำหรับบรรยายละเอียดเพิ่มเติม

สำหรับหลักสูตรที่ไม่ได้มีการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่น ประกอบด้วยคำถามปลายปิดเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับ/ประกาศมหาวิทยาลัยมหิดล โดยใช้ตัวเลือกเช่นเดียวกับข้อคำถามของหลักสูตรที่มีการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่น และมีการใช้ข้อคำถามเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวโน้มการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นของหลักสูตรเป็นคำถามปลายปิดว่าหลักสูตรสามารถดำเนินการตามคำนิยามของมหาวิทยาลัยมหิดลได้หรือไม่ หากดำเนินการไม่ได้ ให้ระบุสาเหตุที่คาดว่าอุปสรรคในการดำเนินการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่น

ส่วนที่ 3 การสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยมหิดล และข้อเสนอแนะอื่น ๆ ประกอบด้วยคำถามปลายปิดเกี่ยวกับการปรับปรุงกฎระเบียบ/ข้อบังคับของมหาวิทยาลัยมหิดล และความต้องการในการสนับสนุนด้านต่าง ๆ และคำถามปลายเปิดสำหรับความต้องการการสนับสนุนด้านอื่น ๆ จากมหาวิทยาลัยมหิดลในการดำเนินการจัดการศึกษา

แบบยืดหยุ่นของหลักสูตรทั้งที่มีการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นและยังไม่มีจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่น ทั้งนี้ ก่อนนำแบบสอบถามไปใช้เก็บข้อมูล คณะผู้วิจัยได้ทดสอบคุณภาพแบบสอบถาม โดยตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ด้วยการหาค่าตรงกับความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ (IOC) เพื่อให้เนื้อหามีความเที่ยงตรงและสอดคล้องกับข้อกำหนดและวัตถุประสงค์ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านประเมินเนื้อหาของข้อคำถามเป็นรายข้อ และหาค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ขออนุมัติการดำเนินการสำรวจตามแบบสอบถามจากรองอธิการบดีฝ่ายการศึกษา และทำหนังสือจากกองบริหารการศึกษานักงานอธิการบดี ถึงประธานหลักสูตรที่มีการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ประธานหลักสูตรหรืออาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรตอบแบบสอบถามการพัฒนาการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นตามนิยามของมหาวิทยาลัยมหิดล สำหรับหลักสูตรระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล ผ่านระบบประเมินออนไลน์ (Lime Survey) โดยมีระยะเวลาในการเก็บข้อมูล 2 เดือน (มิถุนายน - กรกฎาคม พ.ศ. 2565) และได้มีการติดตามผลการตอบแบบสอบถามและสรุปข้อมูลผู้เข้าประเมินระหว่างทาง เพื่อดูจำนวนผู้ตอบแบบสำรวจ และส่งข้อมูลให้แก่ส่วนงานเพื่อติดตามการสำรวจ จากนั้น คณะผู้วิจัยจึงจัดเก็บข้อมูลผลการตอบแบบสอบถามจากระบบออนไลน์ และนำทุกข้อมูลที่ตอบแบบสอบถาม มาวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การคัดเลือกข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำทุกข้อมูลที่ตอบแบบสอบถามครบถ้วนสมบูรณ์ รวมทั้งสิ้น 137 คำตอบ มาวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัย

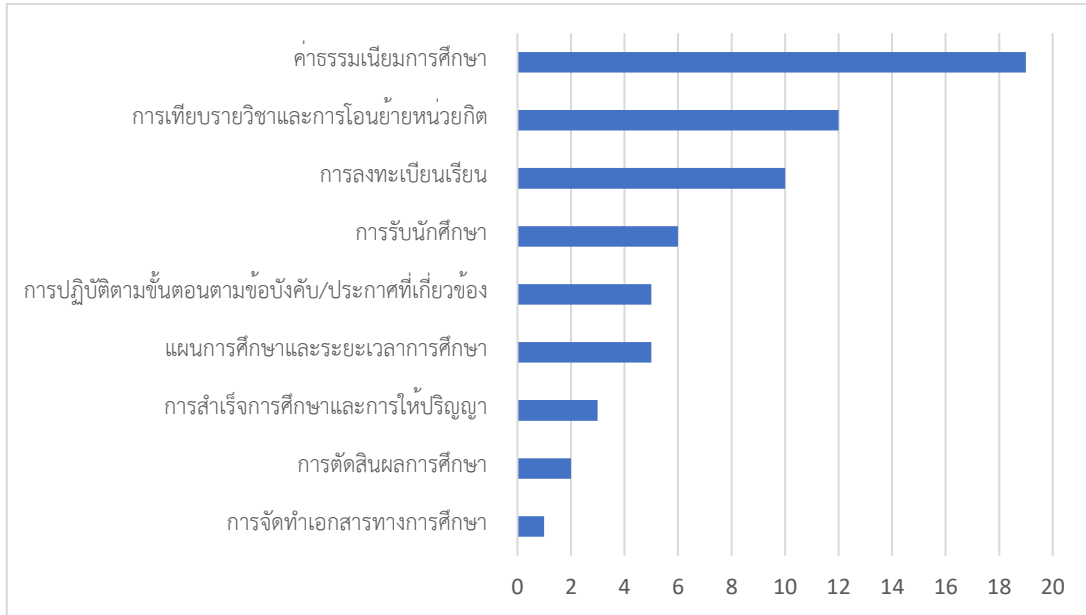
2. การวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่น จากการหาค่าความถี่และร้อยละของคำตอบจากแบบสอบถามทั้งในส่วนที่เป็นคำตอบของคำถามปลายปิดและจัดกลุ่มข้อมูลในส่วนที่เป็นคำตอบของคำถามปลายเปิด ประกอบกับใช้คำตอบในส่วนของการอธิบายและยกตัวอย่างเพิ่มเติม

ผลการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจปัจจัยที่ส่งผลในการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นตามนิยามของมหาวิทยาลัยมหิดล โดยมีการตอบกลับจากแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 137 คำตอบ แบ่งเป็นหลักสูตรที่มีการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่น จำนวน 51 คำตอบ และหลักสูตรที่ไม่ได้มีการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่น จำนวน 86 คำตอบ

หลักสูตรที่มีการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่น

จากแบบสอบถาม จำนวน 51 คำตอบ พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นสำหรับหลักสูตรที่มีการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นตามนิยามของมหาวิทยาลัยมหิดล ประกอบด้วย 1) ค่าธรรมเนียมการศึกษา 2) การเทียบรายวิชาและการโอนย้ายหน่วยกิต 3) การลงทะเบียนเรียน 4) การรับนักศึกษา 5) การปฏิบัติตามขั้นตอนตามข้อบังคับ/ประกาศที่เกี่ยวข้อง 6) แผนการศึกษาและระยะเวลาการศึกษา 7) ปัจจัยอื่น ๆ ดังรูปที่ 1

รูปที่ 1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นสำหรับหลักสูตรที่มีการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่น

1. ค่าธรรมเนียมการศึกษา

จากแบบสอบถามพบว่า หลักสูตรที่มีการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นตามคำนิยามของมหาวิทยาลัยมหิดลมีความเห็นว่า มหาวิทยาลัยมหิดลยังไม่มีแนวทางที่ชัดเจนในการคิดค่าธรรมเนียมสำหรับการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่น จำนวน 39 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 34.55 โดยได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่าการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาแบบเหมาจ่าย ไม่น่าจะรองรับกับการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่น รวมทั้งอยากให้มีความชัดเจนสำหรับค่าธรรมเนียมในการเทียบโอนประสบการณ์การเรียนรู้มาเป็นหน่วยกิตการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัย

2. การเทียบรายวิชาและการโอนย้ายหน่วยกิต

จากแบบสอบถามพบว่า หลักสูตรที่มีการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นตามคำนิยามของมหาวิทยาลัยมหิดลมีความเห็นว่า การเทียบรายวิชาและการโอนย้ายหน่วยกิตเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นเป็นอันดับสอง รองลงมาจาก

การลงทะเบียนเรียน จำนวน 12 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 21.82 โดยผู้ตอบแบบสอบถามให้ความเห็นว่า การเทียบโอนรายวิชาระหว่างหลักสูตรและระหว่างส่วนงานค่อนข้างยุ่งยากและซับซ้อน เนื้อหาในบางรายวิชาอาจจะไม่สามารถเทียบโอนได้ทั้งหมด อีกทั้งการเทียบโอนหน่วยกิตระหว่างระบบทวิภาคและระบบไตรภาคก็ทำได้ยาก

3. การลงทะเบียนเรียน

จากแบบสอบถามจำนวน 10 คำตอบ หรือคิดเป็นร้อยละ 18.18 เห็นว่า การลงทะเบียนเรียนเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นสำหรับหลักสูตรที่มีการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นตามคำนิยามของมหาวิทยาลัยมหิดล โดยผู้ตอบแบบสอบถามให้ความเห็นว่ารายวิชาที่เปิดสอนไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน อีกทั้งยังพบปัญหาในการจัดตารางเรียนที่อาจจะต้องเน้นจัดให้นักศึกษาในหลักสูตรของตนเองก่อน

4. การรับนักศึกษา

คำตอบจากแบบสอบถามจำนวน 6 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 10.91 อีกหนึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นสำหรับหลักสูตรที่มีการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นตามคำนิยามของมหาวิทยาลัยมหิดล คือ การรับนักศึกษา โดยผู้ตอบแบบสอบถามให้ความเห็นไว้ว่า ระบบคัดเลือกเข้าอุดมศึกษากลาง (Thai university Central dmission System: TCAS) ไม่เหมาะกับการรับนักศึกษาของหลักสูตร ซึ่งจากนิยามหลักสูตรยืดหยุ่นของมหาวิทยาลัยมหิดล จะมีเพียงแค่หลักสูตรประเภทที่มีรายวิชาที่สามารถสะสมผลการเรียนรู้ในระบบคลังหน่วยกิต (Micro-Credential) เท่านั้นที่จะไม่ได้รับนักศึกษาผ่านระบบ TCAS นอกจากนี้ยังมีความเห็นจากผู้ตอบแบบสอบถามว่า หลักสูตรยังขาดการประชาสัมพันธ์ที่เพียงพอ ทำให้สามารถรับนักศึกษาได้น้อย

5. การปฏิบัติตามขั้นตอนตามข้อบังคับ/

ประกาศที่เกี่ยวข้อง

จากแบบสอบถาม จำนวน 5 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 9.09 พบว่า หลักสูตรที่มีการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นตามคำนิยามของมหาวิทยาลัยมหิดลมีความเห็นว่าการปฏิบัติตามขั้นตอนตามข้อบังคับ/ประกาศที่เกี่ยวข้อง เป็นอีกปัจจัยหนึ่งส่งผลต่อการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่น โดยผู้ตอบแบบสอบถามให้ความเห็นเพิ่มเติมไว้ว่า รายละเอียดในข้อบังคับ/ประกาศ ไม่ได้เป็นอุปสรรคในการปฏิบัติตาม แต่พบปัญหาเรื่องการตีความตามประกาศในการจัดการศึกษา

6. แผนการศึกษาและระยะเวลาการศึกษา

แผนการศึกษาและระยะเวลาการศึกษาเป็นอีกปัจจัยหนึ่งส่งผลต่อการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นสำหรับหลักสูตรที่มีการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นตามคำนิยามของมหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งมีจำนวนคำตอบเท่ากับการปฏิบัติตามขั้นตอนตามข้อบังคับ/ประกาศที่เกี่ยวข้อง คือ 5 คำตอบ หรือคิดเป็นร้อยละ 9.09 โดยมี

การให้ความเห็นจากผู้ตอบแบบสอบถามว่า หลักสูตรยืดหยุ่นประเภทที่เป็นหลักสูตรการศึกษาในระบบ ไม่ควรมีการจำกัดระยะเวลาการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนใช้เวลาเรียนเท่าใดก็ได้ และสำหรับหลักสูตรที่มีการจัดการศึกษาระบบไตรภาคจะมีระยะเวลาเรียนที่ไม่ตรงกันกับระบบทวิภาค ทำให้ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องค่อนข้างยาก เช่น การจัดตารางเรียน การเทียบโอนรายวิชา

7. อื่น ๆ

ปัจจัยอื่น ๆ ได้แก่ การสำเร็จการศึกษาและการให้ปริญญา การตัดสินผลการศึกษา และการจัดทำเอกสารทางการศึกษา จำนวนรวม 6 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 10.91

หลักสูตรที่ไม่ได้มีการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่น

จากแบบสอบถาม จำนวน 86 คำตอบ พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นสำหรับหลักสูตรที่ไม่ได้มีการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นตามคำนิยามของมหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งเป็นปัจจัยที่ทำให้หลักสูตรยังไม่สามารถจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นได้ตามคำนิยามของมหาวิทยาลัยมหิดล ประกอบด้วย 1) การปฏิบัติตามขั้นตอนตามข้อบังคับ/ประกาศที่เกี่ยวข้อง 2) รูปแบบและการจัดการเรียนการสอน 3) ความพร้อมของหลักสูตร/ส่วนงาน 4) การเทียบรายวิชาและการโอนย้ายหน่วยกิต 5) การลงทะเบียนเรียน 6) การรับนักศึกษา 7) การสำเร็จการศึกษาและการให้ปริญญา 8) ข้อกำหนดของหน่วยงานที่ให้การรับรอง/ควบคุมคุณภาพหลักสูตร 9) แผนการศึกษาและระยะเวลาการศึกษา 10) การตัดสินผลการศึกษา 11) ผู้เรียน และ 12) ปัจจัยอื่น ๆ ดังรูปที่ 2

รูปที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นสำหรับหลักสูตรที่ไม่ได้มีการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่น

1. การปฏิบัติตามขั้นตอนตามข้อบังคับ/ประกาศที่เกี่ยวข้อง

จากแบบสอบถามพบว่า หลักสูตรที่ยังไม่ได้จัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นตามคำนิยามของมหาวิทยาลัยมหิดล พบปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับ/ประกาศที่เกี่ยวข้อง จำนวน 37 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 43.02 โดยมีการให้ความเห็นจากผู้ตอบแบบสอบถามว่า ไม่สามารถออกแบบหลักสูตรให้เป็นไปตามคำนิยามของมหาวิทยาลัยมหิดลได้ ไม่มีแนวทางที่ชัดเจนในการปฏิบัติ ไม่ทราบกระบวนการที่ชัดเจน ความไม่ชัดเจนของการใช้คำในข้อบังคับ/ประกาศ เช่น การสอนออนไลน์ e-learning การนับภาระงานสอนจากการสอนออนไลน์ ข้อบังคับ/ประกาศไม่มีความยืดหยุ่น ไม่สามารถเลือกรูปแบบหลักสูตรที่เหมาะสมกับบริบทของหลักสูตรได้ และยังไม่เคยลองปฏิบัติจริงตามข้อบังคับ/ประกาศ

2. รูปแบบและการจัดการเรียนการสอน

ปัจจัยต่อมา คือ รูปแบบและการจัดการเรียนการสอน มีคำตอบจำนวน 28 คำตอบ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 32.56 โดยส่วนใหญ่ของผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่า รายวิชาในหลักสูตรเป็นรายวิชาที่มีการฝึกปฏิบัติในห้องปฏิบัติการหรือสถานที่ปฏิบัติงานจริงหรือต้องมีการฝึกภาคสนาม และต้องมีการแนะนำจากอาจารย์ผู้สอนอย่างใกล้ชิด ทำให้ไม่สามารถจัดการเรียนการสอนให้มีความยืดหยุ่นได้ การเรียนรู้ในหลักสูตรจะต้องเรียนเป็นลำดับขั้น หลายรายวิชาเป็นรายวิชาที่ต้องเรียนต่อเนื่อง มีการกำหนดรายวิชาที่ต้องเรียนมาก่อน (Prerequisites) เพื่อเป็นพื้นฐานต่อยอดในรายวิชาต่อไป หากเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความสนใจ อาจจะมีผลกระทบต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน อีกทั้งรายวิชาไม่ได้ถูกออกแบบมาให้มีการวัดผลที่มีความยืดหยุ่น หากมีการปรับวิธีการวัดและประเมินผลอาจจะทำให้ผู้เรียนไม่ได้บรรลุตามผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ นอกจากนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามยังมีความเห็นว่า หากเป็นรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปหรือรายวิชาที่

เป็นรายวิชาบรรยาย น่าจะสามารถจัดการเรียนการสอนให้มีความยืดหยุ่นได้

3. ความพร้อมของหลักสูตร/ส่วนงาน

จากแบบสอบถาม จำนวน 22 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 25.58 เป็นปัจจัยเรื่องความพร้อมของส่วนงานที่ทำให้ยังไม่สามารถดำเนินการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นตามคำนิยามของมหาวิทยาลัยมหิดลได้ โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่า มีจำนวนบุคลากร/อาจารย์ไม่เพียงพอที่จะดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นและไม่ได้มีผู้รับผิดชอบอย่างจริงจัง เนื่องจากบุคลากร/อาจารย์มีภาระงานที่มากอยู่แล้ว รวมทั้งยังไม่มีความพร้อมในด้านอุปกรณ์ ระบบการประเมินผล และสิ่งสนับสนุนสำหรับการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์หรือการสอนทางไกล

ทั้งนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนแบบยืดหยุ่นตามคำนิยามของมหาวิทยาลัยมหิดล จะต้องใช้ระยะเวลาในการเตรียมความพร้อม และมีการวางแผนอย่างถี่ถ้วน เนื่องจากมีผลกระทบกับหลักสูตรในหลายมิติ อาจจะต้องรอให้ถึงวงรอบในการปรับปรุงหลักสูตรก่อน เช่น การปรับหลักสูตรให้เป็นหลักสูตรที่มีการเรียนการสอนแบบออนไลน์ให้ได้ร้อยละ 20 ของหน่วยกิตในหมวดวิชาเฉพาะ ซึ่งสามารถทำได้ แต่ในระยะแรกอาจทำได้ไม่ตามที่กำหนดในคำนิยาม และการจัดทำหลักสูตร Joint Degree หรือ Double Degree จะต้องมีการกำหนดแผนการสอนให้ชัดเจนและมีการหารือเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างส่วนงานในมหาวิทยาลัยมหิดลหรือสถาบันอื่น

4. การเทียบรายวิชาและการโอนย้ายหน่วยกิต

การเทียบรายวิชาและการโอนย้ายหน่วยกิตก็เป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นตามคำนิยามของมหาวิทยาลัยมหิดล สำหรับหลักสูตรที่ยังไม่ได้มีการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่น จากแบบสอบถามจำนวน 18 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 20.93 โดยมีการให้ความเห็นจากผู้ตอบแบบสอบถามไว้ว่า

อาจจะมีการระบุเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีการเทียบโอนระหว่างรายวิชาที่มีการตัดสินผลเป็นสัญลักษณ์ที่มีแต้มประจำ (A-F) และไม่มีแต้มประจำ (O/S/U) ควรมีแนวทางการเทียบโอนประสบการณ์การเรียนรู้ และควรมีแนวทางการเทียบโอนรายวิชาแบบยืดหยุ่นและรายวิชาในหลักสูตรปกติ อีกทั้งการเทียบโอนอาจจะทำได้ยากในกรณีที่ผู้เรียนมาจากหลักสูตรที่มีเนื้อหาต่างกันอย่าง

5. การลงทะเบียนเรียน

คำตอบจากแบบสอบถาม จำนวน 16 คำตอบ หรือคิดเป็นร้อยละ 18.60 เห็นว่า การลงทะเบียนเรียนเป็นอีกปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นตามคำนิยามของมหาวิทยาลัยมหิดล โดยผู้ตอบแบบสอบถามให้ความเห็นไว้ว่า การกำหนดจำนวนหน่วยกิตต่ำสุดและสูงสุดในการลงทะเบียนเรียนในแต่ละภาคการศึกษา จะทำให้นักศึกษาไม่สามารถสำเร็จการศึกษาได้ก่อนระยะเวลาที่กำหนดในหลักสูตร การให้นักศึกษาสามารถเลือกลงทะเบียนได้เองตามความสนใจจะทำให้นักศึกษาสามารถบริหารจัดการเวลาเรียนได้เอง ซึ่งน่าจะเหมาะสมกับความสนใจของผู้เรียนและการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันมากกว่า อีกทั้งยังไม่แน่ใจแนวทางการดำเนินการกรณีที่มีการสะสมหน่วยกิตของรายวิชาไว้ก่อนบางส่วน เช่น ผู้เรียนเรียนล่วงหน้าและสะสมหน่วยกิตในรายวิชาไว้ 1 หน่วยกิต จากรายวิชาที่มี 3 หน่วยกิต ผู้เรียนจะต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชานั้นอย่างไร สามารถขาดเรียนในหัวข้อการเรียนรู้นั้นได้เลยหรือไม่ และมีผลกระทบกับเวลาเรียนของรายวิชาหรือไม่ อีกทั้งควรมีหน่วยงานที่ดูแลเรื่องการลงทะเบียนสำหรับรายวิชาแบบยืดหยุ่นให้ชัดเจน

6. การรับนักศึกษา

การรับนักศึกษา มีจำนวนคำตอบจากแบบสอบถาม 12 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 13.95 โดยมีความเห็นจากผู้ตอบแบบสอบถามว่า การรับนักศึกษาสำหรับหลักสูตรยืดหยุ่น โดยเฉพาะการเปิดให้บุคคลภายนอกเรียนรายวิชาของมหาวิทยาลัยมหิดลเพื่อสะสมหน่วยกิต ซึ่งผู้เรียนจะเป็นใครก็ได้ จะทำให้

เกิดการเปรียบเทียบกับ การรับนักศึกษาในระบบปกติ และยังไม่ทราบรายละเอียดที่ชัดเจนในการรับนักศึกษา ในระบบคลังหน่วยกิต นอกจากนี้ควรจะมีหน่วยงานที่ ทำหน้าที่ในการรับนักศึกษาสำหรับผู้เรียนในระบบคลัง หน่วยกิต

7. การสำเร็จการศึกษาและการให้ปริญญา

ปัจจัยต่อมา คือ การสำเร็จการศึกษาและการ ให้ปริญญา มีจำนวนคำตอบเท่ากับการรับนักศึกษา คือ 12 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 13.95 สำหรับบางหลักสูตร ของมหาวิทยาลัยมหิดลจะมีเงื่อนไขที่เป็นข้อกำหนดของ องค์กรวิชาชีพ และมีผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่า การ กำหนดระยะเวลาการศึกษาระดับปริญญาตรีไว้ที่ 4 ปี อาจจะไม่ทันต่อสถานการณ์ปัจจุบันและความสามารถ ของผู้เรียนบางส่วนที่สามารถสำเร็จการศึกษาได้ก่อน ระยะเวลาที่กำหนด

8. ข้อกำหนดของหน่วยงานที่ให้การ รับรอง/ควบคุมคุณภาพหลักสูตร

ข้อกำหนดของหน่วยงานที่ให้การรับรอง/ ควบคุมคุณภาพหลักสูตร เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อ การจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นของมหาวิทยาลัยมหิดล จากแบบสอบถามจำนวน 11 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 12.79 เนื่องจากหลักสูตรของมหาวิทยาลัยมหิดล จำนวนหนึ่งเป็นหลักสูตรที่ต้องมีการรับรองโดยองค์กร วิชาชีพหรือต้องมีการจัดการเรียนการสอนตาม มาตรฐานคุณวุฒิของสาขาวิชาตามเกณฑ์มาตรฐาน คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ทำให้ต้อง มีการจัดการเรียนการสอนและออกแบบหลักสูตรตาม ข้อกำหนดดังกล่าว เพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน โดยมีความเห็นจากผู้ตอบแบบสอบถามว่า การจะดำเนินการ จัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นจะต้องมีการเปรียบเทียบกับ ระเบียบขององค์กรวิชาชีพหรือหารือกับองค์กรวิชาชีพ ก่อน มีการกำหนดรายวิชาบังคับไว้จำนวนมากเพื่อให้ ผู้เรียนสามารถสอบใบประกอบวิชาชีพได้ รวมทั้งการ กำหนดชั่วโมงเรียนในการฝึกปฏิบัติ หากจะให้ผู้เรียน

เลือกเรียนรายวิชาได้ตามความสนใจ จะทำให้หน่วยกิต ของ หลักสูตรมีจำนวนเพิ่มขึ้น

9. แผนการศึกษาและระยะเวลาการศึกษา

จากแบบสอบถามจำนวน 10 คำตอบ คิดเป็น ร้อยละ 11.63 พบว่า แผนการศึกษาและระยะเวลา การศึกษาเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่หลักสูตรยังไม่ได้จัด การศึกษาตามค่านิยมของมหาวิทยาลัยมหิดล โดย ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่า ไม่ควรมีการกำหนด ระยะเวลาในการศึกษา โดยให้ผู้เรียนสามารถกำหนด แผนการศึกษาและระยะเวลาการศึกษาได้เอง และกรณี ที่มีการเทียบโอนรายวิชาในระบบคลังหน่วยกิต จะมีการ กำหนดระยะเวลาขององค์ความรู้ที่เรียนหรือไม่

10. การตัดสินผลการศึกษา

จากแบบสอบถามจำนวน 4 คำตอบ คิดเป็น ร้อยละ 4.65 พบว่าการตัดสินผลการศึกษาก็เป็นอีก ปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่น เพื่อให้การตัดสินผลมีความชัดเจนและเป็นไปตาม ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ โดยมีความเห็นจาก ผู้ตอบแบบสอบถามว่า การจัดการวัดผลในรายวิชาที่มี การเรียนแบบยืดหยุ่นหรือเปิดให้บุคคลภายนอก สามารถลงทะเบียนเรียนเพื่อสะสมหน่วยกิตได้ ควรมี การกำหนดวันในการวัดผลให้ชัดเจนและนัดหมายเป็น วันเดียวกัน เนื่องจากหากมีการวัดผลตามที่ผู้เรียน สะดวก อาจจะต้องมีข้อสอบมากกว่า 1 ชุด เพื่อให้ ยุติธรรมต่อผู้เรียนมากที่สุด ซึ่งจะทำให้ยากในการ ปฏิบัติจริง หรือในกรณีที่ผู้เรียนสะสมหน่วยกิตมา ล่วงหน้าแล้ว 1 หน่วยกิต จากรายวิชาที่มี 3 หน่วยกิต จะสามารถนำผลการเรียนรู้ในส่วนที่สะสมมาล่วงหน้า แล้วมารวมกับการเรียนการสอนในชั้นเรียนปกติได้ หรือไม่ และจะมีมาตรฐานเดียวกับผู้เรียนในชั้นเรียน ปกติหรือไม่

11. ผู้เรียน

ปัจจัยด้านผู้เรียน มีคำตอบจากแบบสอบถาม จำนวน 4 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 4.65 เท่ากันกับการ

ตัดสินผลการศึกษา โดยมีความเห็นจากผู้ตอบแบบสอบถามว่า หลักสูตรยังไม่ทราบความต้องการและแนวโน้มของผู้เรียนมากนัก เนื่องจากเป็นหลักสูตรใหม่ จึงอาจจะยังไม่สามารถเลือกแนวทางการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียนของตนได้ ด้านการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์หรือการสอนทางไกล หลักสูตรก็ไม่ทราบว่าผู้เรียนจะมีความพร้อมหรือไม่ในการเรียนการสอน ในบางหลักสูตรมีผู้เรียนที่เป็นผู้ที่มีความต้องการพิเศษ ที่ต้องมีการดูแลอย่างใกล้ชิด ทำให้การจัดการเรียนการสอนแบบยืดหยุ่นตามคำนิยามของมหาวิทยาลัยมหิดลอาจจะทำได้ยาก อีกทั้งยังมีหลักสูตรที่ยังไม่เห็นประโยชน์ที่ผู้เรียนจะได้รับมากขึ้น

นอกจากนี้ ในมิติของผู้เรียน มีหลักสูตรที่มองว่าการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์หรือแบบทางไกล จะทำให้ผู้เรียนขาดทักษะในการเข้าสังคม การทำงานเป็นทีม และการสื่อสาร ซึ่งที่ผ่านมา ทักษะเหล่านี้ถือเป็นจุดอ่อนของนักศึกษาในหลักสูตรที่หลักสูตรพยายามปรับปรุงแก้ไข

12. ปัจจัยอื่น ๆ

ปัจจัยอื่น ๆ สำหรับหลักสูตรที่ยังไม่ได้มีการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นตามคำนิยามของมหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 4 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 4.65 ได้แก่ ค่าธรรมเนียมการศึกษาทั้งการจัดเก็บและจัดสรรค่าธรรมเนียมที่ยังไม่มีความชัดเจน การจัดทำเอกสารทางการศึกษาที่มีความยุ่งยาก และยังไม่มียุทธศาสตร์ที่ให้คำปรึกษาหรือดูแลเรื่องการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นโดยเฉพาะ

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยจะเห็นว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นตามคำนิยามของมหาวิทยาลัยมหิดล สำหรับหลักสูตรที่มีการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นแล้ว และหลักสูตรที่ยังไม่ได้มีการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่น ไม่ได้แตกต่างกันมากนัก หากมองในภาพรวม ได้แก่ การปฏิบัติตามขั้นตอนตาม

ข้อบังคับ/ประกาศที่เกี่ยวข้อง การเทียบรายวิชาและการโอนย้ายหน่วยกิต การลงทะเบียนเรียน ค่าธรรมเนียมการศึกษา การรับนักศึกษา การสำเร็จการศึกษาและการให้ปริญญา แผนการศึกษาและระยะเวลาการศึกษา และการตัดสินผลการศึกษา ซึ่งเป็นปัจจัยที่ถูกกำหนดโดยกฎระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ แต่จะมีความถี่ที่แตกต่างกัน ดังนี้

หลักสูตรที่มีการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นตามคำนิยามของมหาวิทยาลัยมหิดล มองว่า ค่าธรรมเนียมการศึกษาเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นมากที่สุด รองลงมาคือ การเทียบรายวิชาและการโอนย้ายหน่วยกิต การลงทะเบียนเรียน การปฏิบัติตามขั้นตอนตามข้อบังคับ/ประกาศที่เกี่ยวข้อง แผนการศึกษาและระยะเวลาการศึกษา และปัจจัยอื่น ๆ ได้แก่ การสำเร็จการศึกษาและการให้ปริญญา การตัดสินผลการศึกษา และการจัดทำเอกสารทางการศึกษา

หลักสูตรที่ไม่ได้มีการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นตามคำนิยามของมหาวิทยาลัยมหิดล มองว่าการปฏิบัติตามขั้นตอนตามข้อบังคับ/ประกาศที่เกี่ยวข้องเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นมากที่สุด รองลงมาคือ รูปแบบและการจัดการเรียนการสอน ความพร้อมของหลักสูตร/ส่วนงาน การเทียบรายวิชาและการโอนย้ายหน่วยกิต การลงทะเบียนเรียน การรับนักศึกษา การสำเร็จการศึกษาและการให้ปริญญา ข้อกำหนดของหน่วยงานที่ให้การรับรอง/ควบคุมคุณภาพหลักสูตร แผนการศึกษาและระยะเวลาการศึกษา การตัดสินผลการศึกษา ผู้เรียน และปัจจัยอื่น ๆ ได้แก่ ค่าธรรมเนียมการศึกษา การจัดทำเอกสารทางการศึกษา และขาดหน่วยงานที่ให้คำปรึกษาโดยเฉพาะ

ทั้งนี้ หากพิจารณาจากความถี่ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นของหลักสูตรที่มีการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นและไม่ได้มีการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นจะเห็นว่า หลักสูตรที่มีการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นแล้วมองว่า ค่าธรรมเนียมการศึกษาเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการศึกษา

ส่วนหลักสูตรที่ไม่ได้จัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นมองว่า ค่าธรรมเนียมการศึกษาเป็นปัจจัยอันดับท้าย อาจเนื่องมาจากหลักสูตรกลุ่มแรกได้มีการดำเนินการจัดการเรียนการสอนไปแล้ว จึงอยากให้มีแนวทางเกี่ยวกับค่าธรรมเนียมการศึกษาที่ชัดเจน ส่วนกลุ่มหลักสูตรที่ยังไม่ได้จัดการเรียนการสอนจะมองที่ปัจจัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับ/ประกาศมากกว่า เนื่องจากยังไม่เคยลองปฏิบัติตามข้อบังคับ/ประกาศ หรือขาดความเข้าใจในคำนิยามและวิธีการปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ โรชินี ทุนทอง (2557) ที่มีการกล่าวถึงปัญหาของกระบวนการในการจัดทำหลักสูตรที่ต้องมีการพัฒนาปรับปรุงกระบวนการให้มีความทันสมัยและเป็นปัจจุบัน และปัจจุบันมีกฎระเบียบที่มีการเปลี่ยนแปลงไปเป็นจำนวนมาก จึงควรมีการทำความเข้าใจกับหลักสูตรต่าง ๆ ให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

นอกจากนี้ จะเห็นได้ว่ามีปัจจัยที่แตกต่างกัน ระหว่างหลักสูตรที่มีการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นและหลักสูตรที่ไม่ได้จัดการศึกษาแบบยืดหยุ่น คือ หลักสูตรที่ยังไม่ได้มีการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่น มีปัจจัยที่เพิ่มขึ้น ได้แก่ รูปแบบและการจัดการเรียนการสอน ความพร้อมของหลักสูตร/ส่วนงาน ข้อกำหนดของหน่วยงานที่ให้การรับรอง/ควบคุมคุณภาพหลักสูตร ผู้เรียน และปัจจัยอื่น ๆ คือ ขาดหน่วยงานที่ให้การปรึกษาโดยเฉพาะ

สำหรับปัจจัยด้านความพร้อมของหลักสูตร/ส่วนงานนั้นสอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทวัน ทองพิทักษ์ และคณะ (2559) ที่ได้ศึกษาสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ในปัจจุบัน เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบยืดหยุ่นสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยพบว่าผู้สอนมีปัญหาด้านเวลา สถานที่ อุปกรณ์ และสื่อการเรียนรู้

หากพิจารณาปัจจัยที่กล่าวมากับลักษณะของหลักสูตรที่ยังไม่ได้มีการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นจะพบว่าเป็นหลักสูตรมีลักษณะการเรียนการสอนที่เน้นการปฏิบัติการ เป็นหลักสูตรประเภทวิชาชีพ และยังมีความกังวลเรื่องความพร้อมในการจัดการเรียนการสอน

แบบยืดหยุ่น โดยหลักสูตรของมหาวิทยาลัยมหิดลที่มีสาขาวิชาชีพกำกับมาตรฐานหลักสูตร มีจำนวนทั้งสิ้น 33 หลักสูตร (ข้อมูล ณ วันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2565)

อีกปัจจัยที่มีการกล่าวถึงสำหรับหลักสูตรที่ยังไม่มีการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่น คือ ปัจจัยด้านผู้เรียน ซึ่งหากพิจารณาในด้านการพัฒนาหลักสูตรระดับปริญญาตรี ได้มีการกำหนดไว้ในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 ให้ทุกหลักสูตรกำหนดระบบการประกันคุณภาพของหลักสูตร โดยมีการประกันคุณภาพด้านนักศึกษาเป็น 1 ในองค์ประกอบหลักในการประกันคุณภาพ 6 ด้าน ได้แก่ การกำกับมาตรฐาน บัณฑิต นักศึกษา อาจารย์ หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน และสนับสนุนการเรียนรู้ อีกทั้งยังมีการกำหนดตัวบ่งชี้การดำเนินงานของหลักสูตรเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษา ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า ผู้เรียนถือเป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรการศึกษารวมทั้ง เรณูมาศ มาอุ่น (2559) ยังได้กล่าวไว้ในตอนหนึ่งของบทความ เรื่อง การจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน คือ คุณลักษณะของผู้เรียน ได้แก่ ความแตกต่างระหว่างบุคลิกของผู้เรียน ประสบการณ์การเรียนรู้ในอดีต และความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่กำลังจะเรียน

สรุปผลการวิจัยและประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นตามคำนิยามของมหาวิทยาลัยมหิดลในภาพรวม เป็นปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้องข้อกับข้อบังคับ/ประกาศของมหาวิทยาลัย ได้แก่ การปฏิบัติตามขั้นตอนตามข้อบังคับ/ประกาศที่เกี่ยวข้อง การเทียบรายวิชาและการโอนย้ายหน่วยกิต การลงทะเบียนเรียน ค่าธรรมเนียมการศึกษา การรับนักศึกษา การสำเร็จการศึกษาและการให้ปริญญา

แผนการศึกษาและระยะเวลาการศึกษา และการตัดสินใจ ผลการศึกษา นอกจากนี้ ปัจจัยที่เพิ่มเติมเข้ามาสำหรับ หลักสูตรที่ยังไม่ได้มีการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่น ได้แก่ รูปแบบและการจัดการเรียนการสอน ความพร้อมของหลักสูตร/ส่วนงาน ข้อกำหนดของหน่วยงาน ที่ให้การรับรอง/ควบคุมคุณภาพหลักสูตร ผู้เรียน และ ปัจจัยอื่น ๆ คือ ขาดหน่วยงานที่ให้คำปรึกษาโดยเฉพาะ ซึ่งผลการศึกษาในครั้งนี้จะช่วยให้มหาวิทยาลัยสามารถ กำหนดนโยบายในการพัฒนาการจัดการศึกษาแบบ ยืดหยุ่นให้เหมาะสมกับบริบทของแต่ละหลักสูตรได้มาก ยิ่งขึ้น โดยพิจารณาจากปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นมากที่สุดเป็นอันดับแรก และ อาจมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกลุ่มหลักสูตรที่จัดการ การศึกษาแบบยืดหยุ่นและกลุ่มที่ไม่ได้จัดการศึกษา แบบยืดหยุ่น ผ่านกระบวนการจัดการความรู้ (Knowledge Management: KM) เพื่อร่วมกันหาแนว ทางการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่นที่เหมาะสมตาม บริบทของแต่ละหลักสูตรต่อไป

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ควรมีการทบทวนข้อบังคับ/ประกาศให้มีความยืดหยุ่นสอดคล้องกับนโยบายการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่น และมีการจัดทำแนวปฏิบัติในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจน รวมทั้งมีการสื่อสารแนวปฏิบัติ หรือการดำเนินการตามข้อบังคับไปยังส่วนงานและ หลักสูตรทั้งระดับผู้บริหารส่วนงาน คณาจารย์ และ บุคลากรที่เกี่ยวข้อง
2. ควรมีหน่วยงานที่คอยสนับสนุนการจัดการ การศึกษาแบบยืดหยุ่น ได้แก่ การให้คำปรึกษาในการ พัฒนาหลักสูตรแบบยืดหยุ่น การรับนักศึกษา การ ลงทะเบียน และการพัฒนาบทเรียนมาเทียบเคียงก่อน นำไปสะสมเป็นหน่วยกิต
3. ควรมีการติดตามความพึงพอใจในการจัดการ การศึกษาแบบยืดหยุ่นตามคำนิยามของ มหาวิทยาลัยมหิดลในมุมมองของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) ให้ครอบคลุมทั้งมหาวิทยาลัยมหิดล

ได้แก่ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน บุคลากรที่เกี่ยวข้อง ผู้เรียน และผู้ใช้บัณฑิต

กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณบุคคลที่ให้คำแนะนํา และสนับสนุนในการทำวิจัยให้สำเร็จลุล่วงได้ ได้แก่ รศ.ดร.ภก.เนติ สุขสมบูรณ์ รองอธิการบดีฝ่ายการศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล ผศ.ดร.นพพล เม่าสวัสดิ์ ผู้อำนวยการ- หอสมุดและคลังความรู้ มหาวิทยาลัยมหิดล ดร. สมชาติ พนาเกษม ที่ปรึกษาด้านการจัดการการศึกษา กอง บริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล และ ดร. สวาตีร์ สันติพิริยพร อดีตผู้อำนวยการกองบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล

ขอขอบคุณประธานหลักสูตรและอาจารย์ ผู้รับผิดชอบหลักสูตรระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล ทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลและ เจ้าหน้าที่ฝ่ายการศึกษาของส่วนงาน ที่คอยช่วยเหลือ ประสานงานและติดตามการเก็บข้อมูลสำหรับการวิจัย ครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- กองแผนงาน มหาวิทยาลัยมหิดล, (2564, 21 เมษายน). *แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. 2563-2566 (ฉบับทบทวน พ.ศ. 2564)*. <https://mahidol.ac.th/th/plan63-66/>
- นันทวัน ทองพิทักษ์, เสนอ ภิรมจิตรผ่อง และ สมาน อัครภูมิ (2559). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบยืดหยุ่นสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง. *Veridian E-Journal, Silpakorn University*, 9(3), 527-542.
- ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558. (2558, 13 พฤศจิกายน). *ราชกิจจานุเบกษา*, เล่ม 132 ตอนพิเศษ 295 ง, หน้า 2-11.

มหาวิทยาลัยมหิดล. (2563, 28 พฤษภาคม). *ข้อบังคับ*

*มหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการจัดการศึกษา
แบบยืดหยุ่นและระบบคลังหน่วยกิต พ.ศ.
2563.*

<https://op.mahidol.ac.th/ea/wp-content/uploads/2021/07/role-credit-bank-th.pdf>

_____. (2564, 19 สิงหาคม). *ประกาศมหาวิทยาลัย*

*มหิดล เรื่อง แนวปฏิบัติการจัดการศึกษาแบบ
ยืดหยุ่นและระบบคลังหน่วยกิต ระดับต่ำกว่า
ปริญญาตรีและปริญญาตรี*

มหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. 2564.

<https://op.mahidol.ac.th/ea/wp-content/uploads/2021/08/flexi-plan.pdf>

_____. (2565, 2 มีนาคม). *ประกาศมหาวิทยาลัย*

*มหิดล เรื่อง แนวปฏิบัติการจัดการศึกษาแบบ
ยืดหยุ่นและระบบคลังหน่วยกิต ระดับต่ำกว่า
ปริญญาตรีและปริญญาตรี*

มหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. 2565.

<https://op.mahidol.ac.th/ea/wp-content/uploads/2022/03/P124-mufe.pdf>

เรณูมาศ มาอูน. (2559). การจัดการเรียนการสอนใน

ระดับอุดมศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ.

วารสารเทคโนโลยีภาคใต้, 9(2), 169-176.

โรชนี หุ่นทอง. (2557). ปัญหาในการจัดทำหลักสูตร

มหาวิทยาลัยมหาสารคามตามกรอบ

มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ.

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. วารสารสาระคาม,

5(2), 67-83

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2552, 15

กรกฎาคม). *กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ*

ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552.

<https://drive.google.com/file/d/1sNErvFCD2hKxEDp-6bymOMDI-J1KSMh/view>

การศึกษาและวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตบัณฑิต คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา
The Study and Costs Analysis of Graduate Production of School of Dentistry,
University of Phayao

สุธาสิณี หินแก้ว*

Suthasinee Hinkaeo*

บทคัดย่อ

การศึกษาและวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตบัณฑิต คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาและวิเคราะห์ต้นทุนรวมในการผลิตบัณฑิต คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา 2) ศึกษาและวิเคราะห์ต้นทุนต่อหัวในการผลิตบัณฑิต คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลงบประมาณรายจ่าย และจำนวนนิสิตระดับปริญญาตรี หลักสูตรทันตแพทยศาสตรบัณฑิต ประจำปีการศึกษา 2564 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย โดยวิเคราะห์ข้อมูลจำแนกต้นทุนทางตรงและต้นทุนทางอ้อม โดยไม่รวมค่าใช้จ่ายจากส่วนกลาง

ผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่า คณะทันตแพทยศาสตร์มีค่าใช้จ่ายจริง ประจำปีการศึกษา 2564 จำนวน 49,725,303.43 บาท เป็นงบบุคลากร จำนวน 23,347,856.13 บาท คิดเป็นร้อยละ 52.98 งบลงทุน จำนวน 6,994,748.60 บาท คิดเป็นร้อยละ 14.07 งบดำเนินงาน จำนวน 14,957,589.77 บาท คิดเป็นร้อยละ 30.08 งบเงินอุดหนุน จำนวน 960,839.73 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.93 และงบรายจ่ายอื่น จำนวน 468,269.20 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.94 ต้นทุนรวมในการผลิตบัณฑิต คณะทันตแพทยศาสตร์ ประจำปีการศึกษา 2564 มีจำนวนทั้งสิ้น จำนวน 49,725,303.43 บาท เป็นต้นทุนทางตรง จำนวน 28,972,769.41 บาท คิดเป็นร้อยละ 58.27 ต้นทุนทางอ้อม จำนวน 20,752,534.02 บาท คิดเป็นร้อยละ 41.73 โดยเป็นต้นทุนต่อหัวในการผลิตบัณฑิตของนิสิตชั้นปีที่ 2 มากที่สุด จำนวน 13,249,005.47 บาท รองลงมาเป็นนิสิตชั้นปีที่ 4 จำนวน 12,345,664.18 บาท และนิสิตชั้นปีที่ 1 จำนวน 10,840,095.38 บาท ตามลำดับ ซึ่งจากการวิเคราะห์ต้นทุนในการผลิตบัณฑิตพบว่าต้นทุนด้านงบบุคลากรมากที่สุด รองลงมาเป็นงบลงทุนและงบดำเนินงานตามลำดับ โดยหากรับนิสิตตามเป้าหมายที่กำหนด จำนวน 30 คน และรักษาอัตราคงอยู่จนนิสิตสำเร็จการศึกษา ต้นทุนในการผลิตบัณฑิตจะลดลง ส่งผลให้เกิดความคุ้มค่าและประสิทธิผลของการบริหารจัดการยิ่งขึ้น

คำสำคัญ : ต้นทุนต่อหัว; ต้นทุนทางตรง; ต้นทุนทางอ้อม; บัณฑิตทันตแพทย์

งานวิชาการ คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

Academic Department, School of Dentistry, University of Phayao

* Corresponding author : suthasinee.hi@up.ac.th

Abstract

The objectives of this study were to 1) Study and analyze the total cost of producing graduates of School of Dentistry, University of Phayao, and 2) Study and analyze the per capita cost associate with producing graduates of School of Dentistry, University of Phayao. The data used in the study were expenditure budget data. Fiscal Year 2021 of the School of Dentistry University of Phayao as well as the number of the undergraduate students, Doctor of Dentistry programs. The statistics used to data analysis comprised percentage and mean. The data were analyzed the direct cost classification data and indirect costs, while the central university expenditure was not included.

The results of the study showed that the School of Dentistry has an expenses in the academic year 2021 of 49,725,303.43 baht, which included the personnel budget of 23,347,856.13 baht (52.98 percent), the investment budget of 6,994,748.60 baht (14.07 percent), the operating budget of 14,957,589.77 baht (30.08 percent), the subsidy amount of 960,839.73 baht (1.93 percent), and other expenditures of 468,269.20 baht (0.94 percent). From the total cost the direct costs was 28,972,769.41 baht, representing 58.27 percent of total cost. The indirect costs was 20,752,534.02 baht representing 41.73 percent of total cost. The aforementioned cost, Which was the cost per student of producing graduates was the highest for second-year students (13,249,005.47 baht), followed by fourth-year students (12,345,664.18 baht), and first-year students (10,840,095.38 baht). From the analysis of the cost of producing graduates, it was found that the cost of the personnel budget was the highest followed by the investment budget and the operating budget, respectively. If the school admit the expected 30 students and maintain this number of students until they graduate from the Doctor of Dentistry program, the total cost of producing graduates will be reduced. Which could maximize the efficacy of the program management.

Keywords: Cost per head; direct cost; Indirect cost; Dental graduate

หลักการและเหตุผล

แผนอุดมศึกษาระยะยาว 20 ปี พ.ศ. 2561 ได้กำหนดยุทธศาสตร์หลักไว้ 6 ประการ ซึ่งเป็นการนำเสนอทิศทาง การพัฒนาอุดมศึกษาในภาพรวม สถาบันอุดมศึกษาและฝ่ายบริหารใช้เป็นหลักการร่วมกันในการวางแผนอุดมศึกษาให้ตอบสนองความต้องการในการพัฒนาประเทศ สอดคล้องกับความเป็นอิสระในการบริหารตนเอง ยุทธศาสตร์หลัก 6 ประการ ยุทธศาสตร์ที่ 1 สถาบันอุดมศึกษาเป็นแหล่งพัฒนากำลังคนและสร้างเสริม

ศักยภาพทั้งทักษะความคิดและการรู้คิดเพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาศักยภาพและคุณภาพนักศึกษา เสริมสร้างความรู้ และทักษะทางอาชีพ ให้พร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ยุทธศาสตร์ที่ 3 เสริมสร้างสมรรถนะหลักของอุดมศึกษาไทยให้เป็นแหล่งพัฒนาต่อยอด ความสามารถในการใช้ความรู้ สร้างผลงานวิจัย ค้นหาคำตอบที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาและพัฒนาเศรษฐกิจทั้งระดับท้องถิ่นและ

ระดับประเทศ ยุทธศาสตร์ที่ 4 อุดมศึกษาเป็นแหล่งสนับสนุนการสร้างงานและนำความรู้ไปแก้ปัญหาผ่านความร่วมมือกับภาคเอกชนและท้องถิ่น ยุทธศาสตร์ที่ 5 ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการให้เกิดประสิทธิภาพมีประสิทธิผลและมีระบบการกำกับดูแลที่รับผิดชอบต่อการดำเนินการในทุกด้าน ยุทธศาสตร์ที่ 6 ปรับระบบโครงสร้างการตรวจสอบการจัดสรรงบประมาณ และการติดตามรายงานผลที่มีประสิทธิภาพ โดยรัฐบาลเล็งเห็นความสำคัญและจัดสรรงบประมาณให้สถาบันการศึกษา โดยในส่วนของการผลิตทันตแพทย์นั้นในแต่ละปีรัฐบาลจะจัดสรรงบประมาณให้แก่สถาบันประมาณ 400,000 บาทต่อหัว ซึ่งกระนั้นการจัดสรรงบประมาณดังกล่าวยังไม่เพียงพอต่อการผลิตทันตแพทย์ เพราะการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรทันตแพทยศาสตรบัณฑิต มีค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง เนื่องจากการลงทุนด้านอุปกรณ์ เครื่องมือแพทย์ที่มีความจำเป็นต่อการใช้ฝึกปฏิบัติงาน อีกทั้งต้องปรับเปลี่ยนให้ทันสมัยและพร้อมใช้งานเพื่อผลิตทันตแพทย์ที่มีคุณภาพ ประกอบกับ คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา ได้เปิดดำเนินการจัดการเรียนการสอนแบบบรรยาย ปฏิบัติการและคลินิก โดยพิจารณาเรียนเชิญอาจารย์พิเศษจากสถาบันการศึกษา และทันตแพทย์เฉพาะทางของกระทรวงสาธารณสุข มาให้ความรู้แก่นิสิต ตลอดทั้งสอนฝึกปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ และการรักษาผู้ป่วยจริงเพื่อให้ นิสิตได้รับความรู้ ความเข้าใจและความชำนาญการในวิชาชีพ โดยได้รับงบประมาณจัดสรรในการบริหารจัดการในปีการศึกษา 2564 จำนวน 49,725,303.43 บาท แบ่งเป็นงบประมาณที่มหาวิทยาลัยบริหารจัดการให้กับคณะ จำนวน 23,004,000 บาท และงบประมาณรายจ่ายที่จัดสรรให้คณะใช้บริหารจัดการ จำนวน 26,721,303.43 บาท และด้วยภารกิจในการบริหารจัดการการเรียนการสอนประกอบกับงบประมาณที่ได้รับจัดสรร ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาและวิเคราะห์ต้นทุนในการผลิตบัณฑิต คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา เพื่อให้ทราบถึงต้นทุนและค่าใช้จ่ายในการผลิตทันตแพทย์

อันจะเป็นข้อมูลสำคัญและนำไปใช้ประโยชน์ในการบริหารจัดการภายในคณะทันตแพทยศาสตร์และมหาวิทยาลัยพะเยา เพื่อให้ระบบโครงสร้างการตรวจสอบการ จัดสรรงบประมาณและการติดตามรายงานผลด้านการบริหารจัดการของคณะทันตแพทยศาสตร์ และมหาวิทยาลัยพะเยามีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ในการศึกษา

1. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ต้นทุนรวมในการผลิตบัณฑิต คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา
2. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ต้นทุนต่อหัวในการผลิตบัณฑิต คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

วิธีการศึกษา

การศึกษาและวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตบัณฑิต คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาได้จากการรวบรวมเอกสารและสถิติของมหาวิทยาลัยพะเยา ซึ่งผู้ศึกษาได้กำหนดระเบียบวิธีการศึกษาและวิเคราะห์

ประชากร

ขอบเขตด้านประชากร ประกอบด้วยข้อมูลนิสิต คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยาที่ลงทะเบียนเรียนในหลักสูตรทันตแพทยศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยพะเยา ประจำปีการศึกษา 2564 จำนวน 127 คน ประกอบด้วย นิสิตชั้นปีที่ 1 จำนวน 29 คน นิสิตชั้นปีที่ 2 จำนวน 29 คน นิสิตชั้นปีที่ 4 จำนวน 29 คน นิสิตชั้นปีที่ 5 จำนวน 11 คน และนิสิตชั้นปีที่ 6 จำนวน 29 คน โดยในปีการศึกษา 2564 ไม่มีนิสิตชั้นปีที่ 3

เครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูล

ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ งานบริหารงานทั่วไป งานวิชาการ งานแผนงาน งานบริหารทั่วไป โรงพยาบาลทันตกรรม คณะ

ทันตแพทยศาสตร์ และกองการเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยพะเยา ดังนี้

ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) คือ ข้อมูลพื้นฐานของหน่วยงาน ได้แก่ หลักสูตรทันตแพทยศาสตรบัณฑิต เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการศึกษาวิจัย

ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) คือ ข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลจริงด้านงบประมาณปีงบประมาณ 2564

วิธีการเก็บและรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ต้องรวบรวมเพื่อนำมาวิเคราะห์ประกอบด้วยข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลจำนวนนิสิตที่ลงทะเบียนและศึกษาอยู่จริง ประจำปีการศึกษา 2564 ทุกระดับชั้นปี จำนวน 127 คน

โดยการวิจัยได้รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนนิสิตในชั้นปีที่ 3 เนื่องจากในปีการศึกษา 2562 คณะทันตแพทยศาสตร์ มีได้ดำเนินการเปิดรับบุคคลเพื่อเข้าศึกษาในหลักสูตรทันตแพทยศาสตรบัณฑิต ส่งผลให้ไม่มีนิสิตในชั้นปีที่ 3 ประจำปีการศึกษา 2564 ส่วนข้อมูลจำนวนนิสิตชั้นปีที่ 5 มีจำนวนไม่สอดคล้องกับจำนวนนิสิตในชั้นปีอื่น เนื่องจากในปีการศึกษา 2560 คณะทันตแพทยศาสตร์ ได้เปิดรับสมัครบุคคลเพื่อเข้าศึกษาในหลักสูตรทันตแพทยศาสตรบัณฑิตเรียบร้อยแล้ว มีผู้ผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษา จำนวน 11 คน แต่ด้วยกระบวนการรับบุคคลเข้าศึกษาในปีดังกล่าวไม่สัมพันธ์กับการตรวจประเมินโดยทันตแพทยสภา คณะทันตแพทยศาสตร์ จึงได้ดำเนินการรับนิสิตเข้าศึกษาในปีการศึกษาดังกล่าวเพียง 11 คนดังที่ได้ดำเนินการคัดเลือกเรียบร้อยแล้ว

2. จำนวนหน่วยกิตในปีงบประมาณ 2564

โดยการวิจัยได้วิเคราะห์จากแผนการศึกษาของนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ได้ศึกษาในหลักสูตรทันตแพทยศาสตรบัณฑิต หลักสูตรปรับปรุง 2564 ส่วนชั้นปีที่ 2-6 ศึกษาในหลักสูตรทันตแพทยศาสตรบัณฑิต หลักสูตรใหม่ 2556 โดยมีจำนวนหน่วยกิตและค่าธรรมเนียมการศึกษา ดังนี้ 1) ชั้นปีที่ 1 มีจำนวนหน่วยกิตที่ศึกษา จำนวน 36 หน่วยกิต มีค่าธรรมเนียมการศึกษา จำนวน 70,000 บาท/ภาคการศึกษา จำนวน 2 ภาคการศึกษา 2) ชั้นปีที่ 2 มีจำนวนหน่วยกิตที่ศึกษา จำนวน 44 หน่วยกิต มีค่าธรรมเนียมการศึกษา จำนวน 70,000 บาท/ภาคการศึกษา จำนวน 2 ภาคการศึกษา 3) ชั้นปีที่ 4 มีจำนวนหน่วยกิตที่ศึกษา จำนวน 41 หน่วยกิต มีค่าธรรมเนียมการศึกษา จำนวน 140,000 บาท/ปีการศึกษา 4) ชั้นปีที่ 5 มีจำนวนหน่วยกิตที่ศึกษา จำนวน 32 หน่วยกิต มีค่าธรรมเนียมการศึกษา จำนวน 140,000 บาท/ปีการศึกษา และ 5) ชั้นปีที่ 6 มีจำนวนหน่วยกิตที่ศึกษา จำนวน 32 หน่วยกิต มีค่าธรรมเนียมการศึกษา จำนวน 140,000 บาท/ปีการศึกษารวมจำนวนหน่วยกิตที่นิสิตได้ทำการศึกษาในปีการศึกษา 2564 จำนวน 225 หน่วยกิต และมีค่าธรรมเนียมการศึกษาดูดหลักสูตรในปีการศึกษา 2564 ทั้งสิ้นจำนวน 840,000 บาท

3. ค่าใช้จ่ายจริงที่เกิดขึ้นจากงบประมาณประจำปีงบประมาณ 2564 ของคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา แบ่งออกเป็นค่าใช้จ่ายจากการจัดสรรงบประมาณ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ งบประมาณของมหาวิทยาลัยพะเยา จำนวน 23,004,000 บาท และงบประมาณรายจ่ายคณะทันตแพทยศาสตร์ จำนวน 26,721,303.43 บาท รวมเป็นงบประมาณค่าใช้จ่ายจำนวน 49,725,303.43 บาท ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลค่าใช้จ่ายจริงที่เกิดขึ้นจากงบประมาณประจำปีงบประมาณ 2564 ของคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

งบประมาณรายจ่ายคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา			รวม (บาท)
1. งบประมาณของมหาวิทยาลัยพะเยา	23,004,000.00*		23,004,000.00*
- ผู้ทรงคุณวุฒิ		7,920,000.00*	
- บุคลากรสายวิชาการ (พนักงานมหาวิทยาลัย)		7,641,684.00*	
- บุคลากรสายสนับสนุน (พนักงานมหาวิทยาลัย)		7,442,316.00*	
2. งบประมาณรายจ่ายคณะทันตแพทยศาสตร์	26,721,303.43		26,721,303.43
2.1 มหาวิทยาลัยพะเยาจัดสรรสำหรับการดำเนินงานภายในคณะฯ		23,031,072.88	
2.2 ค่าบริการทางทันตกรรมของโรงพยาบาลทันตกรรม		3,690,230.55	
รวมทั้งสิ้น			49,725,303.43

* งบประมาณแผ่นดินและงบประมาณรายจ่ายที่มหาวิทยาลัยพะเยานำมาบริหารจัดการร่วมกัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและการคำนวณต้นทุนรวมจากการกระจายต้นทุนต่าง ๆ ภายใต้งบประมาณการผลิตบัณฑิตโดยตรง

2. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาต้นทุนในการผลิตบัณฑิต คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา ดังนี้

2.1 จัดกลุ่มต้นทุนต่าง ๆ โดยจำแนกเป็นต้นทุนทางตรงและต้นทุนทางอ้อม

2.2 ค่าใช้จ่ายจากงบประมาณประจำปีงบประมาณ 2564

2.3 คำนวณหาต้นทุนรวมในปีงบประมาณ 2564 ทั้งที่เป็นต้นทุนทางตรงและต้นทุนทางอ้อมประกอบด้วย

งบบุคลากร ได้แก่ ค่าใช้จ่ายที่เป็นผลตอบแทนในการปฏิบัติงาน ได้แก่ ค่าจ้างผู้ทรงคุณวุฒิ ค่าจ้างบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน ค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราว นำข้อมูลที่ได้ทำการคำนวณจากกองการเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยพะเยา และงานบริหารทั่วไป คณะทันตแพทยศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ 2564

งบดำเนินการ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายที่อยู่ในส่วนการดำเนินงานของคณะทันตแพทยศาสตร์ ประกอบด้วย งบดำเนินงาน งบเงินอุดหนุน งบรายจ่ายอื่น งบลงทุน ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในส่วนของครุภัณฑ์ อาคารและสิ่งก่อสร้างโดยคิดค่า

เสื่อมราคา กำหนดให้อาคารมีอายุการใช้งาน 40 ปี ครุภัณฑ์สำนักงาน และครุภัณฑ์ทางการศึกษา มีอายุการใช้งาน 5 ปี

3. ข้อมูลค่าเสื่อมราคาอาคาร ครุภัณฑ์ทางการศึกษาและครุภัณฑ์สำนักงาน นำข้อมูลที่ได้ทำการคำนวณจากงานบริหารทั่วไป โรงพยาบาลทันตกรรม คณะทันตแพทยศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ 2564

4. นำข้อมูลต้นทุนที่ได้มาคำนวณหาต้นทุนในการผลิตบัณฑิต คณะทันตแพทยศาสตร์

5. หลักเกณฑ์การคิดต้นทุน มีดังนี้

5.1 แหล่งเงินที่คิดต้นทุน คือ เงินงบประมาณรายจ่าย ปีงบประมาณ 2564 คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

5.2 ค่าตอบแทนบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน เนื่องจากในทางปฏิบัติมหาวิทยาลัยพะเยา ได้นำค่าตอบแทนบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน ที่ได้รับจัดสรรจากงบประมาณแผ่นดินมาบริหารจัดการร่วมกับงบประมาณรายจ่ายของคณะทันตแพทยศาสตร์ ดังนั้น จึงทำการคิดต้นทุนเฉพาะเงินงบประมาณรายจ่ายเท่านั้น

5.3 รวบรวมค่าใช้จ่ายทั้งหมด

5.4 การหาต้นทุนต่อหัวของนิสิต 1 คน ของนิสิตแต่ละชั้นปี จำนวน 6 ชั้นปี โดยการนำค่าใช้จ่ายต้นทุนของนิสิตแต่ละชั้นปีมาหารด้วยจำนวนนิสิตแต่ละชั้นปี จึงจะได้อัตราค่าต่อหน่วย (Unit Cost) ต่อนิสิต 1 คนในแต่ละชั้นปี

5.5 ต้นทุนทางตรง หมายถึง ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับนิสิต คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา เช่น เงินเดือนผู้ทรงคุณวุฒิ เงินเดือนบุคลากรสายวิชาการ

5.6 ต้นทุนทางอ้อม หมายถึง ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการสนับสนุนการศึกษาของนิสิต คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา เช่น ค่าตอบแทนบุคลากรสายสนับสนุน ค่าใช้สอยต่าง ๆ

6. ค่าสถิติและสูตรที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลตามทฤษฎีค่าเสื่อมราคา (สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ มาตรฐานการการบัญชี ฉบับที่ 16 ปรับปรุง, 2557)

6.1 การคำนวณค่าเสื่อมราคาใช้วิธีเส้นตรง
 ค่าเสื่อมราคาทรัพย์สิน/ปี = $\frac{\text{ราคาทุนของทรัพย์สิน}}{\text{อายุการใช้ประโยชน์}}$

6.2 การคำนวณต้นทุนรวม ตามแนวคิดเกี่ยวกับการลงทุนทางการศึกษาและแนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์ต้นทุน (อารีณัฐ สีแก้ว, 2557)
 ต้นทุนรวมทั้งหมดในการจัดการศึกษา = ต้นทุนทางตรง + ต้นทุนทางอ้อม

6.3 การคำนวณต้นทุนในการผลิตบัณฑิตตามชั้นปี
 ต้นทุนแยกตามชั้นปี = $\frac{\text{จำนวนนิสิตของชั้นปี} \times \text{จำนวนหน่วยกิตของชั้นปี} \times \text{ต้นทุนรวมผลรวม (จำนวนนิสิตของแต่ละชั้นปี \times \text{จำนวนหน่วยกิตชั้นปี})}{\text{จำนวนนิสิตของชั้นปี}}$

6.4 การคำนวณต้นทุนต่อหัวในการผลิตบัณฑิตตามชั้นปี
 ต้นทุนต่อหัวแยกตามชั้นปี = $\frac{\text{ต้นทุนตามชั้นปี}}{\text{จำนวนนิสิตของชั้นปี}}$

6.5 การคำนวณต้นทุนต่อหัวในการผลิตบัณฑิต
 ต้นทุนต่อหัวในการผลิตบัณฑิต = ผลรวมของต้นทุนต่อหัวนิสิต ชั้นปีที่ 1 - 6

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ต้นทุนรวมในการผลิตบัณฑิต คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

ค่าใช้จ่ายจริงจากงบประมาณรวมประจำปีการศึกษา 2564 ของคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา จำนวน 49,725,303.43 บาท เป็นค่าใช้จ่ายจากงบประมาณรายจ่าย ร้อยละ 100 โดยแบ่งค่าเฉลี่ยและร้อยละของค่าใช้จ่ายตามลำดับได้ ดังนี้

งบบุคลากร จำนวน 23,004,000.00 บาท คิดเป็นร้อยละ 46.26 ของค่าใช้จ่ายจริง แบ่งเป็นเงินเดือนบุคลากรสายวิชาการ (ผู้ทรงคุณวุฒิ) จำนวน 7,920,000.00 บาท เงินเดือนบุคลากรสายวิชาการ (อาจารย์/ผู้ช่วยสอน) จำนวน 7,641,684.00 บาท เงินเดือนบุคลากรสายสนับสนุน จำนวน 7,442,316.00 บาท และเงินเดือนบุคลากรสายสนับสนุน (ลูกจ้างชั่วคราวคณะ) จำนวน 3,339,856.13 บาท คิดเป็นร้อยละ 6.72

งบลงทุน จำนวน 6,994,748.60 บาท คิดเป็นร้อยละ 14.07 ของค่าใช้จ่ายจริง โดยแบ่งเป็นค่าเสื่อมครุภัณฑ์การศึกษา จำนวน 887,377.68 บาท ค่าเสื่อมครุภัณฑ์สำนักงานจำนวน 463,723.80 บาท และค่าเสื่อมอาคารและสิ่งก่อสร้าง จำนวน 5,643,647.12 บาท

งบดำเนินงาน จำนวน 14,957,589.77 บาท คิดเป็นร้อยละ 30.08 ของค่าใช้จ่ายจริง โดยแบ่งเป็นค่าตอบแทน จำนวน 5,829,443.21 บาท ค่าใช้สอย จำนวน 8,680,054.54 บาท วัสดุการศึกษา จำนวน 247,507.40 บาท วัสดุสำนักงาน จำนวน 138,055.00 บาท และค่าสาธารณูปโภค จำนวน 62,529.62 บาท งบเงินอุดหนุน จำนวน 960,839.73 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.93 และงบรายจ่ายอื่น จำนวน 468,269.20 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.94 ของค่าใช้จ่ายจริง ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าใช้จ่ายจริงจากงบประมาณรวม ปีการศึกษา 2564 ของคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

หมวดรายจ่าย ปีงบประมาณ 2564	รายจ่าย มหาวิทยาลัย	งบประมาณ ร้อยละ	รายจ่ายคณะ	ร้อยละ
1. งบบุคลากร				
เงินเดือนบุคลากรสายวิชาการ (ผู้ทรงคุณวุฒิ)	7,920,000.00*			
เงินเดือนบุคลากรสายวิชาการ (อาจารย์/ผู้ช่วยสอน)	7,641,684.00*			
เงินเดือนบุคลากรสายสนับสนุน	7,442,316.00*			
เงินเดือนบุคลากรสายสนับสนุน (ลูกจ้างชั่วคราวคณะ)			3,339,856.13	
รวมงบบุคลากร	23,004,000.00*	46.26	3,339,856.13	6.72
2. งบลงทุน				
ค่าเสื่อมครุภัณฑ์การศึกษา			887,377.68	
ค่าเสื่อมครุภัณฑ์สำนักงาน			463,723.80	
ค่าเสื่อมอาคารและสิ่งก่อสร้าง			5,643,647.12	
รวมงบลงทุน			6,994,748.60	14.07
3. งบดำเนินงาน				
ค่าตอบแทน			5,829,443.21	
ค่าใช้จ่าย			8,680,054.54	
วัสดุการศึกษา			247,507.40	
วัสดุสำนักงาน			138,055.00	
ค่าสาธารณูปโภค			62,529.62	
รวมงบดำเนินงาน			14,957,589.77	30.08
4. รวมงบเงินอุดหนุน			960,839.73	1.93
5. รวมงบรายจ่ายอื่น			468,269.20	0.94
รวมรายจ่าย	23,004,000.00	46.26	26,721,303.43	53.74
รวมทั้งสิ้น			49,725,303.43	100.00

* งบประมาณแผ่นดินและงบประมาณรายจ่ายที่มหาวิทยาลัยพะเยานำมาบริหารจัดการรวมกัน

ต้นทุนทางตรงในการผลิตบัณฑิต คณะทันต-
แพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา จำแนกเป็นงบประมาณ
ทางตรงหมวดรายจ่ายงบบุคลากรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ
53.71 รองลงมาเป็นงบลงทุน คิดเป็นร้อยละ 22.54 งบ

ดำเนินงาน คิดเป็นร้อยละ 20.97 งบเงินอุดหนุน คิดเป็น
ร้อยละ 2.10 และงบรายจ่ายอื่น คิดเป็นร้อยละ 0.76
ตามลำดับ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ต้นทุนทางตรงในการผลิตบัณฑิต คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

หมวดรายจ่าย	มหาวิทยาลัย	ร้อยละ	ต้นทุนทางตรง คณะฯ	ร้อยละ
1. งบบุคลากร				
เงินเดือนบุคลากรสายวิชาการ (ผู้ทรงคุณวุฒิ)	7,920,000.00*			
เงินเดือนบุคลากรสายวิชาการ (อาจารย์/ผู้ช่วยสอน)	7,641,684.00*			
รวมงบบุคลากร	15,561,684.00*	53.71		
2. งบลงทุน				
ค่าเสื่อมครุภัณฑ์การศึกษา			887,377.68	

หมวดรายการ	มหาวิทยาลัย	ร้อยละ	ต้นทุนทางตรง คณะฯ	ร้อยละ
ค่าเสื่อมอาคารและสิ่งก่อสร้าง			5,643,647.12	
รวมงบลงทุน			6,531,024.80	22.54
3. งบดำเนินงาน				
ค่าตอบแทน			5,829,443.21	
วัสดุการศึกษา			247,507.40	
รวมงบดำเนินงาน			6,076,950.61	20.97
4. รวมงบเงินอุดหนุน			582,896.00	2.10
5. รวมงบรายจ่ายอื่น			220,214.00	0.76
รวมรายการ	15,561,684.00	53.71	13,411,085.41	46.29
รวมทั้งสิ้น			28,972,769.41	100.00

* งบประมาณแผ่นดินและงบประมาณรายจ่ายที่มหาวิทยาลัยพะเยานำมาบริหารจัดการร่วมกัน

ต้นทุนทางอ้อมในการผลิตบัณฑิต คณะทันต-
แพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา เป็นงบประมาณทางอ้อม
หมวดงบบุคลากรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.95 โดย
จำแนกงบประมาณจากมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 35.86
และงบประมาณรายจ่ายคณะ คิดเป็นร้อยละ 16.09

รองลงมาเป็นงบดำเนินงาน คิดเป็นร้อยละ 42.79 งบลงทุน
คิดเป็นร้อยละ 2.23 งบเงินอุดหนุน คิดเป็นร้อยละ 1.82
และงบรายจ่ายอื่น คิดเป็นร้อยละ 1.20 ตามลำดับ ดังตาราง
ที่ 4

ตารางที่ 4 ต้นทุนทางอ้อมในการผลิตบัณฑิต คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

หมวดรายการ	มหาวิทยาลัย	ร้อยละ	ต้นทุนทางอ้อม คณะฯ	ร้อยละ
1. งบบุคลากร				
เงินเดือนบุคลากรสายสนับสนุน	7,442,316.00*			
เงินเดือนบุคลากรสายสนับสนุน (ลูกจ้างคณะฯ)			3,339,856.13	
รวมงบบุคลากร	7,442,316.00*	35.86	3,339,856.13	16.09
2. งบลงทุน				
ค่าเสื่อมครุภัณฑ์สำนักงาน			463,723.80	
รวมงบลงทุน			463,723.80	2.23
3. งบดำเนินงาน				
ค่าใช้สอย			8,680,054.54	
วัสดุสำนักงาน			138,055.00	
ค่าสาธารณูปโภค			62,529.62	
รวมงบดำเนินงาน			8,880,639.16	42.79
4. รวมงบเงินอุดหนุน			377,943.73	1.82
5. รวมงบรายจ่ายอื่น			248,055.20	1.20
รวมรายการ	7,442,316.00	35.86	13,310,218.02	64.14
รวมทั้งสิ้น			20,752,534.02	100.00

* งบประมาณแผ่นดินและงบประมาณรายจ่ายที่มหาวิทยาลัยพะเยานำมาบริหารจัดการร่วมกัน

ต้นทุนรวมในการผลิตบัณฑิต คณะทันต- 220,214.00 บาท และต้นทุนทางอ้อม จำนวน แพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา มีจำนวนทั้งสิ้น 20,752,534.02 บาท ได้แก่ งบบุคลากร จำนวน 49,725,303.43 บาท จำแนกเป็นต้นทุนทางตรง จำนวน 10,782,172.13 บาท งบลงทุนจำนวน 463,723.80 บาท 28,972,769.41 บาท ได้แก่ งบบุคลากร จำนวน งบดำเนินงาน จำนวน 8,880.639.16 บาท งบเงินอุดหนุน 15,561,684.00 บาท งบลงทุน จำนวน 6,531,024.80 บาท จำนวน 377,943.73 บาท และงบรายจ่ายอื่น จำนวน งบดำเนินงาน จำนวน 6,076.950.61 บาท งบเงินอุดหนุน 248,055.20 บาท ดังตารางที่ 5 จำนวน 582,896.00 บาท และงบรายจ่ายอื่น จำนวน

ตารางที่ 5 ต้นทุนรวมในการผลิตบัณฑิต คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา จำแนกตามประเภทต้นทุน

หมวดรายจ่าย	ต้นทุนทางตรง	ต้นทุนทางอ้อม	รวม
1. งบบุคลากร			
เงินเดือนบุคลากรสายวิชาการ (ผู้ทรงคุณวุฒิ)	7,920,000.00*		7,920,000.00*
เงินเดือนบุคลากรสายวิชาการ (อาจารย์/ผู้ช่วยสอน)	7,641,684.00*		7,641,684.00*
เงินเดือนบุคลากรสายสนับสนุน		7,442,316.00*	7,442,316.00*
เงินเดือนบุคลากรสายสนับสนุน (ลูกจ้างคณะฯ)		3,339,856.13	3,339,856.13
รวมงบบุคลากร	15,561,684.00*	10,782,172.13*	26,343,856.13*
2. งบลงทุน			
ค่าเสื่อมครุภัณฑ์การศึกษา	887,377.68		887,377.68
ค่าเสื่อมครุภัณฑ์สำนักงาน		463,723.80	463,723.80
ค่าเสื่อมอาคารและสิ่งก่อสร้าง	5,643,647.12		5,643,647.12
รวมงบลงทุน	6,531,024.80	463,723.80	6,994,748.60
3. งบดำเนินงาน			
ค่าตอบแทน	5,829,443.21		5,829,443.21
ค่าใช้สอย		8,680,054.54	8,680,054.54
วัสดุการศึกษา	247,507.40		247,507.40
วัสดุสำนักงาน		138,055.00	138,055.00
ค่าสาธารณูปโภค		62,529.62	62,529.62
รวมงบดำเนินงาน	6,076,950.61	8,880,639.16	14,957,589.77
4. รวมงบเงินอุดหนุน	582,896.00	377,943.73	960,839.73
5. รวมงบรายจ่ายอื่น	220,214.00	248,055.20	468,269.20
รวมทั้งสิ้น	28,972,769.41	20,752,534.02	49,725,303.43

* งบประมาณแผ่นดินและงบประมาณรายจ่ายที่มหาวิทยาลัยพะเยานำมาบริหารจัดการร่วมกัน

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ต้นทุนต่อหัวในการผลิต บัณฑิต คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา การศึกษาและวิเคราะห์ต้นทุนในการผลิตบัณฑิต คณะทันตแพทยศาสตร์ คำนวณได้จากสูตร (อารีณัฐ์ สีแก้ว, 2557) ดังนี้

ต้นทุนแยกตามชั้นปี = $\frac{\text{จำนวนนิสิตของชั้นปี} \times \text{จำนวนหน่วยกิตของชั้นปี} \times \text{ต้นทุนรวม ผลรวม (จำนวนนิสิตของแต่ละชั้นปี} \times \text{จำนวนหน่วยกิตชั้นปี)}$

ข้อมูลที่ใช้เป็นจำนวนนิสิต จำนวน 127 คน แบ่งเป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 จำนวน 29 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 29 คน ชั้นปีที่ 4 จำนวน 29 คน ชั้นปีที่ 5 จำนวน 11 คน

และชั้นปีที่ 6 จำนวน 29 คน จำนวนหน่วยกิตที่ใช้ในการคำนวณ จำนวน 225 หน่วยกิต แยกเป็นหน่วยกิตของนิสิต ชั้นปีที่ 1 จำนวน 36 หน่วยกิต ชั้นปีที่ 2 จำนวน 44 หน่วยกิต ชั้นปีที่ 4 จำนวน 41 หน่วยกิต ชั้นปีที่ 5 จำนวน 32 หน่วยกิต และชั้นปีที่ 6 จำนวน 32 หน่วยกิต สามารถวิเคราะห์ต้นทุนในการผลิตบัณฑิตจากการปันส่วนค่าใช้จ่ายได้ดังนี้

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่าต้นทุนต่อหัวของนิสิตชั้นปีที่ 1 มีค่าใช้จ่ายต่อคน เท่ากับ 10,840,095.38 บาท ต้นทุนต่อหัว

ของนิสิตชั้นปีที่ 2 มีค่าใช้จ่ายต่อหัว เท่ากับ 13,249,005.47 บาท ต้นทุนต่อหัวของนิสิต ชั้นปีที่ 4 มีค่าใช้จ่ายต่อหัว เท่ากับ 12,345,664.18 บาท ต้นทุนต่อหัวของนิสิต ชั้นปีที่ 5 มีค่าใช้จ่ายต่อหัว เท่ากับ 3,654,898.06 บาท ต้นทุนต่อหัวของนิสิต ชั้นปีที่ 6 มีค่าใช้จ่ายต่อหัว เท่ากับ 9,635,640.34 บาท ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ต้นทุนต่อหัวในการผลิตบัณฑิต คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยาจากการปันส่วนค่าใช้จ่ายตามชั้นปี

* งบประมาณแผ่นดินและงบประมาณรายจ่ายที่มหาวิทยาลัยพะเยานำมาบริหารจัดการร่วมกัน

หมวดรายจ่าย	ชั้นปี 1	ชั้นปี 2	ชั้นปี 3	ชั้นปี 4	ชั้นปี 5	ชั้นปี 6
1. งบบุคลากร						
ผู้ทรงคุณวุฒิ	1,726,556.69*	2,110,235.96*	0	1,966,356.23*	582,134.06*	1,534,717.06*
อาจารย์/ผู้ช่วยสอน	1,665,883.92*	2,036,080.35*	0	1,897,256.69*	561,677.34*	1,480,785.71*
สายสนับสนุน	1,622,421.78*	1,982,959.95*	0	1,847,758.14*	547,023.44*	1,442,152.69*
ลูกจ้างคณะ	728,087.24	889,884.41	0	829,210.47	245,485.35	647,188.66
รวมงบบุคลากร	5,742,949.63*	7,019,160.66*	0	6,540,581.53*	1,936,320.18*	5,104,844.12*
2. งบลงทุน (ค่าเสื่อม)						
ครุภัณฑ์การศึกษา	193,447.96	236,436.40	0	220,315.74	65,223.83	171,953.75
ครุภัณฑ์สำนักงาน	101,091.59	123,556.39	0	115,132.09	34,084.52	89,859.20
ครุภัณฑ์อาคาร	1,230,312.72	1,503,715.54	0	1,401,189.48	414,818.08	1,093,611.30
สิ่งก่อสร้าง						
รวมงบลงทุน	1,524,852.27	1,863,708.33	0	1,736,637.31	514,126.44	1,355,424.24
3. งบดำเนินงาน						
ค่าตอบแทน	1,270,816.19	1,553,219.78	0	1,447,318.43	428,474.42	1,129,614.39
ค่าใช้สอย	1,892,248.26	2,312,747.88	0	2,155,060.52	637,999.41	1,681,998.46
วัสดุการศึกษา	53,956.51	65,946.85	0	61,450.47	18,192.23	47,961.34
วัสดุสำนักงาน	30,095.93	36,783.92	0	34,275.92	10,147.29	26,751.94
ค่าสาธารณูปโภค	13,631.43	16,660.64	0	15,524.69	4,596.04	12,116.83
รวมงบดำเนินงาน	3,260,748.32	3,985,359.06	0	3,713,630.03	1,099,409.40	2,898,442.95
4. รวมงบเงินอุดหนุน	209,462.66	256,009.92	0	238,554.70	70,623.43	186,189.03
5. รวมงบรายจ่ายอื่น	102,082.49	124,767.49	0	116,260.61	34,418.62	90,739.99
รวมทั้งสิ้น	10,840,095.38	13,249,005.47	0	12,345,664.18	3,654,898.06	9,635,640.34

ต้นทุนต่อหัวของบัณฑิตตลอดหลักสูตร มีค่าใช้จ่ายต่อบัณฑิต เป็นจำนวน 49,725,303.43 บาท โดยแยกเป็นต้นทุนทางตรงต่อบัณฑิตตลอดหลักสูตร เป็น

จำนวน 29,002,401.19 บาท ต้นทุนทางอ้อมต่อบัณฑิตตลอดหลักสูตร จำนวน 20,722,902.24 บาท ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ต้นทุนต่อหัวในการผลิตบัณฑิต คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา ประจำปีงบประมาณ 2564

ชั้นปี	จำนวนนิสิต	ต้นทุนต่อนิสิต	ต้นทุนทางตรง	ต้นทุนทางอ้อม
1	29	10,840,095.38	6,322,511.35	4,517,584.03
2	29	13,249,005.47	7,727,513.87	5,521,491.59
3	0	0	0	0
4	29	12,345,664.18	7,200,637.92	5,145,026.26
5	11	3,654,898.06	2,131,727.96	1,523,170.10
6	29	9,635,640.34	5,620,010.09	4,015,630.26
รวมทั้งสิ้น	127	49,725,303.43	29,002,401.19	20,722,902.24

จากข้อมูลต้นทุนต่อหัวในการผลิตบัณฑิต คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา จากการปันส่วนค่าใช้จ่ายตามชั้นปีต่อจำนวนนิสิต พบว่า ต้นทุนต่อหัวของนิสิต ชั้นปีที่ 1 พบว่า มีค่าใช้จ่ายต่อหัว เท่ากับ 373,796.39 บาท ต้นทุนต่อหัวของนิสิต ชั้นปีที่ 2 เท่ากับ 456,862.26 บาท ต้นทุนต่อหัวของนิสิตชั้นปีที่ 4 เท่ากับ

425,712.56 บาท ต้นทุนต่อหัวของนิสิตชั้นปีที่ 5 เท่ากับ 332,263.46 บาท ต้นทุนต่อหัวของนิสิตชั้นปีที่ 6 มีค่าใช้จ่ายต่อหัว เท่ากับ 332,263.46 บาท ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ต้นทุนต่อหัวในการผลิตบัณฑิต คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา จากการปันส่วนค่าใช้จ่ายตามชั้นปีต่อจำนวนนิสิต

หมวดรายจ่าย	ชั้นปี 1 (N=29)	ชั้นปี 2 (N=29)	ชั้นปี 3 (N=0)	ชั้นปี 4 (N=29)	ชั้นปี 5 (N=11)	ชั้นปี 6 (N=29)
1. รวมงบบุคลากร	5,742,949.63*	7,019,160.66*	0	6,540,581.53*	1,936,320.18*	5,104,844.12*
2. รวมงบลงทุน	1,524,852.27	1,863,708.33	0	1,736,637.31	514,126.44	1,355,424.24
3. รวมงบดำเนินงาน	3,260,748.32	3,985,359.06	0	3,713,630.03	1,099,409.40	2,898,442.95
4. รวมงบเงินอุดหนุน	209,462.66	256,009.92	0	238,554.70	70,623.43	186,189.03
5. รวมงบรายจ่ายอื่น	102,082.49	124,767.49	0	116,260.61	34,418.62	90,739.99
รวมทั้งสิ้น	10,840,095.37	13,249,005.46	0	12,345,664.18	3,654,898.07	9,635,640.33
ค่าใช้จ่ายต่อหัว	373,796.39	456,862.26	0	425,712.56	332,263.46	332,263.46

* งบประมาณแผ่นดินและงบประมาณรายจ่ายที่มหาวิทยาลัยพะเยานำมาบริหารจัดการร่วมกัน

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์การผลิตบัณฑิตคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา จำนวน 1 รุ่น การวิเคราะห์ต้นทุนในการผลิตบัณฑิตในส่วนที่ 1 และ 2 เป็นการคำนวณจากนิสิตจริงในปีการศึกษา 2564 มีจำนวนนิสิต จำนวน 127 คน ซึ่งจากการวิเคราะห์พบว่า ต้นทุนในการผลิตบัณฑิตมีต้นทุนในการผลิตบัณฑิตสูง

และเพื่อให้การวิเคราะห์ต้นทุนในการผลิตบัณฑิตของคณะทันตแพทยศาสตร์ครอบคลุมและสามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตบัณฑิตได้อย่างถูกต้องอันจะเป็นข้อมูลในการบริหารจัดการทรัพยากรต่าง ๆ ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตบัณฑิตตามจำนวนเป้าหมายการรับนิสิตของหลักสูตร จำนวน 30 คน ภายใต

แผนการศึกษาในหลักสูตรทันตแพทยศาสตรบัณฑิต หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2564 โดยใช้สูตรการคำนวณ ต้นทุนในการผลิตบัณฑิตตามจำนวนชั้นปี ชั้นปีละ 30 คน รวมนิสิตทั้งสิ้น จำนวน 180 คน ประกอบด้วย ชั้นปีที่ 1 – 6 ชั้นปีละ 30 คน และจำนวนหน่วยกิตในการคำนวณ เป็นไปตามแผนการศึกษาในหลักสูตรทันตแพทยศาสตรบัณฑิตหลักสูตรปรับปรุง จำนวน 226 หน่วยกิต โดยแผนการศึกษาของนิสิต ชั้นปีที่ 1 จำนวน 36 หน่วยกิต ชั้นปีที่ 2 จำนวน 44 หน่วยกิต ชั้นปีที่ 3 จำนวน 44 หน่วยกิต ชั้นปีที่ 4 จำนวน 41 หน่วยกิต ชั้นปีที่ 5 จำนวน 33 หน่วยกิต และชั้นปีที่ 6 จำนวน 28 หน่วยกิต โดยสามารถแสดงได้ ดังนี้

- 1) ต้นทุนต่อหัวของนิสิต ชั้นปีที่ 1 เท่ากับ 7,920,844.74 บาท
- 2) ต้นทุนต่อหัวของนิสิต ชั้นปีที่ 2 และ 3 เท่ากับ 9,681,032.46 บาท
- 3) ต้นทุนต่อหัวของนิสิต ชั้นปีที่ 4 เท่ากับ 9,020,962.06 บาท

4) ต้นทุนต่อหัวของนิสิต ชั้นปีที่ 5 เท่ากับ 7,260,774.34 บาท

5) ต้นทุนต่อหัวของนิสิตชั้นปีที่ 6 เท่ากับ 6,160,657.02 บาท

โดยมีค่าใช้จ่ายต่อหัวในการผลิตบัณฑิตในแต่ละชั้นปี พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 มีค่าใช้จ่ายต่อหัว เท่ากับ 264,028.16 บาท นิสิตชั้นปีที่ 2 มีค่าใช้จ่ายต่อหัว เท่ากับ 322,701.08 บาท นิสิตชั้นปีที่ 3 มีค่าใช้จ่ายต่อหัว เท่ากับ 322,701.08 บาท นิสิตชั้นปีที่ 4 มีค่าใช้จ่ายต่อหัว เท่ากับ 300,698.73 บาท นิสิตชั้นปีที่ 5 มีค่าใช้จ่ายต่อหัว เท่ากับ 242,025.81 บาท นิสิตชั้นปีที่ 6 มีค่าใช้จ่ายต่อหัว เท่ากับ 205,355.23 บาท

การวิเคราะห์โดยภาพรวม จะพบว่า ต้นทุนในการผลิตบัณฑิต คณะทันตแพทยศาสตร์ จะลดลงหากมีการบริหารจัดการตามจำนวนเป้าหมายการรับนิสิตที่คณะฯ กำหนด โดยรักษาอัตราคงอยู่ของนิสิตจนสำเร็จการศึกษา ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ต้นทุนต่อหัวในการผลิตบัณฑิต คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา จากการปันส่วน ค่าใช้จ่ายตามชั้นปี

หมวดรายจ่าย	ชั้นปี 1	ชั้นปี 2	ชั้นปี 3	ชั้นปี 4	ชั้นปี 5	ชั้นปี 6
1. งบบุคลากร						
ผู้ทรงคุณวุฒิ	1,261,592.92*	1,541,946.90*	1,541,946.90*	1,436,814.16*	1,156,460.18*	981,238.94*
อาจารย์/ผู้ช่วยสอน	1,217,259.40*	1,487,761.49*	1,448,946.48*	1,386,323.20*	1,115,821.12*	946,757.31*
สายสนับสนุน	1,185,501.66*	1,448,946.48*	1,488,946.48*	1,350,154.67*	1,086,709.86*	922,056.85*
ลูกจ้างคณะ	532,012.48	650,237.48	650,237.48	605,903.10	487,678.11	413,787.49
รวมงบบุคลากร	4,196,366.46*	5,128,892.34*	5,128,892.34*	4,779,195.14*	3,846,669.26*	3,263,840.58*
2. งบลงทุน (ค่าเสื่อม)						
ครุภัณฑ์การศึกษา	141,352.20	172,763.80	172,763.80	160,984.45	129,572.85	109,940.60
ครุภัณฑ์สำนักงาน	73,867.51	90,282.51	90,282.51	84,126.88	67,711.88	57,452.51
ครุภัณฑ์อาคาร	898,988.04	1,098,763.16	1,098,763.16	1,023,847.49	824,072.37	699,212.92
สิ่งก่อสร้าง						
รวมงบลงทุน	1,114,207.74	1,361,809.46	1,361,809.46	1,268,958.82	1,021,357.10	866,606.02
3. งบดำเนินงาน						
ค่าตอบแทน	928,583.87	1,134,935.85	1,134,935.85	1,057,553.86	851,201.88	722,231.90
ค่าใช้จ่าย	1,382,663.56	1,689,922.12	1,689,922.12	1,574,700.16	1,267,441.59	1,075,040.99
วัสดุการศึกษา	39,425.96	48,187.28	48,187.28	44,901.78	36,140.46	30,664.63

หมวดรายจ่าย	ชั้นปี 1	ชั้นปี 2	ชั้นปี 3	ชั้นปี 4	ชั้นปี 5	ชั้นปี 6
วัสดุสำนักงาน	21,991.06	26,877.96	26,877.96	25,045.38	20,158.47	17,104.16
ค่าสาธารณูปโภค	9,960.47	12,173.91	12,173.91	11,343.87	9,130.43	7,747.03
รวมงบดำเนินงาน	2,382,624.92	2,912,097.12	2,912,097.12	2,713,545.05	2,184,072.84	1,853,152.71
4. รวมงบเงินอุดหนุน	153,054.06	187,066.07	187,066.07	174,311.57	140,299.55	119,042.05
5. รวมงบรายจ่ายอื่น	74,591.55	91,167.45	91,167.45	84,951.49	68,375.59	58,015.65
รวมทั้งสิ้น	7,920,844.74	9,681,032.46	9,681,032.46	9,020,962.06	7,260,774.34	6,160,657.02
ค่าใช้จ่ายต่อหัว	264,028.16	322,701.08	322,701.08	300,698.73	242,025.81	205,355.23

* งบประมาณแผ่นดินและงบประมาณรายจ่ายที่มหาวิทยาลัยพะเยานำมาบริหารจัดการรวมกัน

สรุปผลและอภิปรายผล

การศึกษาและวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตบัณฑิต คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาและวิเคราะห์ต้นทุนรวมในการผลิตบัณฑิต คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา 2) ศึกษาและวิเคราะห์ต้นทุนต่อหัวในการผลิตบัณฑิต คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณที่ใช้ในการศึกษาต้นทุนการผลิตบัณฑิตหลักสูตรทันตแพทยศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยพะเยา ได้แก่ ข้อมูลพื้นฐานของหน่วยงาน ต้นทุนการผลิตหลักสูตรทันตแพทยศาสตรบัณฑิต ข้อมูลจำนวนบุคลากรและจำนวนนิสิต ข้อมูลรายจ่ายของคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา แล้วนำมาแยกแยะและวิเคราะห์ ด้วยการคำนวณร้อยละและสูตรต้นทุนการผลิตบัณฑิต สรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

1. ค่าใช้จ่ายจริงจากงบประมาณรวมปีการศึกษา 2564 ของคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา โดยแบ่งค่าเฉลี่ยและร้อยละของค่าใช้จ่ายตามลำดับ ดังนี้ งบบุคลากร จำนวน 23,347,856.13 บาท คิดเป็นร้อยละ 52.98 งบลงทุน จำนวน 6,994,748.60 บาท คิดเป็นร้อยละ 14.07 งบดำเนินงาน จำนวน 14,957,589.77 บาท คิดเป็น ร้อยละ 30.08 งบเงินอุดหนุน จำนวน 960,839.73 บาท คิดเป็น ร้อยละ 1.93 และงบรายจ่ายอื่น จำนวน 468,269.20 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.94 ของค่าใช้จ่ายจริง

2. ต้นทุนรวมในการผลิตบัณฑิต คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา จำแนกตามต้นทุนทางตรง เป็นงบบุคลากรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.71 รองลงมาเป็นงบลงทุน คิดเป็นร้อยละ 22.54 งบดำเนินงาน คิดเป็นร้อยละ 20.97 งบเงินอุดหนุนคิดเป็นร้อยละ 2.10 และงบรายจ่ายอื่น คิดเป็นร้อยละ 0.76 ตามลำดับ หากจำแนกตามต้นทุนทางอ้อม เป็นงบบุคลากรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.95 รองลงมาเป็นงบดำเนินงาน คิดเป็นร้อยละ 42.79 งบลงทุน คิดเป็นร้อยละ 2.23 งบเงินอุดหนุน คิดเป็นร้อยละ 1.82 และงบรายจ่ายอื่น คิดเป็นร้อยละ 1.20 ตามลำดับ

3. ต้นทุนรวมในการผลิตบัณฑิต คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา มีจำนวนทั้งสิ้น 49,725,303.43 บาท เป็นต้นทุนทางตรง จำนวน 28,972,769.41 บาท คิดเป็นร้อยละ 58.27 ต้นทุนทางอ้อม จำนวน 20,752,534.02 บาท คิดเป็นร้อยละ 41.73

4. ต้นทุนต่อหัวในการผลิตบัณฑิต คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา นิสิตชั้นปีที่ 2 มีต้นทุนต่อหัวในการผลิตบัณฑิตมากที่สุด จำนวน 13,249,005.47 บาท โดยมีค่าใช้จ่ายต่อหัวในการผลิตบัณฑิต จำนวน 456,862.26 บาท เป็นค่าใช้จ่ายทางตรงต่อหัวเท่ากับ 266,465.99 และค่าใช้จ่ายทางอ้อมต่อหัว เท่ากับ 190,396.26 บาท รองลงมาเป็นนิสิตชั้นปีที่ 4 จำนวน 12,345,664.18 บาท โดยมีค่าใช้จ่ายต่อหัวในการผลิต

บัณฑิต จำนวน 425,712.55 บาท เป็นค่าใช้จ่ายทางตรงต่อหัวเท่ากับ 248,297.85 และค่าใช้จ่ายทางอ้อมต่อหัวเท่ากับ 177,414.70 บาท ชั้นปีที่ 1 จำนวน 10,840,095.38 บาท โดยมีค่าใช้จ่ายต่อหัวในการผลิตบัณฑิต จำนวน 373,793.39 บาท เป็นค่าใช้จ่ายทางตรงต่อหัว เท่ากับ 218,017.63 บาท และค่าใช้จ่ายทางอ้อมต่อหัว เท่ากับ 155,778.76 บาท ตามลำดับ

5. ต้นทุนต่อหัวในการผลิตบัณฑิต คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา พบว่า ต้นทุนต่อหัวในการผลิตบัณฑิตตลอดหลักสูตร มีค่าใช้จ่ายต่อบัณฑิต เป็นจำนวน 49,725,303.43 บาท โดยแยกเป็นต้นทุนทางตรงต่อบัณฑิตตลอดหลักสูตร เป็นจำนวน 29,002,401.19 บาท ต้นทุนทางอ้อมต่อบัณฑิตตลอดหลักสูตร เป็นจำนวน 20,722,902.24 บาท

6. ต้นทุนในการผลิตบัณฑิต คณะทันตแพทยศาสตร์ กรณีคณะทันตแพทยศาสตร์ จัดการเรียนการสอนตามเป้าหมายการรับนิสิตที่กำหนด จำนวน 30 คน ภายใต้แผนการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2564 พบว่าต้นทุนต่อหัวของต้นทุนต่อหัวของนิสิต ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 เท่ากับ 9,681,032.46 บาท โดยค่าใช้จ่ายต่อเท่ากับ 322,701.08 บาท ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายต่อหัวของนิสิตมากที่สุด

การอภิปรายผลการศึกษา

การวิเคราะห์ต้นทุนในการผลิตบัณฑิต ต้นทุนทางตรงและต้นทุนทางอ้อมจะมีต้นทุนงบบุคลากร งบลงทุน และงบดำเนินงานสูงสุดตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยายังอยู่ในระยะพัฒนาคณะฯ ทั้งในด้านบุคลากร อาคารสถานที่ ตลอดทั้งเป็นสถาบันใหม่ที่ยังต้องใช้งบดำเนินงานค่อนข้างสูง เพื่อรองรับการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับการวิเคราะห์ต้นทุนในการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรี กรณีศึกษานิสิตสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การเดินเรือ

คณะพาณิชย์นาวินานาชาติ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา (ธนรุจ โรจน์มานะวงศ์, 2558) ที่พบว่า ต้นทุนการศึกษาต่อหน่วย จำนวน 5 ปีการศึกษา รวมเป็น ต้นทุนต่อหน่วยทั้งสิ้น 324,422.12 บาท โดยมีค่าใช้จ่ายกิจกรรมด้านการพัฒนาบุคลากรสูงถึงร้อยละ 19 ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร ร้อยละ 20 ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรและการจัดการการเรียนการสอนนอกคณะ จึงทำให้มีค่าใช้จ่ายต้นทุนต่อหน่วยการผลิตบัณฑิตเพิ่มสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญในการศึกษาด้านการพัฒนาบุคลากร

ต้นทุนต่อหัวในการผลิตบัณฑิต คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา พบว่า ต้นทุนต่อหัวของบัณฑิตตลอดหลักสูตรมีค่าใช้จ่ายต่อบัณฑิต เป็นจำนวน 49,725,303.43 บาท แยกเป็นต้นทุนทางตรงต่อบัณฑิตตลอดหลักสูตร จำนวน 29,002,401.19 บาท ต้นทุนทางอ้อมต่อบัณฑิตตลอดหลักสูตร จำนวน 20,722,902.24 บาท ซึ่งจากการวิเคราะห์ต้นทุนต่อหัวในการผลิตบัณฑิต คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา พบว่าต้นทุนต่อหัวในการผลิตบัณฑิตของนิสิตแต่ละชั้นปี ขึ้นอยู่กับจำนวนนิสิต เนื้อหาารายวิชาและการบริหารจัดการภายในของแต่ละชั้นปี ส่งผลให้ต้นทุนต่อหัวในการผลิตบัณฑิต เช่น นิสิตทันตแพทย์ชั้นปีที่ 2 เป็นชั้นปีที่เริ่มเข้าสู่แผนการศึกษาทางด้านวิชาชีพ และต้นทุนต่อหัวในการผลิตบัณฑิตของนิสิตทันตแพทย์ชั้นปีที่ 4 ซึ่งเป็นชั้นปีที่เริ่มเข้าสู่แผนการรักษาผู้ป่วยจริงมีต้นทุนต่อหัวมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากทั้งสองชั้นปีดังกล่าว คณะทันตแพทยศาสตร์ ได้ดำเนินการประสานและบริหารจัดการให้อื้อประโยชน์ด้านการศึกษาให้กับนิสิตมากที่สุด ซึ่งจะนำไปสู่การได้รับความรู้ ความเข้าใจตามบริบทของวิชาชีพและการปฏิบัติงานจริงของนิสิตให้มากที่สุดต่อไป จากการวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตบัณฑิตตามเป้าหมายการรับนิสิตที่กำหนด จำนวน 30 คน ภายใต้แผนการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2564 พบได้ว่าต้นทุนในการผลิตบัณฑิตและต้นทุนต่อหัวของนิสิตในแต่ละชั้นปีลดลง หากบริหารจัดการการเรียนการสอน โดยรักษาอัตราคง

อยู่ของนิสิตให้ดำรงอยู่จนสำเร็จการศึกษา และจากการศึกษาวิจัยเห็นได้ว่า จำนวนนิสิต จำนวนหน่วยกิตที่ใช้ในการจัดการหลักสูตรส่งผลต่อต้นทุนการผลิตบัณฑิต เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงสัดส่วนนิสิตกับระดับกิจกรรมหรือปริมาณจำนวนหน่วยกิต ก็จะส่งผลให้ต้นทุนในการผลิตเปลี่ยนแปลงได้ ดังที่ ลำไย มากเจริญ (2551) กล่าวไว้ ต้นทุนประเภทที่มีต้นทุนรวมจะเปลี่ยนแปลงไปตามสัดส่วนโดยตรงกับการเปลี่ยนแปลงในระดับกิจกรรมหรือปริมาณการผลิตนั้น

ข้อเสนอแนะจากการทำวิจัย

1. คณะทันตแพทยศาสตร์ ควรสนับสนุนให้มีระบบการจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานเพื่อจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นรูปธรรมและสามารถนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้วิเคราะห์ได้ทุกปีงบประมาณ
2. คณะทันตแพทยศาสตร์ ควรพิจารณาสนับสนุนหรือหาแนวทางในการจัดการรายได้อื่น เพื่อช่วยสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการผลิตทันตแพทย์ให้เพียงพอ
3. คณะทันตแพทยศาสตร์ควรกำหนดนโยบายหรือกำหนดแผนการบริหารจัดการของคณะทันตแพทยศาสตร์ โดยตระหนักและให้ความสำคัญต่อการรักษาอัตราคงอยู่ของนิสิตให้ดำรงอยู่จนสำเร็จการศึกษา

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

วิเคราะห์ต้นทุนในการผลิตบัณฑิต คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา จำนวน 1 รุ่นการศึกษา เพื่อนำมาหาจุดคุ้มทุนในการผลิตบัณฑิต คณะทันตแพทยศาสตร์มหาวิทยาลัยพะเยา

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ศาสตราจารย์คลินิกเกียรติคุณทันตแพทย์หญิงทัศนีย์ เต็งรังสรรค์ คณบดีคณะ

ทันตแพทยศาสตร์ และ อาจารย์ ดร.ทันตแพทย์ตรีชาติ นาคสกุล รองคณบดีฝ่ายบริหาร คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา ที่ได้ให้ความรู้ คำปรึกษาแนะนำปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อย่างใกล้ชิด

เอกสารอ้างอิง

- ธนรุจ โรจน์มานะวงศ์. (2558). การวิเคราะห์ต้นทุนในการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรี ศึกษานิเทศสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การเดินเรือ คณะพาณิชยศาสตร์บริหารมหาวิทาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา. [วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา]. คลังปัญญามหาวิทยาลัยบูรพา.
<https://buuir.buu.ac.th/handle/1234567890/10618>.
- ประกาศสภาวิชาชีพบัญชี. สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์. (2558, 16 มกราคม). *มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ปรับปรุง 2557*. เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์
<https://www.tfac.or.th/upload/9414/3CG33HfDTO.pdf>
- ลำไย มากเจริญ. (2556). *การบัญชีต้นทุน* (พิมพ์ครั้งที่ 3). ทริปปี้แอนด์คูเคชั่น.
- อารีณัฐ สีสแก้ว. (2557). *ต้นทุนต่อหัวในการผลิตบัณฑิตแพทย์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*. [การค้นคว้าอิสระ ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี].
<http://www.repository.rmutt.ac.th/dspace/bitstream/123456789/2645/1/RMUTT-147708.pdf>

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแรกเข้าของนักศึกษาเข้าศึกษาภายใต้ระบบ TCAS
กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
Relationship between student Attributes from the Thai University Central
Admission System (TCAS) and the achievement of science students at
Prince of Songkla University

กฤตยภร คุ้มเคียม*
Krittayaporn Khumkiam*

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแรกเข้าของนักศึกษาระดับปริญญาตรีกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์การรับนักศึกษาระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา (ระบบ TCAS) ของคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยวิเคราะห์ข้อมูลทุติยภูมิจากฐานข้อมูลนักศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลแรกเข้าของนักศึกษา ข้อมูลการรับนักศึกษา และข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่เข้าศึกษาระหว่างปีการศึกษา 2561-2564 จำนวน 2,299 คน

ผลการศึกษาพบว่า ขนาดของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คะแนนเฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ทั้งระดับคะแนนเฉลี่ยทุกรายวิชา (GPAX) และคะแนนเฉลี่ยของวิชาเฉพาะกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์พื้นฐาน จำนวน 4 รายวิชา ประกอบด้วยวิชาฟิสิกส์ วิชาคณิตศาสตร์ วิชาเคมี และวิชาชีววิทยา (PMCB : Physics, Mathematics, Chemistry, Biology) นอกจากนี้ยังพบว่าการรับเข้าด้วยระบบ TCAS รอบต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ทั้ง GPAX และ PMCB เช่นเดียวกันกับวิธีการรับเข้า และกรณีที่นักศึกษามีผลการเรียนเฉลี่ยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสูงส่งผลให้มี GPAX และ PMCB สูงเช่นกัน ผลการศึกษานี้สามารถใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศเพื่อกำหนดกลยุทธ์การรับนักศึกษา กล่าวคือ ควรมุ่งเน้นการเพิ่มแผนจำนวนรับนักศึกษาใน TCAS1 การรับแบบแฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio) TCAS2 การรับแบบโควตา (Quota) และวิธีการรับเข้าแบบการจัดโควตาและทุนการศึกษาให้กับโรงเรียนที่มีขนาดกลางขึ้นไป เพื่อที่จะได้นักศึกษาที่มีศักยภาพทางการศึกษาจนสามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามระยะเวลาที่กำหนดของหลักสูตร

คำสำคัญ: ปัจจัยแรกเข้า; วิธีการรับเข้า; ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ศูนย์รับนักศึกษาและการทดสอบ สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สงขลา 90110

Admission & Testing Center, Office of the President, Prince of Songkla University, Songkhla, 90110

*Corresponding author: e-mail: krittayaporn.k@psu.ac.th

Abstract

This research aimed to analyze the relationships between student attributes and academic achievement at first semester for the first-year students in Faculty of Science, Prince of Songkla University. The results from this study will be used to formulate the student admission strategies for Faculty of Science, Prince of Songkla University. Secondary information such as student personal information, admission information, and academic achievements for the first semester were received from the undergraduate student database. Data were corrected from 2,299 first-year science students who were rescued between 2018 and 2021.

The results found that high school size and high school GPAX could directly affect to GPAX and average scores for four basic courses: Physic, Mathematic, Chemistry, and Biology (PMCB) of first-year students. Moreover, these academic achievements (GPAX and average score for PMCB) related with the rounds of admission and in the event that students have high GPA at high school, they also have high GPAX and PMCB. The results suggested that Faculty of Science should increase the number of rescued students from (1) consideration of student portfolio for TCAS1, (2) quota for TCAS2, (3) special quota and scholarships for students in medium to large schools in order to rescue the students who have performance to graduate on time.

Keywords: Student Attributes; Learning Achievement; Admissions

บทนำ

คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นสถาบันการศึกษาที่จัดการเรียนการสอนทั้งระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา และมีชื่อเสียงที่สุดแห่งหนึ่งในภาคใต้ ทั้งในด้านการเรียนการสอน งานวิจัย และบริการวิชาการ จัดตั้งขึ้นในปี พ.ศ.2510 ซึ่งเป็นปีเดียวกับการก่อตั้งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปัจจุบันคณะวิทยาศาสตร์ ประกอบด้วย 4 สาขา ได้แก่ วิทยาศาสตร์ กายภาพ วิทยาศาสตร์ ชีวภาพ วิทยาศาสตร์การคำนวณ และวิทยาศาสตร์สุขภาพและวิทยาศาสตร์ประยุกต์ โดยจัดการเรียนการสอนออกเป็นระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งหลักสูตรปริญญาตรีมี จำนวน 12 หลักสูตร ดังนี้

หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต

1. สาขาวิชาคณิตศาสตร์
2. สาขาวิชาเคมี

3. สาขาวิชาเคมี-ชีววิทยาประยุกต์
4. สาขาวิชาจุลชีววิทยา
5. สาขาวิชาชีววิทยา
6. สาขาวิชาเทคโนโลยีชีวภาพ
7. สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
8. สาขาวิชาฟิสิกส์
9. สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์
10. สาขาวิชาวัสดุศาสตร์
11. สาขาวิชาวิทยาศาสตร์พอลิเมอร์
12. สาขาวิชาสถิติ

โดยวิธีการรับนักศึกษาเข้าศึกษาในคณะวิทยาศาสตร์ จะดำเนินการรับนักศึกษาภายใต้ระบบการคัดเลือกกลางบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา (Thai University Central Admission System: TCAS) โดยมีที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย หรือ ทปอ.

เป็นผู้ดูแลระบบและกระบวนการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาสถาบันอุดมศึกษาแบบใหม่มาตั้งแต่ปีการศึกษา 2561 สมาคมที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (2565) ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทยเห็นชอบให้สถาบันสมาชิก ทปอ.ที่มีจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี (หลักสูตรระดับปริญญาตรี หมายถึง หลักสูตรทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษาที่เข้าร่วมการรับบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา โดยไม่รวมถึงหลักสูตรนานาชาติ และหลักสูตรที่ดำเนินการเป็นอิสระจากสถาบันอุดมศึกษา) เข้าร่วมในระบบการคัดเลือกกลางบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้กระบวนการบริหารจัดการการคัดเลือกกลางบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเป็นตัวอย่างที่ดีของความร่วมมือของสถาบันอุดมศึกษาไทย มีการจัดการที่เป็นธรรม ยึดหลักความเท่าเทียมกัน มีความโปร่งใสได้มาตรฐาน สร้างความเชื่อมั่นให้สังคม ทั้งนี้ ทปอ. ราชภัฏ และ ทปอ.ราชชมงคล ได้รับหลักการในการเข้าร่วมดำเนินการตามแนวทางนี้ด้วย โดยยึดหลักการสำคัญของ TCAS มี 3 ประการ ดังนี้ (1) นักเรียนควรอยู่ในห้องเรียนจนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (2) ผู้สมัครแต่ละคนมีเพียง 1 สิทธิ์ในการตอบรับในสาขาวิชาที่เลือกเพื่อความเสมอภาค (3) สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ จะเข้าระบบ Clearing-House เพื่อบริหาร 1 สิทธิ์ของผู้สมัคร

โดยมีแนวปฏิบัติกลางการบริหารจัดการระบบ TCAS การรับสมัครการคัดเลือกกลางบุคคลเข้าศึกษาในหลักสูตรทั่วไป สมาคมที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (2561) ดังนี้ (1) แบบที่ 1 (TCAS1) แฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio) ไม่มีการสอบข้อเขียน หรือสอบปฏิบัติ ยกเว้นบางกลุ่มสาขา สำหรับผู้สมัครที่มีความสามารถพิเศษ ผู้สมัครโควตา ผู้สมัครเครือข่าย ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาประกาศเกณฑ์การคัดเลือกให้ผู้สมัครยื่นสมัครโดยตรงกับสถาบันอุดมศึกษาหรือตามที่สมาคมที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทยกำหนด (2) แบบที่ 2 (TCAS2) โควตา (Quota) มีการสอบข้อเขียนหรือข้อปฏิบัติ ผู้สมัครอยู่ในเขตพื้นที่หรือภาค โควตาโรงเรียนในเครือข่าย และผู้สมัครทั่วไปในโครงการ

ความสามารถพิเศษต่าง ๆ โครงการของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาประกาศเกณฑ์การคัดเลือกให้ผู้สมัครยื่นสมัครโดยตรงกับสถาบันอุดมศึกษาหรือตามที่สมาคมที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทยกำหนด (3) แบบที่ 3 (TCAS3) การรับตรงร่วมกันสำหรับนักเรียนในโครงการกลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทย (กสพท.) โครงการอื่น ๆ และนักเรียนทั่วไป โดย ทปอ. เป็นหน่วยกลางในการรับสมัครนักเรียนสามารถเลือกได้ 4 สาขาวิชาโดยไม่เรียงลำดับ แต่ละสถาบันอุดมศึกษากำหนดเกณฑ์ที่เป็นอิสระของตนเอง (4) การรับแบบ Admission สำหรับนักเรียนทั่วไป โดย ทปอ. เป็นหน่วยกลางในการรับสมัคร นักเรียนสามารถเลือกสมัครได้ 4 สาขาวิชาแบบมีลำดับ โดยใช้เกณฑ์ค่าน้ำหนักตามที่ประกาศไว้ล่วงหน้า 3 ปี (5) การรับตรงอิสระสถาบันอุดมศึกษาได้รับโดยตรงด้วยวิธีการของสถาบันเอง โดยให้สถาบันอุดมศึกษาจัดส่ง รายชื่อหลักสูตร รหัสหลักสูตร คุณสมบัติของผู้สมัคร และจำนวนรับในแต่ละรูปแบบมายังส่วนกลาง และให้สมาคมที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทยจัดทำ คู่มือ รายละเอียดการคัดเลือก ปฏิทินการดำเนินงาน รายชื่อสถาบันอุดมศึกษาที่เข้าร่วมระบบ รายชื่อหลักสูตร รหัสหลักสูตร คุณสมบัติของผู้สมัคร และจำนวนรับในแต่ละรูปแบบเผยแพร่ให้ทราบทั่วกัน อนึ่งการตัดสินใจเลือกหลักสูตรปริญญาและสาขาวิชาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 การเลือกเส้นทางอาชีพทำให้นักเรียนรุ่นใหม่ในปัจจุบันต้องคำนึงถึงปัจจัยที่เข้ามาเกี่ยวข้องหลากหลายตามที่ต้องการศึกษาของ Briones & Bueno (2019) ที่พบว่านักศึกษาเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งว่าการเลือกลงทะเบียนเรียนและหลักสูตรปริญญา หนึ่งในเหตุผลที่เลือก คือเป็นสถาบันการศึกษาที่มีมาตรฐานคุณภาพสูงที่เป็นที่รู้จักและมีคุณสมบัติครบถ้วน และจากแนวคิดทฤษฎีและสังเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทฤษฎีความต้องการความสำเร็จของแมคเคลแลนด์ (McClelland's Achievement Motivation Theory) ที่มีความเชื่อว่าความต้องการของบุคคลเป็นผลมาจากการเรียนรู้มากกว่าสิ่งใด ความต้องการที่เกิดจากการ

เรียนรู้จึงมีอิทธิพลจูงใจให้บุคคลแสดงหรือประพฤติปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

ผู้สมัครทุกคนมีสิทธิ์เข้าศึกษา คนละ 1 สิทธิ์ ผู้สมัครสามารถเลือกสมัครแบบใดและรอบใดก็ได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด และเข้ามายืนยันสิทธิ์ในระบบตามประกาศของระบบการคัดเลือกกลาง และการสละสิทธิ์ให้เป็นที่ไปตามข้อกำหนดของประกาศสมาคมที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย ซึ่งการยืนยันสิทธิ์และการสละสิทธิ์ จะต้องทำในระบบการคัดเลือกกลางตามระยะเวลาที่กำหนดไว้เท่านั้น การสละสิทธิ์นอกเหนือจากเวลาที่กำหนด หรือไปสละสิทธิ์ หรือแจ้งไม่ใช้สิทธิ์ที่สถาบันอุดมศึกษา หรือการส่งจดหมายขอสละสิทธิ์ ไม่นับเป็นการสละสิทธิ์ในระบบการคัดเลือกกลาง เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนต่อ สุริยา ช้องเสนาะ (2561) โดยมอบสิทธิ์ในการยืนยันเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยเพียง 1 สิทธิ์ต่อ 1 คน โดยในแต่ละคณะหรือมหาวิทยาลัยมีการกำหนดรูปแบบหลักเกณฑ์กลุ่มเป้าหมาย คุณสมบัติเฉพาะ และวิธีการคัดเลือกที่แตกต่างกันตามภารกิจ วัตถุประสงค์ และกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้ได้นักศึกษาที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับสาขาวิชาที่จะเข้าศึกษาเป็นไปตามแผนการรับนักศึกษา และนักศึกษาสามารถศึกษาได้จนสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรที่กำหนด อนันต์ ปินะเต (2564) จากนโยบายที่กระทรวงการอุดมศึกษาวิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม (อว.) โดยมหาวิทยาลัยต้องเข้าร่วมระบบการคัดเลือกกลางบุคคล พบว่า มหาวิทยาลัยมีปัญหาเรื่องจำนวนนักเรียนที่สนใจเข้าศึกษาลดลง จากปัญหาการลดลงของผู้สมัคร มหาวิทยาลัยจึงไม่สามารถทราบแนวโน้มของจำนวนผู้สมัครที่จะเกิดขึ้นรวมถึงไม่ทราบกลุ่มเป้าหมายของผู้สมัคร คุณลักษณะของนักเรียนผู้สมัครในการเลือกอันดับการสมัครในสาขาวิชานั้น ๆ

ซึ่งคณะฯ ได้ให้ความสำคัญกับกระบวนการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาดังกล่าว โดยมีการเก็บรวบรวมจัดการ และวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการรับนักศึกษา ตลอดจนติดตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ซึ่งผู้วิจัยมีสมมติฐานว่า กระบวนการคัดเลือก

บุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาที่เหมาะสมสามารถคัดกรองนักศึกษาให้มีคุณสมบัติสอดคล้องกับสาขาวิชาหรือหลักสูตรที่จะเข้าศึกษาได้ และจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในที่สุด ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่างๆ ของกระบวนการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแรกเข้าของนักศึกษาระดับปริญญาตรีกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

2) เพื่อศึกษาแนวทางการกำหนดเกณฑ์แรกเข้าสำหรับนักศึกษาภายใต้ระบบ TCAS และแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์การรับนักศึกษาของคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ระเบียบวิธีการวิจัย

1. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแรกเข้าของนักศึกษาระดับปริญญาตรีกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ข้อมูล ที่ใช้เป็นข้อมูลทุติยภูมิของสำนักการศึกษาและนวัตกรรมการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ จากฐานข้อมูลระบบสารสนเทศนักศึกษา ฝ่ายทะเบียนและประมวลผล (2564)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่เข้าศึกษาภายใต้ระบบ TCAS ระหว่างปีการศึกษา 2561-2564 จำนวน 2,299 คน

ตัวแปร ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คือ คะแนนเฉลี่ยในชั้นปีที่ 1

ภาคการศึกษาที่ 1 (GPAX) และ คะแนนเฉลี่ยของวิชา เฉพาะกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์พื้นฐาน จำนวน 4 รายวิชา ประกอบด้วยวิชาฟิสิกส์ วิชาคณิตศาสตร์ วิชาเคมี และ วิชาชีววิทยา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ 1) เพศ 2) ขนาดโรงเรียน 3) คะแนนเฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 4) อาชีพของผู้ปกครอง 5) รอบ TCAS และวิธีการเข้าศึกษา 6) รอบ TCAS 7) วิธีการรับเข้า (โครงการ) ดังรูปที่ 1

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยของการวิจัยในครั้งนี้ หมายถึง ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยได้ประยุกต์ตัวแปรจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและการสังเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของแมคเคลแลนด์ (McClelland's Achievement Motivation Theory) และงานวิจัยของ (ปานจิต บูรณสมภพ และคณะ, 2562; สุรียา ช้องเสนาะ, 2561; อนันต์ ปินะเต, 2564) มากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ตัวแปรอิสระ (ต่อ)

- ก. ปัจจัยแรกเข้า
 - ก-1 เพศ (Gender)
 - ก-2 ขนาดโรงเรียน (SchoolSize)
 - ก-3 คะแนนเฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (HSGPA)
 - ก-4 อาชีพของผู้ปกครอง (Occupation)
- ข. รอบ TCAS และวิธีการรับเข้า
 - ข-1 วิธีการรับเข้าแต่ละวิธีในรอบ TCAS1
(Sci Seed, HiSci, นักเรียนที่มีผลการเรียนดี โรงเรียน/ห้องวิทยาศาสตร์, เด็กที่มีคุณธรรมและจริยธรรม)
 - ข-2 วิธีการรับเข้าแต่ละวิธีในรอบ TCAS2
(ความร่วมมือ สอน., 14 จังหวัดภาคใต้, ผู้ผ่านค่าย สอน.)
 - ข-3 วิธีการรับเข้าแต่ละวิธีในรอบ TCAS4 (ผู้ผ่านค่าย สอน., ปวช.)
- ค. รอบ TCAS
 - ค-1 รอบ TCAS1
 - ค-2 รอบ TCAS2
 - ค-3 รอบ TCAS3
 - ค-4 รอบ TCAS4
 - ค-5 รอบ TCAS5
- ง. วิธีการรับเข้า (โครงการ)
 - ง-1 สานฝัน คนพันธุ์วิทย์ (Sci Seed)
 - ง-2 นักเรียนที่มีผลการเรียนดี
 - ง-3 นักเรียนจากโรงเรียน/ห้องวิทยาศาสตร์
 - ง-4 ส่งเสริมผู้มีคุณธรรมและจริยธรรม บำเพ็ญประโยชน์ช่วยเหลือสังคม (Moral)
 - ง-5 ส่งเสริมผู้มีศักยภาพสูงทางวิทยาศาสตร์ (HiSci)
 - ง-6 ความร่วมมือกับมูลนิธิส่งเสริมโอลิมปิกวิชาการและพัฒนามาตรฐานวิทยาศาสตร์ในพระอุปถัมภ์สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนากรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ (สอน.)
 - ง-7 14 จังหวัดภาคใต้ เข้าศึกษาโดยวิธีรับตรง (โควตาภูมิภาค)
 - ง-8 ผู้เข้าค่ายฝึกอบรมโครงการส่งเสริมโอลิมปิกวิชาการและพัฒนามาตรฐานวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ศึกษา (Camp)
 - ง-9 Admission 1
 - ง-10 Admission 2
 - ง-11 นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.3) (VocCert)

ตัวแปรตาม

- จ. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
 - จ-1 คะแนนเฉลี่ยในชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 (GPAX)
 - จ-2 คะแนนเฉลี่ยของวิชาเฉพาะกลุ่ม วิชาวิทยาศาสตร์พื้นฐาน จำนวน 4 รายวิชา ประกอบด้วยวิชาฟิสิกส์ วิชาคณิตศาสตร์ วิชาเคมี และวิชาชีววิทยา (PMCB)

รูปที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัย

ปัจจัยแรกเข้าของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบด้วย เพศ วิธีรับเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา/

รอบTCAS ผลการเรียนเฉลี่ยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ขนาดโรงเรียน และอาชีพของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของวิชาเฉพาะกลุ่มวิชา วิทยาศาสตร์พื้นฐาน จำนวน 4 รายวิชา

2. เพื่อศึกษาแนวทางการกำหนดเกณฑ์แรกเข้าสำหรับนักศึกษาภายใต้ระบบ TCAS และแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์การรับนักศึกษาของคณะ วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้อง คือ ผู้ปฏิบัติงานประจำงานสนับสนุนการจัดการศึกษา โดยใช้วิธีการแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 3 คน ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านการ รับนักศึกษา จำนวน 1 คน รองคณบดีฝ่ายกิจการพิเศษ และสหกิจศึกษา และรองคณบดีฝ่ายวิชาการและการ ศึกษา

ขั้นตอนการวิจัย

1) ศึกษาแนวทางการกำหนดเกณฑ์แรกเข้าสำหรับนักศึกษาภายใต้ระบบ TCAS และแนวทาง ในการกำหนดกลยุทธ์การรับนักศึกษาของคณะ วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ 2) ระดม สมอผู้ที่เกี่ยวข้อง เจ้าหน้าที่ และผู้บริหารที่เกี่ยวข้อง และ 3) เสนอแนวทางที่เป็นรูปธรรมสำหรับกลยุทธ์ใน การรับนักศึกษา

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

3.1 การทดสอบค่าเฉลี่ยของ 2 ประชากร (Two Samples t-test) ใช้ในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ซึ่งเป็นตัวแทนของตำแหน่งของข้อมูลที่สุ่มมาจาก ประชากรที่เป็นอิสระกันสองกลุ่ม ในการศึกษาครั้งนี้ใช้ เปรียบเทียบระหว่าง GPAX และ PMCB ของนักศึกษา เพศชาย และเพศหญิง

3.2 การทดสอบสหสัมพันธ์ (Correlation Test) ใช้ในการค้นหาความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่างตัวแปรเชิงปริมาณสองตัว ในการศึกษาครั้งนี้ ใช้ค้นหา ความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่าง HSGPA กับ GPAX และ ความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่าง HSGPA กับ PMCB

3.3 การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis & Variance, ANOVA) ในการทดสอบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยมากกว่าสองกลุ่ม ในการศึกษาครั้งนี้ใช้ ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของ GPAX และ PMCB ในกลุ่มต่าง ๆ ของปัจจัยแรกเข้า (SchoolSize, Occupation) รอบ TCAS (TCAS1-TCAS5) และวิธี รับเข้า (Sci Seed, นักเรียนที่มีผลการเรียนดี, นักเรียน จากโรงเรียน/ห้องวิทยาศาสตร์, ส่งเสริมผู้มีคุณธรรม และจริยธรรม บำเพ็ญประโยชน์ช่วยเหลือสังคม, HiSci, ความร่วมมือกับมูลนิธิส่งเสริมโอลิมปิกวิชาการและ พัฒนามาตรฐานวิทยาศาสตร์ในพระอุปถัมภ์สมเด็จพระ เจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนากรมหลวงนราธิวาส ราชนครินทร์ (สอวน.), 14 จังหวัดภาคใต้ เข้าศึกษาโดย วิธีรับตรง (โควตาภูมิภาค) (14 Prov), ผู้เข้าค่าย ฝึกอบรมโครงการส่งเสริมโอลิมปิกวิชาการและพัฒนา มาตรฐานวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ศึกษา, Admission 1, Admission 2 และ VocCert

ผลการวิจัย

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแรกเข้า ของนักศึกษาเข้าศึกษาภายใต้ระบบ TCAS กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่เข้าศึกษาระหว่างการ ศึกษา 2561-2564 จำนวน 2,299 คน ผลการวิจัย พบว่า

1. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแรก เข้าของนักศึกษาระดับปริญญาตรีกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 คณะ วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จากตารางที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปร อิสระของกลุ่มที่เป็นปัจจัยแรกเข้าของนักศึกษา กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPAX, MPCB) ซึ่งผลที่ได้คือ เพศ (Gender) ไม่มีความเกี่ยวข้องทั้งกับ GPAX และ PMCB ในขณะที่ขนาดโรงเรียน (SchoolSize) ผลการ เรียนเฉลี่ยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (HAGPA)

และอาชีพผู้ปกครอง (Occupation) มีความเกี่ยวข้อง
ทั้งกับ GPAX และ PMCB

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแรกเข้ากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ปัจจัยแรกเข้า	GPAX	PMCB
	Method	Method
	(P-Value)	(P-Value)
	Conclusion	Conclusion
Gender (เพศ)	2-sample t-test (.055)	2-sample t-test (.994)
	#	#
SchoolSize (ขนาดโรงเรียน)	ANOVA (.000)	ANOVA (.000)
	*[Xlarge][Small]	*[Xlarge][Small]
HSGPA (คะแนนเฉลี่ยในระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย)	ANOVA (.000)	ANOVA (.000)
	*	*
	Positive	
Occupation (อาชีพ)	ANOVA (.002)	ANOVA (.000)
	*[Govn][Busn]	*[Busn][StEnt]

หมายเหตุ # Not Sig., {best}, [worse] , GPAX (คะแนนเฉลี่ยในชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1) , PMCB (คะแนนเฉลี่ยของวิชาเฉพาะกลุ่ม
วิชา วิทยาศาสตร์พื้นฐาน จำนวน 4 รายวิชา ประกอบด้วยวิชาฟิสิกส์ วิชาคณิตศาสตร์ วิชาเคมี และวิชาชีววิทยา) , Xlarge (โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ) , Small (โรงเรียนขนาดเล็ก) , Govn (รับราชการ) , Busn (ธุรกิจส่วนตัว) , StEnt (รัฐวิสาหกิจ)

โดยที่ HSGPA มีความสัมพันธ์เชิงเส้นไปใน
ทิศทางเดียวกันกับ GPAX และ PMCB นั่นคือ หาก
นักศึกษามีผลการเรียนเฉลี่ยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอน
ปลายสูงก็จะมี GPAX และ PMCB สูงเช่นกัน สำหรับ
ขนาดโรงเรียน (SchoolSize) นั้น พบว่านักศึกษาที่มา
จากโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่พิเศษ (Xlarge) จะมี GPAX
และ PMCB สูงที่สุด ในขณะที่นักศึกษาที่มาจาก
โรงเรียนที่มีขนาดเล็ก (Small) จะมี GPAX และ PMCB

ต่ำสุด สำหรับอาชีพผู้ปกครองนั้น ก็มีผลต่อ GPAX และ
PMCB เช่นกัน แต่มีความแตกต่างกัน โดยที่นักศึกษาที่
มี GPAX สูงสุด และต่ำสุด เป็นนักศึกษาที่ผู้ปกครอง
ประกอบอาชีพรับราชการ (Govn) และธุรกิจส่วนตัว
(Busn) ตามลำดับ และนักศึกษาที่มี PMCB สูงสุด และ
ต่ำสุด เป็นนักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพธุรกิจ
ส่วนตัว (Busn) และรัฐวิสาหกิจ (StEnt) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรอบ TCAS และวิธีการรับเข้ากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักศึกษา

ปัจจัยแรกเข้า	GPAX	PMCB
	Method	Method
	(P-Value)	(P-Value)
	Conclusion	Conclusion
TCAS1	ANOVA	ANOVA

ปัจจัยแรกเข้า	GPAX	PMCB
	Method	Method
	(P-Value)	(P-Value)
	Conclusion	Conclusion
	(.003)	(.000)
	*{HiSci}[Moral]	*{HiSci}[Moral]
TCAS2	ANOVA	ANOVA
	(.001)	(.038)
	*{POSN}[Camp]	*{POSN}[Camp]
TCAS4	ANOVA	ANOVA
	(.224)	(.014)
	#	*{Camp}[Adms]

หมายเหตุ # Not Sig., {best}, [worse] , TCAS3 มีวิธีการรับเข้ารูปแบบเดียวเลยไม่มีการเปรียบเทียบ , GPAX (คะแนนเฉลี่ยในชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1) , PMCB (คะแนนเฉลี่ยของวิชาเฉพาะกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์พื้นฐาน จำนวน 4 รายวิชา ประกอบด้วยวิชาฟิสิกส์ วิชาคณิตศาสตร์ วิชาเคมี และวิชาชีววิทยา) , HiSci (ส่งเสริมผู้มีศักยภาพสูงทางวิทยาศาสตร์) , Moral (ส่งเสริมผู้มีคุณธรรมและจริยธรรมบำเพ็ญประโยชน์ช่วยเหลือสังคม) , POSN (ความร่วมมือกับมูลนิธิส่งเสริมโอลิมปิกวิชาการและพัฒนามาตรฐานวิทยาศาสตร์ในพระอุปถัมภ์สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนากรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ (สอวน.)) , Camp (ผู้เข้าค่ายฝึกอบรมโครงการส่งเสริมโอลิมปิกวิชาการและพัฒนามาตรฐานวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ศึกษา) , Adms (Admission)

จากตารางที่ 2 ทุกรอบ TCAS มีความเกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ยกเว้น TCAS4 ที่ไม่เกี่ยวข้องกับ GPAX โดยที่ในรอบ TCAS1 นั้น พบว่า นักเรียนที่มาจากวิธีรับเข้าแบบส่งเสริมผู้มีศักยภาพสูงทางวิทยาศาสตร์ (HiSci) และส่งเสริมผู้มีคุณธรรมและจริยธรรมบำเพ็ญประโยชน์ช่วยเหลือสังคม (Moral) จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง GPAX และ PMCB สูงสุด และต่ำสุดตามลำดับ ในรอบ TCAS2 นั้นพบว่า นักเรียนที่มาจากวิธีรับเข้าจากความร่วมมือกับมูลนิธิส่งเสริมโอลิมปิกวิชาการและพัฒนามาตรฐานวิทยาศาสตร์ในพระอุปถัมภ์สมเด็จพระ

เจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนากรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ (สอวน.) (POSN) และผู้เข้าค่ายฝึกอบรมโครงการส่งเสริมโอลิมปิกวิชาการและพัฒนามาตรฐานวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ศึกษา (Camp) จะมี GPAX และ PMCB สูงสุด และต่ำสุด ตามลำดับ

สำหรับ TCAS4 นักเรียนที่มาด้วยวิธีการรับเข้าจากผู้เข้าค่ายฝึกอบรมโครงการส่งเสริมโอลิมปิกวิชาการและพัฒนามาตรฐานวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ศึกษา (Camp) จะมี PMCB สูงสุด ในขณะที่นักเรียนที่มาจาก Admission จะมี PMCB ต่ำสุด

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรอบ TCAS กับผลสัมฤทธิ์ และระหว่างวิธีการรับเข้ากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ปัจจัยแรกเข้า	GPAX	PMCB
	Method	Method
	(P-Value)	(P-Value)
	Conclusion	Conclusion
AllTCAS	ANOVA	ANOVA

ปัจจัยแรกเข้า	GPAX	PMCB
	Method	Method
	(P-Value)	(P-Value)
	Conclusion	Conclusion
(รอบการรับนักศึกษาทั้งหมด)	(.000)	(.000)
	*[TCAS2][TCAS3]	*[TCAS2][TCAS3]
AllMethoc	ANOVA	ANOVA
(วิธีการรับเข้าทั้งหมด)	(.000)	(.038)
	*[POSN,HiSci,14Prov][Moral,Adms]	*[POSN,HiSci,Camp][Adms]

หมายเหตุ # Not Sig., {best}, [worse] , POSN (ความร่วมมือกับมูลนิธิส่งเสริมโอลิมปิกวิชาการและพัฒนามาตรฐานวิทยาศาสตร์ในพระอุปถัมภ์สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนากรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ (สอวน.) , HiSci (ส่งเสริมผู้มีศักยภาพสูงทางวิทยาศาสตร์) , 14Prov (14 จังหวัดภาคใต้) , Moral (ส่งเสริมผู้มีคุณธรรมและจริยธรรม บำเพ็ญประโยชน์ช่วยเหลือสังคม) , Adms (Admission)

จากตารางที่ 3 พบว่านักศึกษาที่มาจากรอบ TCAS2 และ TCAS3 นั้น จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุด และต่ำสุดตามลำดับ ในขณะที่นักศึกษาที่รับเข้าแบบความร่วมมือกับมูลนิธิส่งเสริมโอลิมปิกวิชาการและพัฒนามาตรฐานวิทยาศาสตร์ในพระอุปถัมภ์สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนากรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ (สอวน.) (POSN) แบบส่งเสริมผู้มีศักยภาพสูงทางวิทยาศาสตร์ (HiSci) และ 14 จังหวัดภาคใต้ เข้าศึกษาโดยวิธีรับตรง (โควตาภูมิภาค)

(14 Prov) จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุด และนักศึกษาที่รับเข้าแบบส่งเสริมผู้มีคุณธรรมและจริยธรรม บำเพ็ญประโยชน์ช่วยเหลือสังคม (Moral) และ Admission จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำสุด

2. แนวทางการกำหนดเกณฑ์แรกเข้าสำหรับนักศึกษาภายใต้ระบบ TCAS และแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์การรับนักศึกษาของคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ดังนี้

ตารางที่ 4 แนวทางสำหรับกำหนดเกณฑ์การรับนักศึกษา

รอบ (TCAS)	แนวทางสำหรับกำหนดเกณฑ์การรับนักศึกษา
TCAS1	<ol style="list-style-type: none"> เพิ่มสัดส่วนจำนวนแผนรับนักศึกษา กำหนดกลยุทธ์วิธีการรับเข้า ดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> วิธีการจัดสรรโควตาพร้อมสนับสนุนทุนการศึกษา เช่น โครงการ ส่งเสริมผู้มีศักยภาพสูงทางวิทยาศาสตร์ (HiSci) วิธีการรับเข้าจากการจัดทำความร่วมมือสถาบันการศึกษา เช่น โรงเรียนวิทยาศาสตร์และห้องเรียนพิเศษวิทยาศาสตร์ เป็นต้น กำหนดเกณฑ์โดยคำนึงจากคะแนนเฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (HSGPA) และผลการเรียนในหมวดคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ เช่น HSGPA ไม่ต่ำกว่า 2.75 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เท่ากับหรือมากกว่า 2.50 กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เท่ากับหรือมากกว่า 2.50 เป็นต้น มุ่งเน้นกลุ่มเป้าหมายโดยคำนึงขนาดโรงเรียน (School Size) ในการจัดกิจกรรมแนะแนวการศึกษาต่อ
TCAS2	<ol style="list-style-type: none"> เพิ่มสัดส่วนจำนวนแผนรับนักศึกษา มุ่งเน้นกลุ่มเป้าหมายโดยคำนึงขนาดโรงเรียน (School Size) ในการจัดกิจกรรมแนะแนวการศึกษาต่อ วิธีการรับเข้าแบบการจัดทำความร่วมมือกับองค์กรที่ส่งเสริมและพัฒนาความรู้ความสามารถด้านวิทยาศาสตร์ เช่น ความร่วมมือกับมูลนิธิส่งเสริมโอลิมปิกวิชาการ และพัฒนามาตรฐานวิทยาศาสตร์ เป็นต้น
TCAS3	กำหนดระดับคะแนนขั้นต่ำ และปรับสัดส่วนจำนวนการรับนักศึกษา

รอบ (TCAS)	แนวทางสำหรับกำหนดเกณฑ์การรับนักศึกษา
TCAS4	กำหนดเกณฑ์โดยค่านึงจากคะแนนเฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (HSGPA) และผลการเรียนในหมวดคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ เช่น HSGPA ไม่ต่ำกว่า 2.75 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เท่ากับหรือมากกว่า 2.50 กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เท่ากับหรือมากกว่า 2.50 เป็นต้น

จากผลการศึกษา สามารถกำหนดคุณสมบัติของนักเรียน โดยค่านึงถึงปัจจัยแรกเข้าของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ประกอบด้วย ผลการเรียนเฉลี่ย ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (HSGPA) ขนาดโรงเรียน (School Size) รอบTCAS และวิธีการรับเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ควรพิจารณาถึงปัจจัยรอบ TCAS ควรมุ่งเน้นการเพิ่มแผนจำนวนรับนักศึกษาใน TCAS1 การรับแบบแฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio) TCAS2 การรับแบบโควตา (Quota) นอกจากนี้จะพิจารณาถึงปัจจัยรอบ TCAS แล้วจึงต้องพิจารณาถึงวิธีการรับเข้าด้วย เช่น TCAS1 และ TCAS2 ควรกำหนดกลยุทธ์โดยมุ่งเน้นการเพิ่มจำนวนนักศึกษาจากวิธีการรับเข้าแบบการจัดโควตาพร้อมกับการสนับสนุนทุนการศึกษา เช่น การรับนักศึกษาจากผู้มีศักยภาพสูงทางวิทยาศาสตร์ (HiSci), โรงเรียนวิทยาศาสตร์และห้องเรียนพิเศษวิทยาศาสตร์ และการกำหนดกลยุทธ์โดยมุ่งเน้นการเพิ่มจำนวนนักศึกษาจากวิธีการรับเข้าแบบความร่วมมือกับองค์กร สถาบัน เป็นต้น เช่น ความร่วมมือกับมูลนิธิส่งเสริมโอลิมปิกวิชาการ และพัฒนามาตรฐานวิทยาศาสตร์ การคัดเลือกนักเรียนใน 14 จังหวัดภาคใต้ (โควตาภูมิภาค) เป็นต้น

ผลการศึกษาเป็นประโยชน์ต่อการบริหารจัดการกระบวนการรับนักศึกษา จากการระดมสมองผู้ที่เกี่ยวข้อง เห็นควรปรับสัดส่วนจำนวนแผนการรับนักศึกษาในแต่ละรอบ TCAS และวิธีการรับเข้า และการกำหนดกลยุทธ์สำหรับวิธีการรับเข้าที่สอดคล้องกับผลการศึกษาเช่น การกำหนดคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อลดความแตกต่างของปัจจัยด้านผู้เรียน ควบคู่ไปกับการกำหนดสมรรถนะทางวิชาการในการสอบคัดเลือก รวมถึงมาตรการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโดยเฉพาะนักศึกษาที่ผ่านการคัดเลือก เช่น การจัดให้มีการปรับ

พื้นฐานหรือทบทวนความรู้พื้นฐานวิทยาศาสตร์ ก่อนเริ่มเปิดภาคการศึกษาที่ 1

สรุปผลการวิจัย

ผลจากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแรกเข้าของนักศึกษาระดับปริญญาตรีกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ นั้นสามารถสรุปตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1. ขนาดของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คะแนนเฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และกลุ่มอาชีพของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ทั้งระดับคะแนนเฉลี่ยทุกรายวิชา (GPAX) และคะแนนเฉลี่ยของวิชาเฉพาะกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์พื้นฐาน (PMCB) และการรับเข้าด้วยระบบ TCAS รอบต่าง ๆ มีความสัมพันธ์ทั้ง GPAX และ PMCB เช่นเดียวกันกับวิธีการรับเข้า และเพศ (Gender) ไม่มีความเกี่ยวข้องทั้งกับ GPAX และ PMCB โดยที่นักศึกษาที่มาจากโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่พิเศษ (Xlarge) จะมี GPAX และ PMCB สูงที่สุด และโรงเรียนที่มีขนาดเล็ก (Small) จะมี GPAX และ PMCB ต่ำ ตามลำดับ สำหรับกลุ่มอาชีพผู้ปกครองนั้น พบว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ (Govn) จะมี GPAX สูงสุด และธุรกิจส่วนตัว (Busn) จะมี GPAX ต่ำสุด และ นักศึกษาที่มี PMCB สูงสุด และต่ำสุด เป็นนักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว (Busn) และรัฐวิสาหกิจ (StEnt) ตามลำดับ

รอบ TCAS และวิธีการรับเข้า พบว่า ทุกรอบ TCAS (ยกเว้น TCAS4) มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา โดยที่ในรอบ TCAS1 พบว่า นักศึกษาที่มาจากวิธีการรับเข้าแบบส่งเสริมผู้มี

ศักยภาพสูงทางวิทยาศาสตร์ (HiSci) และส่งเสริมผู้มีความคุณธรรมและจริยธรรม บำเพ็ญประโยชน์ช่วยเหลือสังคม (Moral) จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง GPAX และ PMCB สูงสุด และต่ำสุดตามลำดับ ในรอบ TCAS2 พบว่า นักศึกษาที่มาจากวิธีการรับเข้าจากความร่วมมือกับมูลนิธิส่งเสริมโอลิมปิกวิชาการและพัฒนามาตรฐานวิทยาศาสตร์ในพระอุปถัมภ์สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนากรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ (สอวน.) (POSN) และ ผู้เข้าค่ายฝึกอบรมโครงการส่งเสริมโอลิมปิกวิชาการและพัฒนามาตรฐานวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ศึกษา (Camp) จะมี GPAX และ PMCB สูงสุด และต่ำสุด ตามลำดับ สำหรับ TCAS4 นักศึกษาที่มามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงที่สุดและผู้เข้าค่ายฝึกอบรมโครงการส่งเสริมโอลิมปิกวิชาการและพัฒนามาตรฐานวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ศึกษา (Camp) จะมี PMCB สูงสุด ในขณะที่นักศึกษาที่มาจาก Admission จะมี PMCB ต่ำสุด

2. เพื่อศึกษาแนวทางการกำหนดเกณฑ์แรกเข้าสำหรับนักศึกษาภายใต้ระบบ TCAS และแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์ การรับนักศึกษาของคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ควรคำนึงถึงปัจจัยแรกเข้าของนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ทั้งระดับคะแนนเฉลี่ยทุกรายวิชา (GPAX) และคะแนนเฉลี่ยของวิชาเฉพาะกลุ่มวิทยาศาสตร์พื้นฐาน จำนวน 4 รายวิชา ประกอบด้วย วิชาฟิสิกส์ วิชาคณิตศาสตร์ วิชาเคมี และวิชาชีววิทยา (PMCB : Physics, Mathematics, Chemistry, Biology) คือ ขนาดของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (School Size) คะแนนเฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (HSGPA) และรอบ TCAS โดยคำนึงถึงผลการเรียนปีแรก และผลการเรียนของวิชาเฉพาะกลุ่มวิทยาศาสตร์พื้นฐาน และวิธีการรับเข้าก็เช่นเดียวกัน

การอภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

1. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแรกเข้าของนักศึกษาระดับปริญญาตรีกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่าขนาดของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (School Size) คะแนนเฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (HSGPA) และกลุ่มอาชีพของผู้ปกครอง (Occupation) มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ทั้งระดับคะแนนเฉลี่ยทุกรายวิชา (GPAX) และคะแนนเฉลี่ยของวิชาเฉพาะกลุ่มวิทยาศาสตร์พื้นฐาน จำนวน 4 รายวิชา (PMCB) ซึ่งชี้ให้เห็นกลุ่มอาชีพของผู้ปกครองเป็นปัจจัยสนับสนุนให้นักศึกษามีกำลังใจและสมาธิในการศึกษาเล่าเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับปัจจัยด้านขนาดของโรงเรียนได้จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อกระบวนการเรียนการสอนที่เหมาะสมมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีคุณภาพ โดยส่งผลให้นักศึกษามีผลการเรียนเฉลี่ยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสูงส่งผลให้มี GPAX และ PMCB ในระดับมหาวิทยาลัยสูงเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สิทธิกรรณ์ คำรอด และ กิตติพงษ์ ศรีแฉ่ไตร (2561) เรื่อง ตัวแบบการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณสำหรับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ของนักศึกษาเจนเนอเรชัน วายสถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ พบว่า ผลการเรียนเฉลี่ยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ของนักศึกษาเจนเนอเรชัน วาย นอกจากนี้ยังพบว่า GPAX ของนักศึกษาที่ผ่านระบบการคัดเลือกเข้าศึกษาในรูปแบบที่ใช้คะแนนสอบมีแนวโน้มค่า GPAX สูงกว่า หรือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีกว่า นักศึกษาที่ผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษาในรูปแบบที่ไม่ได้ใช้คะแนนสอบ

นอกจากนี้ ยังพบว่าการรับเข้าด้วยระบบ TCAS รอบต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการ

เรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ทั้ง GPAX และ PMCB เช่นเดียวกันกับวิธีการรับเข้า สอดคล้องกับ ปานจิต บุรณสมภพ และคณะ (2562) เรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ผ่านการคัดเลือกจากระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา (TCAS) ปีการศึกษา 2561 พบว่า นิสิตที่ผ่านการคัดเลือกจากระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา (TCAS) ปีการศึกษา 2561 โดยวิเคราะห์จากผลการเรียนเฉลี่ยสะสม ประจำภาคนี้ ปีการศึกษา 2561 พบว่า นิสิตส่วนใหญ่มีผลการเรียนสะสมอยู่ระหว่าง 2.51-3.00 (ร้อยละ 29.4) ซึ่งอยู่ในระดับค่อนข้างดี ทั้งนี้ เนื่องมาจากข้อมูลดังกล่าว เป็นผลการเรียนของนิสิตในภาคต้น ซึ่งเป็นช่วงของการปรับตัวจากการเป็นนักเรียนเข้าสู่การเป็นนิสิตในระดับอุดมศึกษา จะมีการปรับตัวเรื่องการเรียน พฤติกรรมในการเรียน การทำกิจกรรม อิทธิพลจากเพื่อน และการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย นอกจากนี้การเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา มีความแตกต่างกันตามคณะ และหลักสูตรที่นิสิตเรียน วัฒนธรรมการเรียน และสิ่งแวดล้อมรอบตัวของนิสิต รวมถึงพื้นฐานความรู้เดิมของนิสิตแต่ละคน ประกอบมหาวิทยาลัยแบ่งการรับนิสิตเป็น 5 รอบ มีจากหลากหลายช่องทาง ตลอดจนมีเกณฑ์การคัดเลือกและวิธีการพิจารณาคัดเลือกที่แตกต่างกัน ประเด็นเหล่านี้จึงมีส่วนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตมีความแตกต่างกันตามด้วย

ขนาดของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (SchoolSize) มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 โดยขนาดของโรงเรียนสามารถบ่งบอกถึงการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์การเรียนได้ตามความต้องการของนักเรียน ซึ่งส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ อนันต์ ปินะเต (2564) ศึกษา เรื่อง การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกอันดับสาขาวิชาในระบบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา (TCAS) โดยกฎความสัมพันธ์ จากผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกอันดับสาขาวิชามากที่สุด ซึ่งเป็นปัจจัยที่ปรากฏบ่อยในกฎที่เกิดขึ้น คือ ปัจจัยด้านคะแนนความถนัดทั่วไป (GAT), ปัจจัยด้านความถนัดทางวิชาชีพและ

วิชาการตามสาขาวิชากำหนด (PAT), ปัจจัยด้านขนาดโรงเรียน, ปัจจัยด้านจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน และปัจจัยด้านเพศชายของสมัคร ตามลำดับ

ปานจิต บุรณสมภพ และคณะ (2562) จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ผ่านการคัดเลือกจากระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา (TCAS) ปีการศึกษา 2561 โดยวิเคราะห์จากผลการเรียนเฉลี่ยสะสม ประจำภาคนี้ ปีการศึกษา 2561 พบว่า นิสิตส่วนใหญ่มีผลการเรียนสะสมอยู่ระหว่าง 2.51-3.00 (ร้อยละ 29.4) ซึ่งอยู่ในระดับค่อนข้างดี ทั้งนี้ เนื่องมาจากข้อมูลดังกล่าว เป็นผลการเรียนของนิสิตในภาคต้น ซึ่งเป็นช่วงของการปรับตัวจากการเป็นนักเรียนเข้าสู่การเป็นนิสิตในระดับอุดมศึกษา จะมีการปรับตัวเรื่องการเรียน พฤติกรรมในการเรียน การทำกิจกรรม อิทธิพลจากเพื่อน และการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย นอกจากนี้การเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา มีความแตกต่างกันตามคณะ และหลักสูตรที่นิสิตเรียน วัฒนธรรมการเรียน และสิ่งแวดล้อมรอบตัวของนิสิต รวมถึงพื้นฐานความรู้เดิมของนิสิตแต่ละคน ประกอบมหาวิทยาลัยแบ่งการรับนิสิตเป็น 5 รอบ มีจากหลากหลายช่องทาง ตลอดจนมีเกณฑ์การคัดเลือกและวิธีการพิจารณาคัดเลือกที่แตกต่างกัน ประเด็นเหล่านี้จึงมีส่วนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตมีความแตกต่างกันตามด้วย

2. แนวทางการกำหนดเกณฑ์แรกเข้าสำหรับนักศึกษาภายใต้ระบบ TCAS และแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์การรับนักศึกษาของคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สำหรับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร หรือเจ้าหน้าที่รับผิดชอบกระบวนการรับนักศึกษาควรมีการปรับปรุงประสิทธิภาพของกระบวนการรับนักศึกษา เพื่อจูงใจให้นักเรียนที่เก่ง และมีความสามารถสูงสนใจเข้ามาศึกษาในหลักสูตรให้มากขึ้น กิตติชัย สุรัสวดีโนบล และ ชีระภาพ เพชรมาลัย (2562) จากผลการศึกษาคำวิจารณ์ถึงปัจจัยแรกเข้าของนักศึกษาระดับปริญญาตรีกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา พจมาน เตยวัฒนรัฐติกา

และคณะ (2563) จากการศึกษา เรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และระบบการคัดเลือกนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่าระบบที่ใช้คะแนนจากการสอบเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาจะส่งผลให้ GPAX ของนักศึกษาที่มีค่าค่อนข้างสูง เมื่อเทียบกับระบบคัดเลือกที่ไม่ได้นำคะแนนจากการสอบมาพิจารณา

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

ประโยชน์

จากผลการวิจัย ทั้ง 2 วัตถุประสงค์นั้น พบว่ามีประเด็นที่ควรพิจารณาและนำไปสู่การศึกษาต่อไป ดังนี้

1. ควรพิจารณาถึงตัวแปรปัจจัยแรกเข้าที่มีความเป็นไปได้อื่นๆ ที่อาจจะส่งผลต่อ GPAX และ PMCB ในระดับมหาวิทยาลัย เช่น ระดับคะแนนเฉลี่ยรายวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หรือ GPAX ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. ควรจัดกลุ่มวิธีการรับเข้า เช่น อาจจำแนกตามความหนาแน่นของผู้สมัคร ระดับผลการเรียนก่อนสมัคร เพื่อให้การศึกษาเชิงเปรียบเทียบสามารถกระทำได้ในทุก ๆ กลุ่มที่จำแนก ซึ่งจะส่งผลให้ข้อสรุปมีความจำเพาะมากยิ่งขึ้น เช่น ทำให้ทราบว่าวิธีการรับเข้าแบบใดที่เหมาะสมต่อกลุ่มจำแนกแต่ละกลุ่ม และจะทำให้การกำหนดเกณฑ์ และกลยุทธ์มีความแม่นยำมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ตัวแปรตามที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ มีเพียงผลการเรียนระดับชั้นปีที่ 1 (GPAX, PMCB) ซึ่งสะท้อนถึงประสิทธิผลของการรับเข้าในด้านสมรรถนะผู้เรียนในระยะเริ่มต้นเพียงด้านเดียว ควรมีการศึกษาตัวแปรตามอื่น ๆ ที่สะท้อนได้หลายมิติ เช่น อัตราความสำเร็จ การศึกษาตามระยะเวลาที่กำหนดของหลักสูตรของผู้เรียนแต่ละกลุ่มหรือแต่ละวิธีการรับเข้า ตลอดจนตัวแปรที่สะท้อนปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างเรียน

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยการสนับสนุนและความอนุเคราะห์จากคณะวิทยาศาสตร์ และผู้บริหารคณะวิทยาศาสตร์ตั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณรองคณบดีฝ่ายแผนและประกันคุณภาพ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธรรมรัตน์ พินิชยากุล เป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำทางด้านสถิติ ขอขอบคุณรองคณบดีฝ่ายกิจการพิเศษและสหกิจศึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติพล นวลทอง เป็นที่ปรึกษาเสนอแนะแนวทางในการจัดทำงานวิจัย ขอขอบคุณผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายการรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ รองศาสตราจารย์ ดร.พงศธร อมรพิทักษ์สุข เป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำในการเขียนรายงานการวิจัย และให้การสนับสนุนและส่งเสริมการจัดทำงานวิจัย

เอกสารอ้างอิง

- กิตติชัย สุธาสิโนบล และ ชีระภาพ เพชรมาลัยกุล. (2562). *การศึกษาเปรียบเทียบสมรรถนะวิชาชีพครูของครูผู้สอนระดับประถมศึกษา ที่จบสาขาวิชาชีพครูกับที่ไม่ได้จบสาขาวิชาชีพครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพมหานคร: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ชาติ จิตรผ่อง. (2562). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่เข้าศึกษาด้วยระบบ TCAS และระบบรับตรง*. ปทุมธานี: คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. ปานจิต บุรณสมภพ, รัชฎาภรณ์ ขอเจริญ, อรุณี พันธุ์รักษ์, ทศนีย์ วรรณสาธพ, และ นวิยา เลหาะจินดา. (2562). *ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัย-เกษตรศาสตร์ที่ผ่านการคัดเลือกจากระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา (TCAS) ปีการศึกษา*

2561. รายงานวิจัยสถาบัน. ฝ่ายรับสมัครและ
พัฒนาการรับเข้าศึกษา สำนักบริหาร
การศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
ฝ่ายทะเบียนและประมวลผล สำนักการศึกษาและ
นวัตกรรมการเรียนรู้. (2564). *รายงานข้อมูล
สถิตินักศึกษา ระหว่างปีการศึกษา 2561-
2564*. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยา
เขตหาดใหญ่.
- พจมาน เตยวัฒนรัฐติกาล, อุษณีย์ คำพูล, และ นพ
ณรงค์ ศรีเสถียร. (2563). การศึกษา
ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
และระบบการคัดเลือกระดับปริญญาตรี.
วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี. 16(3), 122-
132
- สมาคมที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย ทปอ.
(2561, 9 ตุลาคม). *ประกาศ
กระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายการ
คัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา
ระบบใหม่. (Thai University Central
Admission System: TCAS)*.
[https://reg.kmitl.ac.th/TCAS_old/news
/files/2562_1_news1_492_2018_10_31
-14-27-44_151c2.pdf](https://reg.kmitl.ac.th/TCAS_old/news/files/2562_1_news1_492_2018_10_31-14-27-44_151c2.pdf)
- _____. (2565, 27 ตุลาคม). *ประกาศสมาคมที่
ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย ประกาศ
เรื่อง ระบบการคัดเลือกกลางบุคคลเข้าศึกษา
ในสถาบันอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2565
(Thai University Central Admission
System: TCAS)*.
[https://assets.mycas.com/d/TCAS66-
manual-v5-27otc65.pdf](https://assets.mycas.com/d/TCAS66-manual-v5-27otc65.pdf)
- สิทธิกรณั คำรอด และ กิตติพงษ์ ศรีแซ่ไตร. (2561).
แบบการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณสำหรับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิทยาศาสตร์
และคณิตศาสตร์ของนักศึกษาเจนเอเรชั่น
วาย สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์.
สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย
- ไทยในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพ
รัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี*, 7(1),
92-103.
- สุริยา ฮ่องเสนาะ. (2561, 1 กรกฎาคม). *TCAS ระบบ
การคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดม
ศึกษารูปแบบใหม่*.
[https://dl.parliament.go.th/handle/lirt/
533050](https://dl.parliament.go.th/handle/lirt/533050).
- อนันต์ ปินะเต. (2564). การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อ
การเลือกอันดับสาขาวิชาในระบบคัดเลือก
บุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา
(TCAS) โดยกฎความสัมพันธ์. *วารสาร
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม*. 41(1), 29-39
- Elaine Rico-Briones, Ph. & David Cababaro
Bueno, Dc. (2019). Factors Affecting the
Decision of First Year Students in
Choosing their Degree Program 295
and School. *Institutional
Multidisciplinary Research and
Development Journal*, 2, 130-135.
- McClelland, D.C. (1985). *Human Motivation*.
New York: Cambridge University Press.

ทัศนคติและความพึงพอใจของบุคลากรสายสนับสนุนในการใช้ระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐ
แบบอิเล็กทรอนิกส์ใหม่ (New GFMS Thai) กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

Attitude and satisfaction of support personnel toward the usage of the NEW
Government Fiscal Management Information System (New GFMS Thai): A case study
at Rajamangala University of Technology Krungthep

จินตนา มณีใส*

Jintana Maneesai*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติและศึกษาความพึงพอใจของบุคลากรสายสนับสนุนในการใช้ระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐแบบอิเล็กทรอนิกส์ใหม่ (New GFMS Thai) กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาเป็นประชากรบุคลากรสายสนับสนุนที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการใช้ระบบ New GFMS Thai จำนวนทั้งสิ้น 45 คน โดยเครื่องมือที่ใช้สำหรับเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถามและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ตอบแบบสอบถาม ทัศนคติและความพึงพอใจ และข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยในส่วนข้อมูลทั่วไปพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 80 เป็นเพศหญิง และร้อยละ 20 เป็นเพศชาย เมื่อพิจารณาประสบการณ์ในการใช้งานระบบ พบว่ามีประสบการณ์ในการใช้งานระบบ มากที่สุดคือ มากกว่า 7-12 เดือน ผลการวิจัยในด้านทัศนคติพบว่า บุคลากรสายสนับสนุนส่วนใหญ่เห็นด้วยกับประเด็น ควรมีการจัดอบรมให้กับผู้ปฏิบัติงานในระบบ New GFMS Thai ก่อนนำมาใช้งานจริง คิดเป็นร้อยละ 97.78 (\bar{X} = 2.98, S.D. = 0.15) กรณีศึกษาความพึงพอใจพบว่า (1) ความพึงพอใจด้านการใช้งานต่อระบบ New GFMS Thai โดยเฉลี่ยมีระดับความพึงพอใจมาก (\bar{X} = 3.45, S.D. = 0.73) (2) ด้านประสิทธิภาพของการใช้ระบบ/ด้านคุณภาพระบบ บุคลากรส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในระดับพึงพอใจมาก โดยความพึงพอใจเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความโปร่งใส ตรวจสอบได้ (\bar{X} = 3.93, S.D. = 0.75) รองลงมาคือ ความครบถ้วน ความถูกต้องแม่นยำของข้อมูลและเชื่อถือได้ (\bar{X} = 3.87, S.D. = 0.69) (3) ด้านความปลอดภัยของระบบ มีความพึงพอใจเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 3.35, S.D. = 0.93) (4) ด้านการให้บริการ Help Desk มีความพึงพอใจโดยรวมในระดับพอใจมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.50 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.70) (5) ด้านการสนับสนุนการปฏิบัติงานโดยภาพรวมบุคลากรสายสนับสนุนมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง (\bar{X} = 3.27, S.D. = 0.88)

ข้อเสนอแนะจากผู้ตอบแบบสอบถาม คือ การกำหนดสิทธิ์การเข้าใช้งานระบบมีจำกัด และไม่สามารถเข้าใช้งานได้พร้อมกันหลายสิทธิ์ ระบบขาดความเสถียร หลุดบ่อย ควรจัดให้มีการอบรมให้ความรู้กับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในระบบ New GFMS Thai ที่ยังไม่เคยได้รับการอบรมและมหาวิทยาลัยควรมีบุคลากรที่เชี่ยวชาญให้ความช่วยเหลือการใช้งานระบบในเบื้องต้นได้

คำสำคัญ: ระบบ New GFMS Thai; ทัศนคติ; ความพึงพอใจ

กองคลัง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

Rajamangala University of Technology Krungthep

*Corresponding Author; e-mail: jintana.m@mail.rmutk.ac.th

Abstract

This work aimed to explore the attitude and satisfaction of the support personnel toward the usage of the NEW Government Fiscal Management Information System (New GFMS Thai). The paper used a case study conducted at Rajamangala University of Technology Krungthep (RMUTK). The data were collected through a questionnaire and from a random sample of 45 RMUTK support personnel currently assigned to use the New GFMS Thai at the workplace. The data analysis used descriptive statistics. The questionnaire essentially comprises 3 sections: survey participants' general information, survey participants' attitude and satisfaction toward the usage of the New Government Fiscal Management Information System (New GFMS Thai), and survey participants' suggestions for improvements.

The results confirmed that 80% of survey participants are female, while 20% of them are male. The findings revealed that the most significantly experienced system users had experienced using the New GFMS Thai for more than 7-10 months. With regard to the attitude toward the usage of the New GFMS Thai, 97.78% ($\bar{X} = 2.98$, S.D. = 0.15) of the survey participants agreed to say that effective training programs should be provided before the actual usage of the system. The survey results as regards the support personnel's level of satisfaction toward the usage of the GFMS Thai recognized that the survey participants are (1) Strongly satisfied and impressed with the overall usage of the GFMS Thai ($\bar{X} = 3.45$, S.D. = 0.73). (2) Strongly satisfied with system efficiency and quality, especially its transparency and accountability ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.75), as well as its completeness, accuracy, and reliability of data respectively ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.69). (3) Moderately satisfied with the system security ($\bar{X} = 3.35$, S.D. = 0.93). (4) Strongly satisfied with the Help Desk services ($\bar{X} = 3.50$, S.D. = 0.70). (5) On the whole, moderately satisfied with the performance support provided by the Organization ($\bar{X} = 3.27$, S.D. = 0.88).

The suggestions from the survey participants are as follows: provisions of the access rights system are limited and disabled when there are accessed multiple privileges at the same time. The system was unstable and often disconnected. Training should be provided in order to educate personnel working in the New GFMS Thai system who have not yet participated in the training, and the university should have expert personnel to assist in the initial use of the system.

Keywords: New GFMS Thai System; Attitude; Satisfaction

หลักการและเหตุผล

ในปัจจุบันการบริหารงานทางการเงิน การคลัง นับว่าเป็นภารกิจสำคัญที่จะช่วยขับเคลื่อน เศรษฐกิจของประเทศให้เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ ใน การนี้รัฐบาลได้มีแนวคิดที่จะปฏิรูประบบราชการไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อปรับเปลี่ยนแนวทางการ

ดำเนินงานของภาครัฐให้มีความโปร่งใสในการตัดสินใจ รวมทั้งมีวิธีทำงานที่รวดเร็ว คล่องตัวเพิ่มมากขึ้น จึงได้ ริเริ่มให้มี “ระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐ แบบอิเล็กทรอนิกส์” หรือ ระบบ GFMS (Government Fiscal Management System) ทุกส่วนราชการทั่วประเทศได้เริ่มนำระบบการบริหารการเงินการคลัง

ภาครัฐแบบอิเล็กทรอนิกส์ (GFMS) มาปฏิบัติงานตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2547 โดยเริ่มเบิกจ่ายตรงในระบบ GFMS เพียงระบบเดียว แต่เนื่องจากระบบ GFMS มีข้อจำกัดในเรื่องของซอฟต์แวร์สำเร็จรูป SAP B.3 Version 4.7 ทางกระทรวงการคลังจึง ได้มีการพัฒนาระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐแบบอิเล็กทรอนิกส์ใหม่ (New GFMS Thai) ช่วยให้การบริหารการเงินการคลังภาครัฐมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รองรับระบบภายในอนาคต และทดแทนระบบเดิมที่ใช้งานอยู่ กองคลังมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการควบคุมและดำเนินการเกี่ยวกับด้านการเงิน งบประมาณ การเบิกจ่ายเงิน บัญชีและพัสดุของมหาวิทยาลัยตามที่ได้รับจัดสรร โดยใช้งบประมาณอย่างคุ้มค่า โปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ จากการปฏิบัติงานที่กล่าวมาข้างต้น และตามที่รัฐบาลได้ให้ส่วนราชการใช้ระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐ (GFMS) ซึ่งจากการนำระบบ GFMS มาใช้งาน เพื่อศึกษาปัญหา หรือประสิทธิภาพของการทำงานผ่านระบบ GFMS นักวิชาการและนักวิจัยหลายท่านได้ให้ความสำคัญกับการศึกษาความพึงพอใจ ความคิดเห็นและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้ระบบ GFMS ให้งานมีประสิทธิภาพมากที่สุด จีราธรัตน์ สุนทรอาคเนย์ (2549) ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานในสังกัดกรมประชาสัมพันธ์ทั่วประเทศที่มีต่อระบบ GFMS พบว่าด้านระบบงานของระบบ GFMS นั้น มีความซับซ้อนระบบงานมีหลายขั้นตอน ทำให้งานล่าช้า ระบบเครือข่ายมักจะมีปัญหาขัดข้องไม่สามารถป้อนข้อมูลได้ และในด้านการบริการตอบข้อหารือ (Help Desk) ติดต่อยาก และเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการตอบข้อหารือ บางครั้งยังตอบคำถามไม่ชัดเจนและติดต่อยาก การศึกษาความคาดหวังต่อความพึงพอใจต่อการรับบริการภายใต้การปฏิบัติงานในระบบ GFMS ของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ จากกลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการจำนวน 318 ราย ผลสำรวจความพึงพอใจพบว่าส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในด้านอาคารสถานที่ โดยเฉลี่ยในระดับที่พอใจ 4.01 ความพึงพอใจใน

กระบวนการปฏิบัติงานโดยเฉลี่ย 3.78 และในด้านบุคคลระดับความพึงพอใจเฉลี่ย 4.18 (อุ้นเรือน ชัยน, 2550) วนิตา ชุตินากุล (2556) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดทำบัญชีในระบบ GFMS กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พบว่าประสิทธิภาพในการจัดทำบัญชีในระบบ GFMS อยู่ในระดับปานกลาง ความสามารถในการปฏิบัติงานด้านการเงินและบัญชีในระบบ GFMS มีผลกระทบกับการจัดทำบัญชีในระบบ GFMS และมีข้อเสนอแนะควรปรับเปลี่ยนอุปกรณ์ฮาร์ดแวร์ให้ทันสมัยอยู่เสมอ บุคลากรควรได้รับการอบรมอย่างสม่ำเสมอ วิจารณ์ นวลเลิศ (2564) รายงานผลการศึกษา เรื่อง ความพึงพอใจต่อการใช้งานในระบบเบิกจ่ายเงินของโปรแกรม PSU Management Accounting System (PSU-MAS) ของบุคลากรกองคลัง มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ใช้วิธีวิจัยโดยใช้แบบสอบถาม จำแนกเป็น 2 ด้าน คือ ด้านการใช้งานระบบ และด้านประสิทธิภาพการทำงานระบบ พบว่า ความพึงพอใจของหัวหน้างานในการใช้งานระบบอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} =3.35, S.D.=0.59) และความพึงพอใจด้านประสิทธิภาพการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} =3.35, S.D.=0.70) 2) เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติมีความพึงพอใจในการใช้งานระบบอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =3.73, S.D.=0.84) และด้านประสิทธิภาพการทำงานระบบมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =3.81, S.D.=0.88) สุกันtha สะเอียบคง (2558) ศึกษาปัจจัยความสำเร็จของการใช้งานระบบการเงินและบัญชีภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยใช้แบบจำลองความสำเร็จของระบบสารสนเทศของ DeLone และ McLean (2003) กรณีศึกษากรมตรวจบัญชีสหกรณ์ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการใช้ระบบการเงินและบัญชีภาครัฐด้วยระบบ อิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ ปัจจัยด้านคุณภาพสารสนเทศ ปัจจัยด้านคุณภาพระบบ ปัจจัยด้านคุณภาพของการบริการ ปัจจัยด้านการใช้งานระบบและความพึงพอใจของผู้ใช้งาน และสุดท้ายปัจจัยด้านประโยชน์ที่องค์กรได้รับ ปาลิตา เชษฐสุนทร และคณะ (2565) รายงานปัจจัยที่

มีผลกระทบต่อประสิทธิภาพการจัดทำบัญชีในระบบ การบริหารการเงินการคลังภาครัฐแบบอิเล็กทรอนิกส์ (GFMS) ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อประสิทธิภาพการจัดทำบัญชีในระบบบริหารการเงินของภาครัฐแบบอิเล็กทรอนิกส์ (GFMS) ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ประกอบด้วย ความพร้อมด้านอุปกรณ์ Hardware ความพร้อมด้านบุคลากร ความสามารถในการ ปฏิบัติงานด้านการเงิน ความสามารถในการปฏิบัติงาน ด้านบัญชี ซึ่งอธิบายความผันแปรได้ร้อยละ 88.5 อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สมใจ แสนโคตร (2565) ศึกษาวิจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของ การใช้ระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐแบบ อิเล็กทรอนิกส์ (GFMS) ในการบริหารจัดการทาง การศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย จากการศึกษาพบว่า ระดับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของใช้ระบบการ บริหารการเงินการคลังภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (GFMS) ด้านการจัดการ อยู่ในลำดับสูงสุด รองลงมา ได้แก่ ด้านเทคโนโลยี ด้านอุปกรณ์ ด้านบุคลากร และ ด้านงบประมาณ ระดับประสิทธิผลของใช้ระบบ การบริหารการเงินการคลังภาครัฐด้วยระบบ อิเล็กทรอนิกส์ (GFMS) สำหรับผู้ปฏิบัติงาน โดยรวม อยู่ในระดับมาก ลำดับสูงสุดคือ ความรวดเร็วทัน เหตุการณ์ รองลงมา ได้แก่ ความถูกต้องแม่นยำ ความ โปร่งใส และ ความประหยัด ตามลำดับ การรายงาน ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ ประสิทธิภาพการจัดทำบัญชีด้าน การเบิกจ่ายในระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐ แบบอิเล็กทรอนิกส์ (GFMS) ของกรมการเงินทหารบก พิมพ์ศักดิ์ใจชื่อ และ พรรณทิพย์ อย่างกลั่น (2565) พบว่า ปัจจัยด้านศักยภาพบุคคล ปัจจัยด้านเทคโนโลยี สารสนเทศ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ปัจจัยด้านคุณภาพระบบ ปัจจัยด้านความรู้ในวิชาชีพ ทางด้านการทำบัญชี มีอิทธิพลทางบวกต่อ ประสิทธิภาพการจัดทำบัญชีด้านการเบิกจ่ายในระบบ การบริหารการเงินการคลังภาครัฐแบบอิเล็กทรอนิกส์ (GFMS) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ปัจจุบัน ได้มีการพัฒนาระบบการบริหาร การเงินการคลังภาครัฐแบบอิเล็กทรอนิกส์ใหม่ (New GFMS Thai) มาใช้ทดแทนระบบเดิมเพื่อให้ การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น แต่จากการใช้ งาน ได้พบปัญหาและอุปสรรคจากการปฏิบัติงานระบบ New GFMS Thai เช่น การเข้าถึงต่อการใช้งาน ความ ซับซ้อนของการทำงาน รวมไปถึงบุคลากรบางส่วนไม่ สามารถปรับตัวได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีใหม่ จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยซึ่งปฏิบัติหน้าที่นักวิชาการ เงินและบัญชีและเป็นผู้ใช้ระบบ New GFMS Thai ได้ ตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ระบบ New GFMS Thai เพื่อต้องการทราบปัญหาและข้อเสนอแนะ จาก บุคลากรสายสนับสนุนที่ใช้ระบบดังกล่าว จึงได้ ทำการศึกษาทัศนคติและความพึงพอใจของบุคลากร สายสนับสนุนในการใช้ระบบการบริหารการเงินการ คลังภาครัฐแบบอิเล็กทรอนิกส์ใหม่ (New GFMS Thai) และสามารถนำผลการวิจัยนี้ไปต่อยอดเพื่อ พัฒนาระบบ New GFMS Thai ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นและสามารถรองรับเทคโนโลยีที่จะเกิดขึ้นใหม่ใน อนาคต

วัตถุประสงค์ในการศึกษา

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของบุคลากรสาย สนับสนุนในการใช้ระบบการบริหารการเงินการคลัง ภาครัฐแบบอิเล็กทรอนิกส์ใหม่ (New GFMS Thai) กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของบุคลากรสาย สนับสนุนในการใช้ระบบการบริหารการเงินการคลัง ภาครัฐแบบอิเล็กทรอนิกส์ใหม่ (New GFMS Thai) กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

วิธีการศึกษา

ในงานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ได้กำหนดกลุ่มตัวอย่าง การ

สร้างและทดสอบเครื่องมือในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูลและการใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรสายสนับสนุนของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการใช้ระบบ New GFMS Thai รวมทั้งสิ้น 45 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ส่งเครื่องมือให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสม หลังจากให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแล้ว ดำเนินการปรับแก้แบบสอบถามและนำไปใช้ โดยแบบสอบถามเป็นแบบคำถามปลายปิด (closed-ended questions) และคำถามปลายเปิด (open – ended questions) ซึ่งแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติและความพึงพอใจ และส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

โดยวิธีการแจกแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง และอธิบายวิธีตอบแบบสอบถามก่อนจะให้ผู้ตอบแบบสอบถามเริ่มต้นทำ เก็บแบบสอบถามคืนพร้อมตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลที่สามารถใช้ในการศึกษาได้ทั้งหมด หลังจากนั้นนำข้อมูลมาแจกแจงความถี่พร้อมกับการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

4. สถิติการวิเคราะห์ผล

ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยใช้สถิติของค่าร้อยละ (Percentage) หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยมีเกณฑ์ในการวิเคราะห์ผลการประเมินความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง ลักษณะคำตอบเป็นมาตราส่วนประมาณค่า ใช้ทฤษฎีการแปลความหมายของ ลิเคิร์ต-สเกล (Likert Scale) มีเกณฑ์การให้คะแนน 5 ระดับ คือ 5 = พอใจ

มากที่สุด 4 = พอใจมาก 3 = พอใจปานกลาง 2 = พอใจน้อย และ 1 = พอใจน้อยที่สุด แล้วหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคำตอบแบบสอบถามโดยแปลความหมายค่าเฉลี่ย คือ 4.21-5.00 = พอใจมากที่สุด 3.41-4.20 = พอใจมาก 2.61-3.40 = พอใจปานกลาง 1.81-2.60 = พอใจน้อย และ 1.00-1.80 = พอใจน้อยที่สุด สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลทัศนคติ ลักษณะคำตอบเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบลิเคิร์ตสเกล มี 3 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วย = 3 คะแนน ไม่แน่ใจ = 2 คะแนน และไม่เห็นด้วย = 1 คะแนน เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย ใช้ทฤษฎีการแบ่งระดับของ Best, 1997 ดังนี้ 2.34-3.00 = เห็นด้วย 1.68-2.33 = ไม่แน่ใจ และ 1.00-1.67 = ไม่เห็นด้วย

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาทัศนคติและความพึงพอใจของบุคลากรสายสนับสนุนในการใช้ระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐแบบอิเล็กทรอนิกส์ใหม่ (New GFMS Thai) กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จากการศึกษาสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ผลการวิจัยได้ดังนี้

1) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการศึกษาสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 45 คน โดยพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 80 เป็นเพศหญิง จำนวน 36 คน และเพศชาย จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อายุ 31-40 ปี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 48.89 รองลงมาอายุ 41-50 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 35.56 ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 82.22 (จำนวน 37 คน) เมื่อพิจารณาความถี่ในการเข้าใช้งานระบบ New GFMS Thai พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเข้าใช้งานระบบมากกว่า 1 ครั้งต่อสัปดาห์

เป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 23 คน (ร้อยละ 51.11) รองลงมาคือ การเข้าใช้งานมากกว่า 1 ครั้งต่อ 1 ไตรมาส จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22 และเมื่อพิจารณาประสบการณ์ในการใช้งานระบบ พบว่ามีประสบการณ์ในการใช้งานระบบ มากที่สุดคือ มากกว่า 7-12 เดือน จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 71.78 รองลงมา 3-6 เดือน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 และน้อยกว่า 3 เดือน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 8.89 ตามลำดับ

2) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทัศนคติของบุคลากรสายสนับสนุนต่อการใช้งานระบบ New GFMS Thai

จากการสอบถามทัศนคติของบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวน 45 คน ผลการวิเคราะห์จำแนกตามรายคำถาม ดังแสดงในตารางที่ 1 พบว่า บุคลากรสายสนับสนุน

ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับประเด็นคำถามที่ 4. มากที่สุด ท่านคิดว่าควรมีการจัดอบรมให้กับผู้ปฏิบัติงานในระบบ New GFMS Thai ก่อนนำมาใช้งานจริง จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 97.78 (\bar{X} = 2.98, S.D. = 0.15) รองลงมาคือ ประเด็นคำถามที่ 1. ผู้ปฏิบัติงานมีความพร้อมในการใช้ระบบ New GFMS Thai คิดเป็นร้อยละ 75.56 (\bar{X} = 2.73, S.D. = 0.50) ทัศนคติของบุคลากรโดยภาพรวมมีทัศนคติเห็นด้วยต่อการใช้งานระบบ New GFMS Thai โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 2.47 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.55 และไม่แน่ใจกับประเด็นคำถามคำถามที่ 2 คือ การนำระบบ New GFMS Thai มาใช้ ทำให้ท่านทำงานไม่สะดวกและไม่คล่องตัว

ตารางที่ 1 ทัศนคติของบุคลากรสายสนับสนุนต่อการใช้งานระบบ New GFMS Thai

ข้อคำถาม	ระดับของทัศนคติ			\bar{X}	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย			
1. ผู้ปฏิบัติงานมีความพร้อมในการใช้ระบบ New GFMS Thai	34 (75.56)	10 (22.22)	1 (2.22)	2.73	0.50	เห็นด้วย
2. การนำระบบ New GFMS Thai มาใช้ ทำให้ท่านทำงานไม่สะดวกและไม่คล่องตัว	7 (15.56)	19 (42.22)	19 (42.22)	1.73	0.72	ไม่แน่ใจ
3. เมื่อนำระบบ New GFMS Thai มาใช้ในการปฏิบัติงานทำให้การทำงานมีความรวดเร็วมากขึ้น	25 (55.55)	13 (28.89)	7 (15.56)	2.40	0.75	เห็นด้วย
4. ท่านคิดว่าควรมีการจัดอบรมให้กับผู้ปฏิบัติงานในระบบ New GFMS Thai ก่อนนำมาใช้งานจริง	44 (97.78)	1 (2.22)	-	2.98	0.15	เห็นด้วย
5. ท่านรู้และเข้าใจเกี่ยวกับการใช้งานระบบ New GFMS Thai	26 (57.78)	16 (35.55)	3 (6.67)	2.51	0.63	เห็นด้วย
รวม				2.47	0.55	เห็นด้วย

3) ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของบุคลากรสายสนับสนุนต่อการใช้งานระบบ New GFMS Thai

ผลการศึกษาความพึงพอใจของบุคลากร มีความคิดเห็นในแต่ละด้านดังนี้ ด้านการใช้งานต่อระบบ New GFMS Thai พบว่า บุคลากรสายสนับสนุนส่วนใหญ่มีระดับความพึงพอใจมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.45 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.73 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

ส่วนมากมีระดับความพึงพอใจมาก โดย 3 ลำดับแรก คือ ระบบมีการแสดงผลรายงานที่ถูกต้องและตรงกับความต้องการของผู้ใช้งานได้อย่างสมบูรณ์ครบถ้วน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด (\bar{X} =3.56, S.D.=0.62) รองลงมาคือ ความชัดเจนของคำอธิบายส่วนประกอบต่าง ๆ บนเมนูในระบบเข้าใจง่าย (\bar{X} =3.53, S.D.=0.63) และปรับปรุง

แก้ไข และยกเลิกการบันทึกข้อมูลในระบบสามารถทำได้ง่าย (\bar{X} =3.53, S.D.=0.81) นอกจากนี้บุคลากรมีความพึงพอใจระดับปานกลาง ในประเด็น การใช้งานระบบ ทำได้ง่ายและรวดเร็ว โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09 ค่า S.D. = 0.95 ดังแสดงที่ตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ความพึงพอใจด้านการใช้งานต่อระบบ New GFMS Thai

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. การใช้งานระบบ ทำได้ง่ายและรวดเร็ว	3.09	0.95	ปานกลาง
2. การจัดหมวดหมู่ของข้อมูล เมนูการใช้งาน สะดวกต่อการค้นหาและเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย	3.47	0.66	มาก
3. ความชัดเจนของคำอธิบายส่วนประกอบต่าง ๆ บนเมนูในระบบเข้าใจง่าย	3.53	0.63	มาก
4. การบันทึกข้อมูลทำได้ง่าย ไม่ยุ่งยากซับซ้อน	3.50	0.59	มาก
5. ระบบมีการประมวลผลที่รวดเร็ว แม่นยำและถูกต้องตามต้องการ	3.47	0.84	มาก
6. ระบบมีการแสดงผลรายงานที่ถูกต้องและตรงกับความต้องการของผู้ใช้งานได้อย่างสมบูรณ์ครบถ้วน	3.56	0.62	มาก
7. ปรับปรุง แก้ไข และยกเลิกการบันทึกข้อมูลในระบบสามารถทำได้ง่าย	3.53	0.81	มาก
รวม	3.45	0.73	มาก

ด้านประสิทธิภาพของการใช้ระบบ/ด้านคุณภาพระบบ พบว่า บุคลากรสายสนับสนุนส่วนใหญ่มีระดับความพึงพอใจด้านประสิทธิภาพของการใช้ระบบ/ด้านคุณภาพระบบในระดับพึงพอใจมาก มีค่าเฉลี่ย \bar{X} = 3.71 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 0.79 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ด้านความ

โปร่งใส ตรวจสอบได้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด (\bar{X} =3.93, S.D.=0.75) รองลงมาคือ ความครบถ้วน ความถูกต้องแม่นยำของข้อมูลและเชื่อถือได้ (\bar{X} =3.87, S.D.=0.69) และความถูกต้องของระบบในการปรับปรุงแก้ไขเมื่อผู้ใช้ระบบมีการปรับแก้ข้อมูล (\bar{X} =3.69, S.D.=0.76) ตามลำดับ ดังแสดงที่ตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจด้านประสิทธิภาพของการใช้ระบบ/ด้านคุณภาพระบบ

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ความครบถ้วน ความถูกต้องแม่นยำของข้อมูลและเชื่อถือได้	3.87	0.69	มาก
2. ความโปร่งใส ตรวจสอบได้	3.93	0.75	มาก
3. ความรวดเร็วทันเวลาในการบันทึก ปรับปรุงข้อมูล	3.58	0.81	มาก
4. ความถูกต้องของระบบในการปรับปรุงแก้ไขเมื่อผู้ใช้ระบบมีการปรับแก้ข้อมูล	3.69	0.76	มาก
5. ความรวดเร็วในการทำงานของระบบในภาพรวม	3.49	0.94	มาก
รวม	3.71	0.79	มาก

ตารางที่ 4 ความพึงพอใจด้านความปลอดภัยของระบบ

ข้อคำถาม	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. มีการกำหนดสิทธิ์การเข้าถึงข้อมูลได้อย่างเหมาะสม	3.42	1.03	มาก
2. มีการควบคุมความปลอดภัยของรหัสผ่านที่เรียกดูข้อมูล	3.76	0.88	มาก
3. ระบบมีเสถียรภาพและพร้อมใช้งาน ไม่หยุดบ่อย	2.71	1.04	ปานกลาง
4. มีการตรวจสอบความถูกต้องในการนำเข้าสู่ข้อมูลจนถึงการประมวลผล	3.51	0.76	มาก
รวม	3.35	0.93	ปานกลาง

ด้านความปลอดภัยของระบบ (ดังแสดงที่ตารางที่ 4) มีความพึงพอใจเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวม (\bar{X}) เท่ากับ 3.35 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.93 เมื่อพิจารณาแยกรายปัจจัยพบว่า ระดับความพึงพอใจมาก ในประเด็นมีการควบคุมความปลอดภัยของรหัสผ่านที่เรียกดูข้อมูล มีการตรวจสอบความถูกต้องในการนำเข้าสู่ข้อมูลจนถึงการประมวลผล มีการกำหนดสิทธิ์การเข้าถึงข้อมูลได้อย่างเหมาะสม มีระดับความพึงพอใจมาก ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.76, 3.51 และ 3.42 ค่า S.D. เท่ากับ 0.88, 0.76 และ 1.03 ตามลำดับ และมีความพึงพอใจระดับปานกลางในประเด็นระบบมีเสถียรภาพและพร้อมใช้งาน ไม่หยุดบ่อย (\bar{X} =2.71, S.D.=1.04)

ด้านการให้บริการ Help Desk มีความพึงพอใจโดยรวมในระดับพอใจมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.50 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.70) เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า ประเด็นด้านสามารถแก้ไขปัญหาให้ผู้ใช้งานได้ตรงตามที่ต้องการ และได้รับการดูแลหรือได้รับการช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้จากกรมบัญชีกลางเป็นอย่างดี มีความพึงพอใจระดับพอใจมาก โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน คือ \bar{X} =3.58 (S.D.=0.66 และ 0.75 ตามลำดับ) ส่วนประเด็น มีคู่มือหรือเอกสารประกอบการใช้งานที่เข้าใจง่าย มีความพึงพอใจระดับปานกลาง (\bar{X} =3.40, S.D.=0.69) (ดังแสดงที่ตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 ความพึงพอใจด้านการให้บริการ Help Desk

ข้อคำถาม	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. สามารถแก้ไขปัญหาให้ผู้ใช้งานได้ตรงตามที่ต้องการ	3.58	0.66	มาก
2. ความสะดวก รวดเร็วในการแก้ไขปัญหา	3.51	0.66	มาก
3. ช่องทางในการติดต่อหรือช่วยเหลือเช่น โทรศัพท์/Line/E-mail	3.44	0.76	มาก
4. มีคู่มือหรือเอกสาร ประกอบการใช้งานที่เข้าใจง่าย	3.40	0.69	ปานกลาง
5. ได้รับการดูแลหรือได้รับการช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้จากกรมบัญชีกลางเป็นอย่างดี	3.58	0.75	มาก
รวม	3.50	0.70	มาก

ตารางที่ 6 ความพึงพอใจด้านการสนับสนุนการปฏิบัติงาน

ข้อคำถาม	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. การจัดอบรมให้ความรู้กับผู้ใช้ระบบงานที่ใช้ระบบ New GFMS Thai	3.29	0.89	ปานกลาง
2. การปรับปรุงระบบอินเทอร์เน็ตให้มีประสิทธิภาพและมีความรวดเร็วมากยิ่งขึ้นเพื่อรองรับการใช้งานระบบ New GFMS Thai	3.13	0.87	ปานกลาง
3. การปรับปรุงระบบ New GFMS Thai ให้มีประสิทธิภาพและมีความรวดเร็วมากยิ่งขึ้น	3.40	0.89	ปานกลาง

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
4. อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ใช้ในการปฏิบัติงานระบบ New GFMS Thai เพียงพอเหมาะสม และทันสมัย	3.27	0.86	ปานกลาง
รวม	3.27	0.88	ปานกลาง

ด้านการสนับสนุนการปฏิบัติงาน ดังแสดงที่ตารางที่ 6 พบว่า โดยภาพรวมบุคลากรสายสนับสนุนมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย $\bar{X}=3.27$ และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.= 0.88 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีระดับความพอใจในระดับปานกลาง การปรับปรุงระบบ New GFMS Thai ให้มีประสิทธิภาพและ มีความรวดเร็วมากยิ่งขึ้น การจัดอบรมให้ความรู้กับผู้ใช้ระบบ New GFMS Thai อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ใช้ในการปฏิบัติงานระบบ New GFMS Thai เพียงพอเหมาะสม และทันสมัย และการปรับปรุงระบบอินเทอร์เน็ตให้มีประสิทธิภาพและมีความรวดเร็วมากยิ่งขึ้นเพื่อรองรับการใช้งานระบบ New GFMS Thai มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.40, 3.29, 3.27 และ 3.13 ตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.89, 0.89, 0.86 และ 0.87 ตามลำดับ

เมื่อวิเคราะห์ความพึงพอใจของบุคลากรสายสนับสนุนต่อการใช้งานระบบ New GFMS Thai โดยภาพรวมพบว่า บุคลากรสายสนับสนุนส่วนใหญ่มีระดับความพึงพอใจระดับ มาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) =3.47 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.= 0.55

ข้อเสนอแนะจากแบบสอบถาม

จากผลการสำรวจความพึงพอใจข้อเสนอแนะ มีดังนี้ 1) การกำหนดสิทธิ์การเข้าใช้งานระบบมีจำกัด และไม่สามารถเข้าใช้งานได้พร้อมกันหลายสิทธิ์ 2) อยากให้มี Password สามารถเข้าทำงานได้หลายคน 3) ควรปรับปรุงการใช้งานกรณีใช้งานพร้อมกันหลาย user 4) รหัสของข้อมูลที่จำเป็นต้องกรอกควรชัดเจนไม่ซับซ้อน 5) ควรมีข้อมูล code ที่ Error ขณะทำเพื่ออธิบายข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นให้ชัดเจน 6) ระบบขาดความเสถียร หลุดบ่อย และ 7)

ควรจัดให้มีการอบรมให้ความรู้กับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในระบบ New GFMS Thai ที่ยังไม่เคยได้รับการอบรมและมหาวิทยาลัยควรมีบุคลากรที่เชี่ยวชาญให้ความช่วยเหลือการใช้งานระบบในเบื้องต้นได้

อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ตามที่รัฐบาลได้ให้ส่วนราชการใช้ระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐ (GFMS) และได้มีการพัฒนาระบบ (New GFMS Thai) เพื่อทดแทนระบบเดิม นั้น โดยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพเป็นหน่วยงานที่นำระบบ (New GFMS Thai) มาใช้ในส่วนงานของการเงินและการคลัง แต่ในระหว่างการใช้งานได้พบปัญหาและอุปสรรคจากการปฏิบัติงานระบบ (New GFMS Thai) เช่น การเข้าถึงต่อการใช้งาน ความซับซ้อนของการใช้งาน รวมไปถึงบุคลากรบางส่วนไม่สามารถปรับตัวได้ทันต่อการปรับเปลี่ยนเทคโนโลยีใหม่จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาทัศนคติและความพึงพอใจของบุคลากรสายสนับสนุนในการใช้ระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐแบบอิเล็กทรอนิกส์ใหม่ (New GFMS Thai) กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยสรุปผลการศึกษาดังนี้

- 1) ทัศนคติของบุคลากรต่อการใช้งานระบบ New GFMS Thai

จากการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวน 45 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย โดยส่วนมากใช้งานระบบที่ความถี่มากกว่า 1 ครั้งต่อสัปดาห์ และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีระดับการศึกษาปริญญาตรี และมีประสบการณ์ในการใช้งานระบบ มากกว่า 7-12 เดือน ผลการศึกษา

ทัศนคติต่อการใช้งานระบบ New GFMS Thai พบว่าโดยรวมบุคลากรสายสนับสนุนส่วนใหญ่เห็นด้วยกับประเด็นข้อคำถาม ท่านคิดว่าควรมีการจัดอบรมให้กับผู้ปฏิบัติงานในระบบ New GFMS Thai ก่อนนำมาใช้งานจริง สอดคล้องกับงานวิจัยของ วนิดา ชูติมากุล (2556) ซึ่งรายงานว่าการจัดฝึกอบรมให้ความรู้กับผู้รับผิดชอบงานด้านการใช้ระบบ GFMS อย่างสม่ำเสมอ และการจัดอบรมให้ความรู้ใหม่ ๆ ที่เกี่ยวกับการเงินและบัญชี เพื่อให้การใช้งานระบบ New GFMS Thai พบปัญหาน้อยที่สุด และให้เกิดประสิทธิผลมากที่สุด

2) ความพึงพอใจของบุคลากรต่อการใช้งานระบบ New GFMS Thai

ความพึงพอใจด้านการใช้งานต่อระบบ New GFMS Thai พบว่า มีความพึงพอใจโดยรวมในระดับมาก โดยความพึงพอใจมากที่สุด 3 ประเด็นแรกคือ ระบบมีการแสดงผลรายงานที่ถูกต้องและตรงกับความต้องการของผู้ใช้งานได้อย่างสมบูรณ์ครบถ้วนปรับปรุง แก้ไข และยกเลิกการบันทึกข้อมูลในระบบสามารถทำได้ง่าย และความชัดเจนของคำอธิบายส่วนประกอบต่าง ๆ บนเมนูในระบบเข้าใจง่าย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริมา เพชรรัตน์ (2565) ซึ่งได้ศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้งานการรับและนำส่งเงินในระบบบัญชี และการเงินเพื่อการจัดการของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งพบว่า ความพึงพอใจในการใช้งานระบบมีระดับความพึงพอใจมากในด้านระบบหน้าจอสำหรับการทำงาน มีขั้นตอนการทำงานที่ชัดเจน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิทยาภรณ์ นวลเลิศ (2564) ที่พบว่า ผลการศึกษาความพึงพอใจในด้านการใช้งานระบบเบิกจ่ายเงินของโปรแกรม PSU Management Accounting System (PSU-MAS) ของบุคลากรกองคลังมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในด้านหน้าจอสำหรับการทำงานและขั้นตอนการใช้งานมีความชัดเจนโดยอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก และนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไกรเทพณ์ เต็มวิทย์ขจร และคณะ (2559) ซึ่งรายงานว่าการออกแบบระบบให้ง่ายต่อการใช้งาน และไม่ซับซ้อน ส่งผลทำให้บุคลากรสามารถเข้าทำงานผ่านระบบและเข้าถึงข้อมูล

ได้ง่าย ทำให้เกิดผลดีต่อการปฏิบัติงานและงานที่ออกมามีประสิทธิภาพที่ถูกต้องมากที่สุด

ด้านประสิทธิภาพของการใช้ระบบ/ด้านคุณภาพระบบ จากผลการศึกษาพบว่า มีความพึงพอใจด้านคุณภาพระบบในระดับมากโดยมีความพึงพอใจเฉลี่ยมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับด้าน ต่าง ๆ ซึ่งผลการศึกษาที่สอดคล้องกับงานวิจัยที่รายงานโดย เนตรน่อง หาญพิงษ์ (2552) รายงานประสิทธิภาพจากการใช้ระบบ GFMS ของหน่วยราชการ ในเขต อ.เมือง จ. พิษณุโลก พบว่าประสิทธิภาพของระบบ GFMS ในภาพรวมมีประสิทธิภาพในระดับมาก โดยเฉลี่ยมากที่สุดคือ ความรวดเร็ว และความถูกต้องแม่นยำตามลำดับ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานของ พิมปภัค เล็กใจซื่อ และ พรรณทิพย์ อย่างกลิ่น (2565) ซึ่งรายงานว่า ปัจจัยโดยภาพรวมที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการจัดทำบัญชีด้านการเบิกจ่ายเงิน GFMS ของกรมทหารบกด้านคุณภาพระบบ มีความคิดเห็นในระดับมาก เมื่อพิจารณาระดับประสิทธิภาพการจัดทำบัญชีด้านการเบิกจ่ายจำแนกรายด้าน พบว่าความถูกต้องของงบการเงิน ความครบถ้วนของข้อมูลและความทันเวลาอยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุกันทา สะเอียบคง (2558) ที่รายงานการศึกษาปัจจัยความสำเร็จของการใช้ระบบการเงินและบัญชีภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์โดยใช้แบบจำลองความสำเร็จของ DeLone และ McLean (2003) พบว่า ปัจจัยด้านคุณภาพระบบส่งผลต่อความสำเร็จของการใช้ระบบการเงินการคลังด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ พิจารณารายปัจจัย คือ ความง่ายต่อการใช้งานและความครบถ้วนในระดับความเห็นระดับมาก จากผลการศึกษาของงานวิจัยครั้งนี้พบว่า ความพึงพอใจประเด็นย่อย ด้านความโปร่งใส ตรวจสอบได้ของระบบมีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิราพร เวชพันธ์ และ ดาระกา ศิริสันติ-สัมฤทธิ์ (2552) ซึ่งศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และความสามารถในการตรวจสอบได้ของการดำเนินงานการคลังภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ รายงานว่า ระบบ GFMS ทำให้

การดำเนินงานด้านการเงินและการคลังมีประสิทธิภาพ สามารถตรวจสอบได้และมีความโปร่งใสในระดับสูง

ความพึงพอใจด้านความปลอดภัยของระบบ จากผลการศึกษานี้พบว่า ประเด็นความพึงพอใจการควบคุมความปลอดภัยของรหัสผ่านที่เรียกดูข้อมูล และมีการกำหนดสิทธิ์การเข้าถึงข้อมูลได้อย่างเหมาะสม มีความพึงพอใจระดับมาก ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิภาภรณ์ นวลเลิศ (2564) ซึ่งรายงานถึงความพึงพอใจในด้าน การใช้งานระบบ เบิกจ่ายเงินของโปรแกรม PSU Management Accounting System (PSU-MAS) ของบุคลากรกองคลัง มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีความพึงพอใจมากในส่วนของระบบ มีการลงชื่อเข้าใช้งาน โดยใช้ Username และ Password และงานวิจัยของ สิริมา เพชรรัตน์ (2565) ที่รายงานผลการศึกษาว่าประสิทธิภาพในการทำงานระบบ เมื่อพิจารณาปัจจัยรายข้อ ระบบมีการกำหนดสิทธิ์การเข้าถึงในการเข้าใช้งานในระดับความพึงพอใจมาก

ความพึงพอใจด้านการให้บริการ Help Desk สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุกันทา สะเอียบคง (2558) ซึ่งรายงานว่างปัจจัยด้านคุณภาพการให้บริการ (Help Desk) ประเด็นรายข้อ ความน่าเชื่อถือของผู้ให้บริการ ความง่ายต่อการติดต่อหรือติดตามมีผลต่อความสำเร็จของการใช้ระบบการเงินและบัญชีภาครัฐระบบอิเล็กทรอนิกส์ที่ระดับความคิดเห็นระดับมาก ซึ่งผลการศึกษางานวิจัยนี้ พบว่า บุคลากรมีความพึงพอใจในการให้บริการ Help Desk ในระดับมาก โดยมีความพึงพอใจมากที่สุดคือ ได้รับการดูแลหรือได้รับการช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ของกรมบัญชีกลางเป็นอย่างดี รองลงมาคือ สามารถแก้ไขปัญหาให้ผู้ใช้งานได้ตรงตามที่ต้องการ ความสะดวก รวดเร็วในการแก้ไขปัญหา และช่องทางในการติดต่อหรือช่วยเหลือเช่น โทรศัพท์/Line/E-mail ตามลำดับ

ความพึงพอใจด้านการสนับสนุนการปฏิบัติงาน จากผลการวิเคราะห์พบว่า โดยภาพรวมบุคลากรสายสนับสนุนมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง จากงานวิจัยเรื่อง การใช้ google sheet ในการบริหารงบประมาณ Applying Google Sheet in

Budget Administration รายงานโดย อภาพร สุนทรวัฒน์ และ ทัดทอง พรหมณ์ (2560) ได้รายงานว่าการใช้ google sheet ในการบริหารงบประมาณเพื่อการพัฒนาเครื่องมือกระบวนการทำงาน การใช้จ่ายงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนจนเป็นการเพิ่มพูนทักษะการใช้งานเทคโนโลยีให้กับผู้ปฏิบัติงานให้ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และในงานวิจัยของ วนิดา ชุตินากุล (2556) ซึ่งทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดทำบัญชีในระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐแบบระบบอิเล็กทรอนิกส์อย่างมีประสิทธิภาพของบุคลากรการเงินและการบัญชี: กรณีศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พบว่าประสิทธิภาพอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีการแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะให้เพิ่มประสิทธิภาพการทำงานในระบบ GFMS เช่น การจัดอบรมให้ความรู้ อย่างสม่ำเสมอ และอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ต้องมีเพียงพอและเหมาะสม นอกจากนี้ประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติงานเป็นสิ่งจำเป็น ดังรายงานวิจัยของ สมใจ แสนโครต (2565) รายงานว่างปัจจัยด้านอุปกรณ์เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการใช้งานระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ GFMS ของสำนักงานการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จากผลการศึกษางานวิจัยครั้งนี้สามารถวิเคราะห์ได้ว่า การปฏิบัติงานในระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐแบบอิเล็กทรอนิกส์ใหม่ (New GFMS Thai) ให้มีประสิทธิภาพมากที่สุดต้องได้รับการสนับสนุนในเรื่องของอุปกรณ์ทางด้านเทคโนโลยีให้มีความทันสมัยเพียงพอ และพัฒนาระบบอินเทอร์เน็ตให้มีความเร็วเพื่อรองรับการใช้งาน และกรมบัญชีกลางควรต้องมีการปรับปรุงระบบ New GFMS Thai อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ระบบมีความเสถียรภาพและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ บุคลากรต้องมีการพัฒนาทักษะ ความรู้ความสามารถให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี

การสรุปผลการวิจัยและประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

จากการศึกษานี้ทำให้ได้ทราบทัศนคติและความพึงพอใจของของบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ในการใช้ระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐแบบอิเล็กทรอนิกส์ใหม่ (New GFMS Thai) พบว่า ความพึงพอใจด้านการใช้งานต่อระบบ New GFMS Thai ด้านประสิทธิภาพของการใช้ระบบ/ด้านคุณภาพระบบ ด้านการให้บริการ Help Desk บุคลากรโดยส่วนมากมีความพึงพอใจโดยรวมในระดับพอใจมาก ส่วนด้านความปลอดภัยของระบบ และด้านการสนับสนุนการปฏิบัติงาน โดยส่วนมากมีความพึงพอใจเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อศึกษาประเด็นโดยภาพรวม บุคลากรสายสนับสนุนมีความพึงพอใจในระดับมาก มีข้อเสนอแนะจากงานวิจัยในเรื่องควรเพิ่มสิทธิในการใช้งานมากขึ้น ระบบ Help Desk ควรโทรติดง่าย และควรมีการอบรมให้กับบุคลากรที่ปฏิบัติงานและมีบุคลากรที่เชี่ยวชาญให้ความช่วยเหลือเบื้องต้น ข้อมูลการวิจัยนี้จะเป็นข้อมูลที่สามารถนำไปปรับปรุงการใช้งานระบบและพัฒนาระบบให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. จากผลการวิเคราะห์ ความพึงพอใจด้านการสนับสนุนการปฏิบัติงาน โดยภาพรวมบุคลากรสายสนับสนุนมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง ควรมีการส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาทักษะ และความสามารถด้านดิจิทัลของบุคลากร โดยการจัดอบรมให้กับบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานในระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐแบบอิเล็กทรอนิกส์ใหม่อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อการใช้ระบบ รวมถึงการนำข้อมูลไปใช้ในการตัดสินใจของผู้บริหาร
2. ควรมีการจัดสรรงบประมาณ ทรัพยากรในการจัดหาเครื่องมือ อุปกรณ์ด้านเทคโนโลยีให้มีความทันสมัย เพียงพอ เพื่อเพิ่มสมรรถนะในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. ควรหาแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุงระบบ New GFMS Thai รูปแบบการเข้าใช้งานระบบให้สามารถใช้งานง่ายและรวดเร็ว และปรับปรุงระบบอินเตอร์เน็ตให้มีประสิทธิภาพและมีความรวดเร็วมากยิ่งขึ้น

4. ควรมีการปรับปรุงคู่มือหรือเอกสารประกอบการใช้งานในระบบ New GFMS Thai ให้มีความกระชับ เข้าใจและง่ายต่อการใช้งาน เพื่อให้การปฏิบัติงานคล่องตัวมากขึ้น

5. ควรมีการปรับปรุงประสิทธิภาพในด้านความปลอดภัยของระบบ ปรับปรุงระบบให้มีความเสถียรภาพและพร้อมใช้งาน โดยอาจจะมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อรองรับการขยายตัวของระบบใหม่ที่จะเกิดขึ้นได้ รวมไปถึงการบริหารจัดการข้อมูลที่มีขนาดใหญ่

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. การทำวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาความพึงพอใจและปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จการใช้งานระบบ New GFMS Thai กรณีศึกษา ผู้ประกอบการหรือหรือผู้ขายที่ใช้บริการในระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐแบบอิเล็กทรอนิกส์ใหม่ (New GFMS Thai)
2. ควรศึกษาวิจัยในลักษณะเดียวกันกับผู้ปฏิบัติงานด้านพัสดุ ในระบบจัดซื้อจัดจ้าง (e-Gp) เพราะลักษณะงานในระบบ (e-Gp) และ (New GFMS Thai) เป็นงานที่เกี่ยวข้องต่อเนื่องเชื่อมโยงกัน
3. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจในหน่วยงานภาครัฐที่ปฏิบัติงานในระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐแบบอิเล็กทรอนิกส์ใหม่ (New GFMS Thai) เพื่อให้ได้กลุ่มเป้าหมายที่มากขึ้น ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ ต่อการนำมาพัฒนาให้ระบบมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษานี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบคุณ บุคลากรสายสนับสนุนที่ปฏิบัติงานในระบบ (New GFMS Thai) ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม ขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. ประสาท เนืองเฉลิม ดร. ภูริวัติ คัมภีร์ภาพพัฒน์ นางสาวรุ่งอรุณ แพ่งเกษม นายไทรภพ เรืองแก้ว และนางสาวพรทิพย์ ประจันตุม ที่เสียสละเวลาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบแบบสอบถาม และให้คำปรึกษา แนะนำ แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในงานวิจัยให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และขอขอบคุณ เพื่อน พี่ น้อง บุคคลที่เกี่ยวข้องทุกท่าน ที่เป็นแรงผลักดัน คอยช่วยเหลือสนับสนุนให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

ไกรทพันธ์ เต็มวิทย์ขจร, ศิริชัย นามบุรี, และ นิมารุณี

หะยีวาเงาะ. (2559). *การพัฒนาระบบ*

สารสนเทศเพื่อการจัดการหลักสูตร

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ระยะที่ 1. สำนัก

วิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

จิรารัตน์ สุนทรอาคเนย์. (2549). *เสียงสะท้อนจาก*

ผู้ปฏิบัติงานระบบ GFMS. วารสารกรม

ประชาสัมพันธ์, 11(122), 25-26.

จิราพร เวชพันธ์ และ ดาระกา ศิริสันติสัมฤทธิ์. (2552).

ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพ

ประสิทธิผล และความสามารถในการ

ตรวจสอบได้ของการดำเนินงานการคลัง

ภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์. คณะครุศาสตร์

อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า-

เจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

เนตรน่อง หาญพิงศ. (2552). *ประสิทธิภาพจากการใช้*

ระบบ GFMS ของหน่วยราชการในเขต

อ.เมือง จ.พิษณุโลก [การค้นคว้าอิสระ

เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย

นเรศวร].

ปาลิตา เชษฐ์ขุนทด, อุสารัตน์ เจนวนิขยานนท์, อาทิตยา

เลี้ยงวัฒนศิริ, ปรียามัญญ์ เอียบศิริเมธี, และ

วิลาวรรณ ชุกกลาง. (2565). *ปัจจัยที่มี*

ผลกระทบต่อประสิทธิภาพการจัดทำบัญชีใน

ระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐแบบ

อิเล็กทรอนิกส์ (GFMS) ในเขตอำเภอเมือง

จังหวัดนครราชสีมา. วารสารวิชาการ

มหาวิทยาลัยปทุมธานี, 14(1), 41-56.

พิมพ์ศักดิ์ เล็กใจชื่อ และ พรรณทิพย์ อย่างกลั่น.

(2565). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพ*

การจัดทำบัญชีด้านการเบิกจ่ายในระบบการ

บริหารการเงินการคลังภาครัฐแบบ

อิเล็กทรอนิกส์ (GFMS) ของกรมการเงิน

ทหารบก. วารสารการบริหารนิติบุคคลและ

นวัตกรรมท้องถิ่น, 8(8), 291-308.

วนิดา ชูติมากุล. (2556). *ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ*

การจัดทำบัญชีในระบบการบริหารการเงินการ

คลังภาครัฐแบบระบบอิเล็กทรอนิกส์อย่างมี

ประสิทธิภาพของบุคลากรการเงินและการ

บัญชี: กรณีศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

ราชมงคล. วารสารสังคมศาสตร์ สถาบันวิจัย

และพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

ตะวันออก, 2(1), 1-8.

วิภาภรณ์ นวลเลิศ. (2564). *ความพึงพอใจต่อการ*

ใช้งานในระบบเบิกจ่ายเงินของโปรแกรม PSU

Management Accounting System (PSU-

MAS) ของบุคลากรกองคลัง มหาวิทยาลัย-

สงขลานครินทร์. วารสารวิชาการ ปชมท,

10(3), 195-203.

สมใจ แสนโคตร. (2565). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผล*

ของการใช้ระบบการบริหารการเงินการคลัง

ภาครัฐแบบอิเล็กทรอนิกส์ (GFMS) ในการ

บริหารจัดการทางการศึกษาของสำนักงาน

ส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษา

ตามอัธยาศัย. Research and Development

Journal Suan Sunandha Rajabhat

University, 14(1), 204-215.

สิริมา เพ็ชรรัตน์. (2565). ความพึงพอใจของผู้ใช้งาน

การรับและนำส่งเงินในระบบบัญชีและ

การเงินเพื่อการบริหารจัดการของ

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

วารสารวิชาการ ปชมท, 11(3), 88-96.

สุกัญญา สะเอียบคง. (2558). การศึกษาปัจจัยความสำเร็จ

ของการใช้ระบบการเงินและบัญชีภาครัฐด้วย

ระบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยใช้แบบจำลอง

ความสำเร็จของระบบสารสนเทศของ

DeLone และ McLean (2003) กรณีศึกษา

กรมตรวจบัญชีสหกรณ์ [การค้นคว้าอิสระ

บัญชีมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์].

อาพร สุนทรวัฒน์ และ ทัดทอง พรหมมณ. (2560).

การประยุกต์ใช้ Google Sheet ในการ

บริหารงบประมาณ Applying Google

Sheet in Budget Administration.

PULINET Journal, 4(3), 24-33.

อุ้นเรือน ขยัน. (2550). ความคาดหวังและความพึงพอใจ

ต่อการรับบริการภายใต้การปฏิบัติงานใน

ระบบ GFMIS ของมหาวิทยาลัยแม่โจ้. กอง

คลัง สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

1

ต้นฉบับที่ส่งมาเพื่อรับการพิจารณาจะต้องไม่เคยพิมพ์ในวารสารใดวารสารหนึ่งมาก่อน และไม่อยู่ระหว่างเสนอขอตีพิมพ์ในวารสารอื่น

2

กรณีงานวิจัยที่ทำการวิจัยในคนหรือสัตว์ทดลอง ให้แสดงหลักฐานหรือหนังสือรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคนหรือในสัตว์ทดลอง

3

ความรับผิดชอบเนื้อหาต้นฉบับที่ปรากฏในวารสารเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียน ทั้งนี้ไม่รวมความผิดพลาดอันเกิดจากเทคนิคการพิมพ์

4

ทุกบทความได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิที่เชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องอย่างน้อย 3 ท่าน (ตั้งแต่รอบการประเมินในเดือนกันยายน พ.ศ.2564 เป็นต้นไป) ด้วยวิธีการปิดบังชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ และชื่อผู้วิจัยหรือผู้เขียนบทความ (Double-Blinded Peer Review) ก่อนลงตีพิมพ์ในวารสาร และหากมีการแก้ไขต้นฉบับจะส่งผลการประเมินคืน เพื่อให้ผู้เขียนปรับปรุงแก้ไขต้นฉบับ

5

บทความทุกประเภทที่ส่งเพื่อรับการตีพิมพ์จะต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์และสาขาที่รับตีพิมพ์ของวารสาร

สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

สาขาสหวิทยาการ
ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

สาขาสหวิทยาการ
ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

กำหนดการเผยแพร่วารสารปีละ 3 ฉบับ ดังนี้

ฉบับที่ 1 : มกราคม - เมษายน

ฉบับที่ 2 : พฤษภาคม - สิงหาคม

ฉบับที่ 3 : กันยายน - ธันวาคม

ซึ่งพิจารณาตามความในประกาศ ก.พ.อ. เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ.2564 ฉบับประกาศในราชกิจจานุเบกษา ลงวันที่ 7 มกราคม พ.ศ.2565 และข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ.2565 ฉบับลงวันที่ 23 มิถุนายน พ.ศ.2565 กำหนดไว้ดังนี้

- 1 ต้องมีความซื่อสัตย์ทางวิชาการ ไม่นำผลงานของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตน และไม่ลอกเลียนผลงานของผู้อื่น ไม่สร้างข้อมูลหรือข้อเท็จจริงอันไม่มีอยู่จริง (Fabrication) ไม่บิดเบือนข้อมูลหรือข้อเท็จจริง (Falsification) รวมถึงไม่คัดลอกข้อความใด ๆ จากผลงานเดิมของตนหรือของผู้เขียนอื่น โดยไม่อ้างอิงผลงานเดิมตามหลักวิชาการ และไม่ตีพิมพ์ซ้ำผลงานของตนเอง (Self plagiarism) ทั้งนี้ในลักษณะที่จะทำให้เข้าใจผิดว่าเป็นผลงานใหม่
- 2 ต้องไม่นำผลงานของตนเองในเรื่องเดียวกันไปเผยแพร่ในวารสารทางวิชาการมากกว่า 1 ฉบับ หรือเผยแพร่ในหนังสือประมวลผลการประชุมทางวิชาการ (Proceeding) ของการประชุมทางวิชาการในระดับชาติหรือนานาชาติ แต่หากบทความนั้นคุณภาพไม่ถึงเกณฑ์และไม่ผ่านการพิจารณาและได้รับการแจ้งยืนยันจากบรรณาธิการแล้ว จะสามารถนำบทความไปเผยแพร่ในวารสารอื่นได้
- 3 ต้องอ้างถึงบุคคลหรือแหล่งที่มาของข้อมูลที่มีผู้พจนานำมาใช้ในผลงานทางวิชาการของตนเอง เพื่อแสดงหลักฐานของการค้นคว้า จะต้องเขียนอ้างอิงในส่วนของเนื้อหาและอ้างอิงท้ายบทความให้ถูกต้องและเป็นไปตามรูปแบบที่วารสารกำหนด ทั้งนี้ วารสารกำหนดรูปแบบการอ้างอิงในเนื้อหา รายการบรรณานุกรม และรายการอ้างอิงท้ายบทความ ให้ใช้รูปแบบ American Psychological Association : APA style (7th ed.) ซึ่งกำหนดไว้ในหัวข้อ “การเตรียมต้นฉบับ”
- 4 ต้องไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ทางวิชาการจนละเลยหรือละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นหรือสิทธิมนุษยชน อีกทั้งผู้พจนต้องกล่าวขอบคุณบุคคลหรือหน่วยงานหรือผู้ให้ทุน ไว้ในกิตติกรรมประกาศ เพื่อแสดงความขอบคุณ และให้ได้มาซึ่งความสำเร็จในการเขียนบทความนั้น ๆ
- 5 ต้องได้ผลงานทางวิชาการมาจากการศึกษาโดยใช้หลักวิชาการเป็นเกณฑ์ ปราศจากอคติ และเสนอผลงานตามความเป็นจริง ไม่จงใจเบี่ยงเบนผลการศึกษาหรือผลการวิจัย โดยหวังผลประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น และไม่ขยายข้อค้นพบโดยปราศจากการตรวจสอบยืนยันในทางวิชาการ
- 6 ต้องนำผลงานหรือผลการศึกษาไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบธรรมและชอบด้วยกฎหมาย รวมทั้งนำผลการศึกษาไปพัฒนาและปรับปรุงการปฏิบัติงานให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่องค์กรต่อไป
- 7 ไม่อนุญาตให้เพิ่มเติมบุคคลอื่นใดที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง หรือไม่มีส่วนร่วมในการทำวิจัย หรือไม่มีส่วนร่วมในการเขียนบทความ เข้ามามีชื่ออยู่ในบทความ หากเกิดข้อผิดพลาด ทุก ๆ คนที่มีชื่ออยู่ในบทความต้องร่วมรับผิดชอบ
- 8 ต้องยื่นหลักฐานแสดงการอนุญาตจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยของหน่วยงาน ในกรณีที่เป็นผลงานทางวิชาการที่มีการใช้ข้อมูลจากการทำการวิจัยในคนหรือในสัตว์ทดลอง

ทั้งนี้ กรณีบทความวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคนหรือสัตว์ (แล้วแต่กรณี) ให้แนบหลักฐานรับรองหรือหนังสือการได้รับอนุญาตให้ทำการวิจัยจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคนหรือสัตว์ (Ethics) มาประกอบการพิจารณา และต้องระบุรายละเอียดของจริยธรรมการวิจัยในเนื้อหาของบทความด้วย

หมายเหตุ: ในกรณีที่มีการตรวจพบว่าการกระทำผิดจริยธรรมไม่ว่ากรณีใด ให้บรรณาธิการมีสิทธิออกยกเลิกหรือถอดถอนบทความได้

- 1 ผู้นิพนธ์ต้องรับรองว่าผลงานที่ส่งมานั้นเป็นผลงานใหม่และไม่เคยตีพิมพ์ที่ใดมาก่อน และต้องไม่ไปยื่นต่อวารสารอื่นในคราวเดียวกัน
- 2 ผู้นิพนธ์ต้องนำเสนอผลการวิเคราะห์ ผลการวิจัยที่เกิดขึ้นจากการทำวิจัยจริง หรือผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาหรือปรับปรุงการปฏิบัติงานอย่างตรงไปตรงมา ไม่บิดเบือนข้อมูล หรือให้ข้อมูลที่เป็นเท็จ เพื่อรองรับผลลัพธ์ของตนเอง
- 3 ผู้นิพนธ์ต้องอ้างอิงผลงานทางวิชาการของผู้อื่นให้ถูกต้องและครบถ้วน หากมีการนำผลงานเหล่านั้นมาใช้ในผลงานตัวเอง ต้องระบุและจัดทำรายการอ้างอิงท้ายบทความให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ โดยวารสารกำหนดรูปแบบการอ้างอิงแบบ APA
- 4 ผู้นิพนธ์ต้องเขียนบทความให้ถูกต้องตามคำแนะนำการเตรียมต้นฉบับและรูปแบบที่วารสารกำหนด
- 5 ผู้นิพนธ์ที่มีชื่อปรากฏในบทความ ต้องเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการดำเนินการวิจัยจริง ต้องเห็นชอบกับต้นฉบับบทความ และเห็นชอบกับการส่งบทความนั้นให้วารสารพิจารณาตีพิมพ์ และผู้นิพนธ์ทุกคนที่มีชื่อในบทความต้องมีส่วนรับผิดชอบในบทความนั้น ๆ
- 6 ผู้นิพนธ์ต้องระบุแหล่งทุนที่สนับสนุนในการทำวิจัยนี้
- 7 ผู้นิพนธ์ต้องระบุผลประโยชน์ทับซ้อน
- 8 ผู้นิพนธ์ต้องระบุรายละเอียดของผู้นิพนธ์หลักและผู้นิพนธ์ร่วมทุกคน พร้อมให้คำรับรองตามแบบฟอร์มส่งบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร Mahidol R2R e-Journal ตามแบบฟอร์มส่งบทความ

หมายเหตุ: ในกรณีที่มีการตรวจพบว่าการกระทำผิดจริยธรรมไม่ว่ากรณีใด ให้บรรณาธิการมีสิทธิออกยกเลิกหรือถอดถอนบทความได้

จริยธรรมของผู้ประเมินบทความ (Ethics of the appraisers)

- 1 ผู้ประเมินบทความ ต้องรักษาความลับและไม่เปิดเผยข้อมูลบางส่วน หรือทุกส่วนของบทความที่ส่งมาเพื่อพิจารณาแก่บุคคลอื่น และไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับผู้นิพนธ์
- 2 หลังจากได้รับบทความจากบรรณาธิการวารสารแล้ว และผู้ประเมินบทความตระหนักว่าตนเองอาจมีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้นิพนธ์ (เช่น เป็นผู้ร่วมโครงการ หรือรู้จักผู้นิพนธ์เป็นการส่วนตัว หรือเหตุผลอื่น ๆ) ทำให้ไม่สามารถให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอย่างอิสระได้ ผู้ประเมินบทความ ควรแจ้งให้บรรณาธิการวารสารทราบและปฏิเสธการประเมินบทความนั้น ๆ
- 3 ผู้ประเมินบทความ ต้องรับพิจารณาเนื้อหาและประเมินบทความในสาขาวิชาที่ตนมีความเชี่ยวชาญ โดยพิจารณาคุณภาพของเนื้อหาในบทความที่จะมีต่อสาขานั้น ๆ มีความทันสมัย ชัดเจน และความเข้มข้นของเนื้อหาของบทความ ไม่ควรใช้ความคิดเห็นส่วนตัวที่ไม่มีข้อมูลรองรับมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินบทความ หากเห็นว่าบทความที่ได้รับมอบหมายมีเนื้อหาไม่ตรงกับสาขาที่เชี่ยวชาญ จะต้องแจ้งวารสารฯ ให้รับทราบโดยเร็วและปฏิเสธการประเมิน
- 4 ผู้ประเมินบทความต้องประเมินบทความให้แล้วเสร็จในช่วงระยะเวลาที่วารสารกำหนด เพื่อประโยชน์สูงสุดของผู้นิพนธ์
- 5 ผู้ประเมินบทความ มีหน้าที่ประเมินบทความในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ความชัดเจนทางวิชาการ การนำเสนอและประโยชน์ในการนำไปใช้ตามเกณฑ์ที่วารสารกำหนด พร้อมให้ข้อเสนอแนะในเชิงวิชาการที่เป็นประโยชน์กับผู้นิพนธ์ในการปรับแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาคุณภาพของบทความ

จริยธรรมของบรรณาธิการ (Ethics of Editors)

- 1 บรรณาธิการและกองบรรณาธิการ พิจารณาทบทวนในเบื้องต้นก่อนเข้าสู่กระบวนการของวารสาร โดยพิจารณาจากความเข้มข้นของเนื้อหา มีคุณภาพ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และขอบเขต ตรวจสอบการคัดลอกผลงานทางวิชาการ และพิจารณา รับผิดชอบต่อความด้วยความโปร่งใส ไม่เอนเอียง ไม่มีอคติ และมีการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล โดยไม่เปิดเผยข้อมูลของ ผู้นิพนธ์และผู้ประเมิน
- 2 บรรณาธิการ ต้องกำหนดนโยบาย วัตถุประสงค์ คำแนะนำในการส่งบทความ และรายละเอียดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ผู้ นิพนธ์ได้รับทราบและปฏิบัติได้อย่างถูกต้องและเป็นไปตามที่วารสารกำหนด
- 3 บรรณาธิการและกองบรรณาธิการวารสาร พิจารณากำหนดและเลือกผู้ทรงคุณวุฒิประเมินบทความที่มีความเชี่ยวชาญ ตรงตามสาขาของบทความนั้น ๆ โดยผู้ทรงคุณวุฒิต้องไม่มาจากหน่วยงานเดียวกันกับผู้นิพนธ์ กระบวนการพิจารณา คุณภาพบทความของวารสารเป็นการพิจารณาแบบปกปิดเป็นความลับ (double-blind) ไม่เปิดเผยรายชื่อผู้นิพนธ์ ผู้ร่วม และผู้พิจารณาทบทวน ไม่ให้ทราบข้อมูลซึ่งกันและกัน เพื่อป้องกันอคติ และป้องกันปัญหาความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้น
- 4 กองบรรณาธิการต้องไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน (conflict of interest) กับผู้นิพนธ์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิ หรือบุคคลอื่น ๆ หรือในกระบวนการพิจารณาทบทวนไม่ว่าจะเป็นในด้านใด บรรณาธิการควรถอนตัวจากบทความนั้น และให้บรรณาธิการ อื่นเป็นผู้ดูแลแทน
- 5 เมื่อบรรณาธิการได้รับผลการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิครบแล้ว ต้องตัดสินใจผลการประเมินด้วยความโปร่งใส ไม่เอนเอียง ไม่มีอคติ และไม่ใช้ความเห็นส่วนตัวพิจารณาว่าจะเผยแพร่บทความหรือไม่ ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงองค์ความรู้ที่ได้จากบทความ หลักฐานเชิงประจักษ์ที่สนับสนุนในเชิงวิชาการที่เชื่อถือได้มาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจบทความนั้น
- 6 เมื่อบทความส่งเข้ามาในระบบวารสาร หากกองบรรณาธิการตรวจพบว่ามี การคัดลอกบทความหรือตีพิมพ์ซ้ำ หรือมีความ คล้ายในสัดส่วนที่มากกับบทความอื่น (เช่น คัดลอกทั้งย่อหน้า) มีผลในการปฏิเสธการตีพิมพ์ในทันที หากบทความมีความ คล้ายบ้าง บรรณาธิการจะแจ้งให้ผู้นิพนธ์ปรับแก้ก่อนเข้าสู่กระบวนการพิจารณา
 - ▶ กรณีที่พบความคล้ายกับผลงานผู้อื่นในระหว่าง การพิจารณาทบทวน บรรณาธิการจะยับยั้งกระบวนการพิจารณา และขอคำอธิบายจากผู้นิพนธ์ ซึ่งหากคำอธิบายไม่มีเหตุผลที่สมควร บทความจะถูกปฏิเสธการเผยแพร่
 - ▶ กรณีที่พบความคล้าย ภายหลังจากบทความได้เผยแพร่แล้ว บรรณาธิการจะดึงบทความออกจากวารสาร และประกาศในวารสารในทันทีว่าบทความถูกถอดออกจากวารสาร
- 7 บรรณาธิการกำหนดนโยบายและแนวทางในการดำเนินการในกรณีที่ผู้นิพนธ์ขอถอนบทความ และมีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหาย ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการของวารสารจากผู้นิพนธ์ ในกรณีที่ตรวจพบว่าผู้นิพนธ์ประพฤติผิดจริยธรรมการวิจัย หรือขอ ถอนบทความ หรือขอยกเลิกการตีพิมพ์ เพื่อส่งบทความไปตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารทางวิชาการ หรือนำไปเสนอที่ประชุม วิชาการอื่น ซึ่งบทความนั้นได้ผ่านการประเมินคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิ และมีการจ่ายค่าตอบแทนให้กับผู้ทรงคุณวุฒิฯ แล้ว
- 8 ในกรณีที่ มีปัญหาในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการดำเนินการของวารสาร Mahidol R2R e-Journal กำหนดให้บรรณาธิการ เป็นผู้พิจารณาวิจัย คำวินิจฉัยของบรรณาธิการให้ถือเป็นที่สุด

การเตรียมต้นฉบับเพื่อตีพิมพ์ในวารสาร Mahidol R2R e-Journal

1. ผู้รับผิดชอบส่งบทความ (Corresponding Author) สมัครสมาชิกผ่านระบบ Thaijo และให้พิมพ์ต้นฉบับทาง electronic เท่ากับขนาดกระดาษ A4 ไม่เกิน 15 หน้า (รวมบทคัดย่อ) โดยใช้ตัวอักษร ThaiSarabunPSK ขนาดตัวอักษรตามกำหนดในแบบฟอร์มวารสาร และขอให้แนบบนแบบฟอร์มการส่งบทความ ที่มีรายละเอียดประกอบไปด้วยชื่อบทความ ประเภทบทความ ชื่อผู้พิมพ์ สถานที่ติดต่อการรับรองจริยธรรมการวิจัย และการรับรองการส่งบทความ และส่งต้นฉบับออนไลน์ที่

<https://he01.tci-thaijo.org/index.php/mur2r/index>

และสามารถติดตามสถานะใน website ดังกล่าวได้

2. การเว้นระยะขอบ

ด้านบนและด้านซ้าย
เว้นจากขอบ 1.25 นิ้ว

ด้านล่างและด้านขวา
เว้นจากขอบ 1 นิ้ว

3. การเว้นระยะห่างระหว่างบรรทัด

ระหว่างหัวข้อกับเนื้อหา
ใช้ระยะห่างระหว่างบรรทัด
เท่ากับ 1.5 บรรทัด

ระหว่างเนื้อหา
ใช้ระยะห่างระหว่างบรรทัด
เท่ากับ 1 บรรทัด

4. การแบ่งส่วน (Section) แบ่งเป็นสองส่วน

- ส่วนแรก ประกอบด้วย เนื้อเรื่อง ผู้เขียนและผู้ร่วมงาน สถานที่ทำงานและบทคัดย่อ
- ส่วนที่สอง ประกอบด้วย ส่วนที่เหลืออื่น ๆ ของบทความ

5. ตาราง ให้จัดทำไฟล์ตาราง 1 ไฟล์ต่อ 1 ตาราง

และตั้งชื่อไฟล์ตารางให้สอดคล้องกับชื่อตารางที่ระบุไว้ในวารสาร

เช่น ตารางที่ 1 ชื่อไฟล์ตารางที่ 1 พิมพ์ชื่อและลำดับที่ของตารางเหนือตาราง

ตัวอักษรขนาด 16 Point และพิมพ์คำอธิบายเพิ่มเติมใต้ตารางตัวอักษรขนาด 14 Point

ข้อความในตารางตัวอักษรขนาด 12 Point ตาราง ทุกตารางจะต้องมีหมายเลข

และคำบรรยายกำกับเหนือตารางหมายเลขกำกับและคำบรรยายนี้รวมกันแล้ว

ควรจะมีควมยาวไม่เกิน 1 บรรทัด

6. รูปภาพ ให้จัดทำไฟล์รูปภาพ 1 ไฟล์ต่อ 1 รูปภาพ และตั้งชื่อไฟล์รูปภาพให้สอดคล้องกับ

ชื่อรูปภาพที่ระบุไว้ในวารสาร

เช่น รูปภาพที่ 1 ชื่อไฟล์ ‘รูปภาพที่ 1’

พิมพ์ชื่อและลำดับที่ของรูปใต้รูปพร้อมคำบรรยาย รูปภาพควรมีขนาดที่เหมาะสม ไม่เล็กเกินไป

คำบรรยายใต้ภาพอักษรขนาด 14 Point

การเรียงลำดับตารางและรูปภาพให้แยกการเรียงลำดับออกจากกัน พร้อมทั้งระบุหมายเลข

ลำดับตารางและรูปภาพในบทความให้เป็นรูปที่ และตารางที่

เช่น รูปภาพที่ 1, รูปภาพที่ 2, ตารางที่ 1, ตารางที่ 2

7. สมการ การเขียนสมการให้ระบุลำดับของสมการโดยใช้ตัวเลขที่พิมพ์อยู่ในวงเล็บ

8. การอ้างอิงในเนื้อหาของเอกสาร เป็นการเขียนอ้างอิงจากการถอดความ หรือการสรุปความจากผลงานของผู้อื่น จะใช้การอ้างอิงหน้าข้อความ หรือท้ายข้อความก็ได้ โดยให้ระบุชื่อผู้เขียนและนามสกุลสำหรับผู้เขียนชาวไทย ถ้าเป็นผู้เขียนชาวต่างชาติให้ระบุเฉพาะชื่อสกุล โดยมีรูปแบบดังต่อไปนี้

ผู้เขียน	การอ้างอิงในเนื้อหาหน้าข้อความ (เน้นผู้เขียน)	การอ้างอิงในเนื้อหาท้ายข้อความ (เน้นเนื้อหา)
ผู้เขียน 1 คน	ภาษาไทย	
	ชื่อ นามสกุลผู้เขียน/(ปีพิมพ์) สโรจ เลาศศิริ (2565)	(ชื่อ นามสกุลผู้เขียน,/ปีพิมพ์) (สโรจ เลาศศิริ, 2565)
	ภาษาอังกฤษ	
	ชื่อสกุลผู้เขียน/(ปีพิมพ์) Luna (2020)	(ชื่อสกุลผู้เขียน,/ปีพิมพ์) (Luna, 2020)
ผู้เขียน 2 คน	ภาษาไทย	
	ชื่อ นามสกุลผู้เขียนคนที่1/และ/ชื่อ นามสกุลผู้เขียน คนที่2/(ปีพิมพ์) ปริญญา นาควิชระ และ สุริยา รัตนกุล (2558)	(ชื่อ นามสกุลผู้เขียนคนที่1/และ/ชื่อ นามสกุลผู้เขียนคนที่2, ปีพิมพ์) (ปริญญา นาควิชระ และ สุริยา รัตนกุล, 2558)
	ภาษาอังกฤษ	
	ชื่อสกุลผู้เขียนคนที่1/and/ชื่อสกุลผู้เขียนคนที่2/(ปี พิมพ์) Mason and Losos (2020)	(ชื่อสกุลผู้เขียนคนที่1/&ชื่อสกุลผู้เขียนคนที่2,/ปีพิมพ์) (Mason & Losos, 2020)
ผู้เขียน 3 คน หรือ มากกว่า 3 คนขึ้นไป	ภาษาไทย	
	ชื่อ นามสกุลผู้เขียนคนที่1/และคณะ/(ปีพิมพ์) วาริ เนื่องจำนงค์ และคณะ (2556)	(ชื่อ นามสกุลผู้เขียนคนที่1/และคณะ/ ปีพิมพ์) (วาริ เนื่องจำนงค์ และคณะ, 2556)
	ภาษาอังกฤษ	
	ชื่อสกุลผู้เขียนคนที่1/et al./(ปีพิมพ์) Martin et al. (2020)	(ชื่อสกุลผู้เขียนคนที่1/et al./ปีพิมพ์) (Martin et al., 2020)

ผู้เขียน	การอ้างอิงในเนื้อหาหน้าข้อความ (เน้นผู้เขียน)	การอ้างอิงในเนื้อหาท้ายข้อความ (เน้นเนื้อหา)
ผู้เขียนเป็นหน่วยงาน	ภาษาไทย	
	ชื่อหน่วยงานย่อย/ชื่อหน่วยงานใหญ่(ถ้ามี)/(ชื่อย่อ,/ปีพิมพ์) กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข (2565) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท., 2565)	(ชื่อหน่วยงานใหญ่/ชื่อหน่วยงานย่อย(ถ้ามี)/[ชื่อย่อ],/ปีพิมพ์) (กระทรวงสาธารณสุข, กรมอนามัย, 2565) (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย [ททท.], 2565)
	ภาษาอังกฤษ	
	National Institute of Mental Health (NIMH, 2020)	(National Institute of Mental Health [NIMH], 2020)
เอกสารที่ไม่ปรากฏชื่อผู้เขียน ให้ใช้ชื่อเรื่องแทน	ภาษาไทย	
	<i>ชื่อเรื่อง</i> (ปีพิมพ์) <i>100 กลยุทธ์ฝ่าวิกฤตธุรกิจไทย</i> (2534)	<i>(ชื่อเรื่อง,ปีพิมพ์)</i> <i>(100 กลยุทธ์ฝ่าวิกฤตธุรกิจไทย, 2534)</i>
	ภาษาอังกฤษ	
	<i>Internet of things</i> (2021)	<i>(Internet of things, 2021)</i>
การอ้างอิงในเนื้อหา ตั้งแต่ 2 แหล่งขึ้นไป (ให้เขียนเรียงตามลำดับตัวอักษรของชื่อผู้เขียนแต่ละแหล่ง)	ภาษาไทย	
	ชื่อ นามสกุลผู้เขียนแหล่งที่1/(ปีพิมพ์)/และ/ชื่อ นามสกุลผู้เขียนแหล่งที่2/(ปีพิมพ์) ณอมจิต สุภาวิตา (2553) และ สุศรีดา หมีกอง (2558)	(ชื่อ นามสกุลผู้เขียนแหล่งที่1,/ปีพิมพ์;/ชื่อ นามสกุลผู้เขียนแหล่งที่2,/ปีพิมพ์) (ณอมจิต สุภาวิตา, 2553; สุศรีดา หมีกอง, 2558)
	ภาษาอังกฤษ	
	ชื่อสกุลผู้เขียนแหล่งที่1/(ปีพิมพ์);/ชื่อสกุลผู้เขียนแหล่งที่2/(ปีพิมพ์);/ชื่อสกุลผู้เขียนแหล่งที่3/et al./ (ปีพิมพ์);/ชื่อสกุลผู้เขียนแหล่งที่4คนที่1/and/ชื่อสกุลผู้เขียนแหล่งที่4คนที่2/(ปีพิมพ์) Abby (2011); David (1998); Lauri et al. (2000); Michaely and Susanna (2017)	(ชื่อสกุลผู้เขียนแหล่งที่1,/ปีพิมพ์;/ชื่อสกุลผู้เขียนแหล่งที่2,/ปีพิมพ์;/ชื่อสกุลผู้เขียนแหล่งที่3/et al./,ปีพิมพ์;/ชื่อสกุลผู้เขียนแหล่งที่4คนที่1/&/ชื่อสกุลผู้เขียนแหล่งที่4คนที่2,/ปีพิมพ์) (Abby, 2011; David, 1998; Lauri et al., 2000; Michaely & Susanna, 2017)

ผู้เขียน	การอ้างอิงในเนื้อหาหน้าข้อความ (เน้นผู้เขียน)	การอ้างอิงในเนื้อหาท้ายข้อความ (เน้นเนื้อหา)
<p>การอ้างอิงในเนื้อหาจากแหล่งข้อมูลในระดับกุตยภูมิ :</p> <p>งานของผู้เขียนต้นฉบับถูกอ้างอิงในงานของผู้เขียนกุตยภูมิ</p>	ภาษาไทย	
	<p>ชื่อ นามสกุลผู้เขียนต้นฉบับ/(ปีพิมพ์ต้นฉบับ,/อ้างถึงใน/ชื่อ นามสกุลผู้เขียนกุตยภูมิ,/ปีพิมพ์กุตยภูมิ) อรณา เอี่ยมศรี (2556, อ้างถึงใน กิรติ ไซตช่วง, 2560)</p>	<p>(ชื่อ นามสกุลผู้เขียนต้นฉบับ,/ปีพิมพ์ต้นฉบับ/อ้างถึงใน/ชื่อ นามสกุลผู้เขียนกุตยภูมิ,/ปีพิมพ์กุตยภูมิ) (อรณา เอี่ยมศรี, 2556 อ้างถึงใน กิรติ ไซตช่วง, 2560)</p>
	ภาษาอังกฤษ	
	<p>ชื่อสกุลผู้เขียนต้นฉบับ/(ปีพิมพ์ต้นฉบับ,/as cited in/ชื่อสกุลผู้เขียนกุตยภูมิ,/ปีพิมพ์กุตยภูมิ) Tabata (2014, as cited in Stougaard et al., 2018)</p>	<p>(ชื่อสกุลผู้เขียนต้นฉบับ,/ปีพิมพ์ต้นฉบับ/as cited in/ชื่อสกุลผู้เขียนกุตยภูมิ,/ปีพิมพ์กุตยภูมิ) (Tabata, 2014 as cited in Stougaard et al., 2018)</p>
<p>การอ้างอิงในเนื้อหาจากบทสัมภาษณ์</p> <p>*กรณีไม่มีการเผยแพร่เป็นสาธารณะ: ไม่ต้องใส่ในรายการบรรณานุกรม</p>	ภาษาไทย	
	<p>ชื่อ นามสกุลผู้ถูกสัมภาษณ์/(การสื่อสารส่วนบุคคล,/วัน/เดือน/ปี) กยารก จันทะบุตร (การสื่อสารส่วนบุคคล, 12 กุมภาพันธ์ 2564)</p>	<p>(ชื่อ นามสกุลผู้ถูกสัมภาษณ์,/การสื่อสารส่วนบุคคล,/วัน/เดือน/ปี) (กยารก จันทะบุตร, การสื่อสารส่วนบุคคล, 12 กุมภาพันธ์ 2564)</p>
	ภาษาอังกฤษ	
	<p>อักษรย่อชื่อผู้ถูกสัมภาษณ์/นามสกุลผู้ถูกสัมภาษณ์/ (personal communication,/เดือน/วัน,/ปี) C. Teley (personal communication, October 18, 2020)</p>	<p>(อักษรย่อชื่อผู้ถูกสัมภาษณ์/นามสกุลผู้ถูกสัมภาษณ์/ สัมภาษณ์,/personal communication,/เดือน/วัน,/ปี) (C. Teley, personal communication, October 18, 2020)</p>
<p>การอ้างอิงในเนื้อหาจากราชกิจจานุเบกษา</p> <p>*การอ้างอิงคำพิพากษา, คำวินิจฉัย, คำสั่งศาล ไม่ต้องใส่ในรายการบรรณานุกรม</p>	ภาษาไทย	
	<p>ชื่อกฎหมาย (ปี) พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562 (2562) คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 561/2539 คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.1037/2558</p>	<p>(ชื่อกฎหมาย, ปี) (พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562, 2562) (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 561/2539) (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.1037/2558)</p>

9. การเขียนรายการบรรณานุกรม และรายการอ้างอิงท้ายบทความ ให้ใช้รูปแบบ APA 7th ed. โดยมีรูปแบบดังต่อไปนี้

หนังสือเล่ม และหนังสืออิเล็กทรอนิกส์	
*กรณีไม่ปรากฏปีที่พิมพ์ ให้ใส่ (ม.ป.ป.) หรือ (n.d.) **กรณีไม่ปรากฏสำนักพิมพ์ ให้ใส่ (ม.ป.ท.) หรือ (n.p.) ***กรณีพิมพ์ครั้งที่ 1 ไม่ต้องใส่ครั้งที่พิมพ์ ****กรณีผู้เขียนเป็นบรรณาธิการ ให้ใส่ (บ.ก.) หรือ (Ed.) หรือ (Eds.) หลังชื่อผู้เขียนคนสุดท้าย	
ผู้เขียน 1 คน	ภาษาไทย
	ชื่อ นามสกุลผู้เขียน./ (ปีพิมพ์) ./ ชื่อเรื่อง/ (พิมพ์ครั้งที่) ./ สำนักพิมพ์./ DOI หรือ URL (ถ้ามี) วชิรวิทย์ อิศระบุสรณ์. (2562). <i>นายใหม่ไปศาล: คู่มือว่าความฉบับทันสมัย</i> . ส.เอเชียพรอส.
	ภาษาอังกฤษ
	ชื่อสกุลผู้เขียน./ อักษรย่อชื่อต้น./ อักษรย่อชื่อกลาง (ถ้ามี) ./ (ปีพิมพ์) ./ ชื่อเรื่อง ///// (พิมพ์ครั้งที่) ./ สำนักพิมพ์./ DOI หรือ URL (ถ้ามี) Jackson, L. M. (2019). <i>The psychology of prejudice: From attitudes to social action</i> (2nd ed.). American Psychological Association. https://doi.org/10.1037/0000168-000
ผู้เขียน 2 คน	ภาษาไทย
	ชื่อ นามสกุลผู้เขียนคนที่1./ และ/ ชื่อ นามสกุลผู้เขียนคนที่2./ (ปีพิมพ์) ./ ชื่อเรื่อง ///// (พิมพ์ครั้งที่) ./ สำนักพิมพ์./ DOI หรือ URL (ถ้ามี) สุดสาย ตรีนานิช และ สายพิณ ทานิชณาสัย. (2546). <i>การประยุกต์ใช้ PCR และ Biosensor สำหรับการตรวจสอบอันตรายในอาหาร</i> . ภาควิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร คณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
	ภาษาอังกฤษ
	ชื่อสกุลผู้เขียนคนที่1./ อักษรย่อชื่อ./ &/ ชื่อสกุลผู้เขียนคนที่2./ อักษรย่อชื่อ./ (ปีพิมพ์) ./ ///// ชื่อเรื่อง/ (พิมพ์ครั้งที่) ./ สำนักพิมพ์./ DOI หรือ URL (ถ้ามี) Svendsen, S., & Lober, L. T. (2020). <i>The big picture/ Academic writing: The one-hour guide</i> (3rd ed.). Hans Reitzel Forlag. https://thebigpicture-academicwriting.digi.hansreitzel.dk/

ผู้เขียน 3-20 คน *ให้ใส่ชื่อทุกคน	ภาษาไทย	ชื่อ นามสกุลผู้เขียนคนที่1,/ชื่อ นามสกุลผู้เขียนคนที่2,/ชื่อ นามสกุลผู้เขียนคนที่3, //////ชื่อ นามสกุลผู้เขียนคนที่4,/ชื่อ นามสกุลผู้เขียนคนที่5,/ชื่อ นามสกุลผู้เขียน //////คนที่6,/และ/ชื่อ นามสกุลผู้เขียนคนที่7./(ปีพิมพ์)/ชื่อเรื่อง(พิมพ์ครั้งที่)/ //////สำนักพิมพ์./DOI หรือ URL (ถ้ามี) ปริญญา ทวีชัยการ, อรุณ โรจนสกุล, และ ครินทร์ โล่ห์สิริวัฒน์. (2545). <i>คัลยศาสตร์</i> ////// <i>วิวัฒน์ 21: ฉบับคัลยศาสตร์ลำไใหญ่และทวารหนัก</i> . กรุงเทพฯ:พวชสาร.
	ภาษาอังกฤษ	ชื่อสกุลผู้เขียนคนที่1,/อักษรย่อชื่อ./ชื่อสกุลผู้เขียนคนที่2,/อักษรย่อชื่อ./ชื่อสกุลผู้เขียน //////คนที่3,/อักษรย่อชื่อ./ชื่อสกุลผู้เขียนคนที่4,/อักษรย่อชื่อ./ชื่อสกุลผู้เขียน //////คนที่5,/อักษรย่อชื่อ./ชื่อสกุลผู้เขียนคนที่6,/อักษรย่อชื่อ./&/ชื่อสกุลผู้เขียน //////คนที่7,/ อักษรย่อชื่อ./(ปีพิมพ์)/ชื่อเรื่อง(พิมพ์ครั้งที่)/สำนักพิมพ์./DOI หรือ //////URL (ถ้ามี) Vanputte, C., Regan, J., Russo, A., & Seeley, R. (2019). <i>Seeley's Anatomy &</i> <i>Physiology</i> (12th ed.). McGraw-Hill Education.
ผู้เขียน 21 คนขึ้นไป *ให้ใส่ชื่อผู้เขียนคนที่ 1-19 ตามด้วยเครื่องหมาย, . . . ก่อนชื่อคนสุดท้าย	ภาษาไทย	ชื่อ นามสกุลผู้เขียนคนที่1,/ชื่อ นามสกุลผู้เขียนคนที่2,/ชื่อ นามสกุลผู้เขียนคนที่3, //////ชื่อ นามสกุลผู้เขียนคนที่17,/ชื่อ นามสกุลผู้เขียนคนที่18,/ชื่อ นามสกุลผู้เขียน //////คนที่19,/././ชื่อ นามสกุลผู้เขียนคนสุดท้าย./(ปีพิมพ์)/ชื่อเรื่อง(พิมพ์ครั้งที่)/ //////สำนักพิมพ์./DOI หรือ URL (ถ้ามี)
	ภาษาอังกฤษ	ชื่อสกุลผู้เขียนคนที่1,/อักษรย่อชื่อ./ชื่อสกุลผู้เขียนคนที่2,/อักษรย่อชื่อ./ชื่อสกุลผู้เขียน //////คนที่3,/อักษรย่อชื่อ./ชื่อสกุลผู้เขียนคนที่17,/อักษรย่อชื่อ./ชื่อสกุลผู้เขียน //////คนที่18,/อักษรย่อชื่อ./ชื่อสกุลผู้เขียนคนที่19,/อักษรย่อชื่อ./././ชื่อสกุล //////ผู้เขียนคนสุดท้าย,/อักษรย่อชื่อ./(ปีพิมพ์)/ชื่อเรื่อง(พิมพ์ครั้งที่)/สำนักพิมพ์./ //////DOI หรือ URL (ถ้ามี)
บทความในหนังสือ หรือในรายงานการประชุม		
ภาษาไทย		
ชื่อ นามสกุลผู้เขียน./(ปีพิมพ์).ชื่อบทความ./ใน/ชื่อบรรณาธิการ/(บ.ก.)/ชื่อหนังสือ(พิมพ์ครั้งที่)/ //////น./เลขหน้าแรก-หน้าสุดท้ายของบท./สำนักพิมพ์. สุรพันธ์ สิทธิสุข. (2563). การสัมภาษณ์ประวัติ. ใน <i>วิทยา ศรีดามา</i> (บ.ก.), <i>การสัมภาษณ์ประวัติและตรวจ</i> <i>ร่างกาย</i> (พิมพ์ครั้งที่ 12, น. 1-7). โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.		

ภาษาอังกฤษ
<p>ชื่อสกุลผู้เขียน./อักษรย่อชื่อต้น./อักษรย่อชื่อกลาง(ถ้ามี)./(ปีพิมพ์)./ชื่อบทความ./ใน/อักษรย่อชื่อต้น./ /////อักษรย่อชื่อกลาง(ถ้ามี)./ชื่อสกุลบรรณาธิการ/(Eds.)./ชื่อหนังสือ/(ครั้งที่พิมพ์./pp./เลขหน้าแรก- /////เลขหน้าสุดท้ายของบท)./สำนักพิมพ์.</p> <p>Dillard, J. P. (2020). Currents in the study of persuasion. In M. B. Oliver, A. A. Raney, & J. Bryant (Eds.), <i>Media effects: Advances in theory and research</i> (4th ed., pp. 115–129). Routledge.</p>
บทความในวารสารเล่ม และบทความในวารสารอิเล็กทรอนิกส์
ภาษาไทย
<p>ชื่อ นามสกุลผู้เขียนบทความ./ (ปีพิมพ์)./ชื่อบทความ./ชื่อวารสาร./ปีที่(ฉบับที่)./เลขหน้าแรก-เลขหน้า /////สุดท้าย./DOI (ถ้ามี)</p> <p>สุริยยา หมานมานะ, โสภณ เอี่ยมศิริถาวร, และ สุนนมาลย์ อุกยมกุล. (2563). โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19). <i>วารสารสถาบันบาราศนราดรุณ</i>, 14(2), 124-133.</p>
ภาษาอังกฤษ
<p>ชื่อสกุลผู้เขียน./อักษรย่อชื่อต้น./อักษรย่อชื่อกลาง(ถ้ามี)./(ปีพิมพ์)./ชื่อบทความ./ชื่อวารสาร./ปีที่(ฉบับที่)./ /////เลขหน้าแรก-เลขหน้าสุดท้าย./DOI (ถ้ามี)</p> <p>Grady, J. S., Her, M., Moreno, G., Perez, C., & Yelinek, J. (2019). Emotions in storybooks: A comparison of storybooks that represent ethnic and racial groups in the United States. <i>Psychology of Popular Media Culture</i>, 8(3), 207–217. https://doi.org/10.1037/ppm0000185</p>
วิทยานิพนธ์เล่ม หรือจากเว็บไซต์
ภาษาไทย
<p>ชื่อ นามสกุลผู้เขียน./ (ปีที่เผยแพร่)./ชื่อวิทยานิพนธ์/[วิทยานิพนธ์ปริญญาคุณวุฒิปริญญาตรี หรือ /////วิทยานิพนธ์ปริญญาโท/ปริญญาเอกบัณฑิต]./ชื่อเว็บไซต์./URL (กรณีจากเว็บไซต์)</p> <p>สุทธิสา จันทรพิง. (2563). <i>ธรรมาภิบาลกับความสูงในการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่โรงพยาบาล</i> [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต].</p>
ภาษาอังกฤษ
<p>ชื่อสกุลผู้เขียน./อักษรย่อชื่อต้น./อักษรย่อชื่อกลาง(ถ้ามี)./(ปีที่เผยแพร่)./ชื่อวิทยานิพนธ์/[Master's thesis /////หรือ Doctoral dissertation]./ชื่อเว็บไซต์./ URL (กรณีจากเว็บไซต์)</p> <p>Ata, A. (2015). <i>Factor effecting teacher-child communication skill & self-efficacy beliefs: An investigation on preschool teachers</i> [Master's thesis, Middle East Technical</p>

University]. Middle East Technical University Library. <http://etd.lib.metu.edu.tr/upload/12619101/index.pdf>

Zambrano-Vazquez, L. (2016). *The interaction of state and trait worry on response monitoring in those with worry and obsessive-compulsive symptoms* [Doctoral dissertation, University of Arizona]. UA Campus Repository. <https://repository.arizona.edu/handle/10150/620615>

วิทยานิพนธ์จากฐานข้อมูลเชิงพาณิชย์

ภาษาอังกฤษ

ชื่อสกุลผู้เขียน./อักษรย่อชื่อต้น./อักษรย่อชื่อกลาง(ถ้ามี)./(ปีที่เผยแพร่)./ชื่อวิทยานิพนธ์(หมายเลข UMI // // // // หรือ เลขลำดับอื่นๆ)/[Master's thesis หรือ Doctoral dissertation]./ชื่อฐานข้อมูล.

Kabir, J. M. (2016). *Factors influencing customer satisfaction at a fast food hamburger chain: The relationship between customer satisfaction and customer loyalty* (Publication No. 10169573) [Doctoral dissertation, Wilmington University]. ProQuest Dissertations & Theses Global.

การนำเสนองานวิจัย หรือการนำเสนอโปสเตอร์ในงานประชุมวิชาการที่ไม่มี proceeding

ภาษาไทย

ชื่อ นามสกุลผู้นำเสนอ./ (ปี./วัน/เดือน)./ชื่อเรื่องงานวิจัย หรือ ชื่อเรื่องโปสเตอร์/[การนำเสนองานวิจัย หรือ // // // // การนำเสนอโปสเตอร์]./ชื่อการประชุม./สถานที่.

ธีระพงษ์ ตักทวิชัย. (2564, 18 สิงหาคม). *วัคซีน COVID-19 เรื่องที่ทุกคนต้องรู้* [การนำเสนองานวิจัย]. การประชุมวิชาการประจำปี 2564 The COVID-19 Survival Guide, ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย, กรุงเทพฯ, ประเทศไทย.

ภาษาอังกฤษ

***ในวงเล็บ [] สามารถเปลี่ยนคำได้ตามเอกสาร ดังนี้ [Conference session], [Paper presentation], [Poster session], [Keynote address] เป็นต้น**

ชื่อสกุลผู้นำเสนอ./อักษรย่อชื่อต้น./อักษรย่อชื่อกลาง(ถ้ามี)./(ปี./เดือน/วัน)./ชื่อ paper หรือ poster/ // // // // [Paper หรือ Poster presentation]./ชื่อการประชุม./สถานที่.

Evans, A. C., Jr., Garbarino, J., Bocanegra, E., Kinscherff, R. T., & Márquez-Greene, N. (2019, August 8–11). *Gun violence: An event on the power of community* [Conference presentation]. APA 2019 Convention, Chicago, IL, United States.

เอกสารไม่ได้ตีพิมพ์ (เอกสารประกอบการเรียน)	
ภาษาไทย	
<p>ชื่อ นามสกุลผู้เขียน./ (ปี)./ <i>ชื่อเอกสาร</i> [เอกสารไม่ได้ตีพิมพ์]./ คณะ, มหาวิทยาลัย.</p> <p>อัญญมณี บุญชื่อ. (2556). <i>การส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์และสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย</i> [เอกสารไม่ได้ตีพิมพ์]. คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.</p>	
ภาษาอังกฤษ	
<p>ชื่อสกุลผู้เขียน./ อักษรย่อชื่อต้น./ อักษรย่อชื่อกลาง (ถ้ามี)./ (ปี)./ <i>ชื่อเอกสาร</i> [เอกสารไม่ได้ตีพิมพ์]./ คณะ, // // // // // มหาวิทยาลัย.</p> <p>Harris, L. (2014). <i>Instructional leadership perceptions and practices of elementary school leaders</i> [Unpublished manuscript]. School of Education and Human Development, University of Virginia.</p>	
เว็บไซต์	
ภาษาไทย	
<p>ชื่อ นามสกุลผู้เขียน./ (ปี./ วัน/ เดือนที่เผยแพร่)./ <i>ชื่อบทความ</i>./ ชื่อเว็บไซต์./ URL</p> <p>ศูนย์บริหารความเสี่ยง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2564, 18 มกราคม). <i>6 เคล็ดลับในการเรียนการสอนออนไลน์ให้มีประสิทธิภาพ</i>. ข่าวสารจุฬาฯ. https://www.chula.ac.th/news/40851/</p>	
ภาษาอังกฤษ	
<p>ชื่อสกุลผู้เขียน./ อักษรย่อชื่อต้น./ อักษรย่อชื่อกลาง (ถ้ามี)./ (ปี./ เดือน/ วันที่เผยแพร่)./ <i>ชื่อบทความ</i>./ // // // // // ชื่อเว็บไซต์./ URL</p> <p>Toner, K. (2020, September 24). <i>When Covid-19 hit, he turned his newspaper route into a lifeline for senior citizens</i>. CNN. https://www.cnn.com/2020/06/04/us/coronavirus-newspaper-deliveryman-groceries-senior-citizens-cnnheroes-trnd/index.html</p>	
ราชกิจจานุเบกษา	
* คำพิพากษา คำวินิจฉัย หรือคำสั่งศาล ใส่อ้างอิงในเนื้อหาอย่างเดียว ไม่ต้องใส่ในรายการบรรณานุกรม	
ภาษาไทย	
<p>ชื่อกฎหมาย./ (ปี./ วัน/ เดือน)./ <i>ราชกิจจานุเบกษา</i>./ เล่ม/ เลขเล่ม/ ตอนที่/ เลขตอน./ หน้า/ เลขหน้า.</p> <p>พระราชบัญญัติกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา พ.ศ. 2561. (2561, 13 พฤษภาคม). <i>ราชกิจจานุเบกษา</i>. เล่ม 135 ตอนที่ 33 ก. หน้า 1–18.</p>	

10. วิธีการจัดเรียงรายการบรรณานุกรม และรายการอ้างอิงท้ายบทความ โดยจัดเรียงรายการภาษาไทยก่อนภาษาอังกฤษ รายการภาษาไทยใช้หลักการเดียวกับการเรียงคำในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน โดยเรียงตามรูปพยัญชนะ ก-ฮ ส่วนคำที่ขึ้นต้นด้วยพยัญชนะเดียวกันให้เรียงตามรูปสระ ดังนี้ อะ อัว อัวะ อา อำ อี อี อี อู อู อะ เอ เออะ เอา เอิน เอีย เอียะ เอื้อ เอื้อะ แอ แอะ ไอ ไอะ ไอ ไอ สำหรับรายการภาษาอังกฤษใช้หลักการเดียวกับการเรียงคำใน Dictionary โดยเรียง A-Z

หมายเหตุ :

ข้อ 8 -10 รวบรวมเรียบเรียงโดย นางสาวโสภณศรี พิบูลย์มณี สังกัดหอสมุดและคลังความรู้มหาวิทยาลัยมหิดล

เอกสารอ้างอิง :

American Psychological Association. (2020). *Publication manual of the American Psychological Association: The official guide to APA style* (7th ed.). American Psychological Association.

Mahidol R2R
e-Journal

คณะกรรมการกองบรรณาธิการวารสาร

ฝ่ายจัดการวารสาร

นายปิยชน โพรธารมย์
นางสาวปิยนุช รัตนกุล
นางสุภัทรา บุศย์เมืองปัก
นางเบญจมาศ มะหะมัดกุล
นางสาวกวรรณ พูลเพิ่ม
นางสาวโสภณรัตน์ พิบูลย์มณี

กองทรัพยากรบุคคล มหาวิทยาลัยมหิดล
กองทรัพยากรบุคคล มหาวิทยาลัยมหิดล
กองทรัพยากรบุคคล มหาวิทยาลัยมหิดล
กองทรัพยากรบุคคล มหาวิทยาลัยมหิดล
กองทรัพยากรบุคคล มหาวิทยาลัยมหิดล
หอสมุดและคลังความรู้มหาวิทยาลัยมหิดล

ฝ่ายจัดการด้านเทคนิคและออกแบบศิลปกรรม

นายศิริชาติ วรรณสวาท
นางสาวนัสริดา บุษพา

กองทรัพยากรบุคคล มหาวิทยาลัยมหิดล
กองทรัพยากรบุคคล มหาวิทยาลัยมหิดล